

QTin

บ้านที่สร้างด้วยพระคุณ

และพระองค์ทรงตั้งอิสราเอลประชากรของ
พระองค์ให้มั่นคง ให้เป็นประชากรของพระ
องค์ตลอดนิรันดร์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ และ
พระองค์เองก็ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา

(2 ซามูเอล 7:24)

1.อธิษฐาน : ค้นหาสถานที่ และเวลาที่เงียบสงบ และอธิษฐานขอการนำจากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ก่อนการใคร่ครวญข้อพระคัมภีร์ประจำวันและอธิษฐานขอข้อความของพระเจ้าในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น

2.อ่านข้อพระคัมภีร์ : อ่านพระคัมภีร์อย่างละเอียด คุณอาจเข้าใจได้ โดยไม่ต้องมีความรู้เรื่องพระคัมภีร์มากนัก แต่เป็นประโยชน์มากหากศึกษาคำอธิบาย หรือพจนานุกรมเกี่ยวกับพระคัมภีร์ เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิหลัง และผู้คนที่สำหรับการใคร่ครวญ อย่างลึกซึ้ง และการนำไปประยุกต์ใช้

3.จดบันทึกการเฝ้าเดี่ยว : สร้างนิสัยในการจดบันทึกความคิดคำถาม และความรู้สึกของคุณ เมื่ออ่านข้อพระคัมภีร์ เขียนพระคุณที่พระเจ้าประทานแก่คุณในวันนี้ นั่นเป็นการเติบโตทางจิตวิญญาณของคุณ

4.บทสรุปข้อพระคัมภีร์ : สรุปข้อพระคัมภีร์สั้น ๆ (3-4 บรรทัด) หลังจากอ่านพระคัมภีร์หลายครั้ง การฝึกเช่นนี้จะช่วยให้คุณเข้าใจข้อความประจำวันได้ชัดเจน

5.คำถาม : ถามคำถามในข้อที่ทำให้คุณประทับใจ หรือกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นการใคร่ครวญที่ดี เริ่มต้นด้วยคำถามที่ดี เมื่อคิดถึงคำถามคุณสามารถคิด และย่อยข้อความที่พระเจ้าประทานให้คุณในข้อพระคัมภีร์ประจำวันได้

6.ใคร่ครวญ : พระคัมภีร์ไม่ได้เป็นเพียงหนังสือประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นพระวจนะของพระเจ้า

เจ้าที่ประทานแก่เรา ในวันนี้เราควรฟังและปฏิบัติตามในการดำเนินชีวิตประจำวัน จงตั้งใจฟังสิ่งที่พระเจ้ากำลังพูดกับคุณสารภาพบาปของคุณต่อพระเจ้าด้วยใจถ่อม และคิดว่าคุณจะนำข้อความของพระเจ้าในแต่ละวันไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันของคุณที่เต็มไปด้วยปัญหาได้อย่างไร

7.การนำไปใช้ : การนำไปใช้คือเป้าหมายสูงสุดของการเฝ้าเดี่ยวจดบันทึก สิ่งที่คุณจะทำตามพระคัมภีร์ประจำวัน และพยายามอย่างเต็มที่เพื่อนำไปปฏิบัติในการนำไปใช้นี้ คุณจะสัมผัสกับการฟื้นฟูด้วยพลังแห่งพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งเป็นยาที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตบาปของเรา

8.อธิษฐานตามข้อพระคัมภีร์ : การอธิษฐานตามข้อพระคัมภีร์ในแต่ละวัน ขอความเมตตาจากพระเจ้าเกี่ยวกับความอ่อนแอของคุณ ความช่วยเหลือจากพระองค์ในการนำไปใช้ และการทรงสถิตของพระองค์ในชีวิตของคุณ นอกจากนี้จงอธิษฐานเพื่อครอบครัว คริสตจักร ประเทศและโลกของคุณด้วย

9.อ่านการตีความ : หลังจากใคร่ครวญข้อพระคัมภีร์แล้วให้อ่านการตีความด้วยเช่นกัน พระวิญญูญาณบริสุทธิ์จะทรงนำคุณเข้าสู่ความจริง เมื่อคุณเต็มใจที่จะเชื่อฟังพระวจนะของพระองค์

10.แบ่งปันพระคุณ : คำพยานชีวิตที่จะแบ่งปันพระคุณพระเจ้าประทานแก่คุณ ครอบครัว และคนรอบข้าง คุณจะได้รับพระพรจากการเชื่อวางใจ การทรงสถิต และชื่นชมยินดีในพระคำของพระเจ้า

2026

กรกฎาคม

อาทิตย์	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

สารบัญ

คู่มือการใช้งาน Qtin	1	คำพยาน : คุณธนพรรณ.....	100
บทนำ.....	4	คำพยาน : คุณศศิธร.....	121
เฝ้าเดี่ยว เดือนกรกฎาคม.....	15	เฝ้าเดี่ยว เดือนสิงหาคม.....	148
คำพยาน : คุณวุฒิพร.....	19	คำพยาน : คุณอมิตา.....	152
คำพยาน : คุณไกรวุฒิ.....	58	คำพยาน : คุณสุวภัทร.....	185
คำพยาน : คุณคุณวกุล.....	71	คำพยาน : คุณอรทัย.....	218

2026

สิงหาคม

อาทิตย์	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

บทเฝ้าเดี่ยว ปี 2026

เดือน 01-02 : กิจการ, สดุดี, เยเรมีย์, ยูดาส

เดือน 03-04 : โยนาห์, นาฮูม, 1 เปโตร, สดุดี, มาระโก, มัทธิว

เดือน 05-06 : มาระโก, สดุดี, เอสรา

เดือน 07-08 : เอสรา, 2 ซามูเอล, สดุดี

เดือน 09-10 : ซามูเอล, ธรรมบัญญัติ

เดือน 11-12 : ธรรมบัญญัติ, สดุดี, 1 โครินธ์

พันธสัญญาที่ทรงตั้งขึ้นใหม่

บทพระคัมภีร์เอสรา ซึ่งถ่ายทอดภาพชีวิตของชุมชนที่เดินทางกลับจากการเป็นเชลยในบาบิโลน และ 2 ซามูเอล ซึ่งบอกเล่าจุดเริ่มต้นของอาณาจักรดาวิด ทั้งสองเล่มนี้ต่างเป็นเรื่องราวที่พระเจ้าทรงตั้งพันธสัญญาของพระองค์ขึ้นใหม่ ใจกลางของการฟื้นฟูพระวิหารและราชอาณาจักรนั้น คือพระหัตถ์พระเจ้าที่ทรงทำให้เราตระหนักถึงบาปและหันกลับมาเมื่ออยู่ต่อหน้าพระวอนะของพระองค์

เอสรา 8-10 | การกลับใจใหม่ที่ตัดขาดจากบาป

ประมาณ 458 ปีก่อนคริสตกาล ซึ่งเป็นเวลาราว 80 ปีหลังจากที่ประชากรกลุ่มแรกกลับจากการเป็นเชลยที่อยู่ใต้การปกครองของเศรุบบาเบล เอสราได้นำประชากรรุ่นที่สองเดินทางกลับมายังกรุงเยรูซาเล็ม (เอสรา 8) พระเจ้าทรงครอบครองแม้กระทั่งจิตใจของกษัตริย์ต่างชาติ เพื่อมอบพันธกิจในการเรียนรู้และรักษาพระวอนะให้แก่ประชากรที่ยังคงมีสถานะเป็นเชลย (เอสรา 7) อย่างไรก็ตาม ภายในจิตใจของประชากรกลับมีความเฝ้าหวงใจที่อยากจะผสมผสานกับคนต่างชาติได้ปะทุขึ้นมาอีกครั้ง แม้กระทั่งผู้นำจิตวิญญาณอย่างพวกปุโรหิตก็ยังรับหญิงต่างชาติมาเป็นภรรยา และทำให้พงศ์พันธุ์อันบริสุทธิ์นั้นเป็นมลทิน

เมื่อเห็นเช่นนั้น เอสราจึงฉีกเสื้อผ้าของตน นั่งลงและสวดภาวนาด้วยน้ำตา (เอสรา 9) ท่านยอมรับว่าการได้กลับมาจากชีวิตที่เป็นเชลยที่บาบิโลนนั้น เป็นเพราะพระคุณของพระเจ้าอย่างแท้จริง และการที่มีผู้รอดชีวิตเหลืออยู่หลังจากการพิพากษา ก็เป็นเพราะพระเมตตาอันเต็มเปี่ยมของพระองค์ การแต่งงานกับคนต่างชาติที่ไม่ได้เชื่อในพระเจ้าไม่ใช่เพียงแค่ปัญหาเรื่องสายเลือด แต่เป็นปัญหาเรื่องการหันหลังให้

พระเจ้าแล้วไปรักพระอื่นมากกว่า และมุ่งแสวงหากิเลสตัณหาทางเนื้อหนังและความมั่นคงในชีวิตทางโลกมากกว่าสิ่งอื่นใด ดังนั้น การกลับใจใหม่ในเรื่องนี้จึงเป็นมากกว่าความรู้สึกสะเทือนใจแล้วหลั่งน้ำตาออกมา แต่ต้องเป็นการตัดสินใจที่จับต้องได้และเด็ดขาด เพื่อเลือกที่จะรักษาชุมชนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าไว้ (เอสรา 10)

เมื่อชุมชนยืนอยู่ต่อหน้าพระวอนะเช่นนี้ พวกเขาจึงได้สถาปนาพระวิหารและพระวอนะให้กลับมาเป็นศูนย์กลางของชีวิตอีกครั้ง ในวันนี้เราเองก็ต้องตัดห่วงโซ่ของบาปที่เข้ามาผสมผสานกับพระวอนะอย่างแนบเนียนในครอบครัว ที่ทำงาน และในความสัมพันธ์ของเราเช่นกัน เราต้องจำไว้ว่าการกลับใจใหม่คือการเชื่อฟังอันแสนเจ็บปวด เพื่อจัดระเบียบโครงสร้างชีวิตของเราใหม่

2 ซามูเอล 1-8 | น้ำตา หลังเลือด และกษัตริย์

ในพระคัมภีร์ 2 ซามูเอล แสดงให้เห็นถึงการปกครองแห่งแผ่นดินของพระเจ้าผ่านกระบวนการที่ดาวิดได้รับการสถาปนาให้เป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล เริ่มแรก ดาวิดได้ไว้อาลัยอย่างสุดซึ้งต่อการสิ้นพระชนม์ของซาอูลผู้ที่เคยคิดจะฆ่าตน และโยนาธานเพื่อนรักที่สุดของตน (2 ซามูเอล 1) น้ำตาของดาวิดที่ไม่ได้ยินดีต่อการล่มสลายของศัตรู แต่โศกเศร้าต่อการเสียชีวิตของผู้ที่ได้รับการเจิมของพระยาห์เวห์นั้น ทำให้เรามองเห็นความยำเกรงพระเจ้า ไม่ใช่แค่ใหญ่โตในอำนาจ “ซาอูล” ที่อยู่ในตัวเรามักจะแอบยินดีเมื่อเห็นความล้มเหลวของผู้อื่น แต่พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อเรามีใจเมตตากรุณาและหลั่งน้ำตาให้แม้กระทั่งศัตรู

ทว่าในความเป็นจริงกลับซับซ้อน มีสงครามกลางเมืองระหว่างพงศ์พันธุ์ของดาวิดดำเนินต่อไปยาวนานกว่า 7 ปี (2 ซามูเอล 2:11-3:1) มีการคิดคำนวณที่นองเลือดเกี่ยวข้อกันอยู่ เช่น การทรยศและการตายของอับเนอร์ รวมถึงการลอบสังหาร

อิซโบเชธ (2 ซามูเอล 3-4) ในกระบวนการนี้ แม้ดาวิดจะพยายามอย่างถึงที่สุดที่จะไม่ให้มือของตนต้องเปื้อนเลือด แต่ราชอาณาจักรของท่านก็ยังแปดเปื้อนไปด้วยบาปและความรุนแรงของมนุษย์ พวกเราเองก็เช่นเดียวกัน หลังจากที่ตั้งผู้นำในครอบครัวคริสตจักร หรือประเทศชาติแล้ว ไม่นานเราก็สร้างบาดแผลให้แก่กันและกันเพราะขีดจำกัดและบาปของผู้นำคนนั้น ทว่าท่ามกลางการพังทลายทั้งหมดนี้ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงปรากฏเด่นชัดว่าเป็นกษัตริย์ที่แท้จริง

หลังจากที่ดาวิดได้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งหมด และยึดกรุงเยรูซาเล็มได้แล้ว ท่านได้นำหีบของพระเจ้ามายังนครดาวิด (2 ซามูเอล 5-6) ต่อมา เมื่อท่านปรารถนาจะสร้างพระวิหารให้พระองค์ พระเจ้ากลับทรงสัญญาแก่ท่านว่า “และเราจะให้เจ้าพักสงบจากพวกศัตรูของเจ้า” (2 ซามูเอล 7:11) นี่คือ “พันธสัญญาของดาวิด” พระสัญญาที่มีอธิปไตยของพระเจ้านั้นมาก่อนความกระตือรือร้นของมนุษย์เสมอ แม้ดาวิดจะเป็นกษัตริย์ที่มีความบาปหนา แต่ราชวงศ์ของท่านก็ไม่ได้ล่มสลายลง ทั้งนี้เป็นเพราะพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ และในที่สุด แผ่นดินนิรันดร์ก็ได้ถูกสถาปนาขึ้นผ่านทางพระเยซูคริสต์ ผู้เสด็จมาในฐานะเชื้อสายของดาวิด พระเจ้าแห่งพันธสัญญาผู้ทรงขับเคลื่อนประวัติศาสตร์เหนือความล้มเหลวของกษัตริย์ที่เป็นมนุษย์ ทรงเป็นความหวังเดียวของเรา

หลังจากนั้น บันทึกแห่งชัยชนะที่ดูเหมือนจะเป็นผลมาจากพันธสัญญาของดาวิดก็ปรากฏขึ้น (2 ซามูเอล 8) ศัตรูรอบด้านพ่ายแพ้ลง และดาวิดก็บริหารความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมให้แก่ประชากรทั้งสิ้นของอิสราเอล (2 ซามูเอล 8:15) อย่างไรก็ตาม ชัยชนะนี้ไม่ได้เป็นผลมาจากอำนาจทางทหารหรือความสามารถทางการเมืองของดาวิด แต่เป็นผลมาจากความสัตย์ซื่อของพระเจ้าผู้ทรงทำให้พระสัญญาสำเร็จ ถึงอย่างนั้น เราก็ยังคงอยากจะนั่งบนบัลลังก์แห่งชีวิตของตัวเองอยู่เสมอ เราต้อง

วางบาปที่อยากจะทำตัวเป็นกษัตริย์เช่นนี้ลง ต่อเบื้องพระพักตร์พระเยซูผู้ทรงเป็น
กษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่กว่าดาวิด

ผู้อ่านเฝ้าเดี่ยว (QTin) ทุกท่าน ในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคมนี้ เมื่อเรา
ได้เฝ้าเดี่ยวในพระคัมภีร์บทเอสราและ 2 ซามูเอล ขอให้เรามองดูพระเจ้าผู้ทรงช่วยกู้
ชีวิตที่เหมือนเป็นเชลย ผู้ทรงทำให้พันธสัญญาสำเร็จแม้ผ่านทางกษัตริย์และประชา-
กรที่มีบาปหนา ขออธิษฐานให้เกิดประวัติศาสตร์แห่งการกลับใจใหม่ในชีวิตของเรา
คือการตัดขาดจากรูปเคารพที่ฝังรากลึกอยู่ภายใน และสละบัลลังก์นั้นคืนให้แก่พระ
เยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นกษัตริย์ที่แท้จริง

เขียนโดย | ศจ. อี ชองฮุน

บรรณาธิการหนังสือ คิวทีอิน (QTin)

การเสพติดคืออะไร

เหตุผลที่เราตกหลุมพรางได้อย่างง่ายดาย

ทุกวันนี้คำว่า “การเสพติด” มักถูกใช้ในเชิงชื่นชมอยู่บ่อยครั้ง เช่น “การแสดงนี้ชวนให้เสพติดมาก” “รสเผ็ดที่ชวนให้เสพติด” หรือ “ผู้เสพติดโคปามีน” เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสิ่งนั้นมีเสน่ห์ดึงดูดอย่างมาก แต่ในความเป็นจริงแล้ว อาการเสพติดเป็นปัจจัยเสี่ยงครั้งใหญ่ที่สามารถทำลายชีวิตของเราได้ ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นเราอย่างไม่หยุดหย่อน เช่น โซเชียลมีเดีย (SNS) ที่คอยป้อนข้อมูลตามความสนใจอย่างง่ายดายและรวดเร็ว สินค้าใหม่ที่แย่งกันเปิดตัว ตลอดจนคอนเทนต์มีเดียต่าง ๆ คำว่า “ขอแป๊บเดียว” หรือ “ขออีกแค่ครั้งเดียว” มักจะกลายเป็นอีกครั้งหนึ่งได้อย่างง่ายดาย เราเริ่มรู้สึกว่าจะทำอะไรสักอย่างถึงจะสบายใจ หากอยู่เฉย ๆ จะรู้สึกกระวนกระวายจนต้องหาสิ่งมาเติมเต็มจิตใจ อาการเสพติดก็คลานเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของเราอย่างเป็นธรรมชาติเช่นนี้เอง หากเราหมกมุ่นกับบางสิ่งจนเกินกว่าความสนุกสนานธรรมดาหรือการจดจ่อที่ดีต่อสุขภาพ เราควรสงสัยว่าตนเองกำลังมีอาการเสพติด

อาการเสพติดคืออะไร?

ในทางการแพทย์ อาการเสพติดหมายถึงสภาวะที่บุคคลทำพฤติกรรมหรือใช้สารบางอย่างซ้ำ ๆ โดยไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ แม้ว่าจะมีผลกระทบเชิงลบที่ชัดเจนก็ตาม หัวใจสำคัญคือ การทำซ้ำ ๆ ความล้มเหลวในการควบคุม และผลกระทบต่อชีวิตโดยรวม ณ จุดนี้ การเสพติดได้ก้าวข้ามการเป็นเพียงนิสัยธรรมดา และกลายเป็น

เป็นปัญหาที่สั่นคลอนทิศทางของชีวิต

ประเภทของการเสพติด

การเสพติดไม่ได้จำกัดอยู่แค่แอลกอฮอล์หรือยาเสพติดเท่านั้น สิ่งที่เราพบเจอในชีวิตประจำวัน อย่างเช่น คาเฟอีน ของหวาน หรืออาหารรสเผ็ด ก็สามารถเป็นช่องทางให้สูญเสียการควบคุมได้ และการเสพติดทางพฤติกรรม เช่น การเล่นเกม การพนัน การช้อปปิ้ง และการใช้สื่อก็เป็นเรื่องที่เราพบได้บ่อย แม้แต่พฤติกรรมที่ทำเป็นประจำ เช่น การทำงาน การออกกำลังกาย หรือการนอนหลับ หากหยุดทำแล้วรู้สึกกระวนกระวาย และเสียสมดุลในชีวิต ก็อาจเป็นการเสพติดได้เช่นกัน

สาเหตุของการเสพติด

พฤติกรรมการเสพติดจะกระตุ้นระบบการให้รางวัลของสมองอย่างรวดเร็ว เมื่อได้รับการกระตุ้น โดปามีนจะถูกหลั่งออกมา และตามมาด้วยรางวัลที่ตอบสนองทันที อย่างความรู้สึกเพลิดเพลินหรือความโล่งใจ ประสบการณ์นี้จะเกิดการเรียนรู้อย่างฝังลึกและทำให้เกิดการทำพฤติกรรมนั้นซ้ำ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยิ่งรางวัลนั้นตอบสนองโดยทันที มีความรุนแรง และคาดเดาได้ยากเท่าไร ก็ยิ่งนำไปสู่การเสพติดได้ง่ายขึ้น

ลักษณะร่วมของการเสพติด

การเสพติดมีกระบวนการที่เหมือนกันคือ เมื่อเวลาผ่านไป เราจะแสวงหาการกระตุ้นที่รุนแรงขึ้นเพื่อให้ได้ความพึงพอใจเท่าเดิม (ดื้อยา) และเมื่อพยายามจะหยุด ก็จะมีความรู้สึกไม่สบายใจถามเข้ามา เช่น ความกระวนกระวายใจ ความร้อนรน และความว่างเปล่า (อาการถอนยา) นอกจากนี้ยังมีอาการทางร่างกาย เช่น ความ

อ่อนล้าและสมาธิสั้น การเสพติดดูเหมือนจะให้ความสุขและความพึงพอใจเพื่อช่วยให้หลุดพ้นจากความเครียดและความทุกข์ทรมานชั่วคราว แต่ในความเป็นจริงแล้ว มันกำลังผูกมัดเราให้แน่นขึ้นและแย่งชิงเสรีภาพของเราไป เมื่อเป็นเช่นนั้น เราก็จะกลายเป็นทาสของการเสพติดโดยไม่รู้ตัว และละทิ้งคุณค่าและลำดับความสำคัญที่สำคัญในชีวิตไว้เบื้องหลัง

การหลุดพ้นจากการเสพติด

ถ้าเช่นนั้น เราจะสามารถเป็นอิสระจากการเสพติดได้อย่างไร? คำตอบคือ เราต้องควบคุมเนื้อหนังที่ต่อสู้กับจิตวิญญาณ (1 ปต. 2:11) คำว่า “ควบคุม” ในที่นี้ไม่ได้หมายถึง “การปรับเปลี่ยนหรือการสะกดกลั่น” แต่หมายถึง “การแยกตนเองออกมาจากความปรารถนานั้น” กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ในสงครามกับการเสพติด ไม่ใช่ให้เรามุ่งมั่นต่อสู้อย่างเอาเป็นเอาตาย แต่คือการเดินเอาตัวออกมาจากจุดนั้น

การจะเดินออกมาจากจุดที่เสพติดได้นั้น ก่อนอื่นเราต้องยอมรับก่อนว่าตนเองกำลังเสพติดอยู่ และต้องเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์จากความตายและทรงโปรดให้เราบังเกิดใหม่ เพื่อให้มีความหวังใจอันทรงชีวิตนั้น จะทรงช่วยให้เราเป็นอิสระจากการเสพติดได้ (1 ปต.1:3)

โลกนี้พยายามแย่งชิงสายตาและจิตใจของเรา เพื่อไม่ให้เรายึดมั่นในความหวังใจอันทรงชีวิต ทว่าความตั้งใจและความเชื่อของเรานั้นช่างอ่อนแอเหลือเกินเมื่อเทียบกับตัณหาและความโลภ ดังนั้น ในวันนี้ แทนที่เราจะพยายามควบคุมอาการเสพติดด้วยกำลังของตัวเอง เราจึงต้องลี้ภัยเข้าหาพระวาทะและชุมชนแห่งความเชื่อ เราต้องก้าวเข้ามาอยู่ต่อหน้าพระเจ้าและชุมชนในแบบที่ตัวเราเป็นเพื่อเปิดเผยตนเอง การทำ

เฝ้าเดี่ยวทุก ๆ วันแล้วนำไปแบ่งปันในชุมชน จึงเป็นเคล็ดลับในการแยกตนเองออกมา
จากอาการเสพติดและความทะยานอยากเหล่านั้น

เขียนโดย | จอง ญ-คยอง

จิตแพทย์ผู้ดูแลเยียวยาจิตใจของผู้คน

คุณกำลังเรียนรู้วิถีแห่งการรักษาผ่านพระวณะในมุมมองประวัติศาสตร์แห่งการได้ ด้วยการ
แบ่งปันความอ่อนแอของตนเองทั้งในครอบครัว ที่ทำงาน และในชุมชนแห่งความเชื่อ

2 ซามูเอล 9-17

พระธรรม 2 ซามูเอล บทที่ 9-17 ได้แสดงให้เห็นถึงชีวิตของกษัตริย์ดาวิดที่ร่วงหล่นจากจุดสูงสุดแห่งพระคุณ ลงสู่ปลักคมแห่งความบาป อย่างไรก็ตาม แก่นแท้ไม่ใช่เรื่องความสำเร็จหรือความล้มเหลวของดาวิด แต่เป็นความสัตย์ซื่อของพระเจ้าผู้ไม่ทรงทำลายพันธสัญญานิรันดร์ที่ทรงทำไว้กับเขา (2 ซามูเอล บทที่ 7) พระเจ้าไม่เคยทอดทิ้งผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้เลย แม้ในประวัติศาสตร์ที่กษัตริย์ต้องล้มลุกคลุกคลานก็ตาม

พระคุณที่ทรงเรียกสุนัขตายมาร่วมโต๊ะ (บทที่ 9-10)

ดาวิดไม่ได้กวาดล้างราชวงศ์ของซาอูล แต่กลับสัญญาว่าจะแสดงความเมตตาต่อผู้ที่เหลืออยู่ นี่ไม่ใช่แค่ความสงสาร แต่เป็นการปฏิบัติแห่ง 'เฮเซด' ซึ่งเป็นความรักที่รักษาพันธสัญญาอย่างสัตย์ซื่อของพระเจ้า

ด้วยเหตุนี้ เมฟีโบเชท บุตรชายของโยนาธานที่หลบซ่อนตัวหลังจากซาอูลสิ้นพระชนม์ จึงถูกพาตัวมาเข้าเฝ้ากษัตริย์ดาวิด เขาสิ้นก้นและถ่อมตัวลงโดยกล่าวว่าตนเองเป็นเหมือน 'สุนัขตาย' (9:8) แต่ดาวิดตรัสว่า “อย่ากลัวเลย” ทรงคืนที่ดินทั้งหมด และให้เขาร่วมรับประทานอาหารที่โต๊ะของกษัตริย์เสมอ เมฟีโบเชทผู้ถูกทอดทิ้งได้รับการยกย่องให้เป็นที่ตั้งเจ้าชายในพระปิตุลาเพราะพันธสัญญานั้น พระคุณของพระเจ้าก็เป็นเช่นนี้ ทรงเอื้อมพระหัตถ์มาหาผู้ที่ไม่สามารถเดินออกมาเองได้ และเชิญให้นั่งที่โต๊ะของพระองค์

ในทางตรงกันข้าม ชาวอัมโมนที่สงสัยและดูหมิ่นความหวังดีของดาวิดกลับถูก

พิพากษาด้วยสงคราม (บทที่ 10) เราไม่ควรทิ้งพระคุณของพระเจ้าเหมือนชาวอัมโมน แต่จงรับไว้ด้วยความขอบพระคุณเหมือนเมฟีโบเซท

นิวแห่งพระวณะ “ฝ่าพระบาทนั้นแหละคือชายคนนั้น” (บทที่ 11-12)

หลังจากจุดสูงสุดแห่งพระคุณ จุดสูงสุดแห่งความบาปก็มาเยือน “เมื่อถึงเวลาที่บรรดาภักษัตริย์ยกทัพออกไป” ดาวิดไม่ได้อยู่ในสนามรบ แต่อยู่บนดาดฟ้า (11:1-2) จิตใจที่ละทิ้งหน้าที่และอยู่อย่างสุขสบาย นี่เป็นดินแดนที่ความบาปแทรกซึมได้ง่าย การมองเพียงชั่วครู่กลายเป็นความโลภ ความโลภกลายเป็นการล่วงประเวณีและนำไปสู่การฆาตกรรมอูรียาห์ ทหารผู้ซื่อสัตย์ในที่สุด

แต่พระเจ้าทรงใช้ผู้เผยพระวณะนาถันไปหาดาวิด นาถันเล่าเรื่องเศรษฐกิจที่แย่งชิงลูกแกะตัวเมียของคนยากจน และประกาศว่า “ฝ่าพระบาทนั้นแหละคือชายคนนั้น” (12:7) คำพูดนี้คือแก่นแท้ของการใคร่ครวญถึงประวัติศาสตร์แห่งการไถ่ พระวณะมักจะเปิดเผยความบาปของตัวเราเองเสมอ ไม่ใช่ความบาปของผู้อื่น

ในเวลานั้น ดาวิดไม่ได้แก้ตัว แต่สารภาพว่า “ข้าพเจ้าได้ทำบาปต่อพระยาห์เวห์แล้ว” (12:13) พระเจ้าทรงอภัยบาปให้เขา แต่ผลของความบาปยังคงอยู่ การที่ตรัสว่า “ดาบนั้นจะไม่คลาดไปจากบ้านของเจ้าเลย” (12:10) ไม่ใช่คำสาปแช่งธรรมดา แต่เป็นการปฏิบัติตามพันธสัญญาอย่างสัตย์ซื่อ ดังที่ตรัสไว้ว่า “ถ้าเขาทำผิด เราก็จะติสอนเขาด้วยไม้เรียวของมนุษย์ แต่ความรักมั่นคงของเราจะไม่พรากไปจากเขา” (7:14-15) การติสอนคือความรักที่เจ็บปวดที่สุด เพื่อไม่ให้เราละทิ้งพระเจ้าไปอีก

พันธสัญญาที่ดาบไม่อาจตัดขาด (บทที่ 13-17)

การติสอนของพระเจ้าต่อดาวิดในบทที่ 13 เมื่ออัมโมนเข้มขื่นทามาร์ น้องสาวต่างมารดา อับซาโลมโกรธแค้นจนฆ่าพี่ชายและก่อกบฏ ความโลภของพ่อถูกทำซ้ำอย่าง

นำเศร้ามในหม้อลูก ๆ ราชวงศ์ที่เคยเต็มไปด้วยความยุติธรรม แต่บัดนี้เต็มไปด้วยความรุนแรงและแผนการร้าย

แต่ในเส้นทางหลบหนีที่น่าสมเพชที่สุด ความเชื่อของดาวิดก็ส่องประกาย เมื่อปุโรหิตศาโดกนำหีบพันธสัญญามา ดาวิดให้เขานำกลับไปเยรูซาเล็มและกล่าวว่า “ให้พระองค์ทรงทำแก่เราตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด” (15:26) เมื่อชิมอี ญาติของซาอูลแข่งด่าและขว้างหินใส่เขา ดาวิดก็สารภาพว่า “พระยาห์เวห์จะทรงตอบแทนเราด้วยความดี เพราะการแข่งด่าของเขา” (16:12) เขากลับมาสู่จุดที่วางใจในพระเจ้า ไม่ใช่พึ่งพาตนเองอีกต่อไป

พระเจ้าทรงตอบสนองต่อความเชื่อนี้ด้วยพระหัตถ์แห่งพระคุณ พระองค์ทรงใช้หุซัยเพื่อทำลายแผนการของอาหิโธเฟล และทรงเลี้ยงดูดาวิดและประชาชนที่เหนื่อยล้าในมาสะนาอิม (บทที่ 17) แม้ดาบจะสั่นคลอนบ้านของดาวิด แต่พันธสัญญาก็ไม่ถูกตัดขาด ดาวิดถูกขับไล่เพราะความบาปของตนเองและต้องร้องไห้ในขณะที่เดินขึ้นภูเขามะกอกเทศ แต่ในเวลาต่อมา พระเยซูเสด็จไปบนเส้นทางเดียวกันเพื่อแบกรับความบาปแทนเรา หากดาวิดคือกษัตริย์ผู้ล้มลงและเป็นเงาของพระเมสสิยาห์ พระเยซูคือราชาที่แท้จริงผู้ทรงทำให้พันธสัญญาสมบูรณ์

ในเดือนสิงหาคมนี้ เมื่อเราเผชิญกับพระวาระที่ตรัสว่า “คุณนั่นแหละคือคนนั้น” หากเราเลือกที่จะกลับใจแทนการแก้ตัว เราก็จะได้สัมผัสว่าแม้แต่การดีสอนเพราะความบาป นี่เป็นหลักฐานแห่งพันธสัญญาของพระองค์ว่าจะไม่ทรงทอดทิ้งเรา ขอให้เรามอบความวางใจในพระเจ้า แห่งพันธสัญญาผู้ยิ่งใหญ่กว่ากษัตริย์ที่ล้มลง และก้าวออกไปสู่โต๊ะอาหารแห่งพระคุณด้วยกัน

เขียนโดย | ศจ. อี ซองฮุน

บรรณาธิการหนังสือ คิวทีอิน (QTin)

วันพุธ
1 ก.ค.

ผู้ที่เดินทางขึ้นมา
เอเสรา 8:1-14

ขึ้นไปกับข้าพเจ้า

1 ต่อไปนี้เป็นหัวหน้าตระกูลของเขาทั้งหลาย และนี่เป็นสำมะโนครัวเชื้อสายของคนเหล่านั้นที่ขึ้นไปกับข้าพเจ้าจากบาบิโลน ในรัชกาลกษัตริย์อารทาเซอรัส คือ

ร่วมกับข้าพเจ้า

2 จากพงศ์พันธุ์ฟีเนหัสมี เกอร์โซม จากพงศ์พันธุ์อิธามาร์ มี ดาเนเยล จากพงศ์พันธุ์ดาวิด มี ฮัทธัช 3 จากพงศ์พันธุ์เชคานียาห์ จากพงศ์พันธุ์ปาโรช มี เศคาริยาห์ พร้อมกับท่าน มีผู้ชายที่ขึ้นทะเบียนไว้ 150 คน

ลูกหลานที่กลับมา

4 จากพงศ์พันธุ์ปาห์ทโมอับมี เอลีโฮเอนัย บุตรเศ-ราหิยาห์ พร้อมกับท่าน มีผู้ชาย 200 คน 5 จากพงศ์พันธุ์ศัทธู มี เชคานียาห์ บุตรยาฮาซีเอล พร้อมกับท่าน มีผู้ชาย 300 คน 6 จากพงศ์พันธุ์อาดีน มี เอเบด บุตรโยนาธาน พร้อมกับท่าน มีผู้ชาย 50 คน 7 จากพงศ์พันธุ์เอลาม มี เยชายาห์ บุตรอาธาลิยาห์ พร้อมกับท่าน มีผู้ชาย 70 คน 8 จากพงศ์พันธุ์เซฟาติยาห์ มี เศบาติยาห์ บุตรมีคาเอล พร้อมกับท่าน มีผู้ชาย 80 คน 9 จากพงศ์พันธุ์โยอาบ มี โอบาดีห์บุตรเยฮีเอล พร้อมกับท่าน มีผู้ชาย 218 คน 10 จากพงศ์พันธุ์บานี มี เซโลมิทบุตรโยสิฟิยาห์ พร้อมกับท่าน มีผู้ชาย 160 คน 11 จากพงศ์พันธุ์เบบัย มี เศคาริยาห์บุตรเบบัย พร้อมกับท่าน มีผู้ชาย 28 คน 12 จากพงศ์พันธุ์อัสดาค มี โยฮานัน บุตรฮักคาทาน พร้อมกับท่าน มีผู้ชาย 110 คน 13 จากพงศ์พันธุ์อาโดเน็คัม มีผู้มาที่หลัง นี่เป็นชื่อของเขาคือ เอลีเฟเลท เยอูเอล และเซไมยาห์ พร้อมกับพวกเขา มีผู้ชาย 60 คน 14 จากพงศ์พันธุ์บิกวัย มี อุรภัย และ ศักเคอร์ พร้อมกับเขา

ทั้งสอง มีผู้ชาย 70 คน

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสครองราชย์ เอสราพร้อมด้วยบรรดาผู้นำตระกูลและเชื้อสายของพวกเขาได้เดินทางออกจากบาบิโลนขึ้นมายังกรุงเยรูซาเล็ม ในบัญญัติรายชื่อผู้กลับจากการเป็นเชลยครั้งที่สอง มีการบันทึกจำนวนผู้ชายจากเผ่ายูดาห์ เบนยามิน และตระกูลต่าง ๆ มากกว่า 1,700 คน

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ขึ้นไปกับข้าพเจ้า (ข้อ 1)

การที่ประชากรอิสราเอลเดินทางออกจากบาบิโลนและกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับเอسرائั้น ถือเป็นการผจญภัยครั้งใหญ่ หากไม่เชื่อในพระวอนะของพระเจ้าที่ทรงสัญญาถึงการฟื้นฟูหลังจากชีวิตการเป็นเชลยในบาบิโลนผ่านไป 70 ปีแล้ว สิ่งนี้ย่อมเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ (เยเรมีย์ 29:10) หากผู้ที่กลับมาในครั้งแรกมาเพื่อซ่อมแซมสถานที่ที่ถูกทำลาย ผู้ที่กลับมาในครั้งที่สองก็คือผู้ที่มาพร้อมกับเอสราเพื่อฟื้นฟูพระวอนะ การเชื่อฟังพระวอนะและการฟื้นฟูเช่นนี้ ไม่สามารถทำได้ด้วยตัวคนเดียว แต่จะเกิดขึ้นได้เมื่อ 'พวกเรา' ที่พระเจ้าทรงเรียกมาร่วมมือกัน

มีคนเหล่านั้นที่อยู่ร่วมกับฉันเพื่อความรอดหรือไม่? ฉันกำลังเดินบนเส้นทางแห่งความเชื่อร่วมกับใคร?

ร่วมกับข้าพเจ้า (ข้อ 2-8)

ระยะทางจากบาบิโลนถึงเยรูซาเล็มประมาณ 1,200 กิโลเมตร เป็นระยะทางที่ต้องใช้เวลาเดินทางนานกว่า 4 เดือน เส้นทางนี้มีความเสี่ยงจากโจรผู้ร้าย แต่สิ่งที่น่ากลัวยิ่งกว่าคือความเชื่อของพวกเขาที่ตกต่ำลงพอ ๆ กับพระวิหารที่พังทลาย ดังนั้นเอสราจึงให้ลูกหลานของฟิเนหัสและอิธามาร์ ซึ่งเป็นสายโลหิตของมหาปุโรหิต ขึ้นบัญชีรายชื่อผู้กลับมาเป็นกลุ่มแรก เพราะตระหนักดีว่าจำเป็นต้องมีผู้รับใช้เพื่อฟื้นฟูความเชื่อที่พังทลายลง สำหรับเรา การนมัสการคือสิ่งสำคัญอันดับแรก หากไม่มีการฟื้นฟูการนมัสการ ก็จะไม่มีการฟื้นฟูของชุมชนเช่นกัน

ฉันได้ทำหน้าที่พันธกิจแห่งการนมัสการและพระวอนะในฐานะปุโรหิตของครอบครัวและชุมชนได้ดีหรือไม่?

ลูกหลานที่กลับมา (ข้อ 4-14)

รายชื่อของลูกหลานที่กลับมาปรากฏขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตระกูล 'ปาห์ทโมอับ' ซึ่งมีความหมายว่า 'ผู้ปกครองโมอับ' นั้น มีจำนวนมากที่สุดในบรรดาประชากรที่กลับไปยังเยรูซาเล็ม (2:6) และชื่อของ 'เอลีโฮเอนัย' หัวหน้าครอบครัวของพวกเขา นั้น มีความหมายว่า 'ตาของข้าพเจ้ามองดูพระเจ้า' ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเชื่อของเขามีต่อพระเจ้า แม้จะอยู่ท่ามกลางบาป แต่การมองดูพระเจ้าและหันกลับมาจากโลกเช่นนี้คือทางรอดเดียว ความเชื่อที่มองดูพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นทางแก้ปัญหาทางเดียวในชีวิตของเรา

ปัญหาใดที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยอำนาจและตำแหน่งของฉัน? ฉันเชื่อหรือไม่ว่าความเชื่อที่มองดูพระเจ้านั้นเป็นทางแก้ปัญหาเพียงทางเดียว?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์ที่มักจะลังเลอยู่เสมอ ทั้งที่ควรจะก้าวขึ้นไปยังสถานที่แห่งการนมัสการที่แท้จริง ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ทำหน้าที่ของปุโรหิตได้ดี เพื่อที่จะสามารถก้าวขึ้นไปได้ด้วยความเชื่อพร้อมกับครอบครัวและพี่น้อง ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ทำพันธกิจได้ด้วยความเชื่อที่มองดูพระองค์เท่านั้น โดยไม่พึ่งพาสภาพแวดล้อมและอำนาจของโลกนี้

หัวข้อ : ผู้นำที่ไม่สมบูรณ์แบบในพระหัตถ์ของพระเจ้า

โดย : คุณวุฒิพร วรรณทวี

ผมคิดว่าพระธรรมบทนี้เป็นเพียงรายชื่อของผู้คนที่ร่วมเดินทางไปกับเอสรา จึงรู้สึกว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับชีวิตของผมมากนัก แต่เมื่อได้ใคร่ครวญพระคำ ผมก็เริ่มคิดว่าทำไมพระเจ้าจึงทรงให้มีการบันทึกชื่อของคนเหล่านี้ไว้อย่างละเอียด สิ่งที่พระเจ้าทรงเตือนใจผมคือ พระองค์ทรงเห็นคุณค่าใน ชีวิตของแต่ละคน พระเจ้าไม่ได้มองผู้คนเป็นเพียงกลุ่มคนจำนวนมาก แต่ทรงรู้จักและทรงจดจำแต่ละคนเป็นการส่วนตัว และทำให้ผมได้ตระหนักว่าพระเจ้าทรงรู้จักผมเป็นการส่วนตัวเช่นกัน พระองค์ทรงรู้จักชื่อของผมและทรงเห็นคุณค่าใน ชีวิตของผม แม้บางครั้งผมรู้สึกว่าตัวเองไม่ได้โดดเด่น มองไม่เห็นอนาคตของตัวเอง โดยเฉพาะเมื่อคิดถึงเส้นทางชีวิตหลังจากผมจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

พระคำตอนนี้ได้หนุนใจผมว่า พระเจ้าทรงเห็นชีวิตของผมทั้งหมด พระองค์ทรงรู้เส้นทางที่ผมจะเดิน และทรงมีแผนการที่ดีสำหรับชีวิตของผม เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงนำเอสราและชนชาติอิสราเอล เพราะเหตุนี้ไม่ว่าปัจจุบัน หรืออนาคตจะเป็นอย่างไร ผมจะวางใจในพระเจ้าต่อไป ผมเชื่อว่าพระองค์ทรงมีแผนการที่ดีสำหรับชีวิตของผม ผมจึงอยากเดินตามพระองค์ที่ละก้าว ด้วยความเชื่อและความไว้วางใจ ผมจะไม่ลืมว่าพระเจ้าทรงเห็นคุณค่าใน ชีวิตของผม และจะไม่ดูถูกคุณค่าที่พระองค์ทรงประทานให้

การนำไปใช้ : ผมจะนำคุณค่าที่ได้รับจากพระเจ้าไปแบ่งปันกับผู้อื่น โดยการประกาศข่าวประเสริฐและเป็นพยานถึงความรักของพระองค์

ไม่พบคนเลวแม้แต่คนเดียว

15 ข้าพเจ้าได้รวบรวมเขาทั้งหลายเข้ามายังแม่น้ำที่ไหลสู่อาหะวา เราตั้งค่ายอยู่ที่นั่นสามวัน เมื่อข้าพเจ้าสำรวจดูประชาชน และปุโรหิต ข้าพเจ้าไม่พบพงศ์พันธุ์ของเลวี่ที่นั่นเลย

คนที่มีความรอบรู้

16 แล้วข้าพเจ้าจึงให้ไปเรียกเอลีเอเซอห์ อารีเอล เซไมยาห์ เอลนาธัน ยาริบ เอลนาธัน นาธัน เศคาริยาห์ และเมซูลลาม บุคคลชั้นหัวหน้า และให้หา โยยาริบ และเอลนาธัน ผู้เป็นคนที่มีความรอบรู้ 17 และส่งพวกเขาไปยังอิดโด หัวหน้าในสถานที่ที่ชื่อคาสีเฟีย คือให้บอกอิดโดและพี่น้องของเขาผู้เป็นบ่าวไพร่ประจำพระวิหารว่า ขอส่งผู้ปรนนิบัติสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเรามายังเรา

บุคคลเหล่านี้ทั้งสิ้นมีชื่อระบุไว้

18 และโดยพระหัตถ์อันทรงพระคุณของพระเจ้าของเราอยู่กับเรา พวกเขาได้นำคนที่มีความสุขุมมาให้เรา เป็นพงศ์พันธุ์ของมาหิลีบุตรเลวี่ ผู้เป็นบุตรอิสราเอล คือเซเรบิยาห์ กับลูกชายและญาติพี่น้อง รวมสิบแปดคน 19 ทั้งฮาซาบิยาห์และเยชายาห์ พงศ์พันธุ์ของเมวาร์กับญาติพี่น้องและบุตรของเขา รวมยี่สิบคน 20 และบ่าวไพร่ประจำพระวิหาร ซึ่งดาวิดและข้าราชการของพระองค์ได้จัดตั้งขึ้นไว้ เพื่อปรนนิบัติคนเลวี่มี 220 คน บุคคลเหล่านี้ทั้งสิ้นมีชื่อระบุไว้

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อเอสราได้รวบรวมฝูงชนที่ริมแม่น้ำอาหะวา แต่ไม่มีคนเลวีเลยแม้แต่คนเดียว ด้วยเหตุนี้ เอสราจึงส่งผู้นำและคนที่มีความรอบรู้ไปเพื่อนำบรรดาผู้ที่รับใช้ในพระวิหารของพระเจ้ามา และด้วยความช่วยเหลือจากพระหัตถ์อันประเสริฐของพระเจ้า คนเลวีและคนเนทีนิมจึงได้เข้าร่วมกับชุมชนที่กลับมาจากเป็นเชลยครั้งที่สอง

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ไม่พบคนเลวีแม้แต่คนเดียว (ข้อ 15)

ก่อนการกลับมาครั้งที่สอง เอเสราได้เรียกประชาชนมาที่ริมแม่น้ำอาหะวาเพื่อตรวจสอบสภาพฝ่ายจิตวิญญาณ ในจำนวนนั้นมีปุโรหิตอยู่ แต่กลับไม่มีคนเลวีที่จะทำหน้าที่ปรนนิบัติในพระวิหารแม้แต่คนเดียว เช่นเดียวกันกับพวกเราที่บางครั้งชอบรับสิทธิพิเศษ แต่หลีกเลี่ยงการอุทิศตน ประชากรที่ได้รับความรอดจะต้องรับใช้ชุมชนตามการทรงเรียกของแต่ละคน และนำพาผู้ที่ไม่เชื่อมาหาพระเจ้า ฉันผู้รับใช้พันธกิจเพื่อความรอดนี้ คือคนเลวีฝ่ายวิญญาณในยุคสมัยนี้

พันธกิจแห่งการนมัสการและความรอดที่ฉันต้องรับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายคืออะไร?

คนที่มีความรอบรู้ (ข้อ 16-17)

เพื่อให้นม่น้าวคนเลวีที่หลีกเลี่ยงการอุทิศตน จึงจำเป็นต้องมี “ผู้มีความรอบรู้” ความรอบรู้ที่แท้จริงคือการรู้จักพระเจ้า ซึ่งชื่อส่วนใหญ่ในรายชื่อนี้มีคำว่า “เอล” (พระเจ้า) หรือ “ยาร์ห์” (พระยาร์ห์เวห์) รวมอยู่ด้วย การที่เอเสราส่งผู้นำสิบเอ็ดคนที่มีชื่อเช่นนี้ไปนมมน้าวผู้คน ก็เพราะเขาต้องการให้อิสราเอลทั้งสิบสองเผ่าร่วมเดินทางกลับบ้านอันบริสุทธิ์นี้ด้วยกัน ในการทรงเรียกให้เป็นประชากรแห่งแผ่นดินสวรรค์ ไม่ควรมีใครถูกละเว้น

ใครคือคนที่ฉันต้องเชิญชวนและเสริมสร้างให้อยู่ในจุดแห่งความเชื่อและการอุทิศตนจนถึงที่สุด?

บุคคลเหล่านี้ทั้งสิ้นมีชื่อระบุไว้ (ข้อ 18-20)

ด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้าของเอเสราและการทรงช่วยเหลือจากพระเจ้า คนเลวีและคนเนตินิมกว่า 250 คนจึงได้เข้าร่วมกับชุมชนที่กลับมาครั้งที่สอง เหล่า

คนเลวี่ล้งเลใจเพราะรู้ว่าการปรนนิบัติในพระวิหารเป็นงานที่หนักหนาสาหัส แต่พระเจ้าทรงจัดเตรียมคนเนตินิมมาช่วยพวกเขาเพื่อไม่ให้ขาดแคลนสิ่งใด สิ่งที่ทำให้งานนี้สำเร็จไม่ใช่การโน้มน้าวใจของมนุษย์ แต่เป็น “พระหัตถ์อันดีของพระเจ้า” เพียงผู้เดียว พันธกิจนั้นไม่ใช่สิ่งที่ต้องแบกรับด้วยกำลังหรือความสามารถของตนเอง แต่จะสำเร็จด้วยกำลังและการทรงช่วยเหลือที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้

สิ่งที่ฉันเห็นัดเห็น้อยเพราะพยายามทำด้วยกำลังของตนเองเมื่อเร็ว ๆ นี้คืออะไร?
ขอบเขตใดในชีวิตของฉันที่ต้องการการทรงช่วยเหลืออันดีขององค์พระผู้เป็นเจ้า?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า แม้ในสถานการณ์มืดแปดด้านและมองไม่เห็นสิ่งใด ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตด้วยการทูลขอการทรงช่วยเหลือจากพระเจ้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ทำพันธกิจแห่งการนมัสการและความรอดในที่ที่ข้าพระองค์อยู่ และตอบสนองต่อพระสุรเสียงของพระองค์ที่ทรงเรียกข้าพระองค์ ขอให้ข้าพระองค์ใช้เวลาในวันนี้เพื่อสัมผัสถึงความช่วยเหลือจากพระหัตถ์อันประเสริฐของพระองค์ ไม่ใช่ด้วยกำลังและความพยายามของข้าพระองค์เอง

วันศุกร์
3 ก.ค.

การนมัสการที่ต้องได้รับการฟื้นฟู

เอเสรา 8:21-30

การอดอาหารและการทูลขอ

21 แล้วข้าพเจ้าก็ประกาศให้ถืออดอาหารที่นั่น คือที่แม่น้ำอาหะวา เพื่อเราทั้งหลายจะได้ถ่อมตัวลงต่อพระเจ้าของเรา เพื่อจะทูลขอหนทางที่ถูกตัดจากพระองค์สำหรับเรา ลูกหลานของเรา และข้าวยของของเรา 22 เพราะข้าพเจ้าละอายที่จะทูลขอ กองทหารและพลม้าจากกษัตริย์เพื่อช่วยเราสู้ศัตรูตามทางของเรา ในเมื่อเราได้กราบทูลกษัตริย์แล้วว่า “พระหัตถ์ของพระเจ้าของเราอยู่กับบรรดาผู้ที่แสวงพระองค์ให้เกิดผลดี แต่ฤทธานุภาพและพระพิโรธของพระองค์ต่อผู้คนเหล่านั้นที่ละทิ้งพระองค์” 23 เราจึงอดอาหารและวิงวอนพระเจ้าของเราเพื่อเรื่องนี้ และพระองค์ทรงฟังเสียงร้องทูลของเรา

เพื่อพระวิหาร

24 และข้าพเจ้าได้เลือกสิบสองคน จากปุโรหิตชั้นผู้นำ คือ เซเรบิยาห์ ฮาซาบิยาห์ และญาติของเขาพร้อมกับเขาอีกสิบคน 25 และข้าพเจ้าได้ชั่งเงินและทองคำและเครื่องใช้กับเครื่องถวาย สำหรับพระนิเวศของเรามอบให้เขาทั้งหลายซึ่งกษัตริย์และที่ปรึกษา และเจ้านายของพระองค์ และคนอิสราเอลทั้งปวงที่นั่นได้ถวายไว้ 26 ข้าพเจ้าได้ชั่งใส่มือของเขาเป็นเงิน 22 ตัน และเครื่องใช้ที่ทำด้วยเงิน 100 ใบหนัก 70 กิโลกรัม และทองคำ 3,400 กิโลกรัม 27 ชามทองคำ 20 ใบหนัก 8.4 กิโลกรัม และเครื่องใช้ทองสัมฤทธิ์เนื้อละเอียดสุกใส 2 ชิ้น มีค่าเทียบเท่าชามทองคำ

ทรัพย์สินของที่ถวายด้วยความยินดี

28 และข้าพเจ้าบอกเขาว่า “ท่านทั้งหลายบริสุทธิ์ต่อพระยาห์เวห์ และเครื่องใช้

กับบริสุทธิ และเงินกับทองคำเป็นของถวายด้วยความสมัครใจแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย 29 จงเฝ้าและรักษาไว้จนกว่าท่านซึ่งสิ่งเหล่านั้นต่อหน้าปุโรหิตชั้นผู้นำและคนเลวี และหัวหน้าตระกูลอิสราเอลในเยรูซาเล็มภายในห้องพระนิเวศของพระยาห์เวห์” 30 บรรดาปุโรหิตและคนเลวีจึงรับเงินและทองคำที่ได้ซึ่งและเครื่องใช้ เพื่อนำไปยังเยรูซาเล็ม ยังพระนิเวศของพระเจ้าของเรา

บทสรุปพระคัมภีร์

เอสรอดอาหารอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำอาหะวา และทูลขอพระเจ้าให้ทรงคุ้มครองในระหว่างการเดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เขาไม่ขอทหารจากกษัตริย์ แต่พึ่งพาพระเจ้าเพียงองค์เดียวและได้รับการตอบสนอง จากนั้นเขามอบทรัพย์สิ่งของสำหรับพระวิหารให้แก่ปุโรหิตและคนเลวี เพื่อให้ นำไปยังพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

การอดอาหารและการทูลขอ (ข้อ 21-23)

เอเสราประกาศการอดอาหารและอธิษฐานต่อพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจ แทนที่จะขอกำลังทหารราบและทหารม้าจากกษัตริย์ต่างชาติ เขาเลือกที่จะทูลขอฤทธิ์เดชของพระเจ้าผู้ทรงปกป้องประชากรของพระองค์ การเดินทางผ่านถิ่นทุรกันดารและแม่น้ำไปยังกรุงเยรูซาเล็มนั้น เป็นเส้นทางที่ต้องต่อสู้กับโจรผู้ร้ายและสภาพแวดล้อมที่ย่ำแย่ ดังนั้น เอเสราจึงยอมรับว่าตนเองไม่สามารถทำอะไรได้เลย และทูลขอการช่วยเหลือจากพระเจ้าเท่านั้น ในทำนองเดียวกัน ธรรมิกชนเมื่อเดินบนเส้นทางแห่งชีวิตต้องพึ่งพาพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น

ฉันอดอาหารอธิษฐานเพื่อพึ่งพาพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจ หรือเพื่อให้อุดมการณ์ของตนเองสำเร็จกันแน่?

เพื่อพระวิหาร (ข้อ 24-27)

เอเสราได้จัดเตรียมสิ่งของสำหรับใช้ในพระวิหารเพื่อฟื้นฟูการนมัสการ และตั้งปุโรหิตขึ้นมาเพื่อขนย้ายและดูแลสิ่งเหล่านี้ เขาให้มีการนับ ชั่งน้ำหนัก และจดบันทึกทรัพย์สิ่งของสำหรับพระวิหารอย่างละเอียด เพื่อให้นำไปใช้เพื่องานแห่งแผ่นดินของพระเจ้า เงิน 650 ตะลันต์ (หนักประมาณ 22 ตัน) และทองคำ 100 ตะลันต์ (หนักประมาณ 3.4 ตัน) ซึ่งเป็นจำนวนมหาศาล สิ่งที่เราเห็นดเหนือหามาได้ในโลกนี้ ก็ควรนำไปใช้เพื่อแผ่นดินของพระเจ้าเช่นกัน การถวายทรัพย์สินด้วยความยินดีเพื่อความรอด คือการดำเนินชีวิตที่มีเป้าหมายในภารกิจ

ฉันเตรียมทรัพย์ถวายด้วยความยินดีและตั้งใจหรือไม่? ฉันใช้ทรัพย์สินเพื่อแผ่นดินของพระเจ้าหรือไม่?

ทรัพย์สินของที่ถวายด้วยความยินดี (ข้อ 28-30)

เอสราหมายความว่าความรับผิดชอบแก่บรรดาปุโรหิตในการดูแลรักษาเครื่องบูชาสำหรับพระวิหารให้ปลอดภัย ตลอดระยะเวลา 4 เดือนในการเดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ทรัพย์สินจำนวนมากนี้อาจตกเป็นเป้าหมายของโจรผู้ร้ายได้ อีกทั้งยังมีความเสี่ยงที่จะล้มลงต่อความอ่อนแอของเนื้อหนังและการล่อลวงของทรัพย์สิน ด้วยเหตุนี้ เอสราจึงกำชับปุโรหิตว่า “จงระวังรักษาให้ดี” ในการเดินทางแห่งชีวิตของเรา การโจมตีของซาตานดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับปุโรหิตที่ทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ ธรรมิกชนก็ต้องตื่นตัวและทำหน้าที่ปุโรหิตในครอบครัวและชุมชน

เพื่อให้การนมัสการของฉัน ครอบครัว และชุมชนได้รับการฟื้นฟู “สถานที่ที่ฉันต้องเฝ้าระวังและรักษาไว้” คือที่ไหน?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์มองดูพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจ และแสวงหาน้ำพระทัยของพระองค์ ไม่ใช่ความตั้งใจของข้าพระองค์ ขอให้ข้าพระองค์หยุดเป็นทาสของโลกนี้ และถวายทรัพย์สินที่พระองค์ทรงประทานให้อย่างชื่นชมยินดี เพื่อแผ่นดินของพระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์ตื่นตัวอยู่เสมอในการทำพันธกิจของปุโรหิตในตำแหน่งหน้าที่ของข้าพระองค์ เพื่อฟื้นฟูความรอดและการนมัสการ

วันเสาร์

4 ก.ค.

เครื่องบูชาที่ถวายแด่พระยาห์เวห์

เอเสรา 8:31-36

มาถึงกรุงเยรูซาเล็ม

31 และเราก็ออกจากแม่น้ำอาหะวาในวันที่สิบสอง ของเดือนแรก เพื่อไปยังเยรูซาเล็ม และพระหัตถ์ของพระเจ้าของเราอยู่กับเรา และพระองค์ทรงช่วยกู้เราให้พ้นจากมือของศัตรูและจากพวกชุมนุมคอยอยู่ตามทาง 32 เรามาถึงเยรูซาเล็มและพักอยู่ที่นั่นสามวัน

ผลรวมของน้ำหนักรัน

33 ในวันที่สี่ ภายในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา ก็ชั่งทองคำ และเครื่องใช้ใส่มือของเมเรโมทบุโรหิต บุตรอุรียาห์ และคนที่อยู่กับเขา คือเอเลอาซาร์บุตรฟีเนหัสและคนที่อยู่กับเขาทั้งหลายคือ โยซาบาด บุตรเยชูอา และโนอัดยาห์บุตรบิบนุย คนเลวี 34 พวกเขาชั่งและนับทั้งหมดและบันทึกน้ำหนักของทุกสิ่งไว้

การถวายเครื่องบูชาของผู้ที่กลับมา

35 ในวันนั้นบรรดาผู้ที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย ซึ่งมาจากการเป็นเชลย ได้ถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัวแด่พระเจ้าแห่งอิสราเอล มีวัวผู้ 12 ตัว สำหรับพวกอิสราเอลทั้งปวง แกะผู้ 96 ตัว ลูกแกะ 77 ตัว และแพะผู้ 12 ตัว เป็นเครื่องบูชาลงบาปทั้งสิ้น นี่เป็นเครื่องบูชาเผาทั้งตัวถวายพระยาห์เวห์ 36 เขาทั้งหลายได้มอบพระราชาทมิฬกัฏฐิกากว่าหกชั่วอายุของกษัตริย์ และแก่พวกผู้ว่าราชการมณฑลฟากตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส และท่านเหล่านี้ได้ช่วยเหลือประชาชนและพระนิเวศของพระเจ้า

บทสรุปพระคัมภีร์

คณะของเอสราเดินทางมาถึงเยรูซาเล็มด้วยการทรงช่วยเหลือของพระเจ้า พวกเขาได้นำสิ่งของบริสุทธิ์ที่นำมาและถวายในพระวิหาร หลังจากนั้นจึงถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่ออิสราเอลทั้งหมด และนำพระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์ไปส่งมอบให้แก่บรรดาผู้ว่าราชการเมือง เพื่อให้การสนับสนุนประชากรและพระวิหาร

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

มาถึงกรุงเยรูซาเล็ม (ข้อ 31-32)

การเดินทางไกลตลอดระยะเวลา 4 เดือนมายังกรุงเยรูซาเล็มสำเร็จได้นั้นเพราะพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงช่วยเหลืออย่างเต็มที่ เมื่อมาถึงเยรูซาเล็ม คณะของเอสราได้พักผ่อนเป็นเวลา 3 วัน พร้อมทั้งแยกแยะระหว่างงานที่สำคัญและงานที่เร่งด่วน สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับเราคือการตรวจสอบความสัมพันธ์กับพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การใช้เวลา และการใช้ทรัพยากรสิ่งของ สิ่งที่เป็นลำดับแรกสูงสุดของทุกสิ่งต้องเป็น การนมัสการ ดังนั้น ธรรมิกชนจึงต้องหยุดพักเพื่อยืนอยู่หน้าพระเจ้า และเงี่ยหูฟังพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตประจำวันทีวุ่นวาย

ฉันเตรียมตัวล่วงหน้าสำหรับการนมัสการหรือไม่? ฉันจัดเตรียมจิตใจก่อนการนมัสการหรือไม่?

ผลรวมของน้ำหนักรั้ว (ข้อ 33-34)

ในวันที่สี่ คณะของเอสราได้ชั่งน้ำหนักเงิน ทองคำ และภาชนะต่าง ๆ ในพระวิหาร แล้วส่งมอบให้แก่ปุโรหิต มีการนับ ชั่งน้ำหนัก และบันทึกผลรวมของน้ำหนักรั้วทั้งหมด โดยนับและบันทึกอย่างถูกต้องแม่นยำไม่ตกหล่นแม้แต่สิ่งเดียว เครื่องบูชาที่ถวายแด่พระเจ้าต้องถูกแยกไว้บริสุทธิ์ และสิ่งของที่ถวายแด่พระเจ้าแล้วนั้นต้องได้รับการบริหารจัดการอย่างโปร่งใส ชีวิตการถวายทรัพย์ของฉันในทุกวันนี้ก็เช่นเดียวกัน ต้องแยกทรัพย์ถวายไว้บริสุทธิ์เพื่อถวายให้แก่แผ่นดินของพระเจ้า

ฉันถวายทรัพย์และสืบลดด้วยความใส่ใจและประณีตหรือไม่? เรื่องการเงินของฉันโปร่งใสต่อหน้าพระเจ้าหรือไม่?

การถวายเครื่องบูชาของผู้ที่กลับมา (ข้อ 35-36)

คณะของเอสราที่กลับมากรุงเยรูซาเล็มได้ถวายเครื่องเผาบูชา และเครื่องบูชา

แห่งการไถ่บาปแด่พระเจ้า นี่คือการกลับมาจากจุดที่เคยตกเป็นทาสของบาป เพื่อมา
ผลิตผลิตกับพระคุณแห่งการอภัยและความรอด แต่ทว่า การหันกลับจากบาปไม่ได้
จบลงเพียงครั้งเดียว สำหรับพวกเราแล้ว จำเป็นต้องมี “เครื่องบูชาไถ่บาปประจำวัน”
คือการใคร่ครวญพระวจนะและสารภาพบาปในทุกวัน ในทุกวันเราจำเป็นต้องมีการ
นมัสการที่สารภาพความอ่อนแอและบาปของตนเองต่อหน้าพระวจนะ และถวายเป็น
เองแด่พระเจ้า นี่คือนันททางในการรื้อฟื้นพระวิหารที่พังทลายให้กลับคืนมา

ฉันใคร่ครวญพระวจนะและกลับใจจากบาปทุกวันหรือไม่? ฉันถวายเป็นแด่พระ
เจ้าอย่างครบถ้วนหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดให้การนมัสการเป็นลำดับความสำคัญแรกสูงสุดใน
ชีวิตของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอสารภาพบาปที่ดำเนินชีวิตโดยลืมนพระคุณขององค์
พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงปกป้องและคุ้มครอง เพราะมัวแต่ถ่วงวุ่นวายกับการเติมเต็มความพึง
พอใจของตนเอง ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์จดจำว่าพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของเวลาและ
ทรัพย์สินของ ทั้งดำเนินชีวิตด้วยการแบ่งปันพระคุณที่ได้รับจากพระองค์ให้แก่สมาชิก
ครอบครัวและพี่น้อง

สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน

1 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พวกหัวหน้านักเข้ามามีอำนาจเจ้า กล่าวว่า “ชนชาติอิสราเอลและบรรดาปุโรหิตกับคนเลวี ไม่ได้แยกตนออกจากชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินเหล่านั้น กับการนำเกลียดน่าชังของเขา คือจากคนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเปอร์เซีย คนเยบุส คนอัมโมน คนโมอับ คนอียิปต์ และคนอาโมไรต์ 2 เพราะพวกเขาได้รับบุตรหญิงของชนเหล่านี้เป็นภรรยาของเขาเอง และของบุตรชายของเขา ดังนั้นเชื้อสายบริสุทธิ์ได้ปะปนกับชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินเหล่านั้น และพวกหัวหน้าและผู้ครองเมืองเป็นแม่แบบในความผิดนี้”

มารวมตัวกันเพราะความยำเกรง

3 เมื่อข้าพเจ้าได้ยินอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ฉีกเสื้อทั้งเสื้อคลุมของข้าพเจ้า และทั้งผมออกจากศีรษะและทั้งหวดเคราของข้าพเจ้า และนั่งลงตะลึงอยู่ 4 แล้วบรรดาคนที่สิ้นสะท้านเพราะพระวามะของพระเจ้าแห่งอิสราเอล เนื่องจากความผิดของพวกเขาที่ได้กลับมา ได้มาประชุมต่อหน้าข้าพเจ้าขณะที่ข้าพเจ้านั่งตะลึงอยู่จนถึงเวลาถวายเครื่องบูชาตอนเย็น 5 ณ การถวายเครื่องบูชาตอนเย็นนั้น ข้าพเจ้าได้ลุกขึ้นจากการอดอาหาร ด้วยเสื้อ และเสื้อคลุมของข้าพเจ้าที่ฉีกขาด และข้าพเจ้าก็คุกเข่าลงและชูมือขึ้นต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้า

เนื่องจากความบาปชั่วของเรา

6 และข้าพเจ้าทูลว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์อับอายอดสูที่จะเงยหน้าหาพระองค์พระเจ้าของข้าพระองค์ เพราะว่าความบาปชั่วของพวกข้า-

พระองค์ที่ขึ้นพ้นศีรษะของข้าพระองค์ และความผิดของข้าพระองค์ก็สูงขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ 7 พวกข้าพระองค์มีความผิดยิ่งใหญ่ตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษของข้าพระองค์ จนถึงทุกวันนี้ และเพราะความบาปชั่วของข้าพระองค์ พวกข้าพระองค์ ทั้งบรรดากษัตริย์ของข้าพระองค์และพวกปุโรหิตของข้าพระองค์ได้ถูกมอบไว้ในมือของบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินเหล่านั้น ให้แก่ดาบ แก่การเป็นเชลย แก่การปล้น และแก่การอดสูอย่างที่สุด อย่างทุกวันนี้

บทสรุปพระคัมภีร์

บรรดาเจ้านายมารายงานต่อเอสราว่า ประชาชนและปุโรหิตได้แต่งงานกับคนต่างชาติและทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน เมื่อเอสราได้ยินเรื่องนี้ เขาจึงฉีกเสื้อผ้าและนั่งลงด้วยความตกตะลึง จากนั้นผู้ที่ยำเกรงพระวาระของพระเจ้าก็มารวมตัวกัน เอสราสารภาพบาปตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษจนถึงปัจจุบันนี้ และร้องไห้คร่ำครวญอธิษฐานต่อพระเจ้า

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน (ข้อ 1-2)

ประชาชนอิสราเอลกลับมายังเยรูซาเล็มได้ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า แต่กลับทำบาปอันน่าสะอิดสะเอียน เนื่องจากสถานการณ์จริงที่อยู่ตรงหน้า พวกเขาจึงไม่สามารถรักษาค่านิยมอันบริสุทธิ์ไว้ได้ และรับหญิงต่างชาติมาเป็นภรรยาและสะใภ้ตามความคิดที่ตนเองเห็นว่าดี การแต่งงานกับผู้ที่ไม่เชื่อคือทางลัดสู่ความบาป การเข้าเทียมแอกกับผู้ที่ไม่เชื่อนั้นอาจดูเหมือนสงบสุขชั่วคราว แต่ในท้ายที่สุด มันคือบาปอันน่าสะอิดสะเอียนซึ่งทำให้เราออกห่างเหินจากพระเจ้า (2 โครินธ์ 6:14)

ปัญหาที่อยู่ตรงหน้าที่ทำให้ฉันเลือกทำตามความเห็นชอบของตนเองคืออะไร?

มารวมตัวกันเพราะความยำเกรง (ข้อ 3-5)

เมื่อเอเสราได้ทราบข่าวการแต่งงานกับผู้ที่ไม่เชื่อของอิสราเอล เขาฉีกเสื้อชั้นในและเสื้อคลุม ทั้งผมและหนวดเครา เพื่อแสดงความโศกเศร้าอย่างรุนแรง ในเวลานั้นบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระวาระของพระเจ้าได้มารวมตัวกันที่เอเสรา นี่คือการหวัง การรู้จักบาปของตนเองเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าการชู้ชีวิตคนตายเสียอีก เพราะคนหนึ่งที่มองเห็นบาปของตน จะทำให้ผู้ที่กลับใจมารวมตัวกันและยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า ความโศกเศร้าเสียใจของฉันเพียงคนเดียวสามารถนำมาซึ่งการฟื้นฟูชุมชนได้

เหตุการณ์ใดที่ฉันต้องมองดูบาปของตนเองและกลับใจ โดยไม่โทษผู้อื่น?

เนื่องจากความบาปชั่วของเรา (ข้อ 6-7)

ในช่วงเวลาถวายเครื่องบูชาตอนเย็น เอเสราคุกเข่า ชูมือขึ้นและอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ละอายและอับอายจนไม่กล้าเงยหน้าขึ้น” เขาตระหนักว่า “ความบาปชั่วของเราท่วมหัวและสูงจรดฟ้า” เอเสรากล่าวว่า “พวกเรา” ได้ทำบาปตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน เขาถือว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่

เป็นคนบาป ผู้ที่มองเห็นบาปของตนเองเช่นนี้เท่านั้น จึงจะสามารถอธิษฐานวิงวอน เพื่อครอบครัวและชุมชนได้อย่างแท้จริง

บาปใดที่ฉันต้องกลับใจก่อน เพื่อให้ครอบครัวและสมาชิกพี่น้องได้รับความรอด?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ผู้ซึ่งได้ประสบการณืกับการทรงช่วยเหลือของพระเจ้าแล้ว แต่กลับมีดบอดเพราะผลประโยชน์ตรงหน้า จนลืมพระวจานะและทรมต่อพระองค์ ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์รู้สึกสะอิดสะเอียนต่อบาปที่ยังรากลึกของการทำตามความคิดที่ตนเองเห็นว่าดี ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์เป็นคนหนึ่งที่มองเห็นบาปของตนเองก่อนเสมอในทุกเหตุการณ์

วันจันทร์

6 ก.ค.

พระองค์ทรงชอบธรรม

เอเสรา 9:8-15

หมุดที่ตอกไว้ในสถานนมัสการ

8 แต่บัดนี้พระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายทรงสำแดงพระกรุณา ชั่วครู่หนึ่งสั้น ๆ และได้ประทานให้พวกข้าพระองค์มีคนที่เหลืออยู่และมีที่ยึดมั่นในสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ เพื่อพระเจ้าของข้าพระองค์จะได้ทรงให้ตาของข้าพระองค์กระจ่างขึ้น และประทานการฟื้นฟูใจแก่ข้าพระองค์ขึ้นบ้าง จากการเป็นทาสของข้าพระองค์ 9 เพราะว่าพวกข้าพระองค์เป็นทาส แต่พระเจ้าของข้าพระองค์ไม่ได้ทรงละทิ้งข้าพระองค์ไว้ในความเป็นทาส แต่โดยความรักมั่นคงของพระองค์ ทรงบันดาลให้ข้าพระองค์มีความชอบต่อพระพักตร์บรรดาภักษัตริย์แห่งเปอร์เซีย เพื่อประทานการฟื้นฟูใจแก่ข้าพระองค์ เพื่อจะตั้งพระนิเวศของพระเจ้าของข้าพระองค์ขึ้นไว้ เพื่อจะซ่อมที่ปรักหักพัง และเพื่อจะประทานกำแพงแก่พวกข้าพระองค์ในยูดาห์ และในเยรูซาเล็ม

ละทิ้งพระบัญญัติ

10 “และบัดนี้ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ต่อจากนี้ข้าพระองค์จะทูลอะไรอีก เพราะพวกข้าพระองค์ได้ละทิ้งพระบัญญัติของพระองค์ 11 ซึ่งพระองค์ได้ทรงบัญชาไว้ โดยผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของพระองค์ว่า ‘แผ่นดินซึ่งพวกเจ้ากำลังเข้าไปครอบครองนั้นเป็นแผ่นดินมลทิน เนื่องด้วยความมลทินของชนชาติต่าง ๆ แห่งแผ่นดินเหล่านั้น ด้วยการนำเกลียดน่าชังของพวกเขา ซึ่งพวกเขาทำให้เต็มไปหมดตั้งแต่ปลายข้างนี้ถึงปลายข้างโน้น ด้วยความมลทินของพวกเขา 12 เพราะฉะนั้น อย่ามอบบุตรหญิงของเจ้าแก่บุตรชายของพวกเขา หรืออย่ารับบุตรหญิงของเขาให้บุตรชายของเจ้า หรืออย่าเสริมสวัสดิภาพและความเจริญมั่งคั่งของเขาทั้งหลายเป็นนิรันดร์

เพื่อพวกเจ้าจะแข็งแรงและกินของดี ๆ แห่งแผ่นดินนั้น และมอบแผ่นดินนั้นไว้เป็นมรดกแก่ลูกหลานของพวกเจ้าเป็นนิตย์’

เนื่องจากความผิดบาปอันใหญ่หลวง

13 และหลังจากทุกสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกข้าพระองค์ เพราะการชั่วของข้าพระองค์ และเพราะความผิดยิ่งใหญ่ของข้าพระองค์ เนื่องจากพระองค์คือพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ได้ทรงลงโทษข้าพระองค์ เพราะความบาปชั่วของข้าพระองค์น้อยกว่าที่พึงได้รับ และประทานคนที่เหลืออยู่แก่พวกข้าพระองค์อย่างนี้ 14 สมควรที่พวกข้าพระองค์จะละเมิดพระบัญญัติของพระองค์อีก และเข้าแต่งงานกับชนชาติทั้งหลายผู้ประพฤติสิ่งน่าเกลียดน่าชังเหล่านี้หรือ? พระองค์จะไม่กริ้วต่อพวกข้าพระองค์ จนพระองค์ผลาญข้าพระองค์ทั้งหลายเสีย จนไม่มีคนที่เหลืออยู่และไม่มีใครรอดได้เลยหรือ? 15 ข้าแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลพระองค์ทรงชอบธรรม เพราะพวกข้าพระองค์เป็นคนที่เหลืออยู่ซึ่งรอดพ้นมาอย่างทุกวันนี้ นี่แน่ะ ข้าพระองค์ทั้งหลายอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ โดยมีความผิดของข้าพระองค์อยู่ ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีสักคนเดียวที่จะยืนต่อพระพักตร์พระองค์ได้”

บทสรุปพระคัมภีร์

เอสราสารภาพว่าพระเจ้าทรงประทานพระคุณให้พวกเราที่กลับมาจากการเป็นเชลยในบาบิโลน เพื่อให้ได้สร้างพระวิหารขึ้นมาใหม่ และเขากลับใจจากบาปที่ละทิ้งพระบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าและแต่งงานกับคนต่างชาติ เอสรากล่าวว่าเพราะพระเจ้าทรงชอบธรรม ประชากรที่ทำบาปจึงไม่สามารถยืนอยู่ต่อเบื้องหน้าพระพักตร์พระองค์ได้

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

หมุดที่ตอกไว้ในสถานนมัสการ (ข้อ 8-9)

เอสราสารภาพว่าการที่ตัวเขาและประชากรได้กลับมาจากเป็นเชลยในบาบิโลน นั้น เป็นพระคุณอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าโดยสิ้นเชิง ประชากรอิสราเอลสมควรตกเป็นทาสต่อไป แต่พระเจ้าทรงเมตตาจึงประทานผู้เหลืออยู่ และทรงให้พวกเขาสร้างพระวิหารขึ้นมา คำว่า 'หมุดที่ตอกไว้' หมายถึงการที่ประชาชนผูกพันอย่างแน่นแฟ้นกับสถานนมัสการอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า การที่เรามายืนอยู่ ณ จุดนี้ในวันนี้ ก็ไม่ใช่เพราะสิ่งใดในตัวเราเลย แต่เป็นพระคุณของพระเจ้าผู้ทรงเลือกและช่วยกู้เราซึ่งเสื่อมทรามอย่างสิ้นเชิง

ฉันยอมรับหรือไม่ว่าการที่ฉันมาถึงจุดนี้ได้ในวันนี้ ไม่ใช่เพราะความพยายามของฉัน แต่เป็นพระคุณของพระเจ้า?

ละทิ้งพระบัญญัติ (ข้อ 10-18)

เอสรากลับใจอย่างสุดซึ้งว่า ทั้งที่ได้รับพระคุณจากพระเจ้าแล้ว แต่พวกเขาก็ยังละทิ้งพระบัญญัติของพระองค์ พระเจ้าทรงบัญชาไว้อย่างชัดเจนผ่านทางบรรดาผู้เผยพระวจนะว่าห้ามแต่งงานกับคนต่างชาติ แต่ประชากรกลับให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์กับโลกมากกว่าพระวจนะของพระเจ้า นี่แหละคือตัวตนที่แท้จริงของเรา เป็นคนบาปที่แม้จะได้รับพระคุณแล้วก็ยังประนีประนอมกับโลก และละทิ้งพระวจนะของพระเจ้าได้อย่างรวดเร็ว การกลับใจใหม่อย่างแท้จริงคือการระลึกถึงพระคุณที่ได้รับมา พร้อมทั้งยอมรับบาปของตนเองแล้วหันกลับมา

พระบัญญัติใดขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ฉันได้รับพระคุณแล้วแต่กลับละทิ้งไปอย่างรวดเร็ว? ส่วนใดในชีวิตที่ฉันกำลังประนีประนอมกับโลก?

เนื่องจากความผิดบาปอันใหญ่หลวง (ข้อ 13-15)

เอสรากล่าวว่าความทุกข์ยากลำบากทั้งหมดที่ประชากรต้องเผชิญนั้น เนื่องมาจากความประพฤติอันชั่วร้ายและบาปอันใหญ่หลวงของพวกเขา พร้อมกันนั้น เขาก็ขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงลงโทษมากกว่าบาปชั่วของเราและทรงเหลือผู้รอดตายไว้ให้ และยังตระหนักว่า “พระองค์ทรงชอบธรรม” เป็นการยอมรับว่าพระเจ้าทรงถูกต้องโดยแท้จริง เมื่อเรามีการยอมรับเช่นนี้ เราจึงจะสามารถคุกเข่าลงอย่างถ่อมตนต่อหน้าพระเจ้าได้ พระเจ้าทรงเหลือพระคุณไว้ให้เราฟื้นคืนชีพ ปัญหาไม่ได้อยู่ที่สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อม แต่อยู่ที่บาปของเราที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า

ฉันโยนความคิดสำหรับเหตุแห่งความทุกข์ยากลำบากของตนเองไปให้ผู้อื่นหรือสภาพแวดล้อมหรือไม่? พระคุณที่พระองค์ผู้เป็นเจ้าทรงเหลือไว้ให้ฉันคืออะไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์สรรเสริญพระคุณขององค์พระผู้เป็นเจ้า ที่ทรงเลือกและช่วยกู้ข้าพระองค์ผู้เสื่อมทรามอย่างสิ้นเชิง ถึงกระนั้น ขอทรงยกโทษบาปของข้าพระองค์ที่ยังคงประนีประนอมกับโลกและละทิ้งพระบัญญัติของพระองค์ ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ตระหนักว่า พระองค์ทรงลงโทษมากกว่าความบาปของข้าพระองค์และทรงเหลือพระคุณไว้ให้นั้น ทรงถูกต้องโดยสมบูรณ์

ร้องไห้คร่ำครวญเสียงดัง

1 ขณะเอเสราอธิษฐานและสวดภาวนาร้องไห้ทั้งตัวลงต่อหน้าพระนิเวศของพระเจ้า มีชุมนุมชนหมู่ใหญ่มาทั้งชายหญิงและเด็ก จากอิสราเอลประชุมต่อหน้าท่าน เพราะประชาชนร้องไห้อย่างขมขื่น

ทำพันธสัญญากับพระเจ้า

2 และเซคานิยาห์บุตรเยีเอล พงศ์พันธุ์เอลามกล่าวกับเอเสราว่า “พวกเราได้ทำผิดต่อพระเจ้าของเราไปแล้ว และได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติจากชนชาติต่าง ๆ ของแผ่นดินนี้ แต่ถึงจะมีเรื่องอย่างนี้ ก็ยังมีความหวังในอิสราเอลอยู่ 3 เพราะฉะนั้น ให้เราทำพันธสัญญากับพระเจ้าของเรา ที่จะทิ้งภรรยาเหล่านี้และลูก ๆ ซึ่งเกิดมาจากพวกนางเสีย ตามคำปรึกษาของเจ้านายของข้าพเจ้า และของบรรดาผู้ยำเกรงพระบัญญัติของพระเจ้าของเรา และขอให้ทำตามกฎหมายเถิด 4 จงลุกขึ้น เพราะเป็นหน้าที่ของท่าน และพวกเราจะสนับสนุนท่าน ขอจงเข้มแข็งและทำไปเถิด”

จะทำตามธรรมบัญญัติ

5 แล้วเอเสราได้ลุกขึ้นให้พวกปุโรหิตใหญ่และเลวีและอิสราเอลทั้งหมดทำสัตย์สาบานว่า เขาจะทำตามที่ได้พูดแล้ว พวกเขาจึงทำสัตย์สาบาน 6 แล้วเอเสราก็ลุกขึ้นไปจากพระนิเวศของพระเจ้า เข้าไปในห้องของเยโฮฮันันบุตรเอลียาชีบ เมื่อมาถึงที่นั่นแล้วก็ไม่รับประทานขนมปังหรือดื่มน้ำ เพราะท่านโศกเศร้าด้วยเรื่องการละเมิดของพวกเซลยที่กลับมา 7 และพวกเขาก็ป่าวร้องทั่วยูดาห์และเยรูซาเล็ม แก่พวกเซลยที่ได้กลับมาทั้งสิ้นว่า ให้มาชุมนุมกันที่เยรูซาเล็ม 8 และถ้าใครไม่มาภายในสามวัน

ตามคำสั่งของพวกหัวหน้าและพวกผู้ใหญ่จะต้องริบทรัพย์สมบัติของเขาเสียทั้งสิ้น
และเขาจะถูกตัดออกจากชุมชนของพวกเซลย

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อเอสราหมอบกราบลงหน้าพระวิหารและสารภาพบาป ผู้ชนกลุ่มใหญ่ก็มารวมตัวกันและร้องไห้คร่ำครวญ เซคานียาห์ก็กล่าวกับเอสราว่า “พวกเราจะทำตามธรรมบัญญัติ ลูกขึ้นเถิด จงเข้มแข็งและลงมือทำ” เอสราจึงให้ประชาชนสาบานว่าจะทำตามคำพุดนี้ และประกาศให้มารวมตัวกันที่กรุงเยรูซาเล็มภายใน 3 วัน

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

ร้องให้คร่ำครวญเสียงดัง (ข้อ 1)

เมื่อเอเสราหมอบลงร้องไห้และอธิษฐานหน้าพระวิหารของพระเจ้า ผู้ชนขนาดใหญ่ทั้งชายหญิงและเด็กมารวมตัวกันและร้องให้คร่ำครวญเสียงดัง การกลับใจอย่างจริงใจของผู้นำได้นำไปสู่การกลับใจของทั้งชุมชน ผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณที่แท้จริงจะถือว่าบาปของชุมชนคือบาปของตนเอง และหมอบกราบลงต่อหน้าพระเจ้าเช่นเดียวกับเอเสรา ในทำนองเดียวกัน เมื่อผู้เชื่ออย่างฉันกลับใจอย่างจริงใจก่อน ครอบครัวและชุมชนก็จะก้าวออกมาร่วมในจุดแห่งการกลับใจเช่นกัน

ฉันเคยถือว่าบาปของชุมชนที่ฉันอยู่เป็นบาปของตนเองและกลับใจหรือไม่? ฉันคิดว่ามันไม่เกี่ยวอะไรกับฉันเลยหรือไม่?

ทำพันธสัญญากับพระเจ้า (ข้อ 2-4)

เซคานียาห์กล่าวกับเอเสราว่า “พวกเราได้ทำบาป แต่อิสราเอลยังคงมีความหวัง ดังนั้นลุกขึ้นเถิด พวกเราจะช่วย ขอจงเข้มแข็งและลงมือทำ” ความหวังของเขาไม่ได้ตั้งอยู่บนความพยายามของมนุษย์ แต่ตั้งอยู่บนพันธสัญญาของพระเจ้า พระเจ้าไม่เคยทอดทิ้งผู้ที่กลับใจและกลับมาหาพระวจนะ ไม่ว่าจะอยู่ในบาปที่ลึกเพียงใด หากกลับมาหาพระวจนะ พระเจ้าจะประทานโอกาสในการเริ่มต้นใหม่ นี่คือการหวังของฉันที่เชื่อในพระเจ้าแห่งพันธสัญญา

ฉันคิดว่าไม่มีความหวังเพราะบาปที่ฉันได้ทำไปหรือไม่? ฉันเชื่อใหม่ว่าสามารถเริ่มต้นใหม่ได้ในพันธสัญญาของพระเจ้า?

จะทำตามธรรมบัญญัติ (ข้อ 5-8)

เอเสราได้รับกำลังจากคำพูดของเซคานียาห์ จึงลุกขึ้นและให้ประชาชนสาบาน

ว่าจะทำตามธรรมเนียมปฏิบัติ ตัวเขาเองไม่ยอมทานอาหารหรือดื่มน้ำ และทุกข์ใจเพราะบาปของประชาชน และประกาศว่าผู้ใดไม่มายังกรุงเยรูซาเล็มภายใน 3 วัน จะถูกริบทรัพย์สิ้นและขับไล่ออกจากชุมชน การกลับใจคือการตัดสิ้นใจและลงมือทำ แน่แน่นอนว่าการตัดสิ้นใจดำเนินชีวิตตามพระวอนะนั้นต้องจ่ายราคา และในบางครั้งก็นำมาซึ่งความขัดแย้งมากกว่าความสบาย การดำเนินชีวิตตามพระวอนะไม่สามารถทำได้ด้วยกำลังของฉัน แต่ด้วยพระคุณของพระเจ้า

สิ่งที่ฉันต้องเสียสละเพื่อดำเนินชีวิตตามพระวอนะคืออะไร? ฉันได้ตัดสิ้นใจทางความเชื่อที่จะไม่ประนีประนอมกับโลกแล้วหรือยัง?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ถือว่าบาปของชุมชนเป็นบาปของข้าพระองค์ และหมอบกราบกลับใจต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ข้าพระองค์เชื่อว่าแม้จะอยู่ในบาปที่ลึกเพียงใด แต่ก็ยังมีความหวังหากกลับมาหาพระวอนะ ขอทรงนำข้าพระองค์ให้ดำเนินชีวิตโดยแสวงหาความบริสุทธิ์ และทำตามธรรมเนียมปฏิบัติเท่า นั้น โดยไม่ประนีประนอมกับโลก

วันพุธ
8 ก.ค.

ทำตามพระทัยของพระองค์
เอเสรา 10:9-17

ตัวสันสะท้อน

9 และผู้ชายทุกคนของยูดาห์และเบนยามินได้ชุมนุมกันที่เยรูซาเล็มภายในสามวัน (ในเดือนที่เก้า ณ วันที่สิบของเดือนนั้น) และประชาชนทั้งปวงนั่งอยู่ที่ลานหน้าพระนิเวศของพระเจ้า ตัวสันสะท้อนด้วยเรื่องนี้ และเพราะฝนตกหนัก 10 และเอเสราปุโรหิตได้ลุกขึ้นพูดกับพวกเขาว่า “พวกท่านได้ละเมิดและได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ จึงได้ทวีความผิดของอิสราเอล 11 เหตุฉะนั้น จงสารภาพต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่าน และทำตามชอบพระทัยของพระองค์ จงแยกตัวท่านออกเสียจากชนชาติต่าง ๆ แห่งแผ่นดินและจากภรรยาต่างชาติ”

ตามคำของท่าน

12 แล้วชุมนุมชนทั้งสิ้นได้ตอบด้วยเสียงดังว่า “ถูกแล้ว เราต้องทำตามที่ท่านพูด” 13 แต่มีประชาชนมากและเป็นเวลาที่ฝนตกหนัก เราอยู่กลางแจ้งไม่ไหว และงานนี้ทำไม่ได้ภายในวันสองวันเพราะเราได้ละเมิดอย่างมากในเรื่องนี้ 14 ขอให้เจ้าหน้าที่ของเราทำการแทนชุมนุมชนทั้งสิ้น และให้บรรดาคนในเมืองของเราที่มีภรรยาต่างชาติมาตามเวลากำหนด พร้อมกับพวกผู้ใหญ่และผู้วินิจฉัยของทุกเมือง จนกว่าพระพิโรธอันแรงกล้าของพระเจ้าของเรา ที่ทรงมีในเรื่องนี้หันไปจากพวกเรา” 15 โยนาธานบุตรอาเสาล และยาไซอาห์บุตรทิกวาท์เท่านั้นที่คัดค้านเรื่องนี้และเมซูลลามกับซับเบธัย ชนเลวีสนับสนุนเขาทั้งสอง

ตรวจสอบเสร็จสิ้น

16 แล้วพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยซึ่งกลับมาก็ได้ทำตามนั้น เอเสราปุโรหิตได้

เลือกชายบางคนที่เป็นหัวหน้าของตระกูลตามสกุล แต่ละคนตามทีระบุชื่อไว้ ในวันที่
หนึ่งของเดือนที่สิบ เขานั่งประชุมกันพิจารณาเรื่องนี้ 17 พอถึงวันที่หนึ่งของเดือนที่
หนึ่ง พวกเขาก็เสร็จสิ้นเรื่องชายทุกคนที่ได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ

บทสรุปพระคัมภีร์

คนยูดาห์และคนเบนยามินมาชุมนุมกันที่กรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาตัวสั่นต่อหน้า
พระเจ้าเพราะความบาปของตนและฝนที่ตกหนัก เมื่อเอสราให้พวกเขาสารภาพบาป
และทำตามพระทัยของพระเจ้า ชุมชนทั้งหมดก็ตอบว่าจะเชื่อฟัง เอสราจึงแต่งตั้งผู้นำ
ตระกูล และให้พวกเขาตรวจสอบผู้ที่รับหญิงต่างชาติมาเป็นภรรยาตลอดระยะเวลา
สามเดือน

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

ตัวสันสะท้อน (ข้อ 9-11)

เมื่อประชาชนมาชุมนุมกันที่ลานหน้าพระวิหาร ตรงกับวันที่ 20 เดือนที่เก้า ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาวและมีฝนตกหนัก พวกเขาตัวสันเพราะเรื่องนี้และฝนที่ตกหนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “เรื่องนี้” ไม่ใช่ปัญหาธรรมดา แต่เป็นบาปที่ร้ายแรงซึ่งสามารถนำมาซึ่งพระพิโรธของพระเจ้าได้ การกลับใจไม่ได้ทำในสภาพแวดล้อมที่สะดวกสบาย บางครั้งต้องกลับใจท่ามกลางความหนาวเหน็บและสายฝน ตัวสันต่อหน้าพระพิโรธของพระเจ้า ความถ่อมใจที่แท้จริงไม่ใช่แค่เมื่อสภาพแวดล้อมดี แต่คือการทำตามพระทัยของพระเจ้าแม้ท่ามกลางความทุกข์ยากและความหวาดกลัว

ฉันตัดสินใจที่จะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าแม้ในความทุกข์ยากหรือไม่?
ฉันปลื้มวันประกันพรุ่งโดยบอกว่า “ขอให้ผ่านความยากลำบากนี้ไปก่อนแล้วจะทำ” หรือไม่?

ตามคำของท่าน (ข้อ 12-15)

ชุมชนทั้งหมดตอบเอสราด้วยเสียงดังว่า “พวกเราต้องทำตามคำของท่าน” และพวกเขาเสนอขั้นตอนที่เป็นระบบ โดยกล่าวว่าเนื่องจากพวกเขาได้ทำบาปใหญ่หลวงในเรื่องนี้ จึงไม่ใช่เรื่องที่จะทำเสร็จภายในวันสองวัน ยิ่งบาปใหญ่และหนักเท่าไร การจัดการกับมันก็ต้องรอบคอบและถี่ถ้วนเท่านั้น ในทำนองเดียวกัน การเชื่อฟังพระวอนะไม่ได้เอารูปแบบและประสิทธิภาพเป็นที่ตั้ง แต่ต้องทำอย่างยุติธรรมและเป็นธรรมต่อหน้าพระเจ้าและภายในชุมชน

ช่วงนี้มีเรื่องอะไรที่ฉันลังเลที่จะเชื่อฟังเพราะความยากลำบากในชีวิตจริง? ฉันปล่อยผ่านไปตามรูปแบบโดยไม่ได้จัดการกับบาปอย่างถี่ถ้วนหรือไม่?

ตรวจสอบเสร็จสิ้น (ข้อ 16-17)

เอสราให้แต่ละครอบครัวเลือกผู้นำตระกูลเพื่อตรวจสอบผู้ที่รับหญิงต่างชาติมาเป็นภรรยาเป็นระยะเวลาสามเดือน พวกเขาไม่ได้จัดการกับปัญหาอย่างเร่งรีบ แต่พิจารณาสถานการณ์ของแต่ละคนอย่างเป็นระบบและยุติธรรม งานของพระเจ้าต้องการความรอบคอบเช่นนี้ การกลับใจและการเชื่อฟังก็ไม่ได้จบลงที่การตัดสินใจเพียงครั้งเดียว แต่เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง เช่นเดียวกันกับการเชื่อฟังที่เริ่มต้นในความทุกข์ยาก และเสร็จสิ้นลงหลังจากผ่านการเดินทางยาวนานถึงสามเดือน การเชื่อฟังของฉันท้องการความอดทนและความเชื่อที่ทนทานจนถึงที่สุดเช่นกัน

ฉันประนีประนอมกับโลกหรือยอมแพ้โดยอ้างว่ากระบวนการเชื่อฟังนั้นใช้เวลานานหรือไม่? ฉันมีความตั้งใจที่จะอดทนจนถึงที่สุดและทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ตัดสินใจทำตามพระทัยของพระองค์ แม้จะมีความหวาดกลัวเนื่องจากบาปของข้าพระองค์ แม้เส้นทางแห่งการเชื่อฟังจะใช้เวลานานและยากลำบาก ขออย่าให้ข้าพระองค์ยอมแพ้ แต่ให้มีความอดทนจนถึงที่สุด ขออย่าให้สภาพแวดล้อมเป็นข้ออ้างแก้ตัว แต่เชื่อฟังพระวาระของพระองค์เพียงผู้เดียว เพื่อให้ข้าพระองค์สามารถค้นหาและตัดบาปของข้าพระองค์ทิ้งไปได้

วันพฤหัสบดี
9 ก.ค.

รายชื่อผู้ที่แต่งงานกับผู้ที่ไม่เชื่อ
เอเสรา 10:18-44

พงศ์พันธุ์ของปุโรหิต

18 จากพงศ์พันธุ์ของปุโรหิตผู้ได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ จากพงศ์พันธุ์เยชูอา บุตรโยชาดัก และพี่น้องของท่านพบว่า มี มาอาเสยาร์ห์ เอลีเอเซอร์ ยารีบและเกดาลียาร์ห์ 19 เขาทั้งหลายปฏิญาณตนว่าเขาจะทิ้งภรรยาของเขาเสีย และเครื่องบูชาชาติบาปของเขา คือแกะผู้ตัวหนึ่งจากฝูงแพะแกะ เพื่อชำระความผิดของเขา 20 จากพงศ์พันธุ์อิมเมอร์ มี ฮานานีและเศบาดียาร์ห์ 21 จากพงศ์พันธุ์ฮาริม มี มาอาเสยาร์ห์ เอลียาร์ห์ เซไมยาร์ห์ เยฮีเอล และอุสซียาร์ห์ 22 จากพงศ์พันธุ์ปาซเซอร์ มี เอลีโอนัย มาอาเสยาร์ห์ อิซมาเอล เนธันเอล โยซาบาด และเอลาซาร์ห์

จากพวกชนเลวี

23 จากพวกชนเลวี มี โยซาบาด ชิเมอี เคลายาร์ห์ (คือเคลีทา) เปธากียาร์ห์ ยูดาห์ และเอลีเอเซอร์ 24 จากพวกนักร้อง มี เอลียาซิบ จากคนเฝ้าประตู มี ชัลลุม เทเลม และอูรี

จากพวกอิสราเอล

25 และจากพวกอิสราเอล คือจากพงศ์พันธุ์ปาโรซ มี รามียาร์ห์ อิสซียาร์ห์ มัลคียาร์ห์ มียามิน เอลเอซาร์ห์ มัลคียาร์ห์ และเบไนยาร์ห์ 26 จากพงศ์พันธุ์เอลามคือ มัทธานียาร์ห์ เศคารียาร์ห์ เยฮีเอล อับดี เยเรโมท เอลียาร์ห์ 27 จากพงศ์พันธุ์ศัทธุ มี เอลีโอนัย เอลียาซิบ มัทธานียาร์ห์ เยเรโมท ศาบาด และอาซึซา 28 จากพงศ์พันธุ์เบบัย มี เยโฮฮานัน ฮานันยาร์ห์ ศับบัย อัทลัย 29 จากพงศ์พันธุ์บานี มี เมซูลลาม มัลลัค อาดา ยาร์ห์ ยาซุบ เซอัล และเยเรโมท 30 จากพงศ์พันธุ์ปาห์ทโมอับ มี อัดนา เคลาล เบไนยาร์ห์

มาอาเสยาร์ มัทธานิยาร์ เบซาเลล บินนุย และมนัสเสห์ 31 จากพงศ์พันธุ์ฮาริม มี
เอลีเอเซอร์ อิสซียาร์ มัลคียาร์ เซไมยาร์ ซิเมโอน 32 เบนยามิน มัลลุก เซมาริยาร์ 33
จากพงศ์พันธุ์ฮาซุม มี มัทเธนัย มัทธัตตาร์ ศาบาต เอลีเฟเลท เยเรมัย มนัสเสห์ และ
ซิเมอี 34 จากพงศ์พันธุ์บานิ มี มาอาดัย อัมราม อุเอล 35 เบไนยาร์ เบดัยยาร์ เคลูอี
36 วานิยาร์ เมเรโมท เอลียาชีบ 37 มัทธานิยาร์ มัทเธนัย ยาอาสุ 38 บานิ จากพงศ์
พันธุ์บินนุย ซิเมอี 39 เซเลมียาร์ นาธัน อาดายาร์ 40 มัคนาเดบัย ซาซัย ชารัย 41
อาซาเรล เซเลมียาร์ เซมาริยาร์ 42 ซัลลุม อามาริยาร์ และโยเซฟ 43 จากพงศ์พันธุ์
เนโบ มี เยอีเอล มัททีธียาร์ ศาบาต เศบินา ยาดดัย โยเอล และเบไนยาร์ 44 บุคคลทั้ง
หมดเหล่านี้ได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ บางคนมีบุตรเกิดจากภรรยาเหล่านั้นด้วย

บทสรุปพระคัมภีร์

พวกปุโรหิตสาบานว่าจะส่งภรรยาต่างชาติของตนออกไป และถวายเครื่องบูชาไถ่บาป ในบรรดาคนเลวี นักร้อง และคนเฝ้าประตู ก็มีผู้ที่รับหญิงต่างชาติมา ในหมู่ประชาชนอิสราเอลก็มีหลายคนที่ยอมรับหญิงต่างชาติมาเป็นภรรยา และในจำนวนนั้นก็มีหญิงที่ให้กำเนิดบุตรแล้วด้วย

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

พงศ์พันธุ์ของปุโรหิต (ข้อ 18-22)

พวกปุโรหิตตัดสินใจที่จะส่งภรรยาต่างชาติของตนออกไป และถวายเครื่องบูชาไถ่บาป ปุโรหิตซึ่งเป็นผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณได้กลับใจก่อน และเป็นแบบอย่างในการเชื่อฟัง พวกเขาไม่ได้ทำเพียงแค่คำพูด แต่แสดงการกระทำที่เป็นรูปธรรมโดยการจับมือสาบาน การกลับใจที่แท้จริงไม่ใช่แค่การเสียใจหรือหยุดอยู่แค่คำพูด แต่แสดงออกด้วยการตัดสินใจและการกระทำที่เป็นรูปธรรม ความเชื่อของธรรมิกชนนั้นพิสูจน์ด้วยชีวิตไม่ใช่ด้วยคำพูด

ความเชื่อของฉันแสดงออกด้วยคำพูดเท่านั้นหรือไม่? ฉันเคยตัดสินใจที่จะกลับใจและเชื่อฟังด้วยการกระทำที่เป็นรูปธรรมหรือไม่?

จากพวกชนเลวี (ข้อ 23-24)

ไม่เพียงแต่ปุโรหิตเท่านั้น แต่ในบรรดาผู้รับใช้ในพระวิหาร เช่น คนเลวี นักร้อง และคนยามประตู ก็มีผู้ที่รับหญิงต่างชาติมาเป็นภรรยา แม้แต่ผู้ที่รับใช้ใกล้ชิดพระเจ้ามากที่สุดก็ยังประนีประนอมกับโลก ตำแหน่งหรือสถานะของเราไม่ได้รับประกันความบริสุทธิ์ การมีตำแหน่งรับใช้ในคริสตจักรไม่ได้ทำให้เราบริสุทธิ์โดยอัตโนมัติ ยิ่งเป็นผู้รับใช้พระเจ้าแล้วนั้น ยิ่งต้องยืนอยู่หน้าพระวอนอย่างเคร่งครัดยิ่งขึ้น พระเจ้าทรงทอดพระเนตรที่ศูนย์กลางจิตใจ ไม่ใช่ตำแหน่งหรือสถานะของฉัน

ตำแหน่งหน้าของฉันคืออะไร? ในฐานะเป็นผู้รับใช้พระเจ้า ฉันเชื่อฟังพระวอนอย่างเคร่งครัดยิ่งขึ้นหรือไม่?

จากพวกอิสราเอล (ข้อ 25-44)

บทพระคัมภีร์เอเสราได้จบลงด้วยการบันทึกการซื้อผู้ที่แต่งงานกับผู้ที่ไม่เชื่อรวม 113 คน ตั้งแต่ปุโรหิตไปจนถึงคนธรรมดาทั่วไป สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าความบาปของการ

ประนีประนอมกับโลกในชีวิตประจำวันของเรานั้นใหญ่หลวงเพียงใด แต่อีกด้านหนึ่ง รายชื่อเหล่านี้ไม่ใช่รายชื่อแห่งความสิ้นหวัง แต่เป็นรายชื่อแห่งความหวัง เพราะพวกเขาได้ฟังพระวาทะของพระเจ้าผ่านทางเอสรา ยอมรับบาปของตนเอง กลับใจ และนำไปปฏิบัติ ไม่ว่าตอนนี้ฉันจะทำบาปอะไรก็ตาม หากหันกลับมาและกลับใจ ชื่อของฉันก็จะถูกจดบันทึกไว้ในหนังสือแห่งชีวิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน

บาปที่ยังรำลึกที่ฉันต้องยอมรับและสารภาพไปตลอดชีวิตคืออะไร? ฉันได้หันกลับและกลับใจจากสิ่งนั้นแล้วหรือยัง?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตที่กลับใจด้วยการกระทำที่เป็นรูปธรรม ไม่ใช่แค่เพียงคำพูด ขออย่าให้ข้าพระองค์ใช้ตำแหน่งหรือสถานะมาเป็นมาตรฐานความบริสุทธิ์ แต่ให้เชื่อฟังพระวาทะมากยิ่งขึ้น ขอให้ข้าพระองค์เชื่อว่า เมื่อข้าพระองค์กลับใจต่อหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงทราบทุกบาปของข้าพระองค์ พระองค์จะทรงเมตตาและฟื้นฟูข้าพระองค์

วันศุกร์
10 ก.ค.

การรอคอยเวลาของพระเจ้า
2 ซามูเอล 1:1-10

หลังจากซาอูลสิ้นพระชนม์

1 ต่อมาหลังจากซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว เมื่อดาวิดกลับจากการโจมตีคนอามาเลช ดาวิดพักที่ศิกลากได้สองวัน 2 พอวันที่สาม นี่แน่ะ มีชายคนหนึ่งมาจากค่ายของซาอูล สวมเสื้อผ้าขาดและมีผงคลีดินอยู่บนศีรษะ เมื่อเขามาถึงดาวิด ก็ย่อตัวลงชนหน้าถึงดิน 3 ดาวิดถามเขาว่า “เจ้ามาจากไหน?” เขาตอบท่านว่า “ข้าพเจ้าหนีมาจากค่ายอิสราเอล”

โยนาธานก็สิ้นชีวิตด้วย

4 ดาวิดถามเขาว่า “ขอบอกข้าหน่อยว่า เหตุการณ์เป็นอย่างไรบ้าง?” และเขาตอบว่า “พวกทหารหนีจากสงครามแล้วล้มตายมากมาย ซาอูลและโยนาธานราชโอรสของพระองค์ก็สิ้นพระชนม์ด้วย” 5 ดาวิดจึงถามชายหนุ่มที่มาบอกนั้นว่า “เจ้าทราบได้อย่างไรว่า ซาอูลและโยนาธานราชโอรสของท่านสิ้นพระชนม์?”

นำมงกุฎและกำไลมา

6 ชายหนุ่มที่บอกท่านนั้นตอบว่า “บังเอิญข้าพเจ้ามาที่ภูเขากิลโบอา นี่แน่ะ ซาอูลทรงยืนพิงหอกของพระองค์อยู่ และนี่แน่ะ รถรบและทหารม้าก็มาใกล้พระองค์” 7 เมื่อพระองค์ทรงเหลียวมาเห็นข้าพเจ้า ก็เรียกข้าพเจ้า และข้าพเจ้าทูลตอบว่า ‘ข้าพระบาทอยู่ที่นี้’ 8 พระองค์ตรัสถามข้าพเจ้าว่า ‘เจ้าคือใคร?’ ข้าพเจ้าทูลตอบพระองค์ว่า ‘ข้าพระบาทเป็นคนอามาเลช’ 9 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘จงมายืนข้างเราและฆ่าเราเสีย เพราะเราเจ็บปวดสาหัส แต่เรายังมีชีวิตอยู่’ 10 ข้าพเจ้าจึงเข้าไปยืนข้าง ๆ พระองค์และประหารพระองค์เสีย เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า หลังจากทรงล้มแล้ว พระองค์ก็

ไม่สามารถดำรงพระชนม์ได้อีก และข้าพเจ้าก็ถอดมงกุฏบนพระเศียรและกำไลที่พระ
กร และข้าพเจ้าก็นำสิ่งเหล่านั้นมาให้เจ้านายของข้าพเจ้า”

บทสรุปพระคัมภีร์

หลังจากซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว ในขณะที่ดาวิดพักอยู่ที่ศิกลาก มีชายหนุ่มชาว
อามาเลขคนหนึ่งหนีมาจากสนามรบ เขารายงานว่าซาอูลและโยนาธานสิ้นพระชนม์
แล้ว โดยซาอูลขอให้เขาฆ่าพระองค์ เขาจึงทำตาม และเขาก็นำมงกุฏและกำไลของ
ซาอูลมาถวายให้แก่ดาวิด

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

หลังจากซาอูลสิ้นพระชนม์ (ข้อ 1-3)

ดาวิดใช้เวลาสองวันที่ศึกลากโดยไม่รู้ข่าวการตายของซาอูล ศึกลากคือสถานที่ที่ดาวิดหนีซาอูลมาอาศัยอยู่ในดินแดนฟิลิสเตีย ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมไว้อยู่ในต่างแดน ส่วนกษัตริย์อิสราเอลสิ้นพระชนม์ในสมรภูมิตบ ในวันนี้สาม มีชายคนหนึ่งมาหาพร้อมกับแสดงความไว้อาลัยและชบหน้าลงกับดิน ดาวิดไม่ได้ทำอะไรเลยเพื่อแย่งชิงราชบัลลังก์ พระเจ้าทรงทำกิจของพระองค์ในช่วงเวลาที่เรายังไม่ได้ลงมือทำ

ฉันเชื่อหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงทำงานอยู่แม้ในเวลาที่ยังไม่สามารถทำอะไรได้เลย? ฉันพยายามเร่งเวลาของพระเจ้าตามความคิดของฉันหรือไม่?

โยนาธานก็สิ้นชีวิตด้วย (ข้อ 4-5)

ชายหนุ่มรายงานว่าซาอูลและโยนาธานสิ้นพระชนม์ในสงคราม โยนาธานเป็นเพื่อนที่ดาวิดรักมากกว่าชีวิตตนเอง และซาอูลก็ยังคงเป็นกษัตริย์ที่พระยาห์เวห์ทรงเจิมไว้สำหรับดาวิด เนื่องด้วยการตายของซาอูลได้เปิดประตูสู่ราชบัลลังก์ แต่ใจของดาวิดไม่อาจยินดีได้ ในกระบวนการที่พระสัญญาของพระเจ้าสำเร็จนั้น ไม่ได้มีแค่ความยินดีตามที่เราคาดหวังเสมอไป บางครั้งการได้มาและการสูญเสียก็มาพร้อมกันเหมือนดาวิด แต่พระเจ้าทรงใช้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อให้ความรอดของเราสำเร็จ

ฉันเคยสูญเสียบางสิ่งในกระบวนการที่พระสัญญาของพระเจ้าสำเร็จหรือไม่? ถึงกระนั้น ฉันได้วางใจในพระเจ้าในเวลานั้นหรือไม่?

นำมงกุฎและกำไลมา (ข้อ 6-10)

ชายหนุ่มชาวอามาเลชกล่าวว่าตนเองเป็นคนฆ่าซาอูลในขณะที่พระองค์ทรงพึงหอกอยู่บนภูเขากิไลโบอา แล้วนำมงกุฎและกำไลมาถวายแก่ดาวิด แต่เป็นคำโกหก เพราะซาอูลปลิดชีพตนเองด้วยดาบของพระองค์เอง (1 ซมอ. 31:4) ชายหนุ่มชาวอามา-

มาเลขโกหก เพื่อหวังที่จะได้รับความดีความชอบจากดาวิดผู้จะขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่ของอิสราเอล (2 ซมอ. 4:10) เราเองก็มักจะแต่งเติมหรือปิดบังความจริงเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากใครบางคน แต่ธรรมชาติต้องซื่อสัตย์ การใช้ชีวิตที่หลอกลวงจะนำไปสู่หายนะ

ใครคือคนที่ฉันอยากให้อยอมรับ? ฉันเคยโกหกเพื่อดูดีในสายตาเขาหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์เชื่อว่าแม้ในเวลาที่ข้าพระองค์ทำอะไรไม่ได้เลย พระองค์ก็ทรงทำงานอยู่ และขอให้ข้าพระองค์รอคอยเวลาของพระองค์ แม้จะต้องสูญเสียสิ่งสำคัญไปในกระบวนการที่พระสัญญาสำเร็จ ขอทรงให้ข้าพระองค์ไว้วางใจในพระองค์โดยไม่หวั่นไหว ขออย่าให้ข้าพระองค์โกหกเพื่อแสวงหาการยอมรับจากมนุษย์ แต่ให้ซื่อสัตย์ต่อพระพักตร์พระเจ้า

หัวข้อ : การสำนึกผิดและกลับใจใหม่ เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

โดย : คุณไกรวุฒิ พุฒิติมี

ดาวิดเป็นเพียงเด็กเลี้ยงแกะธรรมดาคนหนึ่ง ที่มีความเชื่อและติดตามพระเจ้า ด้วยใจสัตย์ซื่อ เขามีความยำเกรงต่อพระเจ้า เขาจึงเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้ามก กษัตริย์ซาอูลทรงอิจฉาและพยายามที่จะฆ่าดาวิด แต่ก็ทำอะไรดาวิดไม่ได้ เนื่องจาก ดาวิดมีพระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย

ผมได้รับใช้งานในคริสตจักร ด้วยความเชื่อที่ยังไม่เติบโตและเข้มแข็งพอ เนื่องจากหน้าที่การงานและความรับผิดชอบ ทำให้การรับใช้ยังขาดตกบกพร่อง แต่พระเจ้า ทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตของผมอย่างมากมาย จากเมื่อก่อนชอบดื่มเหล้า สูบบุหรี่และ เล่นการพนันเป็นบางครั้ง เมื่อมารับเชื่อและเดินตามพระเยซู ผมก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงทำให้เลิกทำสิ่งไม่ดีอย่างเด็ดขาด ผมยอมรับว่าเป็นคนนิสัยไม่ค่อยดี ไม่ค่อยเชื่อฟังคำสอนของพระเจ้า เอาความคิดของตนเองมาใช้เหมือนกษัตริย์ซาอูลที่ไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า แต่สุดท้ายต้องพ่ายแพ้ต่อสงครามแล้วชักดาบออกมาแทงตนเอง และทรง ล้นพระชนม์ แม้แต่กษัตริย์ดาวิดที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้นแทนกษัตริย์ซาอูล ยังล้มลง ในบาปของตนเอง กษัตริย์ดาวิดเป็นกษัตริย์ที่พระเจ้าทรงพอพระทัยมากและเป็นที่รัก ของประชาชน เมื่อล้มลงในบาปกษัตริย์ดาวิดได้สำนึกผิดและกลับใจใหม่ ผมเองก็ เป็นมนุษย์ที่อ่อนแอ ยังต้องดำเนินชีวิตแบบผิด ๆ ถูก ๆ แต่เมื่อสำนึกผิดและกลับใจ ใหม่ พระเจ้าผู้ทรงรัก ผู้ทรงเมตตาและทรงสัตย์ซื่อจะอภัยบาปผิดเสมอ

การนำไปใช้ : ผมจะเชื่อวางใจ ยำเกรงต่อพระเจ้า นำพระวจนะไปใช้ในการดำเนิน ชีวิตให้เกิดผลมากที่สุด และเป็นพรแก่ผู้อื่นด้วย

วันเสาร์

11 ก.ค.

ผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงเจิมไว้

2 ซามูเอล 1:11-16

ร้องไห้และอดอาหาร

11 แล้วดาวิดฉีกเสื้อของตน และคนทั้งปวงที่อยู่กับท่านก็ทำเหมือนกัน 12 และพวกเขาคร่ำครวญและร้องไห้และอดอาหารจนถึงเวลาเย็น ให้ซาอูลและโยนาธานราชโอรสของพระองค์ และให้ประชากรของพระยาห์เวห์และพงศ์พันธุ์อิสราเอล เพราะพวกเขาต้องล้มตายด้วยดาบ

เจ้าไม่เกรงกลัวหรือ?

13 และดาวิดถามคนหนุ่มที่บอกท่านว่า “เจ้ามาจากไหน?” เขาตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นบุตรของคนต่างด้าว คนอามาเลข” 14 ดาวิดถามเขาว่า “ทำไมเจ้าไม่เกรงกลัวในการยื่นมือออกทำลายผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงเจิมไว้?”

เพราะปากของเจ้าปรักปรำตัวเจ้าเอง

15 แล้วดาวิดก็เรียกคนหนึ่งในกลุ่มคนหนุ่มบอกว่า “จงไปฆ่าเขา” และเขาก็ฆ่าชายคนนั้นตาย 16 ดาวิดกล่าวแก่ชายนั้นว่า “ความผิดเรื่องความตายของเจ้าตกอยู่กับเจ้า เพราะปากของเจ้าปรักปรำตัวเจ้าเองว่า ‘ข้าพเจ้าได้ฆ่าผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงเจิมไว้’ ”

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดและคนของเขาฉีกเสื้อผ้า ร้องไห้ และอดอาหารจนถึงเวลาเย็นเนื่องจากการสิ้นพระชนม์ของซาอูลและพงศ์พันธุ์อิสราเอล ดาวิดถามชายหนุ่มชาวอามาเลชว่า “ทำไมเจ้าจึงไม่กลัวที่จะยื่นมือมาผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงเจิมไว้?” แล้วดาวิดจึงสั่งให้มหาดเล็กของตนเข้าไปฆ่าชายคนนั้นเสีย

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ร้องไห้และอดอาหาร (ข้อ 11-12)

เมื่อดาวิดได้ยินข่าวการสิ้นพระชนม์ของซาอูล เขาก็ฉีกเสื้อผ้า ร้องไห้ และอดอาหารจนถึงเวลาเย็น ทุกคนที่อยู่กับเขาก็โศกเศร้าเช่นเดียวกัน ดาวิดไม่ได้โศกเศร้าแค่เพื่อซาอูลเท่านั้น แต่เขายังโศกเศร้าที่โยนาธานและประชากรของพระยาห์เวห์คือพงศ์พันธุ์อิสราเอลต้องล้มตายด้วยดาบ เขาไม่ได้ยินดีว่าโอกาสที่จะขึ้นครองราชย์มาถึงแล้ว เขายังโศกเศร้าอย่างจริงใจต่อการตายของซาอูลผู้ที่เคยคิดจะฆ่าเขา ผู้มีความเชื่อจะไม่ยินดีในความวิบัติของศัตรู นี่คือนิยามของคนที่ยำเกรงพระเจ้า

ฉันเคยแอบยินดีในใจเมื่อเห็นคนที่เคยทำให้ฉันลำบากต้องเผชิญความทุกข์ยากไหม? ฉันสามารถโศกเศร้าหรืออธิษฐานเพื่อศัตรูจากใจจริงได้หรือไม่?

เจ้าไม่เกรงกลัวหรือ? (ข้อ 13-14)

ดาวิดถามชายหนุ่มชาวอามาเลซว่า “ทำไมเจ้าไม่เกรงกลัวในการยื่นมือออกทำลายผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงเจิมไว้” “ผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงเจิมไว้” คือกษัตริย์ที่พระเจ้าทรงเลือกและสถาปนาขึ้นด้วยพระองค์ ดาวิดรู้เรื่องนี้ดี เขาจึงไม่แตะต้องซาอูลถึงแม้จะมีโอกาสฆ่าพระองค์ถึงสองครั้ง (1 ซมอ. 24:6; 26:11) สิ่งที่ดาวิดยำเกรงไม่ใช่ซาอูล แต่เป็นพระเจ้า ธรรมชาติต้องเชื่อฟังสิทธิอำนาจที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ และยำเกรงพระเจ้าผู้ทรงอยู่เหนือสิทธิอำนาจนั้น

ใครคือคนที่ฉันต้องเชื่อฟัง? ฉันเชื่อฟังเพราะพระวาทะ หรือเชื่อฟังเพื่อเอาใจเขา?

เพราะปากของเจ้าปรักปรำตัวเจ้าเอง (ข้อ 15-16)

ดาวิดสั่งให้ทหารฆ่าชายหนุ่มชาวอามาเลซ และกล่าวว่า “ความผิดเรื่องความตายของเจ้าตกอยู่กับเจ้า” เขาต้องตายเพราะคำพูดของเขาเองที่ยืนยันว่าเขาฆ่าผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงเจิมไว้ คำพูดที่ตั้งใจจะรับรางวัลกลับกลายเป็นคำพูดที่ฆ่าตนเอง ใน

ทำนองเดียวกัน คำพูดของเราอาจช่วยชีวิตเราหรือฆ่าเราได้ คำพูดที่สะเพร่า คำโกหก และคำโอ้อวด ในที่สุดจะย้อนมาทำร้ายตัวเราเอง พระเจ้าทรงสดับฟังทุกคำพูดของเราอยู่เสมอในเวลานี้

ฉันเคยเสียใจหรือต้องรับผิดชอบต่อคำพูดที่ได้พูดออกไปหรือไม่? ฉันตระหนักหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงฟังทุกคำพูดของฉัน?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงประทานใจที่เปี่ยมด้วยความเมตตาแก่ข้าพระองค์ อย่างที่ดาวิดเสียใจอย่างจริงใจแม้ต่อความทุกข์ของศัตรู ขอให้ข้าพระองค์เชื่อฟังสิทธิอำนาจที่พระเจ้าทรงประทานให้ และยำเกรงพระองค์ผู้ทรงอยู่เบื้องบน ขอทรงปกป้องปากของข้าพระองค์เพื่อไม่ให้ทำร้ายตนเองด้วยคำพูดที่สะเพร่าและโกหก

ศักดิ์ศรีก็ถูกฆ่าตาย

17 ดาวิดก็ครวญคร่ำตามคำคร่ำครวญต่อไปนี้ เพื่อซาอูลและโยนาธานราชโอรสของพระองค์ 18 และท่านกล่าวว่า ควรจะสอนบทเพลงคันธนูนี้แก่พงศ์พันธุ์ยูดาห์นี้แน่ะ ถ้อยคำนั้นบันทึกไว้ในหนังสือยาซาร์ว่า 19 “โอ อิสราเอลเอ๋ย ศักดิ์ศรีของท่านถูกประหารเสียแล้วบนที่สูงของท่าน วีรบุรุษล้มลงได้อย่างไร 20 อย่าบอกเรื่องนี้ในเมืองกัท อย่าประกาศเรื่องนี้ในถนนเมืองอัชเคโลน เกรงว่าพวกบุตรคนฟีลิสเตียจะร้องเกรงว่าพวกบุตรของพวกเขาที่ไม่ได้เข้าสู่หนัต์จะลึงโลด 21 “เทือกเขากิลโบอาเอ๋ย ขออย่ามีน้ำค้างหรือฝนบนเจ้า หรือทุ่งนาที่ให้เครื่องถวาย เพราะว่าที่นั่นโล่ของวีรบุรุษมลายินแล้ว โล่ของซาอูลไม่ได้ถูกเจิมด้วยน้ำมันอีกต่อไป

ผู้เป็นที่รักและนายินดี

22 คันธนูของโยนาธานไม่ได้หันกลับมา จากโลหิตของพวกเขาที่ถูกฆ่า จากไข่มันของเหล่านักรบ และดาบของซาอูลก็ไม่ได้กลับมาว่างเปล่า 23 “ซาอูลและโยนาธานเอ๋ย ผู้เป็นที่รักและนายินดี จะอยู่หรือมรณา ทั้งสองไม่แยกจากกัน ทั้งสองก็เร็วกว่านกอินทรี ทั้งสองแข็งแรงกว่าสิงห์ 24 บุตรของอิสราเอลเอ๋ย จงร้องให้เพื่อซาอูล ผู้ทรงประดับพวกเจ้าอย่างโอ้อวดด้วยผ้าสีแดงเข้ม และผู้ทรงประดับอาภรณ์ทองคำเหนือเครื่องแต่งกายของพวกเขา

โยนาธานพี่ชายของข้า

25 วีรบุรุษก็ล้มลงเสียแล้วหนอ ในศึกสงคราม โยนาธานก็ถูกสังหารอยู่บนที่สูงของท่าน 26 โยนาธานพี่ชายของข้าเอ๋ย ข้าเป็นทุกข์เพื่อท่าน ท่านเป็นที่ชื่นใจของข้า

มาก ความรักของท่านที่มีต่อข้านี้ฉันอัศจรรย์เหนือกว่าความรักของสตรี 27 วีรบุรุษล้มลงได้อย่างไร และเครื่องยุทธโศภณก็พินาศไป”

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดร้องบทเพลงคร่ำครวญเพื่อไว้อาลัยซาอูลและโยนาธาน และสั่งให้สอนเพลงนี้แก่พงศ์พันธุ์ยูดาห์ เขาร้องเพลงแสดงความกังวลว่าฟีลิสเตียจะยินดีที่ศักดิ์ศรีของอิสราเอลถูกฆ่าตาย และยกย่องซาอูลและโยนาธานว่าเป็นสองยอดทหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาร้องให้คร่ำครวญรำลึกถึงความรักของโยนาธาน

คำถาม.....

ใครครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ศักดิ์ศรีที่ถูกฆ่าตาย (ข้อ 17-21)

ดาวิดเรียกซาอูลและโยนาธานว่า “ศักดิ์ศรีของอิสราเอล” เขาแต่งบทเพลงคร่ำครวญและสั่งให้สอนแก่พงศ์พันธุ์ยูดาห์ เขาไม่ต้องการให้ข่าวร้ายนี้แพร่ไปยังฟีลิสเตีย เพราะกลัวว่าจะทำให้พวกเขายินดี เขากลัวว่าพวกที่ไม่ได้เข้าสู่หนันต์จะร้องเพลงฉลองชัยและเยาะเย้ยพระนามของพระเจ้า ดาวิดได้ก้าวข้ามความแค้นส่วนตัว และไว้อาลัยการตายของซาอูลในระดับชาติและชุมชน คำอธิษฐานของธรรมิกชนคือการทูลขอให้พระนามของพระเจ้าได้รับการยกย่องผ่านประเทศชาติและชุมชน

ฉันอธิษฐานเพื่อชุมชนและประเทศชาติที่ฉันอาศัยอยู่หรือไม่? ฉันอธิษฐานเพื่อตนเองเท่านั้นหรือไม่?

ผู้เป็นที่รักและนายินดี (ข้อ 22-24)

ดาวิดยกย่องซาอูลและโยนาธานว่าเป็นยอดทหารที่รวดเร็วกว่านกอินทรี และแข็งแกร่งกว่าสิงโต เขาไม่เอ่ยถึงเรื่องที่ซาอูลพยายามจะฆ่าเขา แต่ร้องเพลงถึงด้านดีของพระองค์เท่านั้น เขาจดจำซาอูลในฐานะกษัตริย์ที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ ไม่ใช่ในฐานะศัตรู นอกจากนี้ ดาวิดยังเตือนสติให้ประชาชนโศกเศร้าเพื่อซาอูลกษัตริย์องค์แรกของอิสราเอล การแก้แค้นที่ดีที่สุดคือการให้อภัย นี่คือการกระทำของผู้ที่ได้สัมผัสความเมตตาของพระเจ้า

ฉันจดจำแต่ด้านร้ายของคนที่ทำให้ฉันลำบากหรือไม่? ฉันสามารถจดจำด้านดีของเขาและให้อภัยได้ไหม?

โยนาธานพี่ชายของข้า (ข้อ 25-27)

ดาวิดโศกเศร้ากับการตายของโยนาธานและสารภาพว่า “ความรักที่ท่านมีต่อข้าพเจ้านั้นช่างอัศจรรย์ยิ่งนัก ยิ่งกว่าความรักของสตรี” โยนาธานเป็นรัชทายาท แต่

เขาคำครวญและหลีกทางให้ดาวิดเพราะความรัก มิตรภาพเช่นนี้คือของขวัญที่พระเจ้าประทานให้ ดาวิดให้พงศ์พันธุ์ยูดาห์ร้องบทเพลงคร่ำครวญนี้เพื่อระลึกถึงซาอูลและโยนาธานตลอดไป ความเศร้าโศกของดาวิดกลายเป็นบทเพลงที่ให้การเล้าโลมใจและบทเรียนแก่คนรุ่นหลัง ความทุกข์ยากของฉันที่ได้รับการตีความด้วยพระวจนะจะกลายเป็นเครื่องมือที่ช่วยชีวิตผู้อื่น

ฉันเคยใช้ประสบการณ์แห่งความสูญเสียและความเศร้าเพื่อปลอบโยนหรือพยุงบใครบางคนให้ลุกขึ้นหรือไม่? ความทุกข์ยากของฉันเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระบิดา ขอให้ข้าพระองค์แสวงหาพระสิริของแผ่นดินของพระเจ้าก่อนผลประโยชน์ของตนเอง ขอให้ข้าพระองค์จดจำด้านดีมากกว่าด้านร้ายของคนที่ทำให้ข้าพระองค์ลำบาก เพื่อให้อภัยและอวยพรเขาอย่างจริงใจ ขอให้ความทุกข์ยากและความเศร้าที่ข้าพระองค์เผชิญ กลายเป็นเครื่องมือในการช่วยชีวิตและเสริมสร้างผู้อื่นด้วยเถิด

วันจันทร์

13 ก.ค.

แผ่นดินที่ถูกสร้างขึ้นด้วยพระสัญญา

2 ซามูเอล 2:1-11

ทูลถามพระยาห์เวห์

1 หลังจากเหตุการณ์นี้ ดาวิดทูลถามพระยาห์เวห์ว่า “ข้าพระองค์ควรขึ้นไปยังเมืองหนึ่งของยูดาห์หรือไม่?” และพระยาห์เวห์ตรัสตอบท่านว่า “จงขึ้นไปเถิด” ดาวิดทูลว่า “ข้าพระองค์ควรขึ้นไปที่ไหน?” พระองค์ตรัสว่า “ที่เมืองเฮโบรน” 2 ดาวิดจึงขึ้นไปที่นั้นพร้อมกับภรรยาทั้งสองของท่านด้วยคือ อาหิโนอัมชาวยิสเรเอลและอาบีกายิล แม่ม่ายของนาบาลชาวคารเมล 3 และดาวิดก็นำคนที่อยู่กับท่านขึ้นไปทุกคน พาครอบครัวไปด้วย และพวกเขาก็อาศัยอยู่ในเมืองเล็ก ๆ รอบเฮโบรน 4ก และคนยูดาห์ก็มาเจิมตั้งดาวิดให้เป็นกษัตริย์เหนือพงศ์พันธุ์ยูดาห์

แสดงความเมตตาเช่นนี้

4ข เมื่อมีคนมาทูลดาวิดว่า “ชาวยาเบซกิเลอาดเป็นผู้ฝังพระศพซาอูล” 5 ดาวิดทรงส่งพวกผู้สื่อสารไปหาชาวยาเบซกิเลอาดนั้น พูดกับพวกเขาว่า “ขอพวกท่านรับพระพรจากพระยาห์เวห์ ที่ท่านแสดงความเมตตาต่อซาอูลเจ้านายของพวกท่านและได้ฝังพระศพพระองค์ 6 บัดนี้ขอพระยาห์เวห์สำแดงความรักมั่นคงและความซื่อสัตย์ต่อพวกท่าน และข้าพเจ้าจะทำความดีนี้ต่อพวกท่านเพราะสิ่งนี้ที่ท่านได้ทำ 7 เพราะฉะนั้น ขอให้มือของพวกท่านเข้มแข็ง และขอให้พวกท่านกล้าหาญเถิด เพราะว่าซาอูลเจ้านายของพวกท่านสิ้นพระชนม์แล้ว และพงศ์พันธุ์ยูดาห์ได้เจิมตั้งข้าพเจ้าไว้เป็นกษัตริย์เหนือพวกเขา”

เจ็ดปีกับหกเดือน

8 ฝ่ายอับเนอร์บุตรเนอร์แม่ทัพของกองทัพซาอูลได้พาอิซโบเซทราชโอรสของ

ซาอูลเข้าไปที่เมืองมาหะนาอิม 9 และได้สถาปนาท่านให้เป็นกษัตริย์เหนือเมืองกิเลอาด และเหนือคนอาซัวร์ คนยิสเรเอล คนเอฟราอิม คนเบนยามิน และคนอิสราเอลทั้งหมด 10 เมื่ออิชโบเซทราชโอรสของซาอูลทรงเริ่มเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลนั้น มีพระชนมายุ 40 ปี และทรงครองราชย์อยู่ 2 ปี แต่พงศ์พันธุ์ยูดาห์ติดตามดาวิด 11 เวลาที่ดาวิดทรงเป็นกษัตริย์เหนือพงศ์พันธุ์ยูดาห์ในเฮโบรอนนั้นเป็นจำนวน 7 ปีกับ 6 เดือน

บทสรุปพระคัมภีร์

หลังจากซาอูลสิ้นพระชนม์ ดาวิดทูลถามพระยาห์เวห์แล้วเดินทางไปเฮโบรอน และได้เป็นกษัตริย์ของพงศ์พันธุ์ยูดาห์ เขาอวยพรและทำดีต่อชาวเมืองยาเบซกิเลอาดที่ฝังพระศพของซาอูล ในขณะเดียวกัน อับเนอร์ได้ตั้งอิชโบเซทขึ้นเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งหมด และดาวิดปกครองพงศ์พันธุ์ยูดาห์เป็นเวลา 7 ปี 6 เดือน

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ทูลถามพระยาห์เวห์ (ข้อ 1-4ก)

หลังจากซาอูลสิ้นพระชนม์ ราชาบัลลังก์ที่ทรงสัญญาไว้กับดาวิดก็อยู่ตรงหน้า แต่ดาวิดไม่ได้เคลื่อนไหวตามความคิดของตนเอง แต่กลับทูลถามพระยาห์เวห์ เพราะเขาตระหนักอย่างถ่องแท้ว่าเขาไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยกำลังของตนเอง พระเจ้าทรงส่งเขาไปที่เฮโบรนให้เป็นกษัตริย์ของเผ่ายูดาห์ ไม่ใช่อิสราเอลทั้งหมด พระเจ้าไม่ทรงยกย่องเราในคราวเดียว แต่ทรงจัดการกับเราทีละขั้นตอน แม้จะช้า แต่การทูลถามพระองค์และเดินตามเส้นทางนั้นคือเส้นทางที่ปลอดภัยและเร็วที่สุด

ปัญหาเฉพาะเจาะจงใดที่ฉันต้องทูลถามพระองค์ในวันนี้ ก่อนที่จะใช้แผนการและกำลังของตนเอง?

แสดงความเมตตาเช่นนี้ (ข้อ 4ข-7)

หลังจากเป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์ ดาวิดอวยพรชาวเมืองยาเบซกิเลอาดที่ฝั่งพระศพซาอูล หากคิดตามตรรกะของโลก ควรจะกำจัดคนที่อยู่ฝ่ายศัตรู แต่ดาวิดกลับชื่นชมและทำดีต่อชาวเมืองยาเบซกิเลอาดสำหรับความกรุณาของพวกเขา ผู้ที่ได้สัมผัสพระคุณของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยมท่ามกลางความทุกข์ยาก จะสามารถแสดงความเมตตาต่อผู้อื่นได้ การโอบกอดและอวยพรแม้กระทั่งผู้ที่เคยสร้างบาดแผลให้เรา คือการประยุกต์ใช้ประวัติศาสตร์แห่งความรอดที่ธรรมิกชนผู้ได้รับการเจิมจากพระเจ้าพึงแสดงให้เห็น

ฉันจะแสดงความเมตตาและอวยพรแก่ศัตรู หรือผู้ที่เคยอยู่ฝ่ายเดียวกับคนที่ทำให้ฉันลำบากได้อย่างไร?

เจ็ดปีกับหกเดือน (ข้อ 8-11)

เมื่ออับเนอร์ แม่ทัพของซาอูล รู้ว่าซาอูลสิ้นพระชนม์ เขาก็ตั้งอิชโบเซทขึ้นเป็น

กษัตริย์แห่งอิสราเอล ทำให้การแบ่งแยกของอิสราเอลดำเนินไปถึง 7 ปี 6 เดือน ดาวิด คงรู้สึกว่าการสำเร็จแห่งพระสัญญาช้าลง ทั้งที่เขาได้รับการเจิมจากพระเจ้าแล้ว แต่เวลานี้กลับเป็นช่วงเวลาที่เปรี๊ยะพรสำหรับดาวิด พระเจ้าทรงใช้การรอคอยเพื่อขจัดสิ่งสกปรกในตัวเรา และปั้นแต่งเราให้เป็นปวิหิตหลวงที่สมบูรณ์ การละทิ้งความเร่งรีบและวางใจในเวลาของพระเจ้าคือความเชื่อ

เรื่องใดที่ฉันต้องอดทนรอคอย แม้ดูเหมือนว่าพระสัญญาของพระเจ้าจะสำเร็จช้าลง?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอย่าให้ข้าพระองค์ใช้ความคิดและกำลังของตนเองนำหน้า แต่ทูลถามและเชื่อฟังพระองค์ก่อนเสมอในทุกสิ่ง ขอให้ข้าพระองค์มีใจเมตตาที่ได้เรียนรู้ท่ามกลางความทุกข์ยาก เพื่อที่จะอวยพรแม้กระทั่งศัตรูที่เคยทำให้ข้าพระองค์ลำบาก ขอให้ข้าพระองค์สงบใจรอคอยเวลาของพระองค์ แม้ในความเป็นจริงที่ดูเหมือนพระสัญญาจะสำเร็จช้าลง

หัวข้อ : ผู้นำที่ไม่สมบูรณ์แบบในพระหัตถ์ของพระเจ้า

โดย : คุณวกุล แก้วมณี

แม้กษัตริย์ซาอูลจะเสียชีวิตแล้ว และบัลลังก์ว่างลงตามพระสัญญาที่ดาวิดเคยได้รับการเจิมไว้ แต่ดาวิดไม่ได้รับยึดอำนาจตามใจชอบ ท่านเลือกที่จะทูลถามพระเจ้า (2:1) ว่าควรไปที่ไหน พระเจ้าไม่ได้ให้ดาวิดปกครองอิสราเอลในทันทีแต่ทรงนำไปที่เฮโบน (2:4) และได้รับการเจิมจากเผ่ายูดาห์เพียงเผ่าเดียวดาวิดต้องปกครองที่เมืองเฮโบนอยู่ถึง 7 ปีครึ่ง ก่อนที่จะได้ปกครองทั้งประเทศ (2:11)

ฉันก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ผู้นำในคริสตจักร ฉันกลัวและคิดว่าตัวเองไม่คู่ควร กัดดันตัวเองว่าจะต้องเป็นผู้ผู้นำที่สมบูรณ์แบบ ฉันยังเป็นคนบาปและมีความอ่อนแอ แต่พระเจ้าทรงสอนให้เรียนรู้ทีละอย่าง สัตย์ซื่อในหน้าที่ ปรีक्षाผู้นำที่มีประสบการณ์มากกว่า เพื่อให้ฉันได้เติบโตในกระบวนการของพระเจ้า จึงทรงสอนฉันผ่านพระคัมภีร์ พระองค์ทรงเลือกฉันเพื่อให้ฉันได้เรียนรู้ที่จะพึ่งพาพระคุณของพระองค์ในทุกวัน ฉันคิดว่าความอ่อนแอและความบาปของฉันจะเป็นพยานให้พี่น้องในคริสตจักร เพราะพวกเขาคงไม่อยากเห็นผู้นำที่ดูเหมือนทวดาไม่เคยทำบาป แต่พวกเขาอยากเห็นผู้นำที่เป็นมนุษย์ธรรมดา หลายครั้งฉันไม่สามารถดูแลพี่น้องที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้ ด้วยรักของพระเยซูได้อย่างที่ควร เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงรู้สึกท้อใจ แต่ฉันตระหนักได้ว่าพระเจ้ากำลังทรงปั้นแต่งชีวิตฉันอยู่เสมอ ขอขอบคุณพระคุณของพระเจ้าและปรารภนาที่จะก้าวเดินด้วยความเชื่อฟังที่ละก้าว พร้อมทั้งเป็นผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระองค์ต่อไป

การนำไปใช้ : ฉันจะทูลถามพระเจ้าผ่านคำอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ ฉันจะสัตย์ซื่อต่อสิ่งเล็กน้อย

วันอังคาร

14 ก.ค.

เมื่อพึงพากำลังของตนเอง

2 ซามูเอล 2:12-23

ทุ่งแห่งดาบ

12 อับเนอร์บุตรเนอร์และทหารของอิชโบเซทราชโอรสของซาอูล ได้ออกจากมาหะนาอิมไปยังเมืองกิเบโอน 13 และโยอาบบุตรนางเศรฺยาห์กับทหารของดาวิด ก็ออกไปพบกับพวกเขาที่สระเมืองกิเบโอน และพวกเขาก็นั่งที่ขอบสระข้างนี้ อีกพวกหนึ่งข้างโน้น 14 อับเนอร์จึงพูดกับโยอาบว่า “ขอให้พวกคนหนุ่มลุกขึ้นรบกันเล่นให้เราดูสิ” และโยอาบตอบว่า “ให้พวกเขาลุกขึ้นสิ” 15 พวกเขาก็ลุกขึ้นข้ามไปตามจำนวนที่นับไว้ ฝ่ายเบนยามินและฝ่ายอิชโบเซทราชโอรสของซาอูลมี 12 คน ฝ่ายพวกมหาเดเลกของดาวิดก็มี 12 คน 16 ต่างก็จับศีรษะคู่อั้วแน่น และปักดาบเข้าที่สีข้างของคู่อั้วสู้ล้มตายด้วยกัน เขาจึงเรียกที่นั่นว่า เฮลซัทฮัสซุริม ซึ่งอยู่ในกิเบโอน 17 การสู้รบในวันนั้นดุเดือดยิ่งนัก อับเนอร์และพวกคนอิสราเอลก็แพ้ทหารของดาวิด

เท้าที่เหมือนละมั่งป่า

18 บุตรทั้งสามของนางเศรฺยาห์ก็อยู่ที่นั่นคือ โยอาบ อาปีชัย และอาสาเฮล ฝ่ายอาสาเฮลนั้นฝีเท้าเร็วอย่างกับละมั่งป่า 19 และอาสาเฮลก็ไล่ตามอับเนอร์ไป เมื่อตามไปนั้นก็ไม่ได้เลี้ยวไปทางขวา หรือทางซ้ายจากการตามอับเนอร์

ตายด้วยด้ามหอก

20 อับเนอร์เหลียวหลังมาพูดว่า “นั่นอาสาเฮลหรือ?” เขาตอบว่า “ข้าเอง” 21 อับเนอร์จึงบอกเขาว่า “จงเลี้ยวไปทางขวาหรือทางซ้าย และจับเอาคนหนุ่มคนหนึ่ง แล้วกิริบเอาของของเขาไป” แต่อาสาเฮลไม่ยอมละจากการไล่ตามอับเนอร์ 22 อับเนอร์จึงบอกอาสาเฮลอีกครั้งหนึ่งว่า “จงหันกลับจากตามข้า จะให้ข้าฟาดเจ้าล้มลง

ดินทำไมเล่า? แล้วข้าจะเงยหน้าดูโยอาบพี่ของเจ้าได้อย่างไร?” 23 แต่เขาก็ปฏิเสธที่จะหันกลับ เพราะฉะนั้น อับเนอร์ก็เอาโคन्हอกแทงท้องอาสาเฮล หอกก็ทะลุออกข้างหลังของเขา เขาก็ล้มลงตายอยู่ที่นั่น และทุกคนซึ่งมาเห็นที่อาสาเฮลล้มตายที่นั่นก็ยืนนิ่ง

บทสรุปพระคัมภีร์

ทหารของอับเนอร์และโยอาบประลองกำลังกันที่สระน้ำกิเบโอน จนทุกคนตาย และลูกหลานเป็นการต่อสู้ครั้งใหญ่ อาสาเฮลไล่ตามอับเนอร์อย่างไม่ลดละ อับเนอร์เตือนให้หยุด แต่อาสาเฮลเมินเฉยและไล่ตามต่อไป จนสุดท้ายถูกปลายหอกด้านหลังของอับเนอร์แทงตายอย่างน่าสลดใจ

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ทุ่งแห่งดาบ (ข้อ 12-17)

ข้าราชบริพารของดาวิดและอิซโบเซธมาพบกันที่สระน้ำกิเบโอน อับเนอร์เสนอให้โยอาบประลองกำลัง และโยอาบก็ตกลง ความอยากเอาชนะและความมุทะลุของมนุษย์นำไปสู่โศกนาฏกรรมที่ทำให้ทั้งสองฝ่ายแทงกันตายรวม 24 คน สถานที่แห่งนี้จึงได้ชื่อว่า เฮลซัทหัสซุริม (ทุ่งแห่งดาบ) สถานที่ที่ความเย่อหยิ่งและความมุทะลุของฉันทะกัน จะกลายเป็นทุ่งแห่งดาบที่มีแต่บาดแผลและความตายเสมอ การต่อสู้ที่เริ่มโดยไม่ถามพระทัยของพระเจ้า จุดจบคือความพินาศเท่านั้น

ฉันเคยสร้าง “ทุ่งแห่งดาบ” โดยใช้อารมณ์ของตนเองก่อความขัดแย้งในครอบครัว ที่ทำงาน หรือชุมชนบ้างไหม?

เท้าที่เหมือนละมั่งป่า (ข้อ 18-19)

อาสาเฮล หนึ่งในบุตรชายทั้งสามของนางเศรยาห์ มีฝีเท้าเร็วดังละมั่งป่า เขามีพรสวรรค์ที่โดดเด่นกว่าใคร เป็นคุณสมบัติที่โลกต้องอิจฉา ดังนั้น อาสาเฮลจึงเชื่อมั่นในฝีเท้าที่รวดเร็วของตน และไล่ตามแม่ทัพอับเนอร์อย่างดุเดือด แต่พรสวรรค์ที่พระเจ้าประทานให้ หากนำหน้าพระทัยพระเจ้ายิ่งจะกลายเป็นความเย่อหยิ่ง ผู้ที่มุ่งสู่ความสำเร็จทางโลกโดยเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองโดยปราศจากการทรงนำของพระวาระ ในที่สุดก็จะตกอยู่ในอันตราย

สุขภาพ ทรัพย์สิน พรสวรรค์ ฯลฯ ของฉัน ที่ฉันพึ่งพามากกว่าพระเจ้าคืออะไร?

ตายด้วยด้ามหอก (ข้อ 20-23)

อับเนอร์เตือนอาสาเฮลที่ไล่ตามเขาถึงสองครั้งว่า “เลิกตามเรามาได้แล้ว” แต่อาสาเฮลที่หลงระเหิรในพรสวรรค์ของตนกลับเมินเฉย ในที่สุดเขาก็ถูกปลายหอกของ

อับเนอร์แห่งทะเลทงจอนตาย ผีเท้าที่รวดเร็วที่เขาภูมิใจที่สุดกลับนำเขาไปสู่ความตาย จุดจบของความปรารถนาที่ไม่ยอมหยุดเมื่อถึงเวลาที่ต้องหยุดคือความตาย เช่นเดียวกับฝูงชนที่หยุดยืนอยู่ในที่ที่อาสาเฮลตาย ในวันนี้ฉันก็ต้องหยุดยืนนิ่งและทบทวนดูว่าความปรารถนาของฉันกำลังมุ่งไปที่ใด

ฉันเคยมีประสบการณ์ที่เมินเคยต่อคำเตือนให้หยุดของผู้อื่น และถึงขั้นจนสุดท้ายถูกปลายหอกแทงหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพบาปที่ความเย่อหยิ่งและความมูทะลุของข้าพระองค์ทำให้พี่น้องต้องเจ็บปวด และทำให้ชุมชนกลายเป็นทุ่งแห่งดาบ ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ที่วิ่งไล่ตามความสำเร็จทางโลกอย่างไม่หยุดหย่อน โดยพึ่งพาผีเท้าที่รวดเร็วของตน ในตอนนี้ ขอให้ข้าพระองค์หยุดนิ่งลง ละทิ้งกำลังและความทะเยอทะยานของตน และพึ่งพาเฉพาะพระองค์เท่านั้นด้วยเถิด

วันพุธ

15 ก.ค.

ดาวิดก็เข้มแข็งยิ่งขึ้น

2 ซามูเอล 2:24-3:1

โยอาบไล่ตามอับเนอร์

2:24 แต่โยอาบกับอาปีชัยไล่ตามอับเนอร์ไป ดวงอาทิตย์ก็ตกเมื่อเขาทั้งสองมาถึงเนินเขาอัมมาห์ ซึ่งอยู่ข้างหน้ากิยาห์ตามทางไปถิ่นทุรกันดารเมืองกิเบโอน 25 และคนเบนยามินก็รวมกันตามอับเนอร์ไป เป็นกลุ่มหนึ่ง ยืนอยู่บนยอดเขา 26 แล้วอับเนอร์ร้องถามโยอาบว่า “จะให้ดาบกินเรื่อยไปหรือ? ท่านไม่ทราบหรือที่สุดจะกลายเป็นความขมขื่น? อีกนานสักเท่าใดท่านจึงจะสั่งพวกทหารของท่านให้หันกลับจากการไล่ตามพี่น้องของพวกเขา?” 27 และโยอาบจึงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ถ้าท่านไม่พูดขึ้น พวกทหารก็จะไล่ตามพวกพี่น้องของเขาจนพຽ່ງนี้เข้า” 28 โยอาบจึงเป่าเขาสัตว์ขึ้น พวกทหารทั้งปวงก็ไม่ไล่ตามอิสราเอล และไม่สู้รบกันอีกต่อไป

พวกของโยอาบที่กลับมา

29 อับเนอร์กับพวกของท่านก็เดินทางตลอดคืนนั้นในอาราบาห์ เขาข้ามแม่น้ำจอร์แดน ไปทั่วบิทริน และมาถึงมาหะนาอิม 30 โยอาบก็กลับจากการไล่ตามอับเนอร์ และเมื่อท่านรวบรวมทหารทั้งหมด ทหารของดาวิดก็ขาดไป 19 คนไม่นับอาสาแฮล 31 แต่ทหารของดาวิดฆ่าคนเบนยามินและคนของอับเนอร์ตายไป 360 คน 32 และพวกเขายกศพอาสาแฮลไปฝังไว้ในอุโมงค์ของบิดาของเขา ซึ่งอยู่ที่เมืองเบธเลเฮม โยอาบและพวกของท่านก็เดินทางตลอดคืนและมาถึงเมืองเฮโบรนเมื่อรุ่งสาง

พงศ์พันธุ์ของดาวิดที่เข้มแข็งขึ้น

3:1 มีสงครามระหว่างฝ่ายของซาอูลกับฝ่ายของดาวิดอยู่นาน และดาวิดก็เข้ม

แข็งยิ่งขึ้น ส่วนฝ่ายของซาอูลก็อ่อนกำลังลงทุกที

บทสรุปพระคัมภีร์

โยอาบเลิกไล่ตามกองทัพอิสราเอลและกลับมาตามข้อเสนอของอับเนอร์ จากการต่อสู้ระหว่างยูดาห์และอิสราเอล ข้าราชการบริพารของดาวิดตาย 20 คน แต่คนของอับเนอร์ตาย 360 คน ท่ามกลางสงครามอันยาวนาน พงศ์พันธุ์ของดาวิดยิ่งเข้มแข็งขึ้น แต่พงศ์พันธุ์ของซาอูลกลับอ่อนแอลง

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

โยอาบไล่ตามอับเนอร์ (ข้อ 2:24-28)

โยอาบและอาปีซัยไล่ตามอับเนอร์อย่างดุเดือดจนพระอาทิตย์ตกดิน พวกเขา มองไม่เห็นความทุกข์ยากของคนร่วมชาติ เพราะความมุทะลุและข้ออ้างที่จะแก้แค้น ให้น้องชาย เมื่ออับเนอร์เสนอให้หยุดการชนฆ่าที่โหดร้าย โยอาบตอบว่า “ถ้าท่านไม่ พุดอะไร พวกเราก็คงไล่ตามไปจนถึงเช้า” ความกระตือรือร้นของเราที่ไม่ยอมหยุดจะ ทำลายชุมชน เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแม้ผ่านผู้ที่ไม่เชื่อ เราต้องหยุด เราต้องเลิก โทษผู้อื่นและเผชิญหน้ากับบาปของตนเอง การกลับใจจึงจะเริ่มดีขึ้น

เรื่องใดบ้างที่ความกระตือรือร้นที่ไม่ยอมหยุดของฉันทัน จนทำให้ชุมชนต้องตกอยู่ใน ความทุกข์ยากลำบาก?

พวกของโยอาบที่กลับมา (ข้อ 29-32)

เมื่อโยอาบกลับมาและตรวจนับกำลังพล พบว่าข้าราชการบริพารของดาวิด 19 คน และอาสาสมัครหายไป ดูเหมือนพวกเขาจะได้รับชัยชนะครั้งใหญ่โดยฆ่าศัตรูได้ 360 คน แต่เหลือเพียงบาดแผลอันแสนสาหัสจากการสูญเสียพี่น้องชายอันเป็นที่รัก แม้เราจะ ประสบความสำเร็จในโลกและเอาชนะผู้อื่นได้ แต่ในกระบวนการนั้น หากครอบครัว และพี่น้องของเราต้องสะดุดล้มและจิตวิญญาณต้องตายลง นั่นก็นับได้ว่าเป็นเพียง ความพ่ายแพ้ ชัยชนะที่แท้จริงและจุดเริ่มต้นแห่งความรอด ไม่ใช่ผลงานการฆ่าศัตรู 360 คน แต่คือการร้องให้คร่ำครวญเมื่อเห็นที่ว่างของจิตวิญญาณหนึ่งดวงที่หายไป อย่าง “อาสาสมัคร”

มีสมาชิกครอบครัวหรือพี่น้องคนใดที่ต้องเสียสละและถูกซ่อนอยู่เบื้องหลัง ความสำเร็จของฉันทันหรือไม่?

พงศ์พันธุ์ดาวิดที่เข้มแข็งขึ้น (บทที่ 3 ข้อ 1)

สงครามระหว่างพงศ์พันธุ์ของซาอูลและพงศ์พันธุ์ของดาวิดถูกยืดเยื้อเป็นเวลานาน แต่บทสรุปคือ “ดาวิดยิ่งแข็งแกร่งขึ้นเรื่อย ๆ แต่พงศ์พันธุ์ของซาอูลกลับอ่อนแอลง” สิ่งนี้ไม่ได้เป็นเพราะกลยุทธ์ของดาวิดยอดเยี่ยมหรือโยอาบสู้รบเก่ง แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายดาวิดและสถิตอยู่กับเขา ความพยายามหรือผลงานของเราไม่ได้ทำให้เราเข้มแข็งขึ้น ท่ามกลางสงครามฝ่ายจิตวิญญาณที่ดูเหมือนไม่มีที่สิ้นสุด เพียงแค่เรายืนอยู่ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าก็จะทรงปั้นแต่งให้เราเข้มแข็งขึ้นเรื่อย ๆ เอง

ความแข็งแกร่งของฉันเป็นผลจากความพยายามของตนเอง หรือเป็นผลมาจากพระคุณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพว่าเป็นคนบาปที่มัวแต่วิ่งไปข้างหน้าด้วยความกระตือรือร้นของตนเอง โดยมองไม่เห็นความทุกข์ยากของพี่น้อง ขอโปรดให้ข้าพระองค์มีใจที่โศกเศร้าเมื่อมองเห็นจิตวิญญาณของครอบครัวและพี่น้องที่สูญหายไปท่ามกลางสงครามที่ยาวนานทั้งทางร่างกายและจิตวิญญาณ ขอโปรดให้ข้าพระองค์อยู่ฝ่ายพระองค์ ลดกำลังของตนเองลง และชื่นชมพระคุณที่แข็งแกร่งขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยพระวอนะด้วยเถิด

พระราชโอรสของดาวิด

2 มีพระราชโอรสหลายองค์ของดาวิดประสูติที่เมืองเฮโบรน พระราชโอรสหัวปีคืออัมโนน โอรสพระนางอาหิโนอัมชาวอิสเรเอล 3 องค์ที่สองคือคิเลอาบ โอรสพระนางอาปีกายิลภรรยาเก่าของนาบาลชาวคารเมล และองค์ที่สามคืออับซาโลม โอรสพระนางมาอาคาห์พระราชธิดาของทัลมัยกษัตริย์เมืองเกชูร์ 4 องค์ที่สี่คืออาโดเนียห์ โอรสพระนางฮักกิท องค์ที่ห้าคือเซฟาทิยาห์ โอรสพระนางอาปีดัล 5 และองค์ที่หกคืออิทเรอัม โอรสพระนางเอกลาห์พระมเหสีของดาวิด พระราชโอรสเหล่านี้ของดาวิดประสูติที่เมืองเฮโบรน

ยังมีอำนาจมากขึ้น

6 ต่อมาเมื่อมีการต่อสู้ระหว่างฝ่ายของซาอูลกับฝ่ายของดาวิดนั้น อับเนอร์ได้ทำตัวให้มั่นคงขึ้นในฝ่ายของซาอูล 7 ซาอูลนั้นมีนางสนมคนหนึ่งชื่อริสปาห์บุตรธิดาของอัยยาห์ และอิชโบเซทจึงตรัสกับอับเนอร์ว่า “ทำไมท่านจึงเข้าหานางสนมของเสด็จพ่อของเรา?”

ความโกรธของอับเนอร์

8 อับเนอร์ก็โกรธมากเพราะถ้อยคำของอิชโบเซท จึงทูลว่า “ข้าพระบาทเป็นหัวสุนัขของยูดาห์หรือ? ทุกวันนี้ข้าพระบาทได้สำแดงความจงรักภักดีต่อพงศ์พันธุ์ของซาอูลเสด็จพ่อของฝ่าพระบาท และต่อพี่น้อง และต่อมิตรสหายของเสด็จพ่อของฝ่าพระบาท ไม่ได้มอบฝ่าพระบาทไว้ในมือของดาวิด วันนี้ฝ่าพระบาทยังกล่าวหาข้าพระบาทด้วยเรื่องผู้หญิงคนนี้ 9 ขอพระเจ้าทรงลงโทษอับเนอร์และขอทรงเพิ่มโทษนั้น ถ้า

ข้าพระบาทจะไม่ทำเพื่อดาวิดดังที่พระยาห์เวห์ทรงปฏิญาณไว้ต่อท่านแล้ว 10 คือข้าพระบาทจะย้ายราชอาณาจักรจากพงศ์พันธุ์ของซาอูล และสถาปนากษัตริย์ของดาวิดเหนืออิสราเอลและเหนือยูดาห์ ตั้งแต่ดานถึงเบเออร์เซบา” 11 และอิชโบเซทก็ไม่ทรงสามารถตอบกลับอับเนอร์แม้แต่คำเดียว เพราะพระองค์ทรงกลัวอับเนอร์

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดมีบุตรชายหกคนที่เฮโบรน รวมถึงอัมโนนและอับชาโลมด้วย อับเนอร์เกิดความขัดแย้งกับอิชโบเซทเรื่องริสพาห์ ซึ่งเธอเป็นภรรยาน้อยของซาอูล อับเนอร์โกรธคำพูดของอิชโบเซท จึงประกาศว่าอำนาจกษัตริย์ของดาวิดจะถูกสถาปนาขึ้นทั่วทั้งอิสราเอลตามพระสัญญาของพระเจ้า

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

พระราชโอรสของดาวิด (ข้อ 2-5)

ครอบครัวของดาวิดมีความซับซ้อนเนื่องจากการมีภรรยาหลายคน ซึ่งสะท้อนถึงความอ่อนแอและความขัดแย้งของมนุษย์ แต่พระเจ้าทรงใช้ตระกูลที่ไม่สมบูรณ์นี้ในการปกครองอิสราเอล และทำให้แผนการอันยิ่งใหญ่แห่งประวัติศาสตร์ความรอดสำเร็จ การบันทึกเรื่องบุตรชายทั้งหลายของดาวิดแสดงให้เห็นว่าการจัดเตรียมของพระเจ้าสำเร็จอย่างสัตย์ซื่อเหนือความบกพร่องของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัวของเรา ก็อ่อนแอและมีตำหนิมากมาย ถึงกระนั้น ธรรมิกชนก็ต้องวางใจพระเจ้าผู้ทรงทำงานอย่างไม่เปลี่ยนแปลงในท่ามกลางสิ่งเหล่านั้นจนถึงที่สุด

ฉันวางใจในการจัดเตรียมอันสัตย์ซื่อของพระเจ้า ท่ามกลางสถานการณ์ที่ซับซ้อนและไม่สมบูรณ์ของฉันหรือไม่?

ยังมีอำนาจมากขึ้น (ข้อ 6-7)

ขณะที่มีสงครามระหว่างพงศ์พันธุ์ของซาอูลกับพงศ์พันธุ์ของดาวิด อับเนอร์และอิชโบเซทก็ปะทะกัน อับเนอร์ผู้กุมอำนาจที่แท้จริงได้หลบหนีไปกับบริสพาห์ภรรยาของซาอูล อิชโบเซทจึงตำหนิเขา ในตะวันออกกลางยุคโบราณ การเอาภรรยาของกษัตริย์ถือเป็นการแสดงอำนาจเทียบเท่ากษัตริย์ หากเราไม่ยอมรับพระเจ้าเป็นกษัตริย์ ไม่ว่าใครก็ตามพยายามจะตั้งตนเป็นใหญ่และต่อสู้ดิ้นรนด้วยตนเอง ในที่สุดก็จะกลายเป็นบ้านที่แตกแยกกันเอง ดังนั้น การรู้แน่ชัดว่าใครคือกษัตริย์ที่แท้จริงในชีวิตของเราจึงเป็นสิ่งสำคัญ

ฉันยอมรับพระเจ้าเป็นกษัตริย์ในชีวิตของฉัน หรือไม่ฉันกำลังพยายามตั้งตนเป็นกษัตริย์เสียเอง?

ความโกรธของอับเนอร์ (ข้อ 8-11)

อับเนอร์โกรธคำตำหนิของอิชโบเซท และสาบานว่าจะทำให้พระสัญญาที่พระเจ้าประทานแก่ดาวิดสำเร็จด้วยตัวเอง กล่าวคือ เขาจะโอนย้ายอำนาจกษัตริย์จากพงศ์พันธุ์ของซาอูลไปสู่ดาวิดเพื่อสถาปนาดาวิดเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลและยูดาห์ แม้ว่าอับเนอร์ประกาศเช่นนี้ด้วยความโกรธส่วนตัว แต่ในที่สุดเขาก็กลายเป็นเครื่องมือในการทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จ พระสัญญาของพระเจ้าอยู่เหนืออารมณ์และสถานการณ์ของมนุษย์ และจะสำเร็จอย่างแน่นอน การดำเนินชีวิตโดยเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าและทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ คือชีวิตของธรรมิกชน

ฉันเชื่อมั่นในพระสัญญาของพระเจ้า และอธิษฐานพร้อมกับอุทิศตนเพื่อให้ น้ำพระทัยนั้นสำเร็จหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดช่วยให้ข้าพระองค์ก้าวเดินไปด้วยความไว้วางใจในความยุติธรรมและการทรงนำของพระองค์ ท่ามกลางสถานการณ์ที่ซับซ้อนและไม่สมบูรณ์ ขอให้ข้าพระองค์ละทิ้งความเย่อหยิ่งที่จะเป็นกษัตริย์เสียเอง และพึ่งพาความเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงปกปิดความอ่อนแอของข้าพระองค์ ขอประทานกำลังเพื่อข้าพระองค์จะยึดมั่นในพระสัญญาและดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด

วันศุกร์
17 ก.ค.

พันธสัญญาเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง

2 ซามูเอล 3:12-19

ข้อเรียกร้องประการหนึ่ง

12 อับเนอร์ก็ส่งพวกผู้สื่อสารแทนตนไปยังดาวิดทูลว่า “แผ่นดินนี้เป็นของใคร?” และทูลอีกว่า “ขอทรงทำพันธสัญญากับข้าพระบาท และดูเถิด มือของข้าพระบาทจะอยู่ฝ่ายฝ่าพระบาทเพื่อนำอิสราเอลทั้งสิ้นหันกลับมาอยู่ฝ่ายฝ่าพระบาท” 13 ดาวิดตรัสว่า “ดีแล้ว เราจะทำพันธสัญญากับท่าน แต่เราขอจากท่านสักอย่างหนึ่งคือว่า ท่านอย่ามาพบเรา เว้นแต่ที่ท่านนำมีคาลราชธิดาของซาอูลมาด้วยเมื่อท่านมาพบเรา”

แย่งชิงนางมา

14 แล้วดาวิดก็ส่งพวกผู้สื่อสารไปยังอิชโบเซทราชโอรสของซาอูลว่า “จงมอบมีคาลภรรยาของข้าพเจ้าแก่ข้าพเจ้า ผู้ซึ่งข้าพเจ้าหมั้นไว้ด้วยหนังปลายองคชาตของพวกฟีลิสเตียหนึ่งร้อยชิ้น” 15 อิชโบเซทจึงทรงส่งคนไปพามีคาลมาจากสามีของเธอ คือบัลทีเอลบุตรชายของลาอิช 16 แต่สามีของเธอก็เดินไปกับเธอ ร้องให้ตามเธอไปจนถึงตำบลบาสุริม แล้วอับเนอร์จึงบอกเขาว่า “จงกลับไป” และเขาก็กลับไป

บัดนี้จงลงมือทำ

17 อับเนอร์จึงปรึกษากับพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลว่า “ก่อนหน้านี้พวกท่านปรารถนาให้ดาวิดเป็นกษัตริย์เหนือพวกท่าน 18 บัดนี้จงทำดังนั้น เพราะพระยาห์เวห์ตรัสกับดาวิดว่า ‘เราจะช่วยกู้อิสราเอลประชากรของเราด้วยมือของดาวิดผู้รับใช้ของเรา จากมือของพวกฟีลิสเตีย และจากมือศัตรูทั้งสิ้นของพวกเรา’ ” 19 อับเนอร์ก็พูดกับคนเบนยามินด้วย และอับเนอร์ก็ไปทูลดาวิด ที่เมืองเฮโบรนถึงทุกสิ่งที่ยังอิสราเอล

และพงศ์พันธุ์ทั้งสิ้นของเบนยามินเห็นดีที่จะทำ

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่ออับเนอร์โชนจะมอบอิสราเอลให้ดาวิด ดาวิดตกลงโดยมีเงื่อนไขว่าต้องพามีคาลมาให้ตน อิซโบเซทจึงแย่งมีคาลมาจากบัลที่เอลสามีของนาง อับเนอร์พยายามอ้างพระวณะของพระเจ้าต่อพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลและตระกูลเบนยามิน เพื่อสนับสนุนให้ดาวิดขึ้นเป็นกษัตริย์

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ข้อเรียกร้องประการหนึ่ง (ข้อ 12-13)

เมื่ออับเนอร์เสนอทำพันธสัญญากับดาวิด ดาวิดตกลงโดยตั้งเงื่อนไขว่าต้องพามีคาลมาให้นั่น ดูนิน ๆ เหมือนเป็นข้อเรียกร้องที่ชอบธรรม แต่ความจริงแล้วแฝงไปด้วยการคำนวณทางการเมืองของดาวิดที่ต้องการเสริมสร้างอำนาจกษัตริย์ โดยการรับรองความชอบธรรมในฐานะลูกเขยของราชวงศ์ซาอูล เพื่อที่จะบรรลุความทะเยอทะยานของตน เขาได้ใช้แม้กระทั่งภรรยาที่เคยรักเป็นเครื่องมือในการต่อรอง ไม่ว่าข้ออ้างจะดูดีเพียงใด หากในใจยังมีการคำนวณเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวและความคิดที่จะใช้ผู้อื่นเป็นเครื่องมือ นั่นก็คือความชั่วร้าย

มีสิ่งใดบ้างที่ฉันอ้างว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า แต่ลึก ๆ แล้วกลับคำนวณผลประโยชน์และสถานะของตนเองอยู่ภายใน?

แย่งชิงนางมา (ข้อ 14-16)

บัลที่เอลสามีของมีคาลเดินร้องให้ตามภรรยาของตนมา จนกระทั่งถูกสั่งให้กลับไป การคำนวณทางการเมืองของดาวิดและบาปของซาอูลที่พัวพันในอดีต ทำให้ครอบครัวยุติธรรมที่บริสุทธิครอบครัวยุติธรรมหนึ่งต้องพังทลายลง ดาวิดได้รับการสถาปนาเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล แต่ในกระบวนการนี้ เขาก็เป็นเพียงมนุษย์ที่อ่อนแอและชั่วร้ายที่ทำให้ผู้อื่นต้องหลั่งน้ำตา แต่พระเจ้าทรงโอบกอดแม้แต่บาปและความเจ็บปวดของมนุษย์เหล่านี้ไว้ในประวัติศาสตร์แห่งการไถ่บาป และในที่สุดพระองค์ก็ทรงทำให้แผนการของพระองค์สำเร็จผ่านราชวงศ์ของดาวิด

ฉันเคยทำให้ใครบางคนต้องร้องไห้เพื่อเติมเต็มความโลภและความสำเร็จของตนเองหรือไม่? ฉันจะอธิษฐานเผื่อคนที่ได้รับบาดเจ็บจากบาปของฉันอย่างไร?

บัดนี้จงลงมือทำ (ข้อ 17-19)

อับเนอร์เกลี้ยกล่อมพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลโดยกล่าวว่า “พระยาห์เวห์ตรัสเกี่ยวกับดาวิดแล้ว” เขาารู้ดีว่าพระประสงค์ของพระเจ้าคือการตั้งดาวิดเป็นกษัตริย์ แต่เขาก็ยังต่อต้านดาวิดมาจนถึงตอนนี้เพื่อรักษาอำนาจของตน แต่เมื่อสถานการณ์เริ่มเลวร้าย เขากลับใช้พระวณะของพระเจ้ามาอ้างความชอบธรรมให้กับการทรยศของตน การใช้พระวณะเพื่อตอบสนองความโลภของตนไม่ใช่ความเชื่อ แต่เป็นเล่ห์เหลี่ยมอันชั่วร้าย พระเจ้าทรงมองดูที่จิตใจทรงปรารถนาการเชื่อฟังที่บริสุทธิ์จากเรา

พระวณะใดที่ฉันกำลังเดินเพราะมันแต่วิ่งตามผลประโยชน์ของตน? ฉันเคยใช้น้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นข้ออ้างเพื่อบรรลุความต้องการของตนเองหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพว่า ข้าพระองค์มักยกข้ออ้างที่บริสุทธิ์บังหน้า แต่ในใจกลับคำนวณผลประโยชน์ของตนเอง ขออย่าให้ข้าพระองค์ใช้คนเป็นเครื่องมือเพราะความโลภ แต่ให้หันกลับมาดูแลความเจ็บปวดของผู้อื่น ขออย่าให้พระวณะเป็นเครื่องมือสร้างความชอบธรรมให้ความโลภของข้าพระองค์ แต่ให้ตระหนักถึงบาปของตนเองและเชื่อฟังต่อหน้าพระวณะเท่านั้น

งานเลี้ยงสำหรับอับเนอร์

20 อับเนอร์จึงมาเฝ้าดาวิดที่เมืองเฮโบรนพร้อมกับคนอื่นอีก 20 คน ดาวิดทรงจัดการเลี้ยงอับเนอร์กับคนที่อยู่กับท่าน 21 และอับเนอร์ทูลดาวิดว่า “ข้าพระบาทจะลุกขึ้นกลับไป และจะรวบรวมคนอิสราเอลทั้งสิ้นมายังพระราชาเจ้านายของข้าพระบาท เพื่อพวกเขาจะทำพันธสัญญากับฝ่าพระบาท และเพื่อฝ่าพระบาทจะทรงครอบครองทั้งหมดตามขอบพระทัยของฝ่าพระบาท” ดาวิดก็ทรงส่งอับเนอร์กลับไป และเขาก็ไปโดยสวัสดิภาพ

ความโกรธของโยอาบ

22 ขณะนั้นทหารของดาวิดกับโยอาบกลับมาจาก การไปปล้น และนำสิ่งของที่ยึดได้มากมายมาด้วย แต่อับเนอร์ไม่ได้อยู่กับดาวิดที่เฮโบรนแล้ว เพราะพระองค์ทรงส่งท่านกลับไป และท่านก็ไปโดยสวัสดิภาพ 23 เมื่อโยอาบกับกองทัพทั้งสิ้นที่อยู่กับท่านมาถึง ก็มีคนบอกโยอาบว่า “อับเนอร์บุตรเนอร์มาเฝ้าพระราชา และพระองค์ทรงส่งเขากลับไป เขาก็กลับไปโดยสวัสดิภาพ” 24 แล้วโยอาบเข้าไปเฝ้าพระราชาทูลว่า “ฝ่าพระบาททรงทำอะไร? ดูเถิด อับเนอร์มาเฝ้าฝ่าพระบาท ทำไมฝ่าพระบาททรงส่งเขาไปอย่างนี้? เขาก็หนีไปแล้วจริง ๆ 25 ฝ่าพระบาททรงทราบแล้วว่าอับเนอร์บุตรเนอร์มาเพื่อล่อลวงฝ่าพระบาท และเพื่อทราบถึงการเสด็จเข้าออกของฝ่าพระบาท และเพื่อทราบทุกสิ่งทุกอย่างที่ฝ่าพระบาททรงทำ”

การแก้แค้นของโยอาบ

26 เมื่อโยอาบออกมาจากการเข้าเฝ้าดาวิด จึงส่งพวกผู้สื่อสารไปตามอับเนอร์

พวกเขาก็นำท่านกลับมาจากที่ซึ่งน้ำเชื้อสืราห์ แต่ดาวิดไม่ทรงทราบ 27 และเมื่ออับเนอร์กลับมาถึงเฮโบรนแล้ว โยอาบก็พาท่านหลบเข้าไปที่กลางประตูเมืองเพื่อจะพบกับท่านตามลำพัง และโยอาบแทงท้องของท่านเสียที่นั่น ท่านก็ตาย โยอาบแก้แค้นโลหิตของอาสาเฮลน้องชายของตน

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่ออับเนอร์และคนของเขามาถึงเฮโบรน ดาวิดได้จัดงานเลี้ยงต้อนรับอย่างสมเกียรติ โยอาบที่กลับมาจากสงครามได้ยืนยันว่าดาวิดปล่อยอับเนอร์ไปอย่างสันติก็โกรธและตำหนิกษัตริย์ จากนั้นเขาแอบเรียกอับเนอร์มาฆ่าเพื่อล้างแค้นให้อาสาเฮลน้องชายของตน

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

งานเลี้ยงสำหรับอับเนอร์ (ข้อ 20-21)

เมื่ออับเนอร์แม่ทัพศัตรูมาหาและเสนอมอบประเทศให้ ดาวิดจึงจัดงานเลี้ยงใหญ่โตต้อนรับเขา ดาวิดหลงใหลในชัยชนะอันง่ายดายที่อับเนอร์จะนำมาให้ จนมองไม่เห็นความทะเยอทะยานทางการเมืองและเจตนาแอบแฝงของเขา ภายนอกอาจดูเหมือนเป็นสนธิสัญญาสันติภาพ แต่ความจริงคือการแสดงให้เห็นถึงความไม่รู้ฝ่ายจิตวิญญาณของดาวิดที่พึ่งพากำลังคนมากกว่าพระเจ้า เมื่อความโลภนำหน้า การแยกแยะจะพรั่มัว ทำให้ง่ายต่อการเข้าใจผิดว่าการล่อลวงอันหอมหวานของซาตานคือคำตอบจากพระเจ้า

ฉันกำลังพยายามได้มาอย่างง่ายดายโดยยืมกำลังของคนอื่นในสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ประทานให้หรือไม่?

ความโกรธของโยอาบ (ข้อ 22-25)

โยอาบโกรธและตำหนิดาวิดที่ปล่อยอับเนอร์กลับไปอย่างสันติ เขาข้ามขอบเขตของตนเองและละเลยระเบียบที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ ในคริสตจักรและโลกใบนี้มีระเบียบที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ หากละเลยสิ่งนี้ จะเกิดความวุ่นวายในชุมชน หากเอาอารมณ์และการตัดสินใจของตนนำหน้าอย่างโยอาบ ก็จะขัดต่อระเบียบ เราต้องเชื่อฟังสิทธิอำนาจที่พระเจ้าทรงอนุญาตในครอบครัว ที่ทำงาน และคริสตจักร เมื่อฉันเชื่อฟังพระองค์จะประทานสันติสุขและพระพรแก่ฉันและชุมชนผ่านระเบียบนั้น

ฉันกำลังดำเนินชีวิตโดยเชื่อฟังระเบียบที่พระเจ้าทรงตั้งไว้หรือไม่? หากไม่เป็นเช่นนั้น เหตุผลคืออะไร?

การแก้แค้นของโยอาบ (ข้อ 26-27)

โยอาบเรียกอัปเนอร์มาและลอบฆ่าเขาโดยที่ดาวิดไม่รู้ พระคัมภีร์บันทึกเรื่องนี้ไว้ว่า “ดาวิดไม่ทรงทราบเลย” สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าดาวิดไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการตายของอัปเนอร์ แต่ในขณะเดียวกัน ก็เผยให้เห็นความไม่รู้และข้อจำกัดฝ่ายจิตวิญญาณของดาวิดในฐานะกษัตริย์ที่ไม่รู้ในสิ่งที่จะต้องรู้ เมื่อดาวิดไม่ตื่นตัว การสมรู้ร่วมคิดและการฆาตกรรมก็เกิดขึ้นรอบตัวเขา หากฉันไม่รู้ฝ่ายจิตวิญญาณ ความชั่วร้ายก็จะงอกเงยและเติบโตอยู่รอบตัวโดยที่ฉันไม่รู้ตัว

เรื่องใดที่ฉันหลับใหลฝ่ายจิตวิญญาณจนไม่รู้และปล่อยให้ความชั่วร้ายเกิดขึ้นในครอบครัวและชุมชน?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้การสำเร็จแห่งพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตของข้าพระองค์เป็นความยินดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ขออย่าให้ข้าพระองค์ทำลายระเบียบด้วยอารมณ์และการตัดสินใจของตน แต่ให้เชื่อฟังสิทธิอำนาจที่พระองค์ทรงตั้งไว้ ขอให้ข้าพระองค์ตื่นตัวในฝ่ายจิตวิญญาณ เพื่อจะไม่ปล่อยให้บาปเกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกตนเองด้วยเถิด

คำสาปแช่งต่อโยอาบ

28 ภายหลังเมื่อดาวิดทรงทราบเรื่องนี้ พระองค์ตรัสว่า “ตัวเราและราชอาณาจักรของเรา ปราศจากความผิดสืบไปเป็นนิตย์เฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ด้วยเรื่องโลหิตของอับเนอร์บุตรเนอร์ 29 ขอให้โลหิตนั้นตกเหนือศีรษะของโยอาบ และเหนือพงศ์พันธุ์ทั้งสิ้นของบิดาเขา ขออย่าให้คนที่มีสิ่งไหลออก คนที่เป็นโรคเรื้อน คนพิการ คนที่ถูกประหารด้วยดาบ หรือคนขาดอาหาร ขาดจากพงศ์พันธุ์ของโยอาบ”

เหตุผลที่ฆ่าอับเนอร์

30 ดังนี้โยอาบกับอาปีชัยน้องชายของเขาได้ฆ่าอับเนอร์ เพราะอับเนอร์ได้ฆ่าอาสาเฮลน้องชายของพวกเขาในการรบที่กิเบโอน

การไว้อาลัยของดาวิด

31 แล้วดาวิดก็ตรัสกับโยอาบ และประชาชนทุกคนที่อยู่กับโยอาบว่า “จงฉีกเสื้อผ้าของพวกท่าน และเอาผ้ากระสอบคาดเอวไว้และจงไว้อาลัยให้อับเนอร์” และพระราชดาวิดเสด็จตามโลงศพอับเนอร์ไป 32 พวกเขาก็ฝังศพอับเนอร์ไว้ที่เฮโบรน และพระราชาทรงกันแสงเสียงดัง ณ ที่ฝังศพของอับเนอร์ และประชาชนทั้งปวงก็ร้องไห้ 33 และพระราชาทรงคร่ำครวญด้วยเรื่องอับเนอร์ว่า “ควรหรือที่อับเนอร์จะตายอย่างคนเขลา? 34 มือของท่านก็ไม่ได้ถูกมัด เท้าของท่านก็ไม่ได้ติดตรวน ท่านล้มลง เหมือนอย่างคนล้มลงต่อหน้าคนชั่วร้าย” และประชาชนทั้งปวงก็ร้องไห้ถึงอับเนอร์อีก

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดประกาศความบริสุทธิ์ของตนและประเทศต่อการตายของอับเนอร์ และ
สถาปนาแห่งครอบครัวของโยอาบ โยอาบฆ่าอับเนอร์เพื่อล้างแค้นให้น้องชายของตน เมื่อ
ดาวิดเดินตามคำแนะนำและร้องบทเพลงคร่ำครวญเพื่ออับเนอร์ ประชาชนทั้งหมด
ที่เห็นก็ร้องไห้ตามไปด้วย

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

คำสาปแช่งต่อโยอาบ (ข้อ 28-29)

อับเนอร์ตั้งใจที่จะทรยศราชวงศ์ซาอูลเพื่อช่วยดาวิด แต่โยอาบซึ่งเป็นข้าราชบริพารของดาวิดกลับฆ่าเขาด้วยความแค้นส่วนตัว ดาวิดจึงประกาศคำสาปแช่งต่อโยอาบและครอบครัวของเขา ดาวิดไม่ได้ลงโทษโยอาบด้วยตนเอง แต่มอบหมายให้เป็นการพิพากษาอันยุติธรรมของพระเจ้า เราเองก็ไม่ควรพยายามแก้แค้นด้วยมือของตนเองเมื่อถูกกระทำอย่างไม่ยุติธรรมหรือถูกยั่วโมโห การแก้แค้นเป็นหน้าที่ของพระเจ้า ธรรมิกชนต้องวางใจและรอคอยความยุติธรรมของพระเจ้า

เมื่อเผชิญความไม่ยุติธรรม ฉันพยายามแก้แค้นด้วยตนเอง หรือวางใจและรอคอยการพิพากษาอันยุติธรรมของพระเจ้า?

เหตุผลที่ฆ่าอับเนอร์ (ข้อ 30)

เหตุผลที่โยอาบฆ่าอับเนอร์คืออับเนอร์ฆ่าอาสาเฮลน้องชายของเขาในสงครามกิเบโอน (2:23) แต่โยอาบไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนและไม่ทูลถามพระประสงค์ของพระเจ้า ความโกรธและความแค้นส่วนตัวเช่นนี้ทำให้ขัดแย้งกับพระประสงค์ของพระเจ้า และทำให้ชุมชนทั้งหมดตกอยู่ในอันตราย เราเองก็อาจทำร้ายชุมชนด้วยการเอาอารมณ์และการตัดสินใจของตนนำหน้า เมื่ออารมณ์ส่วนตัวอยู่เหนือพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างโยอาบ เราก็อาจทำบาปใหญ่หลวงได้

ฉันเอาอารมณ์และการตัดสินใจส่วนตัวอยู่เหนือพระประสงค์ของพระเจ้ายิ่งกว่าสิ่งใดหรือไม่? เคยสร้างความเสียหายให้แก่ชุมชนเพราะเหตุนี้บ้างไหม?

การไว้อาลัยของดาวิด (ข้อ 31-34)

ดาวิดไม่หลบหนีปัญหาเมื่อต้องเผชิญหน้ากับความเข้าใจผิดที่ว่าเขาเป็นคนสั่ง

บงการสังหารอับเนอร์ และต่อหน้าวิกฤตที่การรวมชาติอาจล้มเหลว เขาเดินตามแคร่
หามศพต่อหน้าประชาชนและร้องบทเพลงคร่ำครวญเพื่ออับเนอร์ การรับมือเช่นนี้ของ
ดาวิดได้รวมประเทศให้เป็นหนึ่งเดียวตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ผู้ชอบธรรมใช้ความ
ทุกข์ยากเป็นโอกาสในการเติบโตและเป็นพระพร แต่ผู้ที่หลีกเลี่ยงความยากลำบากจะ
ตกลงสู่หนทางแห่งความพินาศ ผู้สัตย์ซื่อจะไม่หลีกเลี่ยงปัญหาเมื่อเผชิญวิกฤติ แต่
เผชิญหน้าอย่างสง่าผ่าเผย

เมื่อเผชิญวิกฤติหรือถูกเข้าใจผิด ฉันเผชิญหน้ากับปัญหาอย่างจริงจังหรือหลีกเลี่ยง
หนี? ฉันยอมรับความทุกข์ยากเป็นโอกาสในการฝึกฝนและเป็นพระพรหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอประทานความเชื่อแก่ข้าพระองค์ที่จะฝากทุกสิ่งไว้กับพระองค์
โดยไม่ใช้อารมณ์ส่วนตัวมาขัดขวางงานของพระองค์ ขอให้ข้าพระองค์ให้ความสำคัญ
กับน้ำพระทัยของพระเจ้ายิ่งกว่าอารมณ์ของตน และเป็นผู้เสริมสร้างชุมชน ขอโปรด
ช่วยให้ข้าพระองค์ไม่หลบหนีปัญหาต่อหน้าวิกฤต แต่สามารถก้าวไปข้างหน้าอย่าง
สัตย์ซื่อและสง่าผ่าเผยด้วยเถิด

วันจันทร์

20 ก.ค.

วันนี้ข้าพเจ้าอ่อนแอ

2 ซามูเอล 3:35-4:4

ประชาชนทั้งหมดก็ยินดี

3:35 แล้วประชาชนทั้งปวงก็มาทูลให้ดาวิดเสวยอาหารเมื่อเวลาเย็นวันอยู่ แต่ดาวิดทรงปฏิญาณว่า “ถ้าเราลืมรสขนมปังหรือสิ่งอื่นก่อนดวงอาทิตย์ตก ขอพระเจ้าทรงทำโทษเราและทรงเพิ่มโทษนั้น” 36 ประชาชนทั้งปวงสังเกตเห็นเช่นนั้นก็พอใจ ดังที่ประชาชนพอใจทุกสิ่งทีพระราชาทรงทำ 37 ประชาชนทั้งสิ้นและอิสราเอลทั้งปวงจึงรู้ในวันนั้นว่า พระราชาไม่มีส่วนในการฆ่าอับเนอร์บุตรเนอร์ 38 พระราชาตรัสกับพวกมหาดเล็กของพระองค์ว่า “พวกท่านไม่ทราบหรือว่า วันนี้เจ้านายและคนที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งล้มลงในอิสราเอล? 39 แม้เราได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์แล้ว เราก็อ่อนกำลังในวันนี้ ชายเหล่านี้ซึ่งเป็นบุตรของนางเศรยาห์แข็งกร้าวเกินไปสำหรับเรา ขอพระยาห์เวห์ทรงตอบสนองผู้ทำชั่วตามความชั่วของเขาเถิด”

ผู้บังคับบัญชากองทหารของอิชโบเซท

4:1 เมื่ออิชโบเซทโอรสของซาอูลทรงทราบข่าวว่าอับเนอร์สิ้นชีวิตที่เฮโบรนแล้ว พระหัตถ์ของพระองค์ก็อ่อนลง และอิสราเอลทั้งปวงก็ทำใจ 2 ฝ่ายโอรสของซาอูลมีชายสองคนเป็นหัวหน้ากองปล้น คนหนึ่งชื่อบาอานาห์ อีกคนหนึ่งชื่อเรคาบ ทั้งสองเป็นบุตรของริมโมน จากเผ่าเบนยามินชาวเมืองเบเอโรท (เพราะว่า เบเอโรทถูกนับเข้าเป็นของเบนยามินด้วย 3 ชาวเบเอโรทหนีไปยังเมืองกิททาอิม และเป็นคนต่างด้าวอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้)

นามว่าเมฟีโบเซท

4 โยนาธานโอรสของซาอูล มีบุตรชายคนหนึ่งเป็นง่อย เมื่อมีข่าวเรื่องซาอูลกับ

โยนาธานมาจากอิสราเอลนั้น เด็กคนนี้มีอายุห้าขวบ และพี่เลี้ยงก็อุ้มลูกขึ้นหนี เมื่อเธอ
รีบหนีไป เด็กนั้นก็ตกลงมา และเป็นง่อย ท่านชื่อเมฟีโบเชท

บทสรุปพระคัมภีร์

ประชาชนพากันยินดีเมื่อรู้ว่าการฆ่าอับเนอร์ไม่ใช่สิ่งที่กษัตริย์ทรงกระทำ ดาวิด
ปรารภนาให้พระเจ้าทรงตอบสนองการกระทำที่ชั่วร้ายของบุตรชายของนางเศรยาห์ที่
ฆ่าอับเนอร์ เมื่ออิชโบเชทได้ยินข่าวการตายของอับเนอร์ มือของเขาก็อ่อนเปลี้ยลง มี
การแนะนำบาอานาห์กับเรคาบ และเมฟีโบเชทบุตรชายผู้พิการทางเท้าของโยนาธาน

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ประชาชนทั้งหมดก็ยินดี (3:35-39)

เมื่อยังไม่สิ้นวัน ประชาชนพากันมาทูลเชิญดาวิดให้เสวยพระกระยาหาร แต่ดาวิดทรงปฎิญาณว่าหากเสวยอาหารก่อนพระอาทิตย์ตก ขอให้พระเจ้าทรงลงโทษพระองค์ ท่าที่อันเด็ดเดี่ยวนี้ทำให้ประชาชนมั่นใจว่าการตายของอับเนอร์ไม่เกี่ยวข้องกับดาวิดและพากันยินดี นอกจากนี้ ดาวิดยังสารภาพว่าพระองค์ไม่สามารถควบคุมโยอาบได้ และทรงมอบทุกสิ่งไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น ธรรมิกชนต้องตระหนักว่าการแก้แค้นเป็นงานของพระเจ้าและวางใจในความยุติธรรมของพระเจ้า (รม. 12:19)

ฉันพยายามแก้แค้นด้วยกำลังของตนเอง หรือรอคอยอย่างสมบูรณ์จนกว่าพระเจ้าจะทรงตอบแทนให้?

ผู้บังคับบัญชากองทหารของอิชโบเซท (4:1-3)

เมื่ออิชโบเซทได้ยื่นข่าวการตายของอับเนอร์ มือของเขาก็อ่อนเปลี้ยลง และมีการปรากฏตัวของบาอานาห์และเรคาบ ผู้บังคับบัญชากองทหารของอิชโบเซท พวกเขาเป็นข้าราชการบริพารที่รับใช้อิชโบเซท แต่สุดท้ายก็ทรยศและฆ่าเขา เมื่อเราไม่เชื่อฟังพระเจ้าและพยายามปกป้องอาณาจักรของตนเอง อาณาจักรนั้นจะเริ่มพังทลายจากจุดที่ใกล้ชิดที่สุด ชาอูลไม่เชื่อฟังพระเจ้า ส่งผลให้ราชวงศ์ของเขาถูกทำลายโดยข้าราชการบริพารภายใน การปกป้องของพระเจ้าจะมาถึงผู้ที่เชื่อฟังพระวาทะ

ฉันพยายามสร้างอาณาจักรของตนเองด้วยกำลังและวิธีการของโลกนี้หรือไม่?
ฉันฟังพาพระเจ้าหรือไม่?

นามว่าเมฟีโบเซท (4:4)

เมฟีโบเซทบุตรชายของโยนาธาน ตอนอายุห้าขวบ พี่เลี้ยงอุ้มเขาหนีแต่ทำตก

ทำให้เขาของเขาคิดว่าการที่พระคัมภีร์ระบุถึงความพิการและอายุที่ยังน้อยของเมฟีโบเชท ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าแม้เขาจะเป็นทาสสายตรงของราชวงศ์ซาอูล แต่ก็ยังเป็นบุคคลที่ไม่เป็นภัยคุกคามทางการเมือง โลกนี้บอกว่าผู้แข็งแกร่งเท่านั้นที่จะอยู่รอด แต่พระเจ้าทรงใช้ผู้อ่อนแอเพื่อสร้างแผ่นดินของพระองค์ ความอ่อนแอของเราคือช่องทางที่ฤทธานุภาพของพระเจ้าจะปรากฏ (2 คร. 12:9-10)

ฉันรู้สึกมีปมด้อยในข้อบกพร่องของตนเองหรือไม่? ฉันเชื่อหรือไม่ว่าพระเจ้าจะทรงใช้สิ่งนั้นเพื่อทำงานของพระองค์?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพว่าในใจมักมีความคิดที่จะเอาชนะด้วยกำลังและสติปัญญาของโลกนี้เสมอ ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ และให้ข้าพระองค์ยอมรับความอ่อนแอของตนเองและยึดมั่นในพระสัญญาเช่นเดียวกับดาวิด ขอให้ข้าพระองค์เข้าใจประวัติศาสตร์แห่งการไถ่บาปว่าสายสกุลแห่งความเชื่อไม่ได้สืบทอดผ่านผู้ที่เก่งกล้าแต่ผ่านผู้อ่อนแอด้วยเถิด

หัวข้อ : พระเจ้าผู้ทรงควบคุม ความประพฤติของฉัน

โดย : คุณธนพรรณ รักขาว

พระราชชาติรู้สึกกับพวกมหาเดเล็กของพระองค์ว่า “พวกท่านไม่ทราบหรือว่า วันนี้เจ้านายและคนที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งล้มลงในอิสราเอล แม้เราได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์แล้ว เราก็อ่อนกำลังในวันนี้ชายเหล่านี้ซึ่งเป็นบุตรของนางเศรยาห์แข็งกร้าวเกินไปสำหรับเรา ขอพระยาห์เวห์ทรงตอบสนองผู้ที่ทำชั่วตามความชั่วของเขาเถิด” ฉันเป็นคริสเตียนมา 6 ปีกว่า ฉันอยากเป็นคริสเตียนที่ดี และอยากเป็นแบบอย่างความประพฤติที่ดีแก่คนรอบข้าง พยายามไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ อ่านพระคัมภีร์บ่อยครั้ง และเฝ้าเดี่ยวเพื่อดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ฉันส่งต่อความรักของพระเจ้าให้แก่เพื่อนบ้านและรับใช้ผู้อื่นด้วยใจเมตตาสงสาร แต่ยังมีเหตุการณ์ที่ฉันโดนกล่าวโทษใส่ร้าย ซึ่งฉันไม่เคยคิดว่าจะเกิดขึ้นกับตัวฉัน และฉันก็มั่นใจในตัวเองว่าฉันไม่มีทางทำความผิดบาปต่อผู้อื่นแน่นอน

ในตอนนั้น ฉันโกรธมากและกดดันเป็นอย่างที่สุด ในใจของฉันอยากได้ตอบอยากแก้แค้น แต่เมื่อฉันนึกถึงพระเจ้าความโกรธของฉันก็ลดลง ฉันพยายามอ่านเฝ้าเดี่ยว คำตอบ คือ พระเจ้าให้ฉันให้อภัยแก่ผู้ที่ใส่ร้ายฉัน บางครั้ง ฉันน้อยใจฉันร้องไห้ แต่สิ่งที่ฉันทำได้ในวันนี้ คือ ขอพระเจ้าเปิดเผยความจริง และขอให้พระเจ้าร้องเรียกความยุติธรรมให้กับฉัน พระเจ้าผู้เดียวที่รู้ถึงการกระทำทุกอย่างในชีวิตของฉัน

การนำไปใช้ : เตือนตัวเองเสมอว่าเป็นคริสเตียน ไม่ควรทำความผิดบาป เพื่อรักษาพระเกียรติของพระเจ้าไว้เสมอ

เข้าไปฆ่าเขา

5 ฝ่ายบุตรทั้งสองของริมโมนชาวเบเอโรท ที่ชื่อเรคาบและบาอานาห์นั้นออกเดินทาง พอแดดจัดก็มาถึงตำหนักของอิชโบเซท ขณะเมื่อพระองค์กำลังบรรทมตอนเที่ยง 6 และเขาทั้งสองเข้าไปกลางตำหนัก ทำเหมือนจะขนข้าวสาลี และเขาทั้งสองก็แทงพระองค์ที่ท้อง เรคาบและบาอานาห์พี่ชายของเขาก็หนีไป 7 เมื่อเขาทั้งสองเข้าไปในตำหนักนั้น พระองค์บรรทมหลับอยู่บนพระแท่น เขาทั้งสองก็แทงและฆ่า และตัดพระเศียรของพระองค์ นำพระเศียรนั้นเดินทางไปทางอาราบาห์ตลอดคืน

พระยาห์เวห์ทรงแก้แค้นแทนแล้ว

8 เขาทั้งสองนำพระเศียรของอิชโบเซทไปถวายดาวิดที่เมืองเฮโบรน กราบทูลพระราชาว่า “นี่คือศีรษะของอิชโบเซทโอรสของซาอูลศัตรูของฝ่าพระบาท ผู้ต้องการชีวิตของฝ่าพระบาท พระยาห์เวห์ทรงแก้แค้นแทนพระราชาเจ้านายของข้าพระบาทในวันนี้เหนือซาอูลและพงศ์พันธุ์ของซาอูล”

นำศีรษะมา

9 แต่ดาวิดตรัสตอบเรคาบและบาอานาห์พี่ชายของเขา บุตรของริมโมนชาวเบเอโรทว่า “พระยาห์เวห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด คือพระองค์ผู้ทรงไถ่ชีวิตของเราจากบรรดาความทุกข์ยาก 10 เมื่อมีผู้บอกเราว่า ‘ดูเถิด ซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว’ และคิดว่าเป็นข่าวดีมา เราก็จับคนนั้นฆ่าเสียที่ศิกลาก เป็นรางวัลที่เราให้แก่เขาสำหรับข่าวนั้น 11 ยิ่งกว่านั้นเท่าใด เมื่อคนชั่วฆ่าคนชอบธรรมที่ในบ้านและบนที่นอนของคนชอบธรรมนั้น บัดนี้เราจะไม่เรียกเอาโลหิตของเขาจากมือของพวกเจ้า และขจัดพวกเจ้า

เสียจากแผ่นดินหรือ?” 12 และดาวิดก็ทรงบัญชาพวกคนหนุ่มของพระองค์ และพวกเขาก็ฆ่าเขาทั้งสอง ตัดมือตัดเท้าออก แขนงศพนั้นไว้ที่ข้างสระที่เมืองเฮโบรน แต่เขานำพระเศียรของอิชโบเซทไปฝังไว้ ณ ที่ฝังศพของอับเนอร์ในเมืองเฮโบรน

บทสรุปพระคัมภีร์

เรคาบและบาอานาห์ผู้บังคับบัญชากองทหารลอบสังหารอิชโบเซทขณะที่เขากำลังนอนกลางวัน จากนั้นตัดศีรษะของเขาและนำมาถวายดาวิดที่เฮโบรน ดาวิดจึงประหารชีวิตพวกเขาโดยกล่าวว่าคนชั่วได้ฆ่าคนชอบธรรม และนำศีรษะของอิชโบเซทไปฝังไว้ที่อุโมงค์ฝังศพของอับเนอร์ในเฮโบรน

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

เข้าไปฆ่าเขา (ข้อ 5-7)

แม้ในสถานการณ์ที่อับเนอร์เสียชีวิตไปแล้ว อิซโบเซทก็ยังคงนอนกลางวันอย่างสบายใจบนเตียง แม้ว่าวงศ์ซาอูลกำลังจะล่มสลาย เขาก็ไม่ตระหนักถึงสิ่งนี้และยังคงหลับใหลฝ่ายจิตวิญญาณ ในเวลานี้เอง เรคาบและบาอานาห์คนสนิทของอิซโบเซทได้ทรยศและลอบสังหารเขา หากไม่ตื่นตัวฝ่ายจิตวิญญาณในยามวิกฤติ อาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ร้ายแรง การฆ่าความชั่วร้ายในตัวฉันและพึ่งพาพระเจ้าเพียงองค์เดียวคือการตื่นตัวอย่างแท้จริง

ในยามวิกฤติของชีวิต ฉันกำลังหลับใหลฝ่ายจิตวิญญาณ หรือยึดมั่นในพระวาทะและตื่นตัวอยู่?

พระยาห์เวห์ทรงแก้แค้นแทนแล้ว (ข้อ 8)

เมื่อเรคาบและบาอานาห์เห็นว่าอาณาจักรซาอูลกำลังเสื่อมถอยและอาณาจักรดาวิดกำลังเจริญขึ้น จึงฆ่าอิซโบเซทเพื่อหวังจะเอาความดีความชอบเพื่อชิงตำแหน่งในอาณาจักรของดาวิด แต่พวกเขาซ่อนความทะเยอทะยานนี้ไว้และทูลดาวิดอย่างดูดีว่า “พระยาห์เวห์ทรงแก้แค้นซาอูลและเชื้อสายของพระองค์แทนพระราชาแล้ว” การนั่งบนบัลลังก์ของพระเจ้าเพื่อเติมเต็มความโลภของตนเอง คือหนทางสู่ความพินาศ ความเชื่อจอมปลอมที่ยืมพระนามพระเจ้ามาอ้างนั้นเลวร้ายยิ่งกว่าความไม่เชื่อ

มีสิ่งใดบ้างที่ฉันหลอกหลวงผู้อื่นโดยอ้างว่าพระเจ้าทรงกระทำ ทั้งที่จริงแล้วเป็นการซ่อนเร้นความทะเยอทะยานและความโลภของตัวเอง?

นำศิระมา (ข้อ 9-12)

ดาวิดกล่าวกับเรคาบและบาอานาห์ที่กำลังเฝ้าผลงานการฆ่าอิซโบเซท โดย

ยกตัวอย่างชาวอามาเลซที่เคยโอ้อวดว่าฆ่าซาอูล (1:8-10) ดาวิดแยกแยะได้ว่าพวกเขาเป็นพวกฉวยโอกาสที่ทรยศหักหลังโดยการฆ่ากษัตริย์ที่พวกตนเคยรับใช้ และตัดสินใจจะมาเพื่อหวังรางวัลจากเขา แผ่นดินของพระเจ้าสร้างขึ้นด้วยวิธีการของพระเจ้าเท่านั้น หากแก่งดาบและหอกตามวิถีของโลก เราเองจะต้องตายด้วยดาบและหอกนั้น (มธ. 26:52)

ช่วงนี้ปัญหาใดที่ฉันพยายามแก้ไขด้วยกำลังและความสามารถของตนเอง
แทนที่จะพึ่งพาวิธีการของพระเจ้า?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบพระคุณที่ทรงสอนให้รู้ว่าการทำลายความชั่วร้ายในใจข้าพระองค์ และพึ่งพาพระเจ้าเพียงองค์เดียวนั้นคือหนทางแห่งการตื่นตัวอย่างแท้จริง ขอให้ข้าพระองค์ได้มองเห็นและกลับใจจากความโลภที่ยังคงพยายามฉวยโอกาสเพื่อแสวงหาตำแหน่ง ขอให้ข้าพระองค์มองดูเพียงพระเจ้าผู้ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ และแยกแยะความชั่วร้ายได้อย่างเด็ดขาดด้วยเถิด

วันพุธ

22 ก.ค.

พระยาห์เวห์สถิตร่วมด้วย

2 ซามูเอล 5:1-10

ตั้งเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล

1 อิสราเอลทุกเผ่าก็มาหาดาวิดที่เมืองเฮโบรน ทูลว่า “ดูเถิด พวกข้าพระบาท เป็นกระดุกและเนื้อของฝ่าพระบาท 2 ในอดีตเมื่อซาอูลทรงเป็นพระราชาเหนือเหล่า ข้าพระบาท ฝ่าพระบาททรงเป็นผู้นำอิสราเอลออกไปและเข้ามา และพระยาห์เวห์ตรัส แก่ฝ่าพระบาทว่า ‘เจ้าจะดูแลอิสราเอลประชากรของเราอย่างผู้เลี้ยงแกะ และเจ้าจะ เป็นผู้ปกครองเหนืออิสราเอล’ ” 3 ดังนั้นพวกผู้ใหญ่ทั้งหมดของอิสราเอลก็มาเฝ้าพระ ราชาที่เมืองเฮโบรน และพระราชาดาวิดทรงทำพันธสัญญากับพวกเขาที่เมืองเฮโบรน เฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ และพวกเขาก็เจิมดาวิดให้เป็นพระราชาเหนืออิสราเอล 4 ดาวิดมีพระชนมายุ 30 พรรษาเมื่อทรงเริ่มเป็นกษัตริย์ และพระองค์ทรงครองราชย์ อยู่ 40 ปี 5 ทรงครองราชย์เหนือยูดาห์ที่เฮโบรน 7 ปี 6 เดือน และที่กรุงเยรูซาเล็ม ทรง ครองราชย์เหนืออิสราเอลและยูดาห์อีก 33 ปี

ยึดศิโยนที่กำลังเข้มแข็ง

6 พระราชาและคนของพระองค์ไปเยรูซาเล็ม ต่อกับคนเยบุส ชาวแผ่นดินนั้น กล่าวกับดาวิดว่า “เจ้าเข้ามาที่นี่ไม่ได้ เพราะคนตาบอดและคนง่อยก็จะป้องกันไว้ได้” ด้วยคิดว่า “ดาวิดเข้ามาที่นี่ไม่ได้” 7 แต่อย่างไรก็ตาม ดาวิดทรงยึดศิโยนที่กำลังเข้ม แข็งได้ ซึ่งก็คือเมืองของดาวิด 8 ในวันนั้นดาวิดตรัสว่า “ใครจะโจมตีคนเยบุส ก็ให้ผู้นั้น ไปตามรางน้ำ ไปสู่คนง่อยและคนตาบอดผู้ซึ่งจิตใจของดาวิดเกลียดชัง” เพราะฉะนั้น พวกเขาจึงพูดว่า “อย่าให้คนตาบอดและคนง่อยเข้ามาในพระนิเวศ”

เจริญยิ่งๆ ขึ้นไป

9 ดาวิดก็ประทับอยู่ในที่กำบังเข้มแข็ง และเรียกที่นั่นว่าเมืองของดาวิด และดาวิดทรงขยายเมืองให้กว้างออกไป ตั้งแต่แนวกันดินเข้าไปข้างใน 10 และดาวิดทรงเจริญยิ่งๆ ขึ้นไป เพราะว่าพระยาห์เวห์พระเจ้าจอมทัพลดโทษกับพระองค์

บทสรุปพระคัมภีร์

ทุกตระกูลของอิสราเอลมาหาดาวิดที่เฮโบรนและทำพันธสัญญากับเขาต่อพระพักตร์พระเจ้า พร้อมทั้งเจิมเขาเป็นกษัตริย์ ดาวิดโจมตีชาวเยบุสและยึดที่กำบังเข้มแข็งแห่งศิโยนมาได้ แล้วเรียกว่าเมืองของดาวิด ดาวิดยิ่งใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าจอมทัพลดโทษกับเขา

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ตั้งเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล (ข้อ 1-5)

อิสราเอลทุกเผ่ามาหาดาวิดที่เฮโบรน และสารภาพว่าพวกเขาเห็นว่าดาวิดเป็นผู้ครอบครองอิสราเอลมาตั้งแต่สมัยการปกครองของซาอูล และพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลได้ทำพันธสัญญากับดาวิดต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์ และเจิมเขาเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล ดาวิดไม่ได้ใช้ความพยายามของมนุษย์เพื่อจะเป็นกษัตริย์ของอิสราเอลที่รวมเป็นหนึ่ง เขาเพียงแค่วรอคอยเวลาที่พระเจ้ากำหนดไว้ท่ามกลางความทุกข์ยาก พระเจ้าทรงสถาปนาผู้ที่รู้พระประสงค์ เชื่อฟัง และเฝ้ารอคอยเวลาของพระองค์เช่นนี้

ฉันพยายามจะเป็นกษัตริย์ด้วยกำลังของตนเอง หรือรอคอยจนกว่าพระเจ้าจะสถาปนาฉันขึ้น?

ยึดศิโยนที่กำลังเข้มแข็ง (ข้อ 6-8)

เมื่อดาวิดไปที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อโจมตีชาวเยบุส พวกเขาเยาะเย้ยว่า “เจ้าจะเข้ามาที่นี่ไม่ได้เป็นอันขาด” ชาวเยบุสเป็นชนเผ่าที่รอดพ้นจากการถูกทำลายในช่วงการยึดครองคานาอันและได้สร้างอิทธิพลอยู่ในเยรูซาเล็ม (วค. 1:8, 21) พวกเขาเยาะเย้ยเพราะเชื่อมั่นในป้อมปราการที่ยากจะโจมตี แต่ดาวิดทำให้พวกเขายอมสยบและยึดป้อมศิโยนมาได้ ดินแดนแห่งพระสัญญาที่พระเจ้าทรงอนุญาตนั้น จะถูกครอบครองอย่างแน่นนอน การเยาะเย้ยและการขัดขวางของโลกไม่สามารถหยุดยั้งน้ำพระทัยของพระเจ้าได้

สิ่งใดที่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าแต่ฉันกลับบอกว่า “ไม่มีทางเป็นไปได้” และไม่เชื่อฟัง?

เจริญยิ่งๆ ขึ้นไป (ข้อ 9-10)

หลังจากดาวิดพิชิตเยรูซาเล็ม เขาก็สร้างกำแพงเมืองโดยรอบจากมิลโลเข้าไปข้างใน การที่ดาวิดยิ่งใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ นั้นเป็นเพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าจอมทัพลงอยู่กับเขา การขยายอาณาจักรดาวิดและความก้าวหน้าของงาน ล้วนเป็นผลจากการที่พระเจ้าผู้ทรงถอดกษัตริย์ซาอูลที่เชื่อในมนุษย์นิยม และตั้งดาวิดเป็นกษัตริย์ ทรงดำเนินไปกับเขา เคล็ดลับที่ธรรมิกชนผู้สำราญว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด จะเข้มแข็งขึ้น ไม่ใช่ความพยายามของมนุษย์ แต่คือการดำเนินไปกับพระเจ้าเท่านั้น

ครอบครัวและที่ทำงานของฉันทากำลังเข้มแข็งและมั่นคงขึ้นเรื่อย ๆ หรือไม่? ฉันทะเชื่อนใหม่ว่าเคล็ดลับนั้นคือการที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ตระหนักแล้วว่าข้าพระองค์จะเข้มแข็งขึ้นอย่างแท้จริงได้ก็ต่อเมื่อพระยาห์เวห์จอมทัพลงอยู่กับข้าพระองค์ ถึงกระนั้น ขอทรงยกโทษให้ข้าพระองค์ที่พยายามจะเป็นกษัตริย์ในชีวิตของตนเอง และพยายามประสบความสำเร็จด้วยกำลังและความสามารถของตนเอง ขอให้ข้าพระองค์พึ่งพาเพียงองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเต็มที่เช่นเดียวกับดาวิด และดำเนินชีวิตที่ได้รับพระพรซึ่งพระเจ้าทรงสถาปนาขึ้น

วันพฤหัสบดี

23 ก.ค.

กษัตริย์ที่พระยาห์เวห์ทรงสถาปนา

2 ซามูเอล 5:11-16

สร้างพระราชวังให้ดาวิด

11 อีรามา กษัตริย์เมืองไทระ ทรงส่งพวกผู้สื่อสารมาหาดาวิด และส่งไม้สนสี่ดาร์ พวกช่างไม้ และพวกช่างสลักหินมาสร้างพระราชวังของดาวิด

พระเจ้าทรงยกย่อง

12 และดาวิดทรงทราบว่า พระยาห์เวห์ทรงสถาปนาพระองค์ให้เป็นพระราชาเหนืออิสราเอล และพระองค์ได้ทรงยกย่องราชอาณาจักรของพระองค์ ด้วยเห็นแก่อิสราเอลประชากรของพระองค์

รับนางสนมและมเหสีเพิ่มขึ้นอีก

13 ภายหลังที่พระองค์เสด็จจากเฮโบรน ดาวิดทรงได้เหล่านางสนมและพวกมเหสีในเยรูซาเล็มเพิ่มขึ้นอีก และมีราชโอรสและราชธิดาของดาวิดประสูติอีก 14 ต่อไปนี้เป็นรายชื่อราชโอรสของพระองค์ที่ประสูติในเยรูซาเล็มคือ ชัมมูอา โชบับ นาธัน ชาโลมอน 15 อิบฮาร์ เอลีชูอา เนเฟก ยาเฟีย 16 เอลีชามา เอลียาดา และเอลีเฟเลท

บทสรุปพระคัมภีร์

พระราชวังของดาวิดถูกสร้างขึ้นด้วยความช่วยเหลือจากฮีราม กษัตริย์เมืองไทระ ดาวิดรู้ว่าพระเจ้าทรงตั้งเขาเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลและทรงยกย่องอาณาจักรของเขา หลังจากที่ดินที่ดาวิดขึ้นมาจากเฮโบรนมายังกรุงเยรูซาเล็ม เขาก็ได้รับมเหสีและสนมเพิ่มขึ้นอีก และมีบุตรชายบุตรสาวอีกหลายคน

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

สร้างพระราชวังให้ดาวิด (ข้อ 11)

อีรามกษัตริย์เมืองไทระส่งวัสดุก่อสร้างและช่างฝีมือมาช่วยดาวิดสร้างพระราชวัง การที่กษัตริย์เมืองไทระซึ่งมีความมั่งคั่งและชื่อเสียงในขณะนั้นให้การสนับสนุน แสดงให้เห็นว่าความยิ่งใหญ่ของดาวิดได้รับการพิสูจน์ให้เป็นที่ประจักษ์แก่ภายนอก สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นจากเส้นสายหรืออำนาจทางการเมืองของดาวิด แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงทำงานเพื่อดาวิด เมื่อฉันทะลึ่งกำลังของตนเองและดำเนินไปกับพระเจ้า พระเจ้าจะทรงส่งผู้ช่วยเหลือมาเพื่อสร้างชีวิตและการงานของฉันทันที

ฉันเชื่อไหมว่าพระเจ้าจะทรงส่งผู้ช่วยมาให้ฉัน หรือฉันกำลังดิ้นรนหาด้วยตัวเอง?

พระเจ้าทรงยกย่อง (ข้อ 12)

ดาวิดรู้ว่าพระยาห์เวห์ทรงสถาปนาเขาให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล การที่พระเจ้าทรงตั้งดาวิดเป็นกษัตริย์และทรงยกย่องอาณาจักรนั้น มีความหมายลึกซึ้งยิ่งกว่า การแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลในระบอบผู้นำทางศาสนา นี่คือพระวาระและการทำตามพระสัญญาที่ดำเนินไปถึงแผ่นดินของพระเจ้าที่ปกครองโดยพระเยซูคริสต์ผู้สืบเชื้อสายมาจากดาวิด (7:16) พระเจ้าทรงสืบทอดสายสัมพันธ์ทางวิญญาณผ่านคนเพียงคนเดียวที่ตระหนักว่าอธิปไตยของพระองค์อยู่เหนืออำนาจกษัตริย์

ฉันยอมรับในอธิปไตยของพระเจ้าผู้ทรงสร้างและทบทวนทำลายชีวิตของฉันหรือไม่?

รับนางสนมและมเหสีเพิ่มขึ้นอีก (ข้อ 13-16)

ดาวิดได้รับสนมและมเหสีเพิ่มขึ้นอีกในเยรูซาเล็มและมีบุตรชายบุตรสาว บุตรหลานมากมายคือพระพรจากพระเจ้า แต่การที่ดาวิดรับภรรยาเพิ่มขึ้นนั้นเป็นการฝ่าฝืนพระบัญชาของพระเจ้า (ฉธบ. 17:17) แม้แต่ดาวิดที่รักพระเจื่อก็เยอหยิ่งเมื่อได้เป็น

กษัตริย์และฝ่าฝืนธรรมเนียมปฏิบัติ ถึงกระนั้น พระเจ้าทรงระลึกถึงพันธสัญญาที่ทำกับดาวิด และทรงให้ซาโลมอนสืบทอดสายสกุลของพระเมสสิยาห์ ความรอดของพระเจ้าสำเร็จอย่างสัตย์ซื่อแม้ท่ามกลางความอ่อนแอของเรา

ฉันเชื่อหรือไม่ว่าพระวาทะของพระเจ้าจะสำเร็จอย่างแน่นอน แม้ฉันจะอ่อนแอ?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า เมื่อสิ่งต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยดี ข้าพระองค์ซึ่งเป็นคนบาปมักจะหยิ่งยโสและลุ่มหลง นั่นคือชีวิตของข้าพระองค์ ถึงกระนั้น ข้าพระองค์ก็สรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงนำข้าพระองค์ไปสู่ความรอด ขอให้ข้าพระองค์ไม่พึ่งพาตนเองที่ไม่สมบูรณ์ แต่พึ่งพาองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสัตย์ซื่อและพระวาทะแห่งพระสัญญาของพระองค์ เพื่อสืบทอดสายสกุลแห่งความรอดโดยไม่หวั่นไหว

ชาวฟิลิสเตียบุกเข้ามา

17 เมื่อคนฟิลิสเตียได้ยินว่าดาวิดรับการเจิมเป็นพระราชาเหนืออิสราเอล คนฟิลิสเตียทั้งปวงก็ขึ้นไปแสวงหาดาวิด แต่ดาวิดทรงทราบ จึงลงไปยังที่กำบังเข้มแข็ง 18 ฝ่ายคนฟิลิสเตียก็มาและขยายแนวออกที่หุบเขาเรฟาอิม

เรียกว่าบาอัลเปราซิม

19 และดาวิดทูลถามพระยาร์เวห์ว่า “ควรที่ข้าพระองค์จะยกขึ้นไปสู้รบกับคนฟิลิสเตียหรือ? พระองค์จะทรงมอบเขาไว้ในมือข้าพระองค์หรือ?” และพระยาร์เวห์ทรงตอบดาวิดว่า “จงขึ้นไปเถิด เพราะเราจะมอบคนฟิลิสเตียไว้ในมือของเจ้าเป็นแน่” 20 ดาวิดเสด็จมายัง บาอัลเปราซิม และดาวิดทรงชนะพวกเขาที่นั่น พระองค์ตรัสว่า “พระยาร์เวห์ทรงทะลวงเหล่าข้าศึกของข้าพเจ้าต่อหน้าข้าพเจ้าดังกระแสน้ำที่ฟุ้งใส” เพราะฉะนั้นจึงเรียกชื่อสถานที่นั้นว่า บาอัลเปราซิม 21 และคนฟิลิสเตียได้ทิ้งรูปเคารพที่นั่น ดาวิดกับคนของพระองค์ก็ขนเอาไปเสีย

เสด็จนำหน้าเจ้า

22 คนฟิลิสเตียยกขึ้นมามาก และขยายแนวอยู่ในหุบเขาเรฟาอิม 23 และเมื่อดาวิดทูลถามพระยาร์เวห์ พระองค์ตรัสว่า “เจ้าอย่าขึ้นไป แต่จงอ้อมไปข้างหลังของพวกเขา และเข้าถึงพวกเขาตรงหน้าห่มุตันยาง 24 และเมื่อเจ้าได้ยินเสียงกระบวนทัพเดินอยู่ที่ข้างหน้าห่มุตันยาง เจ้าจงรุกเข้าไป เพราะขณะนั้นพระยาร์เวห์เสด็จไปข้างหน้าเจ้า เพื่อโจมตีกองทัพของคนฟิลิสเตีย” 25 และดาวิดทรงทำตามทีพระยาร์เวห์ทรงบัญชาไว้ และทรงโจมตีคนฟิลิสเตียจากเกบาถึงเกเซอร์

บทสรุปพระคัมภีร์

คนฟีลิสเตียมารวมตัวกันที่หุบเขาเรฟาอิมเพื่อต่อสู้กับอิสราเอล ดาวิดทูลถาม
พระยาห์เวห์แล้วขึ้นไปโจมตีชาวฟีลิสเตียที่บาอัลเปราซิม หลังจากนั้นเมื่อคนฟีลิสเตีย
ขึ้นมาอีก ดาวิดก็โจมตีกองทัพฟีลิสเตียตามพระบัญชาของพระยาห์เวห์จนถึงเกเซอร์

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ชาวฟิลิสเตียบุกเข้ามา (ข้อ 17-18)

ทันทีที่ได้ยินข่าวว่าดาวิดขึ้นเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล ชาวฟิลิสเตียก็ยกทัพเข้ามา การรวมกันเป็นหนึ่งในของอิสราเอลหมายถึงการที่อิสราเอลมีความเข้มแข็งทางการทหารมากขึ้น ดังนั้น ชาวฟิลิสเตียจึงบุกเข้ามาโจมตีเพื่อจับและประหารดาวิดก่อนที่อิสราเอลจะเข้มแข็งขึ้นทางการทหาร ในทำนองเดียวกัน ซาตานมักจะระแວดระวังการขยายตัวของแผ่นดินของพระเจ้าเสมอ และมองหาจุดอ่อนเพื่อโจมตี ดังนั้น ธรรมิกชนจึงต้องระมัดระวังว่าจะสะดุดล้มและต้องตื่นตัวอยู่เสมอโดยเฉพาะในเวลาที่สูงบสุข

ฉันระมัดระวังและตื่นตัวอยู่เสมอในยามที่สูงบสุขเพื่อไม่ให้ล้มลงหรือไม่? หรือฉันกำลังนิ่งนอนใจอยู่ในจุดนั้น?

เรียกว่าบาอัลเปราซิม (ข้อ 19-21)

ดาวิดมีอำนาจในฐานะกษัตริย์แต่ยังคงทูลถามพระยาห์เวห์อย่างถ่อมใจ พระเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า “จงขึ้นไปเถิด เพราะเราจะมอบคนฟิลิสเตียไว้ในมือของเจ้าเป็นแน่” เมื่อดาวิดเชื่อฟัง พระเจ้าก็ทรงทำให้ศัตรูกระจัดกระจายไป ฤทธาณภาพที่จะทำลายศัตรูนั้นไม่ได้อยู่ที่บาอัล แต่อยู่ที่พระยาห์เวห์พระเจ้าเท่านั้น เมื่อต้องเผชิญหน้ากับศัตรู หากเราไม่ใช้อารมณ์โกรธ แต่แบกกางเขนของตนให้ดีและฝากทุกสิ่งไว้กับพระเจ้า พระองค์ก็จะทรงแก้ปัญหานี้ให้

เมื่อเผชิญกับความทุกข์ยากในความสัมพันธ์ ฉันพยายามแก้ไขด้วยกำลังของตนเอง หรือฝากทุกสิ่งให้พระองค์ทรงแก้ไขอย่างสมบูรณ์?

เสด็จนำหน้าเจ้า (ข้อ 22-25)

คนฟิลิสเตียยกขึ้นมามากครั้งและตั้งค่ายอยู่ในหุบเขาเรฟาอิม ดาวิดไม่ได้หึง

ยโสจากชัยชนะครั้งก่อนและครั้งนี้เขาก็ทูลถามพระยาร์เวห์อีกเช่นกัน พระเจ้าตรัสสั่งให้เขาเผารอเงียบ ๆ จนกว่าจะได้ยินเสียงเดินบนยอดต้นมะเดื่อ แล้วจึงโจมตี ดาวิดจึงทำตามพระบัญชาของพระยาร์เวห์ และขับไล่ชาวฟิลิสเตียไปจนถึงเกเซอร์ เมื่อเราจะทึ่งแผนการและวิธีการของตนเอง และเชื่อฟังพระวาทะของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จนำหน้าและประทานชัยชนะที่แท้จริงแก่เรา

ฉันละที่แผนการและความคิดของตนเอง แล้วเชื่อฟังพระวาทะของพระเจ้า

โดยสมบูรณ์หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดให้ข้าพระองค์ตระหนักว่าในยามที่ไม่มีเรื่องราวใด ๆ และสงบสุขนั้น ข้าพระองค์อาจล้มลงจากการโจมตีของซาตานได้ง่าย และขอให้ข้าพระองค์ตื่นตัวอยู่เสมอ เมื่อต้องตัดสินใจเรื่องใด ขอให้ข้าพระองค์ทูลถามพระเจ้าอย่างถ่อมใจและรอคอยเหมือนดาวิด ไม่ว่าพระองค์จะประทานคำตอบใด ขอให้ข้าพระองค์ทำตามพระบัญชาของพระเจ้าเพื่อจะได้รับชัยชนะในสงครามทั้งเล็กและใหญ่ในชีวิตด้วยเถิด

วันเสาร์

25 ก.ค.

ทรงอวยพรแก่ครอบครัวทั้งหมด

2 ซามูเอล 6:1-11

ความเชื่อที่ต้องได้รับการฟื้นฟู

1 ดาวิดทรงรวบรวมทหารทั้งปวงในอิสราเอลที่ถูกคัดแล้วอีกครั้งหนึ่งได้ 30,000 คน 2 และดาวิดก็ทรงลุกขึ้นไปกับประชาชนทั้งสิ้น ที่อยู่กับพระองค์จากบาอาเลยูดาห์ เพื่อนำหีบของพระเจ้าขึ้นมาจากที่นั่น ซึ่งเรียกตามพระนาม คือพระนามของพระยาห์เวห์จอมทัพ ผู้ประทับเหนือพวกเศบ

ความเชื่อที่ผิด

3 และพวกเขาก็เอาเกวียนใหม่บรรทุกหีบของพระเจ้า และนำออกมาจากบ้านของอาปีนาดับซึ่งอยู่บนเนินเขา และอุสซาร์ห์กับอาหิโยพวกบุตรของอาปีนาดับก็ขับเกวียนใหม่เล่มนั้น 4 และบรรทุกหีบของพระเจ้า นำจากบ้านของอาปีนาดับซึ่งอยู่บนเนินเขา และอาหิโยเดินนำหีบ 5 ดาวิดกับพงศ์พันธุ์ทั้งสิ้นของอิสราเอลก็ร้องกันเต็มที่อยู่เฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ด้วยเครื่องดนตรี และด้วยพิณเขาคู่และพิณใหญ่ รำมะนา กรับ และฉาบ 6 และเมื่อมาถึงลานนวดข้าวของนาโคน อุสซาร์ห์ก็เหยียดมือออกจับหีบของพระเจ้าไว้เพราะโศสะดุค 7 และพระพิโรธของพระยาห์เวห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออุสซาร์ห์ และพระเจ้าทรงประหารเขาที่นั่น เพราะความผิดของเขา เขาจึงตายข้างหีบของพระเจ้า 8 และดาวิดก็กลัว เพราะพระยาห์เวห์ทรงทลายด้วยการทำลายอุสซาร์ห์ จึงเรียกที่ตรงนั้นว่า เปเรศอุสซาร์ห์จนถึงทุกวันนี้

ไปยังบ้านของโอบีดเอดอม

9 ในวันนั้นดาวิดก็ทรงกล่าวพระยาห์เวห์ และตรัสว่า “หีบของพระยาห์เวห์จะมาถึงข้าได้อย่างไร?” 10 ดังนั้นดาวิดจึงไม่ทรงยอมนำหีบของพระยาห์เวห์เข้าไปในเมือง

ของดาวิดให้อยู่กับตน แต่ดาวิดทรงให้เลี้ยวไปที่บ้านของโฮเบดเอโดมชาวเกัท 11 หีบ
ของพระยาห์เวห์ก็อยู่ที่บ้านของโฮเบดเอโดมชาวเกัทสามเดือน และพระยาห์เวห์ทรง
อวยพรโฮเบดเอโดมและครอบครัวของเขาทุกคน

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดปรารถนาจะย้ายหีบของพระเจ้าซึ่งอยู่ที่บ้านของอาบีนาดบ โดยบรรทุกไว้
บนเกวียนเล่มใหม่เพื่อจะย้ายมา เมื่อถึงลานนวดข้าวของนาโคน วัวก็สะดุด อูสซาห์จึง
ยื่นมือไปจับหีบไว้ พระเจ้าจึงทรงลงทัณฑ์เขา ดาวิดส่งหีบพันธสัญญาไปที่บ้านของ
โฮเบดเอโดม พระเจ้าจึงทรงอวยพรแก่เขาและครอบครัวทั้งหมดของเขา

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ความเชื่อที่ต้องได้รับการฟื้นฟู (ข้อ 1-2)

หลังจากดาวิดขึ้นเป็นกษัตริย์ สิ่งแรกที่ตัดสินใจทำคือการย้ายหีบของพระเจ้าที่ถูกล่อยปละละเลยมาเป็นเวลานาน อิสราเอลสูญเสียการนมัสการและไม่สนใจพระเจ้ามานาน 70 ปีหลังจากถูกฟีลิสเตียแย่งชิงหีบไป (1 ซมอ. 5-6) ดาวิดรู้ดีว่าการฟื้นฟูการนมัสการนั้นสำคัญและเร่งด่วนกว่าความมั่นคงทางการเมือง หนทางที่ครอบคลุมชุมชน และประเทศชาติของเราจะรอดได้ ก็คือการกลับมามีพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง พระวณะเป็นศูนย์กลาง และการนมัสการเป็นศูนย์กลางเท่านั้น

สิ่งสำคัญที่สุดที่ฉันต้องฟื้นฟูในขณะนี้คืออะไร?

ความเชื่อที่ผิด (ข้อ 3-8)

การขนย้ายหีบของพระเจ้า คนเลวีสายวงศ์วานโคฮาทจะต้องแบกด้วยบ่า นอกจากนี้ พระเจ้าตรัสว่าหากใช้มือสัมผัสหีบ พวกเขาจะต้องตาย (กตว. 4:15) แต่ดาวิดเกณฑ์คน 3 หมื่นคนมาจัดงานอย่างยิ่งใหญ่ และบรรทุกหีบพันธสัญญาไว้บนเกวียนเล่มใหม่ตามวิธีของคนต่างชาติ (1 ซมอ. 6:7) แม้จะมีความตั้งใจและกระตือรือร้นที่ดีเพียงใด แต่การไม่ทำตามกฎเกณฑ์ของพระวณะคือความไม่เชื่อ การนมัสการที่แท้จริงไม่ใช่การใช้วิธีการและความกระตือรือร้นของตนเอง แต่คือการเชื่อฟังพระวณะและน้ำพระทัยของพระเจ้า

สิ่งใดบ้างที่ฉันไม่ได้ทำตามพระวณะของพระเจ้า แต่กลับใช้ความคิดและความกระตือรือร้นของตนเองนำหน้าคืออะไร?

ไปยังบ้านของโอเบดเอดอม (ข้อ 9-11)

เมื่อดาวิดเห็นการตายของอุสซา เขาก็ถูกรอรับด้วยความกลัว และส่งหีบของ

พระยาห์เวห์ไปยังบ้านของไอเบดเอโดม ดาวิดหลบหนีพระเจ้าด้วยความกลัวโดยที่ยังไม่ตระหนักถึงความผิดพลาดของตน ในทางกลับกัน แม้การดูแลหีบอาจนมาถึงการต้องเสี่ยงชีวิต แต่ไอเบดเอโดมก็ยอมรับด้วยการเชื่อฟังเหมือนแบกกางเขน พระเจ้าประทานพรมากมายแก่ผู้ที่ยอมรับหน้าที่อันยากลำบากและเชื่อฟังอย่างเจียม ๗ การไม่หลีกเลี่ยงกางเขนที่ตนเองต้องแบกคือเคล็ดลับในการรับพระพร

เมื่อเผชิญกับสิ่งที่ไม่ต้องการ ฉันต่อว่าพระเจ้าและหลบหนี หรือฉันแบกกางเขนและเชื่อฟัง?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอกลับใจจากบาปที่ชั่วร้ายแล้วแต่วิ่งไล่ตามความสำเร็จของโลกจนไม่ได้แสวงหาพระเจ้าและละเลยการนมัสการ ขอให้ข้าพระองค์ละทิ้งวิธีการและความกระตือรือร้นของตนเอง และกลับมามีพระเจ้าและพระวาทะเป็นศูนย์กลาง แม้การยอมแบกกางเขนจะน่ากลัวและยากลำบากเพียงใด แต่ขอให้ข้าพระองค์เชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้า เพื่อให้ข้าพระองค์และครอบครัวทั้งหมดได้รับพระพร

หัวข้อ : เจตนาที่ดีต้องมาพร้อมกับวิธีที่ถูก

โดย : คุณศศิธร อัดตะสาระ

“เจตนาที่ดีของมนุษย์ต้องมาพร้อมกับวิธีที่ถูกต้อง และความยำเกรงต่อความบริสุทธิ์ของพระเจ้า” ดาวิดจัดงานเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่ แต่เขากลับเลือกวิธีสะกดกโดยใช้เกวียนลากหีบแทนการใช้คนหาม ตามธรรมเนียมปฏิบัติ พระธรรมบทนี้ ทำให้ฉันทบทวนบทบาทการรับใช้ของตัวเอง ฉันคิดว่าฉันเป็นผู้รับใช้ที่มีความรับผิดชอบ หวังดี และดูแลผลประโยชน์ของคริสตจักรมาโดยตลอด แต่ฉันไม่ได้ใช้วิธีของพระเจ้า ที่ให้เราใช้ความรักและการให้อภัยต่อเพื่อนสมาชิกด้วยกัน แต่ฉันกลับใช้ความรู้สึกตัวเองในการตัดสินใจทั้งเข้มงวดและเจ้าระเบียบ เอาความรู้สึกตัวเองเป็นใหญ่ ฉันรู้ตัวเองอยู่เสมอว่าฉันกำลังรับใช้อย่างผิดวิธีแต่ฉันก็ไม่เปลี่ยนแปลง

จนพระเจ้าต้องตักเตือนฉันผ่านความสูญเสียของรัก ผ่านความเจ็บปวดทางร่างกายและจิตใจอย่างแสนสาหัส ในตอนแรกฉันรู้สึกโกรธพระเจ้า แต่ในขณะเดียวกันฉันก็ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงเตือนให้ฉันรู้สึกตัว ถึงแม้ฉันจะรับใช้อย่างดี แต่ไม่ถูกต้อง เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ฉันยำเกรงพระเจ้าและเข้าใจในการรับใช้ที่ถูกต้องมากขึ้น และฉันก็กลับใจได้อย่างรวดเร็วแล้วทบทวนตัวเอง เพื่อที่จะรับใช้พี่น้องอย่างถูกต้องด้วยความรักของพระเจ้า แล้วฉันก็เริ่มได้รับพระพรจากพระเจ้าอีกครั้งผ่านทางลูกชายที่ได้ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาคณะพยาบาลที่มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และยังอวยพรให้ลูกชายได้รับความเมตตาเป็นพิเศษจากคณะอาจารย์ ขอบขอบคุณพระเจ้าที่ทรงเมตตา

การนำไปใช้ : ฉันจะรับใช้พี่น้อง ตามวิธีของพระเจ้า

ความยินดีอันบริสุทธิ์

12 มีคนไปกราบทูลกษัตริย์ดาวิดว่า “พระยาร์เวห์ทรงอวยพรครอบครัวของไอเบดเอโดม และทุกสิ่งที่เป็นของเขาเนื่องด้วยหีบของพระเจ้า” ดังนั้นดาวิดจึงเสด็จขึ้นไปนำหีบของพระเจ้า จากบ้านของไอเบดเอโดมถึงเมืองของดาวิดด้วยความชื่นชมยินดี

ความยินดีที่ได้รับการอภัยบาป

13 และเมื่อผู้หามหีบของพระยาร์เวห์เดินไปได้หกก้าว ดาวิดก็ทรงถวายโคตัวหนึ่งกับลูกโคอ้วนตัวหนึ่ง 14 และดาวิดก็ทรงตั้งรำเฉพาะพระพักตร์พระยาร์เวห์ ด้วยสดก้าลังของพระองค์ และดาวิดทรงสวมเอโฟดผ้าป่านอยู่ 15 ดังนั้นดาวิดและพงศ์พันธุ์ทั้งสิ้นของอิสราเอล นำหีบของพระยาร์เวห์ขึ้นมา ด้วยเสียงโห่ร้องและด้วยเสียงเป่าเขาสัตว์ 16 ขณะเมื่อหีบของพระยาร์เวห์เข้ามาถึงเมืองดาวิด มีคาลราชธิดาของซาอูลก็มองออกที่ช่องหน้าต่าง เห็นพระราชาดาวิดทรงกระโดดและเต้นรำเฉพาะพระพักตร์พระยาร์เวห์ นางก็ดูหมิ่นดาวิดในใจ 17 พวกเขา นำหีบของพระยาร์เวห์เข้ามาตั้งไว้ในที่ที่กำหนด ตรงกลางเต็นท์ซึ่งดาวิดทรงตั้งไว้ และดาวิดก็ทรงถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัวและเครื่องสาคานติบูชาเฉพาะพระพักตร์พระยาร์เวห์ 18 และเมื่อดาวิดทรงเสร็จสิ้นการถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัวและเครื่องสาคานติบูชาแล้ว พระองค์ก็ทรงอวยพรประชาชนในพระนามของพระยาร์เวห์จอมทัพ 19 และแจกขนมปังคนละแผ่น เนื้อคนละก้อน และขนมลูกเกดคนละแผ่นแก่ประชาชนทั้งปวง คือประชาชนอิสราเอลทั้งหมดทั้งชายและหญิง แล้วประชาชนทั้งปวงต่างก็กลับไปยังบ้านของตน

มีศาลผู้ไม่สามารถยินดีได้

20 และดาวิดก็ทรงกลับไปอวยพรแก่ราชวงศ์ของพระองค์ แต่มีศาลราชาธิดาของซาอูลออกมาพบดาวิดและทูลว่า “วันนี้พระราชแห่งอิสราเอลได้เกียรติยศนักหนาทีเดียว นะเพคะ ทรงทอดฉลองพระองค์วันนี้ต่อหน้าพวกสาวใช้ของเหล่าข้าราชการของฝ่าพระบาท อย่างกับไพร่คนหนึ่งแก้ผ้าไร้ยางอาย” 21 และดาวิดตรัสตอบมีศาลว่า “เป็นสิ่งที่ทำเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ ผู้ทรงเลือกเราไว้แทนเสด็จพ่อของเจ้า และแทนราชวงศ์ทั้งสิ้นของพระองค์ เพื่อทรงแต่งตั้งให้เราเป็นผู้นำเหนือประชากรของพระยาห์เวห์ เหนืออิสราเอล เราจึงเร่งโลดเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ 22 เราจะยอมถูกดูหมิ่นยิ่งกว่านี้ และเราจะเป็นคนต่ำต้อยในสายตาเรา แต่พวกสาวใช้ที่เจ้าพูดถึงนั้นสำหรับพวกเขา เราจะเป็นผู้ที่ได้รับเกียรติ” 23 และมีศาลราชาธิดาของซาอูลก็ไม่มีบุตรจนถึงวันสิ้นชีพ

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดอัญเชิญหีบของพระเจ้ามาจากบ้านของโอบेดเอโดมไปยังเมืองของดาวิด ด้วยความยินดี ดาวิดสวมเอฟอศผ้าป่านและถวายเครื่องบูชา พร้อมเต้นรำถวายพระ ยะห์เวห์อย่างสุดกำลัง แต่ทว่ามีคาลที่มองดูอยู่กลับดูหมิ่นดาวิด ด้วยเหตุนี้ มีคาลจึง ไม่มีบุตรจนถึงวันสิ้นชีวิต

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ความยินดีอันบริสุทธิ์ (ข้อ 12)

ดาวิดเคยสิ้นสันทานด้วยความกลัวเมื่อเขาได้เห็นพระพิโรธของพระเจ้าจากการตายของอุสซาดห์ แต่เมื่อได้ยินข่าวว่าพระเจ้าทรงอวยพรให้บ้านของโอเบดเอดอมและทรัพย์สินทั้งหมดของเขาเพราะเขาเชื่อฟังพระวอนะ ดาวิดก็ตระหนักถึงความรักของพระเจ้าที่ไม่ทรงลืมพระเมตตาแม้ท่ามกลางพระพิโรธ ความยินดีอันบริสุทธิ์คือพระคุณที่ผู้ที่ผ่านพระพิโรธของพระเจ้ามาแล้วเท่านั้นจะสามารถชื่นชมยินดีได้ ผู้ที่ก้าวข้ามความกลัวต่อการพิพากษาและตระหนักถึงความรักบนกางเขนที่มีต่อตนเอง ย่อมสามารถชื่นชมยินดีต่อหน้าพระเจ้าได้อย่างแท้จริง

เหตุการณ์แห่งพระพิโรธที่เกิดขึ้นกับฉันคืออะไร? เมื่อผ่านเหตุการณ์นั้น ฉันได้ตระหนักถึงความรักของพระเจ้าและชื่นชมยินดีหรือไม่?

ความยินดีที่ได้รับการอภัยบาป (ข้อ 13-19)

เมื่อคนที่แบกหีบของพระเจ้าเดินไปได้หกก้าว ดาวิดก็ถวายโคและลูกโคอ้วนพีเป็นเครื่องบูชา และเพื่อขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงรับการนมัสการ เขาจึงละทิ้งศักดิ์ศรีของกษัตริย์และเต้นรำอย่างสุดกำลังต่อหน้าพระยาห์เวห์ ผู้ที่รู้ซึ่งถึงพระคุณแห่งการอภัยบาปจะไม่สามารถปิดบังความยินดีได้ เขาจะกลายเป็นผู้นมัสการที่เต้นรำเพราะดีใจเหลือเกินที่พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของเขา นอกจากนี้ ความซาบซึ้งในความรอดจะไม่หยุดอยู่แค่การชื่นชมเพียงคนเดียว แต่จะนำไปสู่พรแห่งการแบ่งปันกับชุมชน

ฉันชื่นชมยินดีที่พระเจ้าทรงอภัยบาปของฉันและรับการนมัสการของฉันหรือไม่? ฉันจะแบ่งปันความยินดีนี้กับใคร?

มีคาลผู้ไม่สามารถยินดีได้ (ข้อ 20-23)

มีคาลตำหนิดาวิดที่กลับมาอวยพรประชาชนและครอบครัวของตน นางไม่ได้มีส่วนร่วมในความยินดีแห่งความรอดที่ดาวิดได้รับ และไม่ได้สนใจด้วยซ้ำ นางดูหมิ่นดาวิดที่เรงโลดเต้นเหมือนเด็กต่อหน้าพระเจ้าว่าเหมือนคนไร้ยางอาย หากเราไม่ตระหนักถึงพระคุณเหมือนมีคาล ก็จะกลายเป็นผู้ที่เเยะแยะการนมัสการ ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงยกย่องดาวิดที่ถ่อมตนและชื่นชมยินดี และทรงปิดประตูแห่งชีวิตสำหรับมีคาลผู้ดูหมิ่นและคอยตัดสินพระคุณ

ฉันเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในความยินดีของชุมชน หรือเป็นเพียงผู้ชมที่คอยตัดสินและกล่าวโทษผู้อื่น?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอบพระคุณที่ทรงอนุญาตให้เกิดเหตุการณ์แห่งพระพิโรธเพื่อนำข้าพระองค์มาสู่จุดแห่งการนมัสการ ขอให้ข้าพระองค์ตระหนักถึงความรักบนกางเขนที่อยู่เหนือการพิพากษา เพื่อให้ข้าพระองค์เรงโลดเต้นเหมือนเด็กต่อหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ที่ไม่รู้ถึงความซาบซึ้งในความรอดและเอาแต่กล่าวโทษ เพื่อให้ข้าพระองค์ได้เพลิดเพลินกับความยินดีในการนมัสการร่วมกับชุมชน

วันจันทร์

27 ก.ค.

พระนามอันยิ่งใหญ่

2 ซามูเอล 7:1-9

แผนการสร้างพระวิหาร

1 ต่อมาเมื่อพระราชาประทับในพระราชวังของพระองค์ และพระยาห์เวห์ทรงให้พระองค์พักสงบจากเหล่าศัตรูรอบด้านของพระองค์ 2 พระราชาตรัสกับนาอันผู้เผยพระวจนะว่า “ดูสิ เราอยู่ในบ้านทำด้วยไม้สนสีดาร์ แต่หีบของพระเจ้าอยู่ในเต็นท์” 3 และนาอันทูลพระราชาว่า “ขอทรงทำทุกสิ่งตามพระทัยของฝ่าพระบาท เพราะพระยาห์เวห์สถิตกับฝ่าพระบาท”

เจ้าจะสร้างนิเวศให้เราอยู่หรือ

4 แต่ต่อมาในคืนวันนั้น พระวจนะของพระยาห์เวห์มาถึงนาอันว่า 5 “จงไปบอกดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า เจ้าจะสร้างนิเวศให้เราอยู่หรือ? 6 เราไม่เคยอยู่ในนิเวศนับแต่วันที่เราพาพงศ์พันธุ์อิสราเอลขึ้นมาจากอียิปต์จนถึงวันนี้ และเราเองก็ไปกับเต็นท์และกับพลับพลา 7 ในที่ต่าง ๆ ที่เราเองไปกับพงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งหมด เราเคยพูดสักคำกับผู้นำคนไหนในเผ่าของอิสราเอล ผู้ที่เราบัญชาให้เขาเลี้ยงดูอิสราเอลประชากรของเราไหมว่า ทำไมพวกเจ้าไม่สร้างนิเวศไม้สนสีดาร์ให้เรา?

ทำให้ชื่อของเจ้ายิ่งใหญ่

8 เพราะฉะนั้น บัดนี้เจ้าจงกล่าวแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า พระยาห์เวห์จอมทัพล่ตรัสดังนี้ว่า เราเองนำเจ้ามาจากทุ่งหญ้า จากการตามฝูงแพะ แกะ เพื่อให้เจ้าเป็นผู้นำเหนืออิสราเอลประชากรของเรา 9 เราอยู่กับเจ้าทุกแห่งที่เจ้าไป และได้กำจัดศัตรูของเจ้าทั้งหมดให้พ้นหน้าเจ้า และเราจะทำให้เจ้ามีชื่อเสียงโด่งดัง เช่นเดียวกับชื่อเสียงของพวกผู้ยิ่งใหญ่ในโลก

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดผู้อาศัยอยู่ในพระราชวังอย่างสงบสุขรู้สึกสะท่อนใจที่หีบของพระเจ้ายังอยู่ในเต็นท์ผ้าใบ จึงแจ้งความประสงค์ที่จะสร้างพระวิหารแก่ผู้เผยพระวจนะนาธาน พระเจ้าทรงปฏิเสธสิ่งนี้ผ่านทางนาธาน แต่ทว่าพระองค์ทรงสัญญาว่าจะสถิตร่วมกับดาวิดไม่ว่าเขาจะไปที่ไหน และจะทำให้นามของเขาเป็นที่ยิ่งใหญ่

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

แผนการสร้างพระวิหาร (ข้อ 1-3)

ดาวิดผู้พิชิตศัตรูทั้งหมดและผลิตเพลินกับความสงบสุขในวังไม้สนสีดาร์ เขา รู้สึกละอายใจเมื่อนึกถึงหีบของพระเจ้าที่อยู่ภายในเต็นท์ คนส่วนใหญ่มักแสวงหา พระเจ้าเมื่อมีความทุกข์ แต่เมื่อประสบความสำเร็จและสบายขึ้นก็ลืมพระเจ้าไปอย่าง ง่ายดาย แต่ดาวิดจดจำได้ว่าความสงบสุขในปัจจุบันมาจากพระเจ้า เขาจึงตั้งใจดีที่ จะสร้างพระวิหาร กระนั้น เขาไม่ได้ตัดสินใจเรื่องนี้ตามลำพัง แต่ทูลถามผู้นำฝ่ายจิต วิญญาณอย่างนาธานเพื่อแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า

ฉันแสวงหาพระองค์เฉพาะเวลาที่ยากลำบาก เมื่อดีขึ้นก็ลืมพระองค์ไปอย่าง รวดเร็วหรือไม่? ฉันทูลถามพระองค์ก่อนที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ที่ดูเหมือนเป็นเรื่องดีเป็นสิ่งที่ ดีและชอบธรรมหรือไม่?

เจ้าจะสร้างนิเวศให้เราอยู่หรือ (ข้อ 4-7)

ในคืนนั้น พระเจ้าทรงปฏิเสธความตั้งใจของดาวิดที่จะสร้างพระวิหารผ่านทาง นาธาน พระองค์อาจจะตรัสกับดาวิดโดยตรงก็ได้ แต่พระองค์ทรงถ่ายทอดน้ำพระทัย ของพระองค์อย่างชัดเจนผ่านผู้ร่วมรับใช้ในความเชื่อ ไม่ว่าแรงจูงใจและเป้าหมายจะ ดีเพียงใด แต่ความคิดของพระเจ้าอาจแตกต่างออกไป แม้ว่าข้าพเจ้าจะเห็นว่าเป็นสิ่ง ที่ดี ก็ไม่ควรตัดสินใจเองและตั้งต้น เมื่อความตั้งใจของข้าพเจ้าถูกปฏิเสธ การเงี่ยหูฟัง พระวอนขอของพระเจ้าที่ประทานผ่านชุมชนและเชื่อฟัง คือความเชื่อ

แม้ว่าแรงจูงใจและเป้าหมายจะดี แต่เมื่อถูกปฏิเสธโดยชุมชน ฉันยอมรับว่าเป็น น้ำพระทัยของพระเจ้าและเชื่อฟังหรือไม่?

ทำให้ชื่อของเจ้ายิ่งใหญ่ (ข้อ 8-9)

แม้พระเจ้าจะไม่ทรงอนุญาตให้สร้างพระวิหาร แต่พระองค์ทรงรับเอาความตั้งใจของดาวิด และตรัสเรียกเขาว่า “ดาวิดผู้รับใช้ของเรา” ด้วยความพอพระทัย พระเจ้าทรงปรารถนาให้ดาวิดสร้างพระวิหารภายในให้ดีเพื่อเป็นแบบอย่างฝ่ายจิตวิญญาณแก่คนรุ่นหลัง มากกว่าพระวิหารที่สวยงามและยิ่งใหญ่ภายนอก ดังนั้น พระองค์จึงทรงตั้งดาวิดจากคนเลี้ยงแกะในทุ่งหญ้าให้เป็นเจ้านายเหนืออิสราเอล และทรงยกชูชื่อของเขาให้มีเกียรติเทียบเท่าชื่อของผู้ยิ่งใหญ่บนแผ่นดินโลก

ฉันได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสเรียกผู้ต่ำต้อยเช่นฉันว่า “ผู้รับใช้ของเรา” หรือไม่? ฉันกำลังสร้างพระวิหารในจิตใจให้ดียิ่งกว่าภาพลักษณ์ภายนอกที่ดีหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพบาปที่แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าเฉพาะเวลาลำบาก และเมื่อสภาพแวดล้อมสบายขึ้นก็หลงระเหิดกับความสนุกสนานของโลก ขอทรงยกโทษที่ข้าพระองค์ดื้อดันทำตามใจตนเองโดยไม่สนใจคำตักเตือนของชุมชน โดยอ้างว่าแรงจูงใจและเป้าหมายนั้นดี ขอให้ข้าพระองค์ทุ่มเทให้กับการสร้างพระวิหารในใจของข้าพระองค์ให้บริสุทธิ์ มากกว่าอาคารที่สวยงามภายนอกด้วยเถิด

วันอังคาร

28 ก.ค.

บัลลังก์ของเจ้าจะมั่นคงนิรันดร์

2 ซามูเอล 7:10-17

เราจะสร้างบ้านให้เจ้า

10 และเราจะกำหนดที่หนึ่งให้อิสราเอลประชากรของเรา และเราจะปลูกฝังพวกเขาไว้ เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในที่ของเขาเองและไม่ถูกรบกวนอีก และพงศ์พันธุ์ของคนอธรรมจะไม่ข่มเหงเขาอีกดังที่ผ่านมา 11 ตั้งแต่สมัยเมื่อเราตั้งพวกผู้วินิจฉัยเหนืออิสราเอลประชากรของเรา และเราจะให้เจ้าพักสงบจากพวกศัตรูของเจ้า พระยาห์เวห์ตรัสแก่เจ้าอีกว่า พระยาห์เวห์จะทรงให้เจ้ามีราชวงศ์

เราจะสถาปนาให้อยู่เป็นนิตย์

12 เมื่อวันของเจ้าครบแล้ว และเจ้าล่องลับอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า เราจะตั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าคนหนึ่งสืบต่อจากเจ้า ผู้ซึ่งเกิดมาจากตัวเจ้าเอง และเราจะสถาปนาอาณาจักรของเขา 13 เขาเองจะเป็นผู้สร้างนิเวศเพื่อนามของเรา และเราจะสถาปนาบัลลังก์แห่งราชอาณาจักรของเขาให้อยู่เป็นนิตย์

ไม้เรียวของมนุษย์และการติสอนของมนุษย์

14 เราจะเป็นบิดาของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา ถ้าเขาทำบาปเราจะติสอนเขาด้วยไม้เรียวของมนุษย์ ด้วยการเยียนอย่างบุตรมนุษย์ทั้งหลาย 15 แต่ความรักมั่นคงของเราจะไม่ละไปจากเขา ดังที่เราละจากซาอูล ซึ่งเราได้ถอดเสียให้พ้นหน้าเจ้า 16 ราชวงศ์ของเจ้าและอาณาจักรของเจ้าจะตั้งมั่นอยู่ต่อหน้าเจ้านิรันดร์ และบัลลังก์ของเจ้าจะมั่นคงนิรันดร์” 17 นาอันก็กราบทูลดาวิดตามถ้อยคำเหล่านี้ทั้งสิ้นและตามนิมิตนี้ทั้งหมด

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงกำหนดสถานที่หนึ่งสำหรับอิสราเอล และจะทรงสร้างบ้านให้ดาวิด พระองค์ทรงสัญญาว่าเชื้อสายของดาวิดจะสร้างพระวิหารและราชบัลลังก์แห่งอาณาจักรของเขาจะมั่นคงสถาพร หากเขาทำบาป พระองค์จะทรงตีสอนด้วยไม้เรียวของมนุษย์ แต่จะไม่ทรงนำความรักมั่นคงไปจากเขา

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

เราจะสร้างบ้านให้เจ้า (ข้อ 10-11)

ดาวิดอาศัยอยู่ในวังไม้สนสีดาร์และต้องการสร้างพระวิหาร แต่พระเจ้ากลับตรัสว่า “พระยาห์เวห์จะทรงสร้างบ้านให้เจ้า” นี่คือการประกาศพระคุณแห่งอำนาจอธิปไตยของพระเจ้าที่จะทรงสถาปนาราชวงศ์ดาวิดด้วยพระองค์เอง พระเจ้าทรงปฏิเสธความกระตือรือร้นของดาวิดที่จะทำอะไรบางอย่างเพื่อพระเจ้า ความรอดไม่ได้สำเร็จด้วยความพยายามของมนุษย์ แต่ด้วยพระคุณทั้งหมดของพระเจ้า บัดนี้ ฉันต้องหันกลับจากความเชื่อที่แสวงหาพร โดยเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง และสร้างผลงานของตนเองโดยอ้างว่าทำเพื่อพระเจ้า

บ้านที่ฉันกำลังสร้างเพื่อตอบสนองความพึงพอใจและผลงานของตนเอง โดยอ้างว่าทำเพื่อพระเจ้าคืออะไร?

เราจะสถาปนาให้อยู่เป็นนิรันดร์ (ข้อ 12-13)

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะตั้ง “เชื้อสายของดาวิด” ขึ้นเพื่อสร้างนิเวศของพระองค์ และจะทรงสถาปนาราชบัลลังก์แห่งอาณาจักรของเขาให้มั่นคงสถาพร พระสัญญานี้สำเร็จผ่านทางพระเยซูคริสต์ผู้จะทรงปกครองแผ่นดินของพระเจ้านิรันดร์ ซึ่งเหนือกว่าซาโลมอน ราชบัลลังก์ของโลกมีจำกัดและพังทลายง่าย แต่อาณาจักรที่พระเยซูทรงปกครองนั้นเป็นนิรันดร์ ดังนั้น ธรรมิกชนจึงไม่ควรยึดติดกับเกียรติและความสำเร็จของโลกที่กำลังจะเสื่อมสลายไป แต่ควรยึดมั่นในพระสัญญาแห่งแผ่นดินของพระเจ้าที่จะมั่นคงนิรันดร์ในพระคริสต์

ฉันยินดีกับพระวิหารของพระคริสต์ที่สร้างขึ้นในตัวฉัน มากยิ่งกว่าความสำเร็จที่มองเห็นด้วยตาหรือไม่?

ไม้เรียวของมนุษย์และการติสสอนของมนุษย์ (ข้อ 14-17)

พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงมีความสัมพันธ์แบบพ่อลูกกับเชื้อสายของดาวิด หากลูกทำบาป พระองค์จะทรงติสสอน แต่จะไม่ทรงนำความรักมั่นคงไปอย่างสิ้นเชิง เหมือนที่ทำกับซาอูล 'ไม้เรียวของมนุษย์และการติสสอนของมนุษย์' ไม่ใช่การลงโทษ เพื่อให้เราพินาศ แต่เป็นการติสสอนด้วยความรักเพื่ออบรมสั่งสอนให้เป็นลูกที่บริสุทธิ์ ดังนั้น เมื่อธรรมิกชนเผชิญความทุกข์ยากและการติสสอน ก็ไม่ควรท้อแท้ว่าพระเจ้าทรงทอดทิ้ง แต่ควรตระหนักถึงพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงรักและกำลังปั้นแต่งให้เราบริสุทธิ์ และกลับใจ

ช่วงนี้ ไม้เรียวของมนุษย์และการติสสอนของมนุษย์ที่พระเจ้าทรงอนุญาตเพื่อปั้นแต่งฉันให้บริสุทธิ์คืออะไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์กลับใจจากความหน้าซื่อใจคดและความหยิ่งยโสที่พยายามสร้างบ้านเพื่อความพึงพอใจของตนเองโดยอ้างว่าทำเพื่อพระองค์ ขอให้ข้าพระองค์ยอมรับไม้เรียวและการติสสอนของมนุษย์ที่ทรงปั้นแต่งข้าพระองค์ให้บริสุทธิ์ ด้วยความเต็มใจในการรับการอบรมสั่งสอนแห่งความรัก ขอให้ข้าพระองค์เชื่อว่าชีวิตของข้าพระองค์พึงพาพระองค์และมั่นคงนิรันดร์ด้วยพระคุณของพระเจ้าเท่านั้น

วันพุธ
29 ก.ค.

สิ่งยิ่งใหญ่ที่ทรงกระทำตามพระทัยของพระองค์ 2 ซามูเอล 7:18-29

ข้าพระองค์เป็นใคร

18 แล้วพระราชาดาวิดจึงเสด็จไปประทับเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ และกราบทูลว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย ข้าพระองค์เป็นใครเล่าและพงศ์พันธุ์ของข้าพระองค์เป็นใคร พระองค์จึงทรงนำข้าพระองค์มาไกลขนาดนี้? 19 แต่สิ่งนี้ก็ยิ่งเล็กน้อยในสายพระเนตรของพระองค์ โอพระยาห์เวห์องค์เจ้านาย เพราะพระองค์ยังตรัสถึงราชวงศ์ของผู้รับใช้ของพระองค์ในอนาคต ข้าแต่พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย สิ่งนี้เป็นกฎสำหรับมนุษย์ 20 ดาวิดจะกราบทูลสิ่งใดอีกต่อพระองค์ได้เล่า? ข้าแต่พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย พระองค์เองทรงรู้จักผู้รับใช้ของพระองค์ 21 ที่พระองค์ทรงทำสิ่งใหญ่โตนี้ทั้งสิ้น เพื่อให้ผู้รับใช้ของพระองค์ทราบก็เพราะพระดำรัสของพระองค์ และตามชอบพระทัยของพระองค์

ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์

22 ข้าแต่พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย ฉะนั้นพระองค์ทรงยิ่งใหญ่ ไม่มีใครเหมือนพระองค์ ไม่มีพระเจ้านอกเหนือพระองค์ ตามทุกสิ่งที่หูของพวกข้าพระองค์ได้ยินมา 23 ใครจะเหมือนอิสราเอลประชากรของพระองค์? ชนชาติเดียวในโลกนี้ ซึ่งพระเจ้าเสด็จไปไถ่มาให้เป็นประชากรของพระองค์ เพื่อให้พระนามของพระองค์รับเกียรติ เพื่อทรงทำสิ่งยิ่งใหญ่และน่าเกรงกลัวเพื่อพวกเจ้า เพื่อแผ่นดินของพระองค์ ต่อหน้าประชากรของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงไถ่ออกจากอียิปต์เพื่อพระองค์ จากบรรดาประชาชาติและบรรดาพระของเขา 24 และพระองค์ทรงตั้งอิสราเอลประชากรของพระองค์ให้มั่นคง ให้เป็นประชากรของพระองค์ตลอดนิรันดร์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ และพระองค์เองก็ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา

ขอให้ตั้งอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์

25 ข้าแต่พระยาห์เวห์พระเจ้า พระวจนะซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับผู้รับใช้ของพระองค์ และเกี่ยวกับราชวงศ์ของเขา ขอพระวจนะนั้นมั่นคงอยู่เป็นนิตย์ และทรงทำดังที่พระองค์ตรัสไว้ 26 ขอพระนามของพระองค์เป็นที่สรรเสริญตลอดนิรันดร์ว่า ‘พระยาห์เวห์จอมทัพรองเป็นพระเจ้าเหนืออิสราเอล’ และราชวงศ์ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์จะตั้งมั่นคงอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์ 27 เพราะพระองค์ พระยาห์เวห์จอมทัพ พระเจ้าของอิสราเอล ได้ทรงสำแดงแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ตรัสว่า ‘เราจะสร้างราชวงศ์ให้เจ้า’ เพราะฉะนั้น ผู้รับใช้ของพระองค์จึงมีใจกล้าวิงวอนต่อพระองค์ด้วยคำอธิษฐานนี้ 28 และบัดนี้ ข้าแต่พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และพระวจนะของพระองค์เป็นความจริง และพระองค์ตรัสสิ่งดีนี้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ 29 เพราะฉะนั้น บัดนี้ขอทรงอวยพรราชวงศ์ผู้รับใช้ของพระองค์ให้ดำเนินอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์เป็นนิตย์ ข้าแต่พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย เพราะพระองค์ตรัสแล้ว และด้วยพรของพระองค์ ก็ขอให้ราชวงศ์ผู้รับใช้ของพระองค์รับพระพรเป็นนิตย์”

บทสรุปพระคัมภีร์

กษัตริย์ดาวิดเสด็จเข้าไปต่อพระพักตร์พระเจ้า ทรงสารภาพความต่ำต้อยของตนและซาบซึ้งในพระคุณ พระองค์ทรงสรรเสริญพระเจ้าที่ทรงไถ่อิสราเอลและตั้งให้เป็นประชากรนิรันดร์ของพระองค์ ทรงทูลขอให้สิ่งยิ่งใหญ่ที่ทรงกระทำตามพระทัยนั้นมั่นคงนิรันดร์ และให้วงศ์วานของผู้รับใช้ของพระองค์ได้รับพระพรและตั้งอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ตลอดไป

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ข้าพระองค์เป็นใคร (ข้อ 18-21)

ดาวิดที่ถูกปฏิเสธเรื่องการสร้างพระวิหาร กลับเข้าไปต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์ เพื่ออธิษฐานขอบพระคุณ การ “เข้าไปนั่ง” หมายถึงการละทิ้งความกระตือรือร้นของตนเองและหยุดอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า ดาวิดมองย้อนกลับไปถึงพระคุณของพระองค์ที่ทรงตั้งเขาซึ่งเป็นเพียงคนเลี้ยงแกะให้เป็นกษัตริย์ และสารภาพว่า “ข้าพระองค์เป็นใคร” เขาได้ตระหนักถึงความต่ำต้อยของตนเองต่อหน้าพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า การละทิ้งแผนการและความสามารถของตนเอง และสารภาพว่าน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าถูกต้องกว่าความคิดของเขา คือความถ่อมตนที่แท้จริง

ความต่ำต้อยของตนเองที่ฉันต้องยอมรับคืออะไร? พระวาระที่ฉันต้องหยุดนั่งต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าและรับฟังคืออะไร?

ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์ (ข้อ 22-24)

คำอธิษฐานของดาวิดได้ขยายไปไกลกว่าการขอบพระคุณส่วนตัว ไปสู่ประวัติศาสตร์แห่งการไถ่บาป เขาร้องเพลงถึงการที่พระเจ้าทรงไถ่อิสราเอลจากอียิปต์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของรูปเคารพในโลก เพื่อมาเป็นประชากรของพระองค์ พระเจ้าทรงจ่ายราคาและทรงไถ่เรา เราจึงกลายเป็นผู้ที่โลกไม่สามารถทำอะไรตามอำเภอใจได้ ผู้ที่รู้คุณค่าแห่งความรอดนี้จะละทิ้งรูปเคารพและปรนนิบัติพระเจ้าเพียงองค์เดียว เมื่อเราตีความพระคุณที่ประทานแก่เราด้วยประวัติศาสตร์แห่งความรอด ไม่ว่าสภาพแวดล้อมจะเป็นอย่างไรก็จะสามารถสรรเสริญได้ว่า “ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์”

ฉันมีจิตสำนึกว่าเป็นธรรมิกชนที่แยกออกจากโลกนี้หรือไม่? ในวันนี้ รูปเคารพที่ฉันต้องละทิ้งเพื่อตอบแทนพระคุณแห่งความรอดคืออะไร?

ขอให้ตั้งอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ (ข้อ 25-29)

ดาวิดสารภาพว่า “เพราะพระองค์ได้ตรัสแล้ว ข้าพระองค์จึงมีใจกล้าที่จะทูลขอ” เราจะได้ความมั่นใจเมื่ออธิษฐานโดยอ้างอิงจากพระสัญญาของพระเจ้า ไม่ใช่จากความโลภของตนเอง พระพรที่ดาวิดทูลขอนั้นไม่ใช่ความมั่งคั่งร่ำรวย แต่เป็นการที่พระนามของพระองค์จะได้รับการยกย่องและมีความสัมพันธ์กับพระองค์จะสืบไปเป็นนิรันดร์ ซึ่งคือพระพรแห่งการได้อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์อย่างสม่ำเสมอ พระพรนี้สำเร็จลงผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระเจ้าทรงส่งมาพร้อมกับพระเยซูคริสต์ ดังนั้น ในตอนนี้ธรรมิกชนต้องดำเนินชีวิตที่แสวงหาแผ่นดินและความชอบธรรมของพระเจ้าอันเป็นนิรันดร์

คำอธิษฐานของฉันเป็นเพียงการทูลขอเพื่อผลักดันความต้องการของตัวเองหรือไม่? พระพรที่ฉันต้องทูลขอเพื่อแผ่นดินของพระเจ้าอันเป็นนิรันดร์คืออะไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์ซาบซึ้งในพระคุณขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงนำข้าพระองค์ผู้ต่ำต้อยมาจนถึงทุกวันนี้ และรู้ซึ่งถึงฐานะของตนเอง ขอให้ข้าพระองค์ใคร่ครวญถึงความรักแห่งการไถ่ที่ไม่สามารถแลกกับสิ่งใดในโลกได้ และปรนนิบัติต่อพระองค์เพียงองค์เดียว ขอให้ข้าพระองค์ได้รับพรแห่งการพักพิงต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้านิรันดร์ โดยการอธิษฐานที่ยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้า ไม่ใช่ความโลภของข้าพระองค์ด้วยเถิด

วันพฤหัสบดี

30 ก.ค.

พระองค์ทรงให้เขาชนะไม่ว่าจะไปที่ไหน

2 ซามูเอล 8:1-8

ยึดเมืองเมเกธัมมาให้ได้

1 ต่อมาภายหลัง ดาวิดทรงโจมตีคนฟีลิสเตียและปราบปรามได้ และดาวิดทรงยึดเมืองเมเกธัมมาได้จากมือคนฟีลิสเตีย 2 พระองค์ทรงโจมตีโมอับ ทรงให้พวกเขาอนลงที่พื้นดิน ทรงวัดพวกเขาด้วยเชือก ทรงวัดเชือกยาวสองช่วงสำหรับพวกที่ให้ประหาร และทรงวัดเชือกช่วงหนึ่งสำหรับพวกที่ทรงไว้ชีวิต คนโมอับก็กลายเป็นข้ารับใช้ดาวิด และนำเครื่องบรรณาการมาถวาย

ตัดเอ็นขาม้า

3 ดาวิดทรงโจมตีฮาดัดเอเซอร์บุตรเรโหบ กษัตริย์เมืองโศบาร์ ผู้เสด็จไปฟื้นฟูอำนาจของพระองค์ที่แม่น้ำยูเฟรติส 4 และดาวิดทรงยึดทหารม้า 1,700 คน ทหารราบ 20,000 คน และดาวิดทรงตัดเอ็นขาม้ารถรบเสียให้หมด เหลือไว้ให้พอแก่รถรบ 100 คัน 5 และเมื่อคนซีเรียชาวเมืองดามัสกัสมาช่วยฮาดัดเอเซอร์ กษัตริย์เมืองโศบาร์ ดาวิดทรงประหารคนซีเรียเสีย 22,000 คน 6 แล้วดาวิดทรงตั้งกองทหารประจำป้อมไว้ท่ามกลางคนซีเรียชาวเมืองดามัสกัส และคนซีเรียก็เป็นข้ารับใช้ของดาวิด และพวกเขานำเครื่องบรรณาการมาถวาย พระยาห์เวห์ประทานชัยชนะแก่ดาวิดในทุกแห่งที่ดาวิดเสด็จไป

ยึดโล่ทองคำ

7 และดาวิดทรงนำโล่ทองคำที่ทหารของฮาดัดเอเซอร์ถือขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม 8 และกษัตริย์ดาวิดทรงรับทองสัมฤทธิ์มากมายยิ่งนักไปจากเมืองของฮาดัดเอเซอร์ คือจากเมืองเบทาห์ และจากเมืองเบโรธัย

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดโจมตีชาวฟิลิสเตียและยึดเมืองเมเกฮันมาให้ได้ เขาพิพากษาโมอับ และให้พวกเขาส่งเครื่องบรรณาการ นอกจากนี้ เขายังโจมตีฮาตัดเอเซอร์กษัตริย์แห่งเมืองโศบาร์และคนอาร์มแห่งดามัสกัส ไม่ว่าดาวิดจะไปที่ไหน พระเจ้าทรงให้เขาชนะ ดาวิดยึดโล่ทองคำและทองสัมฤทธิ์จำนวนมากจากฮาตัดเอเซอร์มายังกรุงเยรูซาเล็ม

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ยึดเมืองเมเกอฮัมมาห์ได้ (ข้อ 1-2)

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะให้ดาวิดพักสงบจากศัตรูทั้งสิ้น และจะสร้างบ้านให้เขา (7:11) ดาวิดเชื่อในสิ่งนี้ เขาจึงโจมตีชาวฟีลิสเตียที่คอยรังควานอิสราเอล และยึดฐานที่มั่นของพวกเขา คือ 'เมเกอฮัมมาห์' (บังเหียนแห่งเมืองแม่) มาได้ ทำให้โชติรวนแห่งความบาปและการกดขี่ที่รัดดาวิดไว้ขาดสะบั้นลง การที่เขาไว้ชีวิตคนที่หมอบลงเมื่อพิพากษาโมอับนั้น แสดงให้เห็นถึงความยุติธรรมของพระเจ้า เมื่อเราพิชิตฐานที่มั่นแห่งบาปในชีวิตด้วยพระวอนะ เราจะได้รับ การพักผ่อนอย่างแท้จริง

นิสัยบาปหรือความหมกมุ่นที่เป็นดังเมเกอฮัมมาห์ที่รัดฉันไว้คืออะไร? ความสัมพันธ์แบบมนุษยที่ฉันรู้ว่าต้องตัดทิ้งแต่ก็ยังยึดติดไว้คืออะไร?

ตัดเอ็นขาม้า (ข้อ 3-6)

ในสมัยนั้น “ม้าและรถรบ” เป็นสัญลักษณ์ของกำลังทหาร ดาวิดตัดเอ็นร้อยหวายของม้าที่ยึดมาได้จากสงคราม เพื่อไม่ให้ลากรถรบได้อีก นี่เป็นการแสดงออกถึงการเชื่อฟังพระบัญชาที่ว่า “ผู้เป็นกษัตริย์ต้องไม่มีม้าไว้สำหรับตนเองเป็นอันมาก” (ฉธบ. 17:16) เพื่อยืนยันว่าเขาจะพึ่งพาฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ามากกว่าอาวุธ โลกนี้พยายามที่จะมีอำนาจมากขึ้น แต่ธรรมิกชนต้องตัดเอ็นร้อยหวายของเงินทอง เครดิต และเส้นสายที่เราพึ่งพามากกว่าพระเจ้า เมื่อเรามอบความปลอดภัยและความสำเร็จไว้กับพระองค์ พระองค์จะทรงให้เราได้รับชัยชนะไม่ว่าเราจะไปที่ใด

“ม้าและรถรบ” เปรียบเป็นเงินทอง เครดิต และเส้นสายที่ฉันพึ่งพามากกว่าพระเจ้าคืออะไร?

ยิตโล่ทองคำมา (ข้อ 7-8)

ดาวิดไม่ได้สะสมโล่ทองคำและทองสัมฤทธิ์เป็นอันมากที่เป็นของเชลยไว้ในราชวังของตน แต่นำมายังกรุงเยรูซาเล็ม ในภายหลัง สิ่งเหล่านี้จะถูกนำไปใช้เมื่อซาโลมอนสร้างพระวิหาร (1 พศด. 18:8) สำหรับดาวิดแล้ว สงครามไม่ใช่เรื่องของการขยายอาณาเขต แต่เป็นช่วงเวลาเตรียมของถวายเพื่อสร้างพระนิเวศของพระเจ้า เราเองก็ต้องนำทรัพย์สินและความสำเร็จที่ได้จากสมรรถุมิชีวิต รวมถึงคำพยานที่ได้มาจากความทุกข์ยาก นำมาถวายเป็นทรัพย์ากรเพื่อสร้างแผ่นดินของพระเจ้าและคริสตจักร เมื่อชัยชนะไม่ใช่ความภาคภูมิใจของเรา แต่จงถวายพระสิริแด่พระเจ้า เพราะผลที่เกิดขึ้นจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์

ในตอนนี้อยู่ ฉันกำลังใช้รายได้และความสำเร็จที่ได้จากชีวิตที่ฉันร่นไปกับสิ่งใด? ฉันใช้คำพยานและพรสวรรค์ของฉันเป็นเครื่องมือแห่งความรอดหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ตัดโซ่ตรวนแห่งนิสัยบาปและความสัมพันธ์แบบมนุษย์ที่ผูกมัดข้าพระองค์ไว้ ด้วยพระวอนะอันทรงฤทธิ์ ขอให้ข้าพระองค์ฟังพาทเพียงพระเจ้าผู้ทรงประทานชัยชนะให้แก่ข้าพระองค์ในทุกที่ที่ไป แทนที่จะฟังพาทชื่อเสียง เกียรติ หรืออำนาจของตนเองในทุกวัน ขอให้ข้าพระองค์ถวายชัยชนะและรายได้ทั้งหมดด้วยความยินดี เพื่อสร้างแผ่นดินของพระเจ้าและคริสตจักร ไม่ใช่เพื่อความพึงพอใจของตนเอง

วันศุกร์

31 ก.ค.

ทรงอำนวยการความยุติธรรมและความชอบธรรม

2 ซามูเอล 8:9-18

ถวายแด่พระยาห์เวห์

9 เมื่อโทอิกษัตริย์เมืองฮามัททรงทราบว่า ดาวิดรบชนะกองทัพทั้งสิ้นของฮาดัด-เอเซอร์ 10 โทอิกก็ส่งโยรัมโอรสของตนไปเฝ้ากษัตริย์ดาวิด เพื่อค้ำับและถวายพระพรที่ดาวิดทรงรบชนะฮาดัดเอเซอร์ เพราะว่าฮาดัดเอเซอร์เคยทำสงครามกับโทอิ และโยรัมได้นำเครื่องเงิน เครื่องทองคำ และเครื่องทองสัมฤทธิ์ไปถวาย 11 สิ่งเหล่านี้ กษัตริย์ดาวิดทรงมอบถวายแด่พระยาห์เวห์ พร้อมกับเงินและทองคำ ซึ่งทรงได้มาจากบรรดาประชาชาติที่พระองค์ทรงรบชนะ พระองค์ก็ทรงมอบถวายด้วย 12 คือได้มาจากเอโดม โมอับ คนอัมโมน คนฟีลิสเตีย อามาเลข และจากของที่ยึดมาจากฮาดัดเอเซอร์โอรสของเวโอบ กษัตริย์เมืองโคบาร์

พระยาห์เวห์ทรงให้เขาชนะ

13 เมื่อดาวิดเสด็จกลับจากการประหารคนเอโดมในหุบเขาเกลีอ 18,000 คน พระนามของพระองค์ก็เลื่องลือไป 14 และพระองค์ทรงตั้งกองทหารประจำป้อมขึ้นในเมืองเอโดม พระองค์ทรงตั้งทหารประจำป้อมในเอโดมทั่วไปหมด และคนเอโดมทั้งสิ้นจึงเป็นข้ารับใช้ของดาวิด และพระยาห์เวห์ทรงช่วยกู้ดาวิดในทุกแห่งที่เสด็จไป

ปกครองทั่วอิสราเอล

15 ดังนั้นดาวิดจึงทรงปกครองอิสราเอลทั้งสิ้น และดาวิดทรงทำความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมเพื่อชนชาติของพระองค์ทั้งสิ้น 16 และโยอาบบุตรนางเศรุยาห์เป็นแม่ทัพ และเยโฮชาฟัทบุตรอาหิธูดเป็นราชเลขา 17 ศาโดบุตรอาหิหับและอาหิเมเลคบุตรอาบียาธารเป็นปุโรหิต และเสไรอาห์เป็นอาลักษณ์ 18 และเบไนยาห์บุตร

เยโฮยาดาเป็นผู้บังคับบัญชาคนเคเรี และคนเปเลทและบรรดาราชโอรสของดาวิด
เป็นที่ปรึกษา

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดถวายของกำนันที่โยรัมบุตรชายของโทอิษัตริย์เมืองฮามัทนำมาให้ และ
เงินทองทั้งหมดที่ได้จากประชาชาติที่เขาพิชิตมาแต่พระเจ้า ดาวิดปราบปรามเอโดม
และตั้งกองทหารรักษาการณ์ไว้ที่นั่น ไม่ว่าเขาจะไปที่ไหน พระเจ้าก็ทรงให้เขาชนะ
ดาวิดปกครองด้วยความยุติธรรมและความชอบธรรมพร้อมจัดระเบียบบองค์กร

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ถวายแด่พระยาห์เวห์ (ข้อ 9-12)

สถานะของดาวิดสูงขึ้นจนถึงขั้นที่โทอิกษัตริย์เมืองฮามัทสมัครใจส่งบุตรชายมาถวายเครื่องบรรณาการ ดาวิดถวายของริบและเงินทองที่ได้จากสงครามแด่พระยาห์เวห์ เพราะเขารู้ว่าชัยชนะทั้งหมดนี้ไม่ได้มาจากความสามารถของเขา แต่พระเจ้าทรงประทานให้ เขาจึงไม่หลงใหลในทรัพย์สิน ในเวลาต่อมา ทรัพย์สมบัติเหล่านี้กลายเป็นวัสดุสำหรับสร้างพระวิหารซาโลมอน มุมมองเรื่องทรัพย์สินที่ถูกต้องของธรรมิกชน คือการสำราญว่ารายได้ที่ได้มาจากหยาดเหงื่อของตนนั้น แท้จริงแล้วมาจากพระเจ้า และถวายเพื่อแผ่นดินของพระเจ้า

ฉันโอ้อวดผลงานของตนเอง หรือระลึกถึงพระคุณของพระเจ้า? สิ่งที่ฉันจะถวายเพื่อแผ่นดินของพระเจ้าด้วยความยินดีคืออะไร?

พระยาห์เวห์ทรงให้เขาชนะ (ข้อ 13-14)

ดาวิดต่อสู้กับกองทัพเอโดมหนึ่งหมื่นแปดพันคนในหุบเขาเกลีอ และตั้งกองทหารรักษาการณ์ในดินแดนนั้น ทำให้พวกเขายอมจำนนอย่างสิ้นเชิง พระคัมภีร์บันทึกว่าดาวิดมีชื่อเสียงลือกระฉ่อน แต่ก็ระบุชัดเจนว่า “ไม่ว่าดาวิดจะไปที่ไหน พระยาห์เวห์ทรงให้เขาชนะ” เพื่อแสดงให้เห็นว่าแรงขับเคลื่อนแห่งชัยชนะนั้นอยู่ที่พระเจ้า เคล็ดลับของชัยชนะไม่ใช่กลยุทธ์หรือกำลังทหารของดาวิด แต่คือการที่พระเจ้าสถิตอยู่ด้วย บาปและปัญหาที่ฉ้อฉลเหมือนเอโดมในชีวิตของเรา จะถูกพิชิตได้ก็ต่อเมื่อพระเจ้าทรงให้เราชนะ

ปัญหาที่เหมือนอย่าง “เอโดม” ที่ฉันพยายามแก้ไขด้วยกำลังของตัวเองแล้วล้มเหลวคืออะไร? สงครามใดที่ฉันต้องฝากไว้กับพระองค์โดยเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงสถิตอยู่ฉันไม่ว่าฉันจะไปที่ไหน?

ปกครองทั่วอิสราเอล (ข้อ 15-18)

ดาวิดไม่เพียงแต่ทำสงครามขยายดินแดนอิสราเอลเท่านั้น แต่ยังทุ่มเทกับการปกครองภายในด้วย เขาให้ “ความยุติธรรมและความชอบธรรม” แก่ประชาชนทุกคน หมายความว่าเขাপกครองโดยอาศัยธรรมบัญญัติ เพื่อไม่ให้มีใครถูกกระทำอย่างไม่เป็นธรรม และสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้า นอกจากนี้ เขายังแต่งตั้งผู้นำทางการเมือง การบริหาร และศาสนาไว้ในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างรากฐานของประเทศให้มั่นคง พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราก้าวข้ามความสำเร็จในโลก และปฏิบัติตามความยุติธรรมและความรักในครอบครัวและชุมชนตามหลักการของพระวจนะ

สิ่งที่ฉันต้องประยุกต์ใช้เพื่อปฏิบัติตามความยุติธรรมและความชอบธรรมในครอบครัว ที่ทำงาน และคริสตจักรคืออะไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพว่าทรัพย์สินและความสำเร็จที่ประทานแก่ข้าพระองค์นั้นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น และขอถวายเพื่อแผ่นดินของพระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์ไม่พึ่งพากำลังของตนเองในสนามรบแห่งชีวิต แต่มองดูเพียงพระเจ้าผู้ทรงให้ข้าพระองค์ชนะ ขอให้ข้าพระองค์ละทิ้งความดีร้ายของตนเอง และดำเนินชีวิตด้วยความยุติธรรมและความชอบธรรมในครอบครัวและที่ทำงาน

วันเสาร์

1 ส.ค.

เราจะแสดงความรักมั่นคง

2 ซามูเอล 9:1-8

ผู้ที่ยังเหลืออยู่ในพงศ์พันธุ์ของซาอูล

1 ดาวิดรับสั่งว่า “พงศ์พันธุ์ของซาอูลนั้นมีเหลือไหม? เพื่อเราจะแสดงความรักมั่นคงแก่ผู้นั้นโดยเห็นแก่โยนาธาน”

ดาวิดตามหาเมฟีโบเชท

2 มีมหาดเล็กในพงศ์พันธุ์ซาอูลคนหนึ่งชื่อศิบา พวกเขาก็เรียกให้มาเฝ้าดาวิด และพระราชอาตรัสกับเขาว่า “เจ้าคือศิบาหรือ?” เขาทูลตอบว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์คือศิบา พะยะค่ะ” 3 พระราชาจึงตรัสว่า “ไม่มีใครในพงศ์พันธุ์ซาอูลเหลืออยู่บ้าง เพื่อเราจะได้แสดงความรักมั่นคงของพระเจ้าต่อเขาหรือ?” ศิบากราบทูลพระราชาว่า “ยังมีโอรสของโยนาธานเหลืออยู่คนหนึ่ง เท้าของเขาเป็นง่อย พะยะค่ะ”

เราจะคืนที่ดินทั้งหมดแก่ท่าน

4 พระราชาตรัสถามเขาว่า “เขาอยู่ที่ไหน?” ศิบาจึงกราบทูลพระราชาว่า “เขาอยู่ในบ้านของมาคีร์บุตรอัมมีเอล ในเมืองโลเดบาร์ พะยะค่ะ” 5 แล้วกษัตริย์ดาวิดทรงส่งคนไปนำเขามาจากบ้านของมาคีร์บุตรอัมมีเอล ที่โลเดบาร์ 6 เมฟีโบเชทโอรสของโยนาธานราชโอรสของซาอูลได้มาเฝ้าดาวิดและย่อตัวซบหน้าลง และดาวิดตรัสว่า “เมฟีโบเชท” เขาทูลตอบว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์อยู่นี้” 7 และดาวิดตรัสกับท่านว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราจะแสดงความรักมั่นคงต่อท่านแน่นอน เพื่อเห็นแก่โยนาธานราชบิดาของท่าน และเราจะคืนที่ดินทั้งหมดของซาอูลอัยกาของท่านแก่ท่าน และท่านจะรับประทานอาหารอยู่ที่โต๊ะของเราเสมอไป” 8 และเขาก็ย่อตัวลงคำนับและทูลว่า “ผู้รับใช้ของฝ่าพระบาทเป็นใครเล่า? ซึ่งฝ่าพระบาทจะทรงสั่งเกตเห็นสุนัขตายอย่างข้า-

พระบาทนี้”

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดระลึกถึงพันธสัญญาที่เคยทำไว้กับโยนาธาน จึงได้ตามหาผู้ที่ยังเหลืออยู่ในวงศ์พันธุ์ของซาอูล เมื่อศิบาซึ่งเคยเป็นมหาดเล็กของซาอูลบอกว่ายังมีเมฟีโบเซทบุตรชายของโยนาธานยังคงมีชีวิตรอดอยู่ ดาวิดจึงเรียกเขามาพบและคืนที่ดินทั้งหมดของซาอูลให้แก่เขา เมฟีโบเซทรู้สึกซาบซึ้งใจในพระคุณของดาวิดที่เหลียวแลตนเองผู้ซึ่งเป็นเหมือนสุนัขที่ตายแล้วตัวหนึ่ง

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ผู้ที่ยังเหลืออยู่ในวงศ์พันธุ์ของซาอูล (ข้อ 1)

แม้ดาวิดจะได้ขึ้นเป็นกษัตริย์และบ้านเมืองจะมั่นคงเป็นปึกแผ่นแล้ว แต่เขาไม่ลืมสัญญาที่เคยทำไว้กับโยนาธาน ในอดีตโยนาธานเคยยอมรับว่าดาวิดจะได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ และได้ฝากฝังวงศ์พันธุ์ของตนไว้เผื่อในวันข้างหน้า (1 ซามูเอล 20:14-16) เมื่อดาวิดเป็นฝ่ายได้รับพระคุณแล้ว ในเวลานี้เขาจึงตามหาผู้ที่รับพระคุณนั้นตอบแทน ผู้คนที่เคยสัมผัสกับพระเมตตาของพระเจ้าจะไม่เก็บงำความรักนั้นไว้กับตัวเองเพียงลำพัง เพราะพระคุณที่ตนได้รับนั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าจะเก็บไว้คนเดียว จึงก้าวออกไปตามหาเพื่อนบ้านที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อแบ่งปันพระคุณนั้น พระคุณจะสมบูรณ์พร้อมเมื่อเราส่งผ่านต่อไปยังผู้อื่น

ใครคือคนที่ฉันควรระลึกถึงพระคุณที่เคยได้รับจากพระเจ้าและผู้คน แล้วก้าวออกไปค้นหาเพื่อหยิบยื่นความเมตตาให้แก่เขา?

ดาวิดตามหาเมฟีโบเชท (ข้อ 2-3)

ศิบาเคยเป็นผู้ดูแลทรัพย์สินของซาอูล แต่เขากลับฉวยโอกาสในช่วงที่เจ้านายตกต่ำทำตัวเสมือนเจ้านายเสียเอง เมื่อดาวิดตามหาผู้ที่ยังเหลืออยู่ในวงศ์พันธุ์ของซาอูล ศิบาจึงแนะนำเมฟีโบเชทด้วยการเหยียดหยามว่าเขาเป็น “คนง่อย” ทั้งที่เป็นผู้รับใช้ที่ต้องปรนนิบัติเมฟีโบเชท แต่กลับดูหมิ่นและจงหองต่อเจ้านาย ศิบาไม่รู้ถึงประวัติศาสตร์แห่งการไถ่ของพระเจ้าที่ดำเนินต่อไปผ่านทางเมฟีโบเชท เช่นเดียวกันนี้ หากเราไม่รู้จักพระคุณแห่งความรอด เราก็จะมีตรบาบในการตัดสินและดูแคลนผู้คนเพียงเพราะรูปลักษณ์ภายนอกและเงื่อนไขต่าง ๆ ของเขา

ฉันเป็นช่องทางแห่งพระเมตตาของพระเจ้าหรือไม่? ฉันเคยดูหมิ่นผู้อื่นเพียงเพราะมองเห็นแค่รูปลักษณ์ภายนอกหรือจุดอ่อนของเขาบ้างไหม?

เราจะคืนที่ดินทั้งหมดแก่ท่าน (ข้อ 4-8)

มาคีย์รับรู้ว่ามีฟีโบเซทเป็นลูกหลานของกบฏ แต่เขาก็ยังคงดูแลเอาใจใส่เมฟีโบเซทมาเกือบ 20 ปี มาคีย์แตกต่างจากศิบาตรงที่เขาจงรักภักดีโดยไม่หวังผลตอบแทน และกลายเป็นช่องทางที่ช่วยให้พันธสัญญาของดาวิดกับโยนาธานสำเร็จลง เมฟีโบเซทผู้เคยมีชีวิตน่ารังเกียจ ได้รับพระกรุณาให้ร่วมนั่งที่โต๊ะเสวยของกษัตริย์ผ่านทางมือที่คอยช่วยเหลือนี้ พระเจ้าทรงพอพระทัยในคนต้นเรือนที่ดีผู้คอยช่วยเหลือผู้ที่ไม่สามารถตอบแทนคุณได้อย่างเจียม ๗ เราเองก็ต้องเป็นคนต้นเรือนที่ใช้เวลา ทรัพย์สินของ และสุขภาพ เพื่อช่วยชีวิตผู้คนในฝ่ายของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

ฉันเป็นผู้รับใช้ที่ทรยศหรือเป็นผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อ? ฉันได้ช่วยเหลือผู้ที่ยากลำบากด้วยใจที่บริสุทธิ์แล้วหรือยัง?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอบพระคุณพระเมตตาของพระองค์ที่ทรงเหลือวและข้าพระองค์ผู้เป็นเหมือนสุนัขตายตัวหนึ่ง และโปรดให้นั่งร่วมโต๊ะเสวยของกษัตริย์ ข้าพระองค์ขอสารภาพบาปในความจองหองที่เคยทักท้วงเอาสิ่งที่พระองค์ทรงมอบหมายให้ดูแลว่าเป็นของตนเอง และเคยดูหมิ่นพี่น้องเพียงเพราะมองแค่รูปลักษณ์ภายนอก ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ระลึกถึงพระคุณที่ได้รับจากพระองค์ แล้วดำเนินชีวิตเป็นคนต้นเรือนที่ปรนนิบัติผู้ที่ไม่สามารถตอบแทนคุณได้ด้วยเถิด

หัวข้อ : คำสัญญาจากมนุษย์ยากที่จะเชื่อถือได้

โดย : คุณอมิตา สันติ

ปี 2547 ฉันในวัย 16 ปีฉันตัดสินใจรับบัพติศมา ฉันสัญญากับพระเจ้าว่าจะไม่หันหลังจากพระองค์ แต่เมื่ออายุ 24 ฉันได้แต่งงานมีครอบครัว ในปีแรกฉันไปโบสถ์และนมัสการตามปกติ แต่ในปีที่สอง ฉันได้ย้ายที่อยู่ตามสามีและมีลูก ชีวิตในครอบครัวเริ่มวุ่นวายจนทำให้ฉันลืมพระเจ้าและการนมัสการ จากนั้นประมาณ 7 ปี ความสัมพันธ์กับสามีก็มีปัญหา และฉันกำลังเผชิญช่วงเวลาที่ยากลำบากในด้านเศรษฐกิจ พระเจ้าทรงนำให้ฉันได้พบกับพระองค์ แต่ฉันกลับไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงแก้ไขทุกปัญหาให้ได้ แทนที่จะพึ่งพาพระเจ้า ฉันกลับหนีไปพึ่งพาสิ่งอื่น พระเจ้าตามหาฉันให้กลับมาหาพระองค์ ตามสัญญาที่พระองค์เคยบอกไว้ในพระคัมภีร์ แม้ฉันจะลืมคำสัญญาไปแล้ว แต่พระองค์ยังคงตามหาฉัน เหมือนดาวิดที่ตามหาเมฟีโบเซทตามสัญญา “เมฟีโบเซทโอรสของโยนาธานราชโอรสของซาอูลได้มาเฝ้าดาวิด และย่อตัวชนหน้าลงและดาวิดตรัสว่า “เมฟีโบเซท” เขาทูลตอบว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์อยู่ที่นี่” ” (9:6)

ปี 2563 ฉันสำนึกความผิดบาปและกลับใจใหม่ เดินตามพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ และรับใช้ด้วยความเต็มใจ “และดาวิดตรัสกับท่านว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราจะแสดงความรักมั่นคงต่อท่านแน่นอน เพื่อเห็นแก่โยนาธาน ราชบิดาของท่าน และเราจะคืนที่ดินทั้งหมดของซาอูล อัยกาของท่านแก่ท่าน และท่านจะรับประทานอาหารอยู่ที่โต๊ะของเราเสมอไป” ” (9:7)

การนำไปใช้ : ฉันจะยึดมั่นและซื่อสัตย์ต่อพระองค์ จดจำคำสัญญาที่ฉันได้ให้ไว้กับพระองค์

วันอาทิตย์

2 ส.ค.

ได้รับประทานที่โต๊ะเสวยของกษัตริย์

2 ซามูเอล 9:9-13

เรียกศิบามาพบ

9 แล้วพระราชารัสเรียกศิบามาหาเด็กของซาอูล และตรัสแก่เขาว่า “สิ่งของ
ทั้งสิ้นที่เป็นของซาอูลและของพงศ์พันธุ์ทั้งหมดของท่าน เราได้มอบให้แก่โอรสเจ้า
นายของเจ้าแล้ว 10 ตัวเจ้าและพวกบุตรของเจ้าและเหล่าคนใช้ของเจ้าต้องทำอะไรไถ
นาให้เขา และนำพืชผลที่ได้นั้นเข้ามาเพื่อโอรสแห่งเจ้านายของเจ้าจะได้มีอาหารรับ
ประทาน แต่เมฟีโบเชทโอรสแห่งเจ้านายของเจ้านั้น จะรับประทานอาหารที่โต๊ะของ
เราเสมอไป” ฝ่ายศิบามีบุตรชาย 15 คนกับคนใช้ 20 คน

ผู้ใช้จะทำตามทุกประการ

11 แล้วศิบาจึงทูลพระราชาวาว่า “ทุกสิ่งที่พระราชเจ้านายของข้าพระบาทบัญชา
ผู้ใช้ของฝ่าพระบาทนั้น ผู้ใช้ของฝ่าพระบาทจะทำ” เมฟีโบเชทจึงรับประทานที่
โต๊ะเสวยของดาวิด อย่างกับเป็นโอรสของกษัตริย์องค์หนึ่ง

เท้าทั้งสองของท่านเป็นง่อย

12 เมฟีโบเชทมีบุตรชายเล็กคนหนึ่งชื่อมีคา ทุกคนที่อาศัยอยู่ในบ้านของศิบาก็
ได้เป็นผู้รับใช้ของเมฟีโบเชท 13 ดังนั้นเมฟีโบเชทจึงอาศัยในเยรูซาเล็มเพราะท่านรับ
ประทานที่โต๊ะของกษัตริย์เสมอ เท้าทั้งสองของท่านเป็นง่อย

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดแจ้งแก่ศิบาว่าทรัพย์สินทั้งหมดของพงศ์พันธุ์ของซาอูลได้ตกเป็นของเมฟีโบเชทแล้ว และสั่งให้เขาทำไร่นาเพื่อปรนนิบัติเจ้านาย ศิบาจึงตอบรับว่าจะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น แม้เท้าทั้งสองข้างของเมฟีโบเชทจะเป็นง่อย แต่เขาได้รับพระกรุณาให้ร่วมนั่งรับประทานอาหารที่โต๊ะเสวยร่วมกับดาวิดเสมอ เสมือนเป็นหนึ่งในบรรดาโอรสของกษัตริย์

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

เรียกศิษยามาพบ (ข้อ 9-10)

ดาวิดสั่งให้ศิษยาทำอะไรไถ่บาปเพื่อปรนนิบัติเมฟีโบเซท หลังจากที่ซาอูลสิ้นพระชนม์ ศิษยาทั้งหลายก็พาลูก ๆ และผู้รับใช้ของเขามาใช้ชีวิตเสมือนเป็นเจ้านายเสียเอง ทว่าเมื่อเจ้านายที่แท้จริงปรากฏตัวขึ้น เขาก็ต้องปล่อยมือจากสิ่งที่เคยเสพสุขและกลับมาเป็นผู้รับใช้ตามเดิม หากเรารู้สึกทักเฝ้าสิ่งที่ไม่ใช่ของเรามาเป็นของตนเองและทำตัวเป็นเจ้านาย ในที่สุดแล้วเราก็จะถูกขับออกไปทั้งหมด ยิ่งเรายึดติดและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงฝากให้ดูแลไว้ชั่วคราวแน่นมากเท่าไร วันที่ต้องกลายเป็นคนมือเปล่าและเผชิญกับความอับอายก็ยิ่งมาเร็วขึ้นเท่านั้น

ฉันกำลังทำตัวเป็นเจ้าของโดยที่ทักเฝ้าสิ่งที่พระเจ้าทรงฝากฝังไว้ว่าเป็นของตนเองอยู่หรือไม่?

ผู้รับใช้จะทำตามทุกประการ (ข้อ 11)

ถึงแม้ศิษยาจะเป็นผู้มีอิทธิพลในวงศ์พันธุ์ซาอูล แต่เมื่อเผชิญกับพระบัญชาของกษัตริย์ดาวิด เขาตอบรับในทันทีว่า “ผู้รับใช้จะกระทำตามทุกประการ” ต่อให้ตนเองต้องเป็นผู้เสียผลประโยชน์หรือต้องละทิ้งสิทธิพิเศษที่มีอยู่ แต่ต่อหน้าสิทธิอำนาจของกษัตริย์ เขาก็ไม่สามารถโต้แย้งได้ นี่คือการเบี่ยงเบนแบบแผนแห่งแผ่นดินของพระเจ้าหน้าที่พื้นฐานของธรรมิกชนคือการปฏิบัติตามพระวอนของพระเจ้าผู้ทรงเป็นจอมราชา มากกว่าการมานั่งคำนวณผลได้ผลเสียของตนเอง เมื่อเราหักห้ามความต้องการของตนเองและยอมจำนนต่อพระองค์ สายน้ำแห่งพระคุณจะไหลผ่านเข้าสู่ครอบครัวและชุมชนของเรา

พระวอนข้อใดที่ฉันต้องปฏิบัติตามในวันนี้ แม้ว่าตนเองจะต้องเสียเปรียบหรือสูญเสียผลประโยชน์ก็ตาม?

เท้าทั้งสองของท่านเป็นง่อย (ข้อ 12-13)

ใน 2 ซามูเอล บทที่ 9 มีการใช้สำนวนที่ว่า “รับประทานที่โต๊ะเสวยของกษัตริย์” ถึงสี่ครั้ง แม้เท้าทั้งสองข้างของเมฟีโบเชทจะเป็นง่อย แต่ด้วยการสารภาพอย่างถ่อมตนว่าตนเองนั้นเป็นเพียง “สุนัขตายอย่างข้าพระบาทนี้” เขาจึงได้รับพระกรุณาอันยิ่งใหญ่ให้นั่งร่วมโต๊ะเสวยของกษัตริย์ ดาวิดทรงปฏิบัติต่อเมฟีโบเชทเสมือนเขาเป็นพระโอรสองค์หนึ่ง โดยไม่ได้สนใจต่อความอ่อนแอหรือความบกพร่องของเขาเลย เช่นเดียวกันนี้ พระเจ้าทรงหยิบยื่นพระคุณแห่งความรอดให้แก่เรา โดยไม่ได้ยอมนำมันต่อความอ่อนแอและความชั่วร้ายของเรา ธรรมชาติจึงต้องระลึกถึงและขอบพระคุณในพระคุณที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าไม่ใช่เพราะตัวตนของเรา

ถึงแม้ฉันจะมีข้อบกพร่องที่ร้ายแรง พระคุณที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่ฉันคืออะไร

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดอภัยในความไม่สัตย์ซื่อของข้าพระองค์ที่เคยทำตัวเป็นเจ้าของและทักท้วงเอาสิ่งที่พระองค์ทรงฝากฝังไว้ว่าเป็นของตนเอง ขอโปรดให้ข้าพระองค์เชื่อฟังพระวจนะและรักษาหน้าที่ของตน ก่อนสิ่งที่กำอยู่ในมือจะถูกยึดคืนไปทั้งหมด และขอโปรดให้ข้าพระองค์ไม่ลืมพระคุณอันยิ่งใหญ่ที่ทรงเชิดชูผู้ต่ำต้อยดังคนเป็นง่อยทั้งสองเท้าเช่นข้าพระองค์ ให้มาร่วมโต๊ะเสวยของพระองค์ และดำเนินชีวิตด้วยความขอบพระคุณเสมอ

วันจันทร์

3 ส.ค.

คนอัมโมนปฏิเสธพระคุณ

2 ซามูเอล 10:1-8

เราจึงแสดงความอาลัยต่อบิดาของเขา

1 ต่อมาหลังจากพระราชแห่งคนอัมโมนสิ้นพระชนม์ และฮานูนพระราชโอรสของพระองค์ทรงครองราชย์แทนพระองค์ 2 ดาวิดจึงตรัสว่า “เราจะซื้อสัตย์ต่อฮานูนโอรสของนาหาซ ดังที่พระราชบิดาของเขาซื้อสัตย์ต่อเรา” ดาวิดจึงส่งพวกข้าราชการของพระองค์ไปปลอบโยนท่าน เกี่ยวกับเรื่องพระราชบิดาของท่าน และพวกข้าราชการของดาวิดก็เข้ามาในแผ่นดินของคนอัมโมน

ฮานูนผู้ดูหมิ่นพระคุณ

3 แต่พวกเจ้านายของคนอัมโมนทูลฮานูนเจ้านายของพวกเขาว่า “ฝ่าพระบาททรงเห็นว่า ดาวิดส่งพวกผู้ปลอบโยนมาหาฝ่าพระบาท เพราะทรงให้เกียรติพระราชบิดาของฝ่าพระบาทหรือ? ดาวิดไม่ได้ส่งพวกข้าราชการมาหาฝ่าพระบาทเพื่อตรวจเมือง เพื่อสอดแนม และเพื่อจะคว่ำเมืองนี้หรือ?” 4 ฮานูนจึงจับพวกข้าราชการของดาวิดมาโกนเคราเสียครึ่งหนึ่ง และตัดเครื่องแต่งกายที่ตรงกลางจนถึงตะโพก แล้วปล่อยไป 5 เมื่อดาวิดทรงทราบ พระองค์ก็ทรงส่งคนไปพบข้าราชการเหล่านั้น เพราะว่าพวกเขาถูกเหยียดหยามมาก และพระราชบุตรว่า “จงพักที่เมืองเยรีโคจนกว่าเคราของพวกท่านขึ้น แล้วจึงค่อยกลับมา”

คนอัมโมนว่าจ้างทหารรับจ้าง

6 เมื่อคนอัมโมนเห็นว่า พวกเขาเป็นที่เกลียดชังแก่ดาวิด คนอัมโมนจึงส่งคนไปจ้างคนซีเรียมาจากเมืองเบธเรโอบ และคนซีเรียจากเมืองโคบาร์เป็นทหารราบจำนวน 20,000 คน กับกษัตริย์เมืองมาอาคาห์พร้อมกับทหาร 1,000 คน และชาวเมืองโทบ

12,000 คน 7 เมื่อดาวิดทรงทราบจึงส่งโยอาบและกองทัพเหล่านั้นกลับไป 8 ส่วนคนอัมโมนก็ยกออกมาและจัดแนวรบไว้ทางเข้าประตูเมือง ส่วนคนซีเรียจากเมืองโคบาร์ห์และจากเมืองเรโหบ พร้อมกับชาวเมืองโทบและชาวเมืองมาอาคาห์อยู่ที่กลางทุ่งต่างหาก

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อนาหาซพระราชาของคนอัมโมนสิ้นพระชนม์ ดาวิดจึงส่งคนทูตไปเพื่อไว้อาลัยเพื่อตอบแทนความรักมั่นคงที่ได้รับจากพระองค์ แต่ทว่า ฮานูนราชโอรสของพระองค์กลับดูหมิ่นและขับไล่คนทูตนั้นกลับไป เมื่อคนอัมโมนเห็นว่าพวกตนเป็นที่เกลียดชังของดาวิดแล้ว จึงได้จ้างทหารรับจ้างเตรียมทำสงคราม

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

เราจึงแสดงความอาลัยต่อบิดาของเขา (ข้อ 1-2)

คนอัมโมนสืบเชื้อสายมาจากโลท เป็นชนชาติที่ไม่สามารถเข้ามาในที่ประชุมของพระยาห์เวห์ได้ และมักจะคอยขัดขวางอิสราเอลอยู่เสมอ โดยหลักการแล้วจึงไม่มีเหตุผลใดที่ต้องผูกมิตรด้วย อย่างไรก็ตาม ดาวิดยังคงจดจำพระคุณที่นาหาชเคยหยิบยื่นให้นิยามที่เขาต้องหนีจากการตามล่าของซาอูลอย่างยากลำบาก และต้องตอบแทนความรักนั้นด้วยใจจริง

ใครคือคนที่เคยหยิบยื่นพระคุณให้แก่ฉัน? ฉันจะระลึกถึงพระคุณนั้นและแสดงความขอบคุณได้อย่างไร?

ฮานูนผู้ดูหมิ่นพระคุณ (ข้อ 3-5)

ฮานูน ชื่อของผู้นี้มีความหมายว่า “ผู้ทูลขอพระคุณ” กลับเป็นผู้ที่ดูหมิ่นพระคุณเสียเอง เขาระแวงในความหวังดีของดาวิด จึงสั่งให้โกนหนวดเคราและตัดเสื้อผ้าของคณะทูตออกจนเห็นบั้นท้ายเพื่อสร้างความอับอายศอสูแก่พวกเขา หากความสัมพันธ์กับพระเจ้ายืนหยัดอย่างไม่ถูกต้อง เราก็ไม่สามารถยอมรับความปรารถนาดีของผู้อื่นตามความเป็นจริงได้ แต่จะบิดเบือนมันไป ปมด้อยและการไร้ความเชื่อในใจสามารถเปลี่ยนความหวังดีให้กลายเป็นศัตรู ในที่สุดก็ทำให้เรายืนอยู่ในจุดที่ดูหมิ่นพระเจ้าและคนของพระองค์ นี่คือการแตกต่างระหว่างประชากรแห่งพันธสัญญาและคนต่างชาติ

มีบ้างไหมที่ฉันเคยสงสัยและดูหมิ่นความปรารถนาของผู้อื่น เพียงเพราะบาดแผลและปมในใจของตนเอง?

คนอัมโมนว่าจ้างทหารรับจ้าง (ข้อ 6-8)

เมื่อฮานูมรู้ตัวว่าได้ทำให้ดาวิดโกรธ สิ่งที่เขาควรทำคือการปรับความเข้าใจและขอโทษ แต่เขากลับเลือกที่จะรักษาสิทธิและศักดิ์ศรีของตน โดยการทุ่มเงินมหาศาลเพื่อจ้างทหารรับจ้างและเตรียมทำสงครามกับอิสราเอล การยอมรับว่าความทุกข์ยากในชีวิตคือผลลัพธ์จากความบาปของตน นั่นคือการกลับใจใหม่ ยิ่งเราแก้ตัวและต่อสู้โดยไม่มีการกลับใจเหมือนอย่างฮานูม ปัญหา ก็จะยิ่งบานปลายจนเกินควบคุม ทางรอดจะเปิดออกก็ต่อเมื่อเรากลับใจและกลับใจใหม่อย่างแท้จริงเท่านั้น

ฉันกำลังทำให้เรื่องราวบานปลายใหญ่โตเพียงเพราะไม่ยอมรับความผิดและตั้งมั่นในศักดิ์ศรีของตัวเองอยู่หรือไม่? มีสิ่งใดที่ฉันต้องกราบลงเพื่อสารภาพและกลับใจใหม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์ ผู้ที่ลืมนพระคุณที่ได้รับมาอย่างง่ายดาย ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ละทิ้งความเย่อหยิ่งของตนเองลง และถ่อมใจสารภาพบาป เพื่อจะได้สัมผัสและชื่นชมยินดีในพระคุณและสันติสุขของพระองค์

เพื่อเมืองทั้งหลายของพระเจ้าของเรา

9 เมื่อโยอาบเห็นว่า การศึกนั้นขนานอยู่ทั้งข้างหน้าและข้างหลัง ท่านจึงเลือกจากคนอิสราเอลทั้งหมดที่คัดไว้แล้วจัดแนวยุทธเข้าต่อสู้คนซีเรีย 10 ท่านมอบพวกทหารที่เหลืออยู่ไว้ในบังคับบัญชาของอาบิซัยน้องชายของท่าน และเขาก็จัดคนเหล่านั้นเข้าต่อสู้กับคนอัมโมน 11 ท่านกล่าวว่า “ถ้ากำลังคนซีเรียแข็งแกร่งกว่ากำลังของเราให้เจ้าไปช่วยเรา แต่ถ้ากำลังคนอัมโมนแข็งแกร่งกว่ากำลังของเจ้า เราจะมาช่วยเจ้า 12 จงเข้มแข็ง ทำตนให้กล้าหาญเพื่อชนชาติของเรา และเพื่อบรรดาเมืองของพระเจ้าของเราและขอพระยาห์เวห์ทรงทำตามที่เราขอ” 13 ดังนั้น โยอาบกับพวกทหารที่อยู่กับท่านก็เข้าไปใกล้เพื่อต่อสู้กับคนซีเรีย พวกเขาศึกกันนี้ไปต่อหน้าพวกทหาร 14 เมื่อคนอัมโมนเห็นว่าคนซีเรียหนีไปแล้ว พวกเขาก็หนีต่อหน้าอาบิซัยเข้าไปในเมือง แล้วโยอาบก็กลับจากการสู้รบกับคนอัมโมนมายังกรุงเยรูซาเล็ม

ดาวิดเอาชนะอาร์ม

15 เมื่อคนซีเรียเห็นว่า ถูกตีพ่ายต่อหน้าอิสราเอลแล้ว จึงรวมตัวเข้าด้วยกัน 16 ฝ่ายฮาดัดเอเซอร์ทรงส่งคนไปนำคนซีเรียผู้อยู่ฟากตะวันออกของแม่น้ำยูเฟรติสออกมา พวกเขาอยู่ตำบลเฮลาม มีโซบัคแม่ทัพของฮาดัดเอเซอร์นำหน้าพวกเขา 17 เมื่อมีผู้ทูลดาวิดให้ทรงทราบ พระองค์ทรงรวบรวมอิสราเอลทั้งหมดข้ามแม่น้ำจอร์แดนมายังตำบลเฮลาม และคนซีเรียก็จัดแนวยุทธต่อสู้ดาวิดและรบกับพระองค์ 18 คนซีเรียหนีต่อหน้าอิสราเอล และดาวิดทรงประหารคนซีเรียซึ่งเป็นทหารรถรบ 700 คน กับทหารม้า 40,000 คนเสีย และประหารโซบัคแม่ทัพของเขาตายที่นั่น

อาร์มทำสัญญาสันติภาพกับอิสราเอล

19 และเมื่อบรรดาภักษัตริย์พวกผู้รับใช้ของฮาดัดเอเซอร์เห็นว่า พวกเขาถูกตีพ่าย
ต่อหน้าอิสราเอลแล้ว ก็ยอมสงบศึกกับอิสราเอล และยอมรับใช้พวกเขา ดังนั้นคน
ซีเรียจึงกลัว ไม่กล้าช่วยคนอัมโมนอีก

บทสรุปพระคัมภีร์

โยอาบแบ่งกองทัพออกเป็นสองส่วน โดยตัวเขาเองเผชิญหน้ากับคนอาร์ม และ
มอบหมายให้อาปีชัยจัดการกับคนอัมโมน พร้อมทั้งสัญญาว่าจะช่วยเหลือซึ่งกันและ
กัน หลังจากทีคนอาร์มและอัมโมนพ่ายแพ้ คนอาร์มได้จัดกองทัพใหม่และเข้าโจมตี
อีกครั้ง แต่ดาวิดก็เอาชนะพวกเขาได้อย่างราบคาบ ด้วยเหตุนี้ คนอาร์มจึงทำสัญญา
สันติภาพและยอมรับใช้อิสราเอล

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

เพื่อเมืองทั้งหลายของพระเจ้าของเรา (ข้อ 9-14)

ในสถานการณ์วิกฤตที่อาร์มและอัมโมนร่วมมือกันเข้าโจมตี โยอาบได้แบ่งกองทัพออกเป็นสองส่วน เขารับหน้าที่เผชิญหน้ากับกองทัพอาร์ม และให้อาปีชัยน้องชายรับมือกับกองทัพอัมโมน โดยให้สัญญากันว่าจะส่งกำลังไปเสริมในจุดที่เสียเปรียบ พร้อมกับตั้งปณิธานว่า “จงเข้มแข็งเถิด เพื่อชนชาติของเราและเพื่อเมืองต่าง ๆ ของพระเจ้าของเรา” เมื่อทหารรับจ้างคนอาร์มหลบหนี คนอัมโมนก็วิ่งหนีตามไปด้วย ท้ายที่สุด อิสราเอลที่ต่อสู้เพื่อชุมชนและแผ่นดินของพระเจ้ายกเป็นฝ่ายชนะ นี่คือการแตกต่างระหว่างชุมชนแห่งความเชื่อและกลุ่มคนที่มารวมตัวกันอย่างระเกะระกะ

เมื่อเผชิญกับวิกฤตที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออก ฉันพึ่งพาเงินหรือพึ่งพาชุมชนแห่งความเชื่อ?

ดาวิดเอาชนะอาร์ม (ข้อ 15-18)

แม้คนอาร์มจะพ่ายแพ้และถอยทัพไป แต่พวกเขาไม่ได้เสียหายมากนัก จึงได้รวบรวมกองทัพจากอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำเพื่อกลับมาโจมตีอีกครั้ง คราวนี้ดาวิดรวบรวมอิสราเอลทั้งหมดด้วยตนเองและเอาชนะกองทัพอาร์มได้อย่างราบคาบ สงครามฝ่ายจิตวิญญาณของเราก็คงเช่นเดียวกัน ซาตานโจมตีเราอย่างเหนียวแน่นและไม่ลดละเหมือนอาร์ม แต่ทว่า สงครามครั้งนี้เป็นสงครามที่ชนะแล้ว เพราะพระเยซูองค์จอมทัพของเราทรงมีชัยชนะเหนืออำนาจแห่งความตายแล้ว ฉันเพียงแค่เดินตามหลังพระเยซูและรับเอาผลพลอยได้จากชัยชนะนั้นมาเท่านั้น

การโจมตีของซาตานที่พยายามจะจู่โจมและทำให้ฉันล้มลงคืออะไร? ฉันชนะในสงครามนั้นแล้วหรือยัง?

อาร์มทำสัญญาสันติภาพกับอิสราเอล (ข้อ 19)

บรรดากษัตริย์ที่ขึ้นกับฮาดัดเอเซอร์เมื่อฟายแพ้ในสงคราม ต่างก็พากันมาทำสัญญาสันติภาพกับอิสราเอล หลังจากนั้น ชาวอาร์มก็หวาดกลัวอิสราเอลและไม่มาช่วยเหลือนั้มนอีกเลย นี่คือการบวกรที่อาณาจักรของดาวิดมีความมั่นคงขึ้นตามที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับเขา นี่คื้สิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงทำตามที้พระองค์ทรงเห็นว่ดี การหลีกเลียงสงครามไม้ใช่ทางออกที้ดีที้สุดเสมอไป เมื่อเราสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระวิญญาณทุกวันและเข้าร่วมในสงครามฝ่ายจิตวิญญาณร่วมกับพระองค์ ศัตรูทั้งภายในและภายนอกของเราจะค่อย ๆ หมดไป และสันติสุขก็จะมาเยือน

สงครามฝ่ายจิตวิญญาณที่ฉันอยากจะหลีกเลี่ยงนี้ในตอนนี้อยู่อะไร? ตอนนี้อยู่พร้อมเข้าร่วมสงครามนั้นกับพระองค์หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า แม้ในวิกฤตที้กลืนไม่เข้าคายไม่ออก ข้าพระองค์ปรารถนาที้จะก้าวไปข้างหน้าอย่างกล้าหาญร่วมกับชุมชนแห่งความเชื่อ ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ต่อต้านซาตานที้มาโจมตีข้าพระองค์อย่างเหนียวแน่นทุกวัน และมีชัยชนะในสงครามฝ่ายจิตวิญญาณโดยการพึ่งพาพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว ขอทรงโปรดให้ศัตรูทั้งภายในและภายนอกของข้าพระองค์ค่อย ๆ หายไปตามที้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นชอบ เพื่อให้ข้าพระองค์ได้ชื่นชมในสันติสุขที้แท้จริง

วันพุธ
5 ส.ค.

ยังประทับอยู่
2 ซามูเอล 11:1-5

เมื่อถึงเวลาที่กษัตริย์ออกไปรบ

1 เมื่อถึงฤดูใบไม้ผลิคือเวลาที่บรรดากษัตริย์ออกไปรบ ดาวิดทรงส่งโยอาบ พร้อมกับพวกข้าราชการทหารและอิสราเอลทั้งหมด ไปทำลายคนอัมโมนและล้อมเมืองรับบาห์ไว้ แต่ดาวิดประทับที่เยรูซาเล็ม

เดินเล่นบนดาดฟ้าพระราชวัง

2 ต่อมาเวลาเย็นวันหนึ่ง เมื่อดาวิดทรงลุกขึ้นจากพระแท่น และเดินอยู่บนดาดฟ้าหลังคาพระราชวัง ทอดพระเนตรจากหลังคาเห็นผู้หญิงคนหนึ่งอาบน้ำอยู่ หญิงคนนั้นสวยงามน่าดูมาก 3ก ดาวิดทรงส่งคนไปไต่ถามเรื่องผู้หญิงคนนั้น

ทรงร่วมหลับนอนกับนาง แล้วนางก็ตั้งครรภ์

3ข และเขาทูลว่า “หญิงนี้คือบัทเชบา บุตรีของเอลีอัม ภรรยาของอูรียาห์คนฮิตไทต์ไม่ใช่หรือ พะยะคะ?” 4 ดาวิดก็ทรงส่งพวกผู้สื่อสารไป และเขาก็ให้นางมา นางมาเฝ้าพระองค์ แล้วพระองค์ทรงหลับนอนกับนาง (พอดีนางได้ชำระตัวจากมลทินของนางแล้ว) แล้วนางก็กลับไปบ้านของนาง 5 ผู้หญิงนั้นก็ตั้งครรภ์ นางจึงส่งคนไปทูลดาวิดให้ทรงทราบว่า “หม่อมฉันตั้งครรภ์แล้ว”

บทสรุปพระคัมภีร์

ในช่วงเวลาสำคัญที่กำลังจะเริ่มทำสงครามกับอัมโมน ดาวิดกลับพักอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ขณะที่เดินเล่นบนดาดฟ้าพระราชวัง เขาเห็นผู้หญิงคนหนึ่งกำลังอาบน้ำซึ่งมีรูปลักษณ์งดงามมาก จึงส่งคนไปสืบดู แม้ดาวิดจะได้ยินรายงานว่านางคือบัทเชบา ภรรยาของอูรียาห์ เขาก็ยังนำนางมาและร่วมหลับนอนกับนาง และหญิงนั้นก็ตั้งครรภ์

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

เมื่อถึงเวลาที่กษัตริย์ออกไปรบ (ข้อ 1)

หลังจากได้รับชัยชนะในสงครามกับอัมโมนถึงสองครั้ง ดาวิดจึงตัดสินใจที่จะพักผ่อน โดยประเมินว่าแม้เขาจะไม่ไปเองก็สามารถเอาชนะได้อย่างแน่นอน ดังนั้น เขาจึงส่งเพียงกองทัพที่นำโดยโยอาบไปในสงครามครั้งสุดท้ายกับอัมโมน ส่วนตนเอง อยู่ประทับที่พระราชวัง แต่พระคัมภีร์ระบุชัดเจนว่าเวลานี้คือ “เวลาที่บรรดากษัตริย์ออกไปรบ” ซึ่งหมายความว่าดาวิดควรจะอยู่ในสนามรบ ดาวิดละทิ้งหน้าที่ในฐานะกษัตริย์ของประเทศ ทำยที่สุดแล้ว ทางเลือกที่มั่งก่ายนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการทำบาป

ฉันกำลังลืมนจุดที่ควรอยู่หรือพันธกิจที่ต้องทำ และกำลังละทิ้งหน้าที่อยู่หรือไม่?

เดินเล่นบนดาดฟ้าพระราชวัง (ข้อ 2-3ก)

ดาวิดตกอยู่ในสภาพที่เกียจคร้านจนเพียงจะลุกจากพระแท่นในเวลาเย็น และเดินเล่นบนดาดฟ้าพระราชวังอย่างเบื่อหน่าย ทันใดนั้น เขาก็บังเอิญเห็นหญิงคนหนึ่ง กำลังอาบน้ำ และหลงใหลในเรือนร่างของนางจนตกเป็นทาสของตัณหาทางสายตาค หากเขาหยุดอยู่แค่นี้ ก็คงไม่มีอะไรเกิดขึ้น แต่ดาวิดกลับส่งคนไปสืบดูว่าหญิงนั้นเป็นใคร ในใจของเขาเกิดกามราคะขึ้นแล้ว และได้มาถึงขั้นที่ครุ่นคิดและดื่มด่ำกับบาปแห่งการล่วงประเวณี

สิ่งที่ยั่วยวนฉันด้วยตัณหาทางสายตา และทำให้ฉันดื่มด่ำกับการล่วงประเวณีคืออะไร?

ทรงร่วมหลับนอนกับนาง แล้วนางก็ตั้งครรภ์ (ข้อ 3ข-5)

คนที่ไปทำตามคำสั่งและกลับมาได้รายงานต่อดาวิดว่า “นางคือบัทเชบา บุตรสาวของเอลีอัม และเป็นภรรยาของอูรียาห์” นี่คือการขาดสติสุดท้ายจากพระเจ้า แต่ทว่า

ดาวิดผู้ซึ่งก้าวข้ามค้นหาทางสายตาและตกเป็นทาสของค้นหาทางเนื้อหนัง กลับไม่
หยุดยั้ง นำตัวนางมาและร่วมหลับนอนด้วย แม้จะคำนวณอย่างรอบคอบว่าเป็นการ
ร่วมหลับนอนในวันแรกหลังจากหมดประจำเดือน ซึ่งไม่ใช่วันที่ไข่ตก แต่บทเชบาก็ยัง
ตั้งครรภ์ นี่คือนิสัยที่พระเจ้าทรงกระทำ พระเจ้าทรงเริ่มจัดการกับการเสพติดผู้หญิง
อย่างรุนแรงของดาวิดแล้ว

เส้นทางแห่งบาปที่ฉันยังคงดึงดูดจะวิ่งไปให้ถึง แม้ว่าจะได้รับคำขาดสุดท้าย
จากพระเจ้าแล้วคืออะไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ได้ออกนอกกลุ่มนอกทางจากจุดที่ควรอยู่ ลืมพันธกิจของ
ตนเอง และละทิ้งหน้าที่ด้วยความเกียจคร้าน ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์ผู้ซึ่งตก
เป็นทาสของค้นหาแห่งดวงตาและค้นหาทางเนื้อหนัง จนหลงใหลในบาป ขอทรง
โปรดประคองข้าพระองค์ให้หันหลังกลับจากเส้นทางแห่งความบาปเมื่อได้รับคำขาด
สุดท้ายจากพระเจ้า

ล้างเท้าของเจ้าเสีย

6 ดาวิดทรงส่งคนไปหาโยอาบบอกว่า “จงส่งอูรียาห์คนฮิตไทต์มาให้เรา” โยอาบก็ส่งอูรียาห์ไปให้ดาวิด 7 เมื่ออูรียาห์มาเฝ้าพระองค์ ดาวิดรับสั่งถามว่าโยอาบเป็นอย่างไรบ้าง? พวกทหารเป็นอย่างไร? การสงครามเป็นอย่างไร? 8 แล้วดาวิดรับสั่งกับอูรียาห์ว่า “จงลงไปบ้านของเจ้า และล้างเท้าของเจ้าเสีย” อูรียาห์ก็ออกไปจากพระราชวัง และมีคนนำของประทานจากพระราชชาติามหลังเขาไปด้วย

ข้าพระบาทจะนอนหลับได้อย่างไร?

9 แต่อูรียาห์นอนที่ประตูพระราชวัง พร้อมกับมหาดเล็กทั้งหมดของเจ้านายของเขาและไม่ได้ลงไปที่บ้านของเขา 10 เมื่อพวกเขาทูลดาวิดให้ทรงทราบ “อูรียาห์ไม่ได้ลงไปที่บ้านของเขา พะยะคะ” ดาวิดรับสั่งแก่อูรียาห์ว่า “เจ้าเดินทางมาไม่ใช่หรือ? ทำไมไม่ลงไปบ้านของเจ้า?” 11 อูรียาห์ทูลตอบดาวิดว่า “หีบพันธสัญญาและอิสราเอลกับยูดาห์อาศัยในเพิง โยอาบเจ้านายของข้าพระบาทกับบรรดาข้าราชการของเจ้านายของข้าพระบาทตั้งค่ายอยู่ที่พื้นทุ่ง ส่วนข้าพระบาทเองจะไปบ้าน ไปกิน ไปดื่ม และนอนกับภรรยาของข้าพระบาทหรือ พะยะคะ? ฝ่าพระบาททรงพระชนม์อยู่และชีวิตของฝ่าพระบาททรงมีอยู่แน่ฉันใด ข้าพระบาทจะไม่ทำอย่างนี้เลย” 12 แล้วดาวิดก็รับสั่งแก่อูรียาห์ว่า “วันนี้ก็ค้างเสียที่นี้เถิด พรุ่งนี้เราจะส่งเจ้าไป” อูรียาห์ก็ค้างอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มในวันนั้นและวันต่อมา 13 ดาวิดทรงเรียกเขามา เขาก็มารับประทานและดื่มเฉพาะพระพักตร์ และพระองค์ทรงทำให้เขามีเมเมา ในตอนเย็นเขาก็ออกไปนอนกับพวกข้าราชการของเจ้านายของเขา แต่ไม่ได้ลงไปบ้านของเขา

เพื่อให้เขาถูกฆ่าตาย

14 พอรุ่งเช้าดาวิดทรงเขียนถึงโยอาบ และส่งไปกับมืออูรียาห์ 15 ดาวิดทรงเขียนจดหมายนั้นว่า “จงตั้งอูรียาห์ให้อยู่กองหน้าของการรบที่ดุเดือดที่สุด แล้วให้พวกเจ้าถอยไปจากเขาเพื่อให้เขาถูกฆ่าตาย”

บทสรุปพระคัมภีร์

เพื่อปกปิดความผิดบาปของตน ดาวิดจึงเรียกอูรียาห์ซึ่งอยู่ในสนามรบมาและบอกว่า “จงลงไปบ้านของเจ้า และล้างเท้าของเจ้าเสีย” แต่อูรียาห์ไม่ได้กลับไปที่บ้าน กลับนอนที่ประตูพระราชวังร่วมกับบรรดาข้าราชการ เมื่อแผนการล้มเหลว ดาวิดจึงเขียนจดหมายไปถึงโยอาบสั่งว่า “จงตั้งอูรียาห์ให้อยู่กองหน้าของการรบที่ดุเดือดที่สุด แล้วให้พวกเจ้าถอยไปจากเขาเพื่อให้เขาถูกฆ่าตาย”

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ล้างเท้าของเจ้าเสียบ (ข้อ 6-8)

ดาวิดเรียกตัวอุรียาห์กลับจากสนามรบมาอย่างเร่งด่วน แล้วสั่งว่า “จงลงไปบ้านของเจ้า และล้างเท้าของเจ้าเสียบ” เขายังส่งอาหารจากพระราชวังไปให้ประหนึ่งจะยกย่องในความเหน็ดเหนื่อยของเขา นี่คือเล่ห์เหลี่ยมที่จะทำให้อุรียาห์ร่วมหลับนอนกับบัทเชบา เพื่อจัดฉากให้ดูเหมือนว่าเด็กในท้องของนางเป็นลูกของอุรียาห์ แต่การคำนวณอย่างถี่ถ้วนของดาวิดก็ผิดพลาดอีกครั้ง เพราะพระเจ้าทรงตั้งพระทัยที่จะเปิดเผยบาปของเขาให้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาชาวโลก เราต้องไม่ปิดบังหรือซ่อนเร้นบาป แต่ต้องกลับใจ

บาปอะไรที่ฉันทคำนวณอย่างพิถีพิถันเพื่อพยายามจะปกปิด?

ข้าพระบาทจะนอนหลับได้อย่างไร? (ข้อ 9-13)

ผิดไปจากแผนของดาวิด อุรียาห์ไม่ได้กลับบ้าน แต่ไปนอนที่ประตูพระราชวังร่วมกับข้าราชการคนอื่น ๆ แม้ดาวิดจะชักใช้ แต่อูรียาห์ก็ตอบเพียงว่า “หีบพันธสัญญาและกองทัพอิสราเอลกำลังตั้งค่ายอยู่ แล้วข้าพระบาทจะไปพักผ่อนอย่างสบายใจคนเดียวได้อย่างไร” สำหรับดาวิดผู้ซึ่งทำบาปล่วงประเวณีในช่วงสงคราม ควรจะรู้สึกละอายใจเมื่อได้ยินเช่นนั้น แต่เพราะจิตใจของเขาด้านชาอย่างหนักจึงไม่ได้ยิน เขาพยายามปกปิดเรื่องนี้อีกครั้งโดยมอมเหล้าอุรียาห์และส่งเขาไป แต่อูรียาห์ก็ไม่ยอมกลับไปที่บ้านอีกเช่นเคย

คำพูดใดที่คนอื่นพูดพร่ำเตือนแต่ฉันก็ไม่ได้ยิน เพราะกำลังหน้ามืดตามัวอยู่กับการทำบาป?

เพื่อให้เขาถูกฆ่าตาย (ข้อ 14-15)

เมื่ออุรียาห์ไม่ยอมกลับบ้านจนถึงที่สุด ดาวิดจึงเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อกำจัดอุรียาห์ และจะนำบทเชบามาเป็นภรรยา ดังนั้น เขาจึงเขียนจดหมายไปถึงโยอาบสั่งว่า “จงส่งอุรียาห์ไปอยู่แนวหน้าให้ถูกข้าศึกฆ่าตายเสีย” และที่ยิ่งไปกว่านั้นคือเขาฝากจดหมายฉบับนั้นไปกับมือของอุรียาห์เอง เขากำลังใช้สติปัญญาทางยุทธศาสตร์ที่ควรจะใช้ในสนามรบไปกับเรื่องไร้สาระ ผลจากการที่เขาตกเป็นทาสของตัณหาทางสายตาและไม่ได้เหยียบย่ำหน่อแห่งกามราคะให้จมดิน เขาจึงก้าวข้ามการล่วงประเวณีและลงมือยุยงให้เกิดการจ้าวานฆ่า

บาปอะไรที่ฉันยังคงลงมือทำอย่างรวดเร็วให้จบ ๆ ไป แม้ว่าสภาพแวดล้อมและคนรอบข้างจะขัดขวาง?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพบาปแห่งความชั่วร้ายที่กระทำความผิดที่ใหญ่กว่าเพื่อปกปิดความผิดเดิม ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะก้าวไปสู่การกลับใจ โดยตระหนักว่าไม่ว่าจะคำนวณและวางแผนอย่างรอบคอบเพียงใด บาปก็ไม่สามารถถูกปกปิดได้ ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้ยินคำแนะนำที่ซื่อสัตย์จากคนรอบข้าง เพื่อให้ได้สติและหยุดการทำบาป

วันศุกร์
7 ส.ค.

อุรียาห์คนฮิตไทต์ก็ตายด้วย 2 ซามูเอล 11:16-21

โยอาบทำตามคำสั่ง

16 เมื่อโยอาบกำลังเฝ้าล้อมเมืองอยู่ ท่านจึงกำหนดให้อุรียาห์ไปที่ที่ท่านทราบว่ามีพวกทหารเข้มแข็งที่นั่น

ผลลัพธ์ของความจงรักภักดี

17 คนของเมืองนั้นก็ออกมาสู้รบกับโยอาบ มีทหารบางคนคือทหารของดาวิดล้มตาย อุรียาห์คนฮิตไทต์ก็ตายด้วย

จงทูลว่าอุรียาห์ก็ตายด้วย

18 โยอาบจึงส่งคนไปทูลเรื่องการรบทั้งสิ้นให้ดาวิดทรงทราบ 19 ท่านกำชับผู้สื่อสารนั้นว่า “เมื่อเจ้าทูลเรื่องราวการรบทั้งสิ้นต่อพระราชาเสร็จแล้ว 20 ถ้าพระราชากริ้วขึ้นมาและตรัสถามเจ้าว่า ‘ทำไมพวกเจ้าจึงเข้ารบใกล้เมืองนั้น? พวกเจ้าไม่รู้หรือว่าเขาจะยิงจากกำแพง?’ 21 ใครฆ่าอาบีเมเลคบุตรเยรูบเบเซท ไม่ใช่ผู้หญิงคนหนึ่งเอาหินไม่ท่อนบนทุ่มเขาจากกำแพงเมือง จนเขาตายที่เมืองเฮเบศหรือ? ทำไมพวกเจ้าจึงเข้าไปใกล้กำแพง?’ ให้เจ้ากราบทูลว่า ‘อุรียาห์คนฮิตไทต์ผู้รับใช้ของฝ่าพระบาทก็ตายด้วย’ ”

บทสรุปพระคัมภีร์

โยอาบพาอูรียาห์ไปไว้ในจุดที่อันตรายซึ่งมีทหารของฝ่ายศัตรูอยู่ เมื่อชาวเมืองออกมาสู้รบกับโยอาบ อูรียาห์ก็ถูกฆ่าตายพร้อมกับทหารบางส่วนของดาวิด โยอาบส่งผู้สื่อสารไปรายงานสถานการณ์สงครามต่อดาวิด โดยสั่งว่า “ถ้ากษัตริย์กริ้ว ก็จงทูลว่าอูรียาห์ก็ตายด้วย”

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

โยอาบทำตามคำสั่ง (ข้อ 16)

เมื่อโยอาบอ่านจดหมายที่ดาวิดส่งมา เขาก็เข้าใจความหมายนั้นได้ทันที ดังนั้น เขาจึงวางตำแหน่งอุรียาห์ให้อยู่ในจุดที่มีทหารกล้าของฝ่ายศัตรูอยู่ตามที่เขียนไว้ในจดหมาย เขาตระหนักถึงเจตนาแอบแฝงของดาวิดและให้ความร่วมมือในเรื่องนั้น แม้ว่าโยอาบจะเป็นคนฉวยโอกาสและชอบทำอะไรตามใจตัวเอง (บทที่ 3) แต่ดาวิดก็รู้เรื่องนั้นดีและยังคงตั้งใจใช้ประโยชน์จากเขา หากฉันไม่กลับใจจากความบาป ทำยที่สุดแล้ว คนรอบข้างก็จะเข้ามามีส่วนร่วมในการทำความผิดด้วย นี่คือธรรมชาติของความบาป

ความชั่วร้ายของฉันที่ทำให้คนอื่นต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการทำความผิด เพราะฉันไม่ได้กลับใจคืออะไร?

ผลลัพธ์ของความจงรักภักดี (ข้อ 17)

อุรียาห์รับคำสั่งจากโยอาบผู้บังคับบัญชาและออกไปสู่สนามรบ เขาปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อสัตย์ แต่ผลลัพธ์ที่ได้คือความพ่ายแพ้และความตาย แม้ว่าในสายตาชาวโลกจะมองเขาเหมือนคนที่ซื่อสัตย์ แต่พระเจ้าทรงจดจำความจงรักภักดีของอุรียาห์ และใส่ชื่อของเขาไว้ในลำดับพงศ์พันธุ์ของพระเยซู (มัทธิว 1:6) แม้ว่าฉันจะเชื่อฟังและประยุกต์ใช้ในการแบกกางเขนตามพระวาทะ แต่ผลลัพธ์ตรงหน้าอาจไม่ดีในทันทีถึงอย่างนั้น เมื่อเรายังคงรักษาความเชื่อและก้าวเดินต่อไปอย่างซื่อตรง ในท้ายที่สุดพระเจ้าจะทรงตอบแทนให้

สิ่งที่ทำให้ฉันท้อแท้ใจเพราะนำพระวาทะไปประยุกต์ใช้แล้วแต่ผลลัพธ์กลับไม่ดีคืออะไร?

จงทูลว่าอุรียาห์ก็ตายด้วย (ข้อ 18-21)

โยอาบส่งผู้สื่อสารไปหาดาวิดพร้อมสั่งว่า “ถ้ากษัตริย์ตำหนิเรื่องยุทธวิธีที่พ่ายแพ้ ก็จงทูลว่าอุรียาห์ก็ตายด้วย” เขารู้ว่าเพียงคำพูดเดี๋ยวนี้อาจจะทำให้ความกลัวของดาวิดสงบลง นอกจากนี้ ยังมีการคาดการณ์แอบแฝงอยู่เพื่อก่อกวนจิตใจของดาวิด โดยแสดงให้เห็นว่าเขาหลงรู้ถึงเจตนาของกษัตริย์ ดาวิดและอาณาจักรของเขาที่เคยแข็งแกร่งขึ้นเรื่อย ๆ เพราะมีพระเจ้าสถิตอยู่ด้วย บัดนี้ได้อันตรายหายไปแล้ว เหลือเพียงกษัตริย์และขุนนางที่จมอยู่ในบาปเท่านั้น เช่นนี้เอง บาปมีพลังที่จะผลักดันให้เกิดวิกฤตไม่เพียงแต่ระดับบุคคล แต่รวมถึงระดับประเทศด้วย

ฉันกำลังพยายามก่อกวนจิตใจของคนอื่นเพื่อตักตวงผลประโยชน์ส่วนตัวอยู่หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพว่าเพราะการที่ข้าพระองค์ไม่สำนึกผิด ทำให้ผู้อื่นต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับความคิดนี้ด้วย ข้าพระองค์ยังเห็นแก่ตัว พยายามเอาเปรียบความอ่อนแอของผู้อื่นเพื่อผลประโยชน์ของตนเองโดยไม่คำนึงถึงสิ่งใด โปรดช่วยให้ข้าพระองค์สำนึกผิดก่อนและหลุดพ้นจากบาป และขอให้ข้าพระองค์ปฏิบัติตามพระวอนด้วยความรักดีอย่างถึงที่สุด โดยเชื่อมั่นว่าพระองค์จะทรงตอบแทนข้าพระองค์

วันเสาร์

8 ส.ค.

สิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรพระยาห์เวห์

2 ซามูเอล 11:22-27

อย่าให้เรื่องนี้ทำให้ท่านทุกข์ใจ

22 ผู้สื่อสารก็ไป เขามาทูลดาวิดให้ทรงทราบทุกอย่างตามที่โยอาบส่งเขามา
23 ผู้สื่อสารนั้นกราบทูลดาวิดว่า “คนเหล่านั้นมีกำลังเหนือเรา และออกมาสู้กับเรา
ที่กลางทุ่ง แต่เราไล่พวกเขาไปถึงทางเข้าประตูเมือง 24 แล้วทหารธนูก็ยิงทหารของ
ฝ่าพระบาทจากกำแพง ทหารของพระราชาก็สิ้นชีวิต และอูรียาห์คนฮิตไทต์
ทหารของฝ่าพระบาทก็สิ้นชีวิตด้วย” 25 ดาวิดก็รับสั่งผู้สื่อสารนั้นว่า “จงหนุนใจโย-
อาบและจงบอกท่านดังนี้ว่า ‘อย่าให้เรื่องนี้ทำให้ท่านทุกข์ใจ เพราะดาบย่อมสังหารไม่ว่า
คนนั้นหรือคนนี้ จงสู้รบให้เข้มแข็งขึ้น และทำลายเมืองนั้นเสียให้ได้’ ”

นางก็คร่ำครวญ

26 เมื่อภรรยาของอูรียาห์ทราบว่า อูรียาห์สามีของนางสิ้นชีวิตแล้ว นางก็คร่ำ
ครวญเรื่องสามีของนาง

ประสูติโอรสองค์หนึ่ง

27 เมื่อการไว้ทุกข์ผ่านไปแล้ว ดาวิดก็ส่งคนไปให้นางมาที่พระราชวัง และ
นางก็ได้เป็นมเหสีองค์หนึ่งของพระองค์ ประสูติโอรสองค์หนึ่งให้พระองค์ แต่สิ่งซึ่งดา-
วิดทรงทำนั้นชั่วร้ายในสายพระเนตรพระยาห์เวห์

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อผู้สื่อข่าวรายงานสถานการณ์การรบพร้อมกับการตายของอูรียาห์ต่อดาวิด ดาวิดจึงสั่งว่า “อย่าให้เรื่องนี้ทำให้ท่านทุกข์ใจ” บัทเชบาร้องให้คร่ำครวญให้กับการตายของสามีและจัดการงานศพจนเสร็จสิ้น ดาวิดรับบัทเชบามาเป็นภรรยาและนางให้กำเนิดบุตรชาย แต่สิ่งนี้เป็นความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

อย่าให้เรื่องนี้ทำให้ท่านทุกข์ใจ (ข้อ 22-25)

ผู้สื่อข่าวรายงานการสู้รบต่อดาวิดและทูลว่าอุรีयाห์ก็เสียชีวิตด้วยเช่นกัน ดาวิดจึงบอกว่า “จงบอกโยอาบว่าอย่ากลุ้มใจในเรื่องนี้เลย” เพราะความบาปทำให้เขาเกิดความด้านชาฝ่ายจิตวิญญาณ เขาจึงมองว่าความเสียสละของขุนนางผู้ซื่อสัตย์เป็นเรื่องไม่สำคัญ ยิ่งไปกว่านั้น เขายังปั้นแต่งว่าการตายของอุรีयाห์เป็นไปตามธรรมชาติของสงคราม โดยบอกว่าความสูญเสียในสงครามเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ดาวิดคือผู้บงการฆ่าอุรีयाห์อย่างชัดเจน นี่ไม่ใช่เรื่องที่ไม่ต้องกังวลปกติทั่วไป แต่เป็นเรื่องที่ต้องกังวลอย่างหนักและต้องกลับใจ

ฉันทำผิดแล้วยังหนีความรับผิดชอบโดยพูดว่า “ช่วยไม่ได้นี่นา ใคร ๆ ก็ทำกันทั้งนั้น” อยู่หรือไม่?

นางก็คร่ำครวญ (ข้อ 26)

เมื่อบาทเชบาได้ยื่นข่าวการตายของอุรีयाห์สามีของตน นางก็ร้องไห้คร่ำครวญ การที่ต้องพบกับความตายของสามีในขณะที่กำลังตั้งครรภ์ลูกของดาวิด คงทำให้นางมีความรู้สึกที่ซับซ้อนปะปนกัน ทั้งความรู้สึกผิด ความกลัว ความโล่งใจ ความเศร้า และความเสียใจ อย่างไรก็ตาม น้ำตาของนางไม่ใช่หยาดน้ำตาแห่งการกลับใจ แต่เป็นเพียงน้ำตาที่ไหลออกมาจากอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์เท่านั้น แม้ว่าดาวิดจะเป็นผู้ก่อบาปทั้งหมด แต่อย่างไรนางก็ไม่สามารถหลุดพ้นจากบาปนี้ได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น บาทเชบาเองก็จำเป็นต้องกลับใจเช่นกัน

น้ำตาที่ฉันไหลออกมาเป็นหยาดน้ำตาแห่งการกลับใจ หรือเป็นเพียงน้ำตาที่ไหลออกมาตามอารมณ์ความรู้สึกเท่านั้น?

ประสูติโอรสองค์หนึ่ง (ข้อ 27)

หลังจากบัทเซบาทำพิธีศพให้สามีเสร็จแล้ว ดาวิดก็รับนางมาที่พระราชวังและตั้งเป็นพระมเหสี และนางให้ประสูติพระราชโอรสองค์หนึ่ง บัดนี้เขาคาดหวังว่าบาปแห่งการล่วงประเวณีและการจ้างวานฆ่าจะถูกฝังกลบไปอย่างเงียบงัน แต่พระคัมภีร์กล่าวว่า “แต่สิ่งที่ดาวิดทรงทำนั้นเป็นความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์” แม้จะหลอกลวงสายตามนุษย์ได้ แต่ก็ไม่อาจหลอกลวงสายพระเนตรของพระเจ้าได้ ไม่ว่าฉันจะพยายามปกปิดบาปมากเพียงใด พระเจ้าก็จะทรงค้นพบบาปนั้นอย่างแน่นอน ดังนั้น สิ่งที่ธรรมิกชนต้องการไม่ใช่การปกปิดที่แนบเนียน แต่คือการกลับใจอย่างแท้จริง

บาปที่ฉันต้องเลิกปกปิด และนำมาเปิดเผยเพื่อกลับใจต่อหน้าพระเจ้าและผู้คนคืออะไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดอภัยให้ความผิดอันของข้าพระองค์ที่พยายามหาข้ออ้างอย่างแยบยลให้กับบาปและหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะหยุดน้ำตาแห่งอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ และหลังหยาดน้ำตาแห่งการกลับใจอย่างแท้จริง หากมีบาปที่แอบซ่อนไว้ ข้าพระองค์ขอสารภาพอย่างซื่อสัตย์ต่อหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้า และกลับใจเพื่อจะได้สัมผัสกับพระคุณแห่งการอภัยและการฟื้นฟู

ทรงใช้นาธานไป

1 พระยาห์เวห์ทรงใช้นาธานไปหาดาวิด นาธันก็ไปเข้าเฝ้าและทูลพระองค์ว่า “ในเมืองหนึ่งมีชายสองคน คนหนึ่งมั่งมี อีกคนหนึ่งยากจน 2 คนมั่งมีนั้นมีแพะแกะและโคมากมาย 3 แต่คนจนนั้นไม่มีอะไรเลย เว้นแต่แกะตัวเมียตัวเล็ก ๆ ตัวเดียวที่เขาซื้อมาซึ่งเขาเลี้ยงไว้ มันเติบโตมากับเขาและบรรดาบุตรของเขา มันกินอาหารที่เขากิน และดื่มจากถ้วยเดียวกับเขา นอนในอกของเขา และเป็นเหมือนบุตรสาวของเขา 4 ฝ่ายคนมั่งมีคนนั้นมีแขกคนหนึ่งเดินทางมา เขาเสียดายที่จะเอาแพะแกะหรือโคของเขามาทำอาหารเลี้ยงคนที่เดินทางมานั้น จึงเอาแกะตัวเมียของคนจนนั้นเตรียมเป็นอาหารให้แก่ชายที่มาเยี่ยม”

คนที่ทำเช่นนั้นสมควรตาย

5 ดาวิดกริ้วคนนั้นมาก และรับสั่งแก่นาธานว่า “พระยาห์เวห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด คนที่ทำเช่นนั้นสมควรตาย 6 และจะต้องคืนลูกแกะตัวเมียให้สี่เท่าเพราะเขาได้ทำสิ่งนี้ และเพราะว่าเขาไม่มีความเมตตา”

การดูหมิ่นพระวณะ

7 นาธันจึงทูลดาวิดว่า “ฝ่าพระบาทนั้นแหละคือชายคนนั้น พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ‘เราได้เจิมตั้งเจ้าไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล และเราช่วยกู้เจ้าออกมาจากมือของซาอูล 8 และเราได้มอบเชื้อวงศ์เจ้านายของเจ้าให้เจ้า และได้มอบเหล่ามเหสีของเจ้านายของเจ้าไว้ในอกของเจ้า และมอบวงศ์วานของอิสราเอลและยูดาห์ให้แก่เจ้า ถ้าเท่านี้ยังน้อยไป เราจะเพิ่มให้มากกว่านี้ 9 ทำไมเจ้า

ดูหมิ่นพระวอพระยารั้ว? ทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรของพระองค์ เจ้าประ-
หารอุรียาห์คนฮิตไทต์ด้วยดาบ เอาจรรยาของเขามาเป็นมรรยาทของเจ้า และฆ่าเขา
เสียด้วยดาบของคนอัมโมน

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อนาอันเล่าเรื่องเศรษฐกิจที่แย่งชิงลูกแกะของคนยากจนให้ดาวิดฟัง ดาวิดโกรธ
มากและสั่งให้ประหารชีวิตชายคนนั้น พร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายให้สี่เท่า ด้วยเหตุนี้
นาอันจึงประกาศว่า “ฝ่าพระบาทนั้นแหละคือชายคนนั้น” และตำหนิดาวิดที่ทำบาป
ด้วยการดูหมิ่นพระวอพระยารั้ว ฆ่าอุรียาห์และแย่งชิงมรรยาทของเขา

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

ทรงใช้นาธันไป (ข้อ 1-4)

นาธัน ผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมาให้ไปหาดาวิด เขาเล่าเรื่องเศรษฐกิจที่แย่งชิงลูกแกะตัวเมียของคนยากจนซึ่งเปรียบเสมือนลูกสาวไป นี่คือการอุปมาเพื่อเปิดโปงบาปของดาวิดที่ยังคงนิ่งเฉยหลังจากล่วงประเวณีกับบัทเชบาเมื่อปีก่อน มนุษย์ที่ประอะเปื้อนไปด้วยบาปขาดความสามารถที่จะเปิดเผยบาปของตนเองได้ แม้ว่าจะทำบาปไปแล้ว เขาพยายามหาเหตุผลมาปกปิด ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงเสด็จมาหาเพื่อให้เราเผชิญหน้ากับความบาปของตนเอง เป็นพระคุณที่บาปไม่ได้ถูกฝังไว้ แต่ถูกเปิดเผยออกมา

ฉันหวังแทนสิ่งที่เป็นของตนเอง ในขณะที่โลกในสิ่งที่เป็นของคนอื่นอย่างไม่ยังคิดหรือไม่? ฉันปกปิดบาปอะไรอย่างลับ ๆ โดยรู้สึกปลอดภัยเพียงเพราะเวลาได้ผ่านไปแล้ว?

คนที่ทำเช่นนั้นสมควรตาย (ข้อ 5-6)

ดาวิดเดือดดาลกับเรื่องราวของนาธัน ถึงขั้นสาบานในพระนามของพระยาห์เวห์และกล่าวโทษว่า “ชายคนนั้นสมควรตาย” โดยไม่รู้เลยว่าเศรษฐกิจผู้ชั่วร้ายคนนั้นก็คือตัวเขาเอง จิตสำนึกของเขาด้านชาจนไม่ได้ฟังอุปมานี้ว่าเป็นเรื่องของตนเอง หากเราไม่ใช้พระวจนะเพื่อมองดูความบาปของตนเองทุกวัน ท้ายที่สุดเราก็จะมองไม่เห็นท่อนไม้ในตาตนเอง แต่มองเห็นเพียงผงในตาคนอื่น ไม่ว่าพระวจนะตอนใดก็ต้องไม่ฟังว่าเป็นเรื่องของคนอื่น แต่ต้องฟังว่าเป็น “เรื่องของฉัน” การกลับใจจึงจะพรั่งพรูออกมาและกลายเป็นชีวิตที่ได้รับพระพร

เมื่อฉันได้ยินพระวจนะ ฉันได้ยินในฐานะเรื่องราวของคนอื่น หรือในฐานะ “เรื่องราวของฉัน” ซึ่งเป็นคำเตือนที่มุ่งตรงมาที่ฉัน?

การดูหมิ่นพระวจนะ (ข้อ 7-9)

นาอันกล่าวกับดาวิดผู้ซึ่งไม่รู้ตัวว่าตนทำบาปว่า “ท่านคือคนนั้นแหละ!” พระเจ้าทรงช่วยดาวิดให้พ้นจากเงื้อมมือของซาอูลและแต่งตั้งเขาเป็นกษัตริย์ อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางความอุดมสมบูรณ์ เขากลับขาดความกตัญญูและดูหมิ่นพระวจนะไม่ว่าความสำเร็จหรือพระคุณที่ได้รับจะยิ่งใหญ่สักเพียงใด หากเราละทิ้งพระวจนะ ในที่สุดเราก็จะยกตัวเองเป็นมาตรฐานและดูหมิ่นพระเจ้า เมื่อเราให้ตัวเองเป็นกษัตริย์เหนือชีวิต และละทิ้งพระวจนะ เราก็จะลงมือทำสิ่งชั่วร้าย

บาปอะไรของฉันที่ทำให้ถูกตำหนิว่า “เจ้าคือคนนั้นแหละ”? การดูหมิ่นพระวจนะไม่ได้ทำให้ฉันต้องทนทุกข์ทรมานบ้างเลยหรือ?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงมาหาข้าพระองค์และเปิดเผยความบาปให้เห็น แม้ว่าข้าพระองค์จะเป็นคนบาปที่ดูหมิ่นพระวจนะก็ตาม ข้าพระองค์ขอสารภาพบาปแห่งความไร้สำนึก ที่มักจะกล่าวโทษความผิดของผู้อื่น แต่กลับมองไม่เห็นความผิดในตนเอง ขอทรงโปรดประทานพระคุณให้ข้าพระองค์ได้ฟังคำสอนและคำตักเตือนต่อหน้าพระวจนะว่าเป็นเรื่องของตนเองทุกวัน และหันหลังกลับจากความบาปด้วยเถิด

หัวข้อ : “ท่านคือชายคนนั้น”

โดย : คุณสุวภัทร มุสิกธรรม

กษัตริย์ดาวิดเป็นคนที่พระเจ้าทรงรักและทรงใช้ แต่เมื่อเขาพ่ายแพ้ต่อความปรารถนาของตน เขาพยายามปกปิดบาปของตัวเอง จากบาปหนึ่งนำไปสู่อีกบาปหนึ่ง จนทำให้อุริยาห์ต้องเสียชีวิต กษัตริย์ดาวิดมองเห็นความผิดของชายผู้มั่งมีในเรื่องเล่าของนาถันได้อย่างชัดเจน เขาโกรธและตัดสินชายคนนั้น แต่กลับไม่รู้เลยว่าชายคนนั้นคือตัวเขาเอง ฉันเองก็เป็นเช่นเดียวกัน บางครั้งฉันมองเห็นความผิดของผู้อื่นได้ง่าย เห็นสิ่งที่คนอื่นควรแก้ไข แต่กลับมองไม่เห็นความบกพร่องและบาปในใจของตนเอง พระเจ้าทรงใช้พระวจนะเหมือนนาถันที่เข้ามาหาดาวิด พระองค์ทรงเปิดเผยสิ่งที่ฉันพยายามซ่อน ไม่ใช่เพื่อทำลายแต่เพื่อให้กลับใจและได้รับการเปลี่ยนแปลง

คำว่า “ท่านคือชายคนนั้น” ไม่ใช่เพียงคำตำหนิแต่เป็นเสียงเรียกจากพระเจ้าที่บอกว่า “จงหยุด หันกลับมาและกลับมาหาเรา” ฉันเรียนรู้ว่าไม่ควรพึ่งพระวจนะเพื่อมองหาความผิดของคนอื่น แต่ต้องเปิดใจให้พระเจ้าส่องเข้ามาในชีวิต แม้วันนี้ฉันได้รับพระคุณมากเพียงใด หากฉันห่างจากพระวจนะและเริ่มเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางตั้งตัวเองเป็น “กษัตริย์” เหนือชีวิต และละทิ้งพระวจนะ ฉันก็จะเริ่มทำสิ่งชั่วร้าย ในที่สุดจะดูหมิ่นพระเจ้า ขอให้ทุกวันเมื่อฉันอ่านเฝ้าเดี่ยว ขอให้ฉันกล้ายอมรับความจริง กลับใจจากบาป และให้พระเจ้าเป็นกษัตริย์เหนือชีวิตไม่ใช่ให้ความต้องการของตัวเองเป็นผู้ควบคุม

การนำไปใช้ : ฉันจะอ่านและศึกษาเฝ้าเดี่ยวอย่างสม่ำเสมอ และแนะนำให้คนใกล้ชิดได้รู้จักการเฝ้าเดี่ยว

วันจันทร์

10 ส.ค.

เราได้ทำบาปต่อพระยาห์เวห์แล้ว

2 ซามูเอล 12:10-17

เราจะให้เหตุร้ายเกิดขึ้นกับเจ้า

10 เพราะฉะนั้นบัดนี้ดาบนั้นจะไม่คลาดไปจากราชวงศ์ของเจ้าตลอดไป เพราะเจ้าได้ดูหมิ่นเรา เอาภรรยาของอุรียาห์คนฮิตไทต์มาเป็นภรรยาของเจ้า’ 11 พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า นี่แน่ะ เราจะให้เหตุร้ายเกิดขึ้นกับเจ้า จากครอบครัวของเจ้าเอง และต่อหน้าเจ้า เราจะเอาเหล่าภรรยาของเจ้าไปให้แก่เพื่อนของเจ้า ผู้นั้นจะนอนร่วมกับเหล่าภรรยาของเจ้าอย่างเปิดเผย 12 เพราะเจ้าทำการนั้นอย่างลับ ๆ แต่เราจะทำการนี้ต่อหน้าอิสราเอลทั้งสิ้นอย่างเปิดเผย”

สิ้นพระชนม์แน่นอน

13 ดาวิดจึงรับสั่งกับนาธันว่า “เราได้ทำบาปต่อพระยาห์เวห์แล้ว” และนาธันทูลดาวิดว่า “พระยาห์เวห์ทรงให้อภัยบาปของฝ่าพระบาทแล้ว ฝ่าพระบาทจะไม่สิ้นพระชนม์ 14 อย่างไรก็ตาม เพราะฝ่าพระบาทได้หมิ่นประมาทพระยาห์เวห์จริง ๆ ด้วยการกระทำครั้งนี้ ราชโอรสที่ประสูติมานั้นจะสิ้นพระชนม์แน่นอน” 15 แล้วนาธันก็กลับไปยังบ้านของเขา แล้วพระยาห์เวห์ทรงทำให้ราชโอรสนั้น ซึ่งภรรยาของอุรียาห์ประสูติ ให้แก่ดาวิดประจวบหน้า

บรรทมบนพื้นดินคืนยังรุ่ง

16 ดาวิดก็ทรงอ้อนวอนพระเจ้าเพื่อพระกุมารนั้น และดาวิดทรงอดอาหารและบรรทมบนพื้นดินคืนยังรุ่ง 17 พวกผู้ใหญ่ในราชสำนักของพระองค์ก็ลุกขึ้นมายืนเข้าเฝ้าอยู่ หมายจะทูลเชิญให้พระองค์ทรงลุกจากพื้นดิน แต่พระองค์ไม่ทรงยอมและไม่เสวยกับเขาทั้งหลาย

บทสรุปพระคัมภีร์

เพราะความบาปของดาวิด จึงมีคำทำนายถึงภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้น คือดาบจะไม่คลาดไปจากราชวงศ์ของเขา และบรรดาภรรยาของเขาจะถูกทำให้เสื่อมเสียเกียรติในที่สาธารณะ แม้ดาวิดจะรอดพ้นความตายเพราะสารภาพบาป แต่เนื่องจากเขาได้ให้โอกาสแก่ศัตรูของพระเจ้าเพื่อใส่ร้าย เด็กที่เกิดมาจึงต้องตาย เมื่อเด็กป่วยหนัก ดาวิดก็อดอาหารและชบน้ำลงกับพื้นตลอดทั้งคืนเพื่อวิงวอนขอพระเจ้า

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

เราจะให้เหตุร้ายเกิดขึ้นกับเจ้า (ข้อ 10-12)

พระเจ้าทรงตอบแทนดาวิดตามการกระทำของเขา และลงโทษเขาอย่างหนัก พระเจ้าทรงอภัยให้คนบาปที่กลับใจ แต่พระองค์ทรงเอาผิดกับบาปที่เขากระทำ ไม่ว่าจะเป็นความบาปที่แอบทำอย่างลับ ๆ เพียงใด ก็ไม่มีสิ่งใดที่ไม่ถูกเปิดเผยต่อหน้าพระเจ้า เหตุผลที่พระเจ้าทรงตีสอนอย่างเคร่งครัดเช่นนี้ ไม่ใช่เพื่อสร้างความอับอายให้แก่เรา แต่เพื่อให้เราไม่ทำบาปแบบเดิมอีก และดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์ตามพันธกิจ หากเรากำลังถูกตีสอน นั่นคือข้อพิสูจน์ว่าเราได้รับความรัก

บาปที่ซ่อนเร้นของฉันที่ฉันได้ตระหนักผ่านความอับอายและความทุกข์ยากที่เผชิญคืออะไร?

สิ้นพระชนม์แน่นอน (ข้อ 13-15)

เมื่อนาธันตักเตือน ดาวิดไม่แก้ตัวและสารภาพทันทีว่า “เราได้ทำบาปต่อพระยาห์เวห์แล้ว” พระเจ้าทรงรับการกลับใจของเขาและทรงให้อภัย แต่ทรงเอาชีวิตของเด็กไปเป็นค่าชดใช้ของความบาป นั่นเป็นเพราะความบาปของดาวิดได้เปิดโอกาสให้ศัตรูของพระเจ้าเยาะเย้ย เราคือปุโรหิตหลวงผู้เป็นตัวแทนของพระเจ้าในโลกนี้ บาปของฉันไม่ได้จบลงแค่ตัวฉันเพียงคนเดียว แต่ได้บดบังพระสิริของพระเจ้า การตระหนักถึงความบาปของตนเองผ่านทางพระวจนะ และหันหลังกลับมาเป็นแบบอย่างแก่โลกนี้ คือพันธกิจของฉัน

ฉันยอมรับและกลับใจทันทีสำหรับความบาปที่ได้ตระหนักผ่านพระวจนะหรือไม่? ฉันกำลังเป็นแบบอย่างที่บริสุทธิ์ในคริสตจักรที่ฉันสังกัดอยู่หรือไม่?

บรรทมบนพื้นดินคืนยังรุ่ง (ข้อ 16-17)

เมื่อเด็กป่วยหนักอันเป็นผลจากความบาป ดาวิดจึงอดอาหารและซบหน้าลงถึงดินตลอดคืนเพื่อวิงวอนต่อพระเจ้า สำหรับพ่อแม่แล้ว ความเจ็บปวดของลูกนั้นยิ่งใหญ่กว่าความเจ็บปวดที่เนื้อหนังของตนเองถูกฉีกขาดเสียอีก คำอธิษฐานของดาวิดคือการดิ้นรนอย่างสุดกำลังที่พึ่งพิงพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของสิทธิอำนาจเหนือชีวิต ผู้ที่กลับใจจากความบาปจะไม่วิงวอนเมื่อถึงเวลาแห่งความทุกข์ยาก แต่จะก้าวออกไปหาพระเจ้า เราต้องวิงวอนอย่างเต็มที่ในทุกสถานการณ์ แต่ต้องมอบผลลัพธ์นั้นไว้กับพระประสงค์ของพระเจ้าผู้แสนดีอย่างสมบูรณ์

บาปอะไรของฉันที่ต้องเผชิญท่ามกลางความทุกข์ยากของลูก? ฉันควรละทิ้งเจตจำนงของตนเองและมอบผลลัพธ์ทั้งหมดไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะเข้าหาพระเจ้าอย่างจริงใจ ผู้ทรงทราบบาปที่ซ่อนเร้นทั้งหมดของข้าพระองค์ และกลับใจเสียใหม่ โดยยอมรับว่าความทุกข์นั้นอ่อนแอกว่าบาปของข้าพระองค์ ขอให้ข้าพระองค์นอบน้อมและแสวงหาพระคุณเมื่อพระองค์ทรงลงโทษข้าพระองค์ด้วยความรัก ผ่านความทุกข์นี้ ขอให้ข้าพระองค์ตระหนักถึงความอ่อนแอ กลับใจ และเป็นแบบอย่างแห่งความเชื่อและการกลับใจ

วันอังคาร

11 ส.ค.

เราจะตามเด็กนั้นไป

2 ซามูเอล 12:18-23

พระกุนารนั้นสิ้นพระชนม์แล้ว

18 พอวันที่เจ็ดพระกุนารนั้นก็สิ้นพระชนม์ ส่วนข้าราชการของดาวิดก็กลัว ไม่กล้าทูลดาวิดว่าพระกุนารนั้นสิ้นพระชนม์แล้ว เขาพูดกันว่า “ดูสิ เมื่อพระกุนารนั้นทรงพระชนม์อยู่ เราทูลพระองค์ พระองค์ไม่ทรงฟังเสียงของเรา แล้วเราจะทูลได้อย่างไรว่าพระกุนารนั้นสิ้นพระชนม์แล้ว พระองค์ก็อาจทำอันตรายต่อตัวพระองค์เอง”

ดาวิดทรงลุกขึ้นจากพื้นดิน

19 แต่เมื่อดาวิดทอดพระเนตรเห็นข้าราชการกระซิบกระซาบกันอยู่ ดาวิดเข้าพระทัยว่าพระกุนารนั้นสิ้นพระชนม์แล้ว ดาวิดจึงรับสั่งถามข้าราชการของพระองค์ว่า “เด็กนั้นสิ้นชีวิตแล้วหรือ?” เขาทูลตอบว่า “สิ้นพระชนม์แล้ว พะยะคะ” 20 แล้วดาวิดทรงลุกขึ้นจากพื้นดินชำระพระกาย ซโลมพระองค์ เปลี่ยนฉลองพระองค์ ดำเนินเข้าไปในพระนิเวศของพระยาร์เวห์และนมัสการ แล้วเสด็จกลับพระราชวังของพระองค์รับสั่งให้จัดอาหารมา แล้วพระองค์ก็เสวย

พระยาร์เวห์อาจจะทรงเมตตาเรา

21 ข้าราชการจึงทูลถามพระองค์ว่า “ทำไมฝ่าพระบาททรงทำเช่นนี้? ฝ่าพระบาททรงอดอาหารและกันแสงเพื่อพระกุนารนั้น เมื่อทรงพระชนม์อยู่ แต่เมื่อพระกุนารนั้นสิ้นพระชนม์แล้ว ฝ่าพระบาทก็ทรงลุกขึ้นเสวยอาหาร” 22 พระองค์รับสั่งว่า “เมื่อเด็กนั้นมีชีวิตอยู่ เราอดอาหารและร้องไห้ เพราะเราว่า ‘ใครจะทราบได้ว่าพระยาร์เวห์อาจจะทรงเมตตาเรา โปรดให้เด็กนั้นมีชีวิตต่อได้’ 23 แต่เดี๋ยวนี้เขาสิ้นชีวิตแล้ว เราจะอดอาหารทำไม? เราจะทำเด็กให้ฟื้นขึ้นมาได้หรือ? มีแต่เราจะตามเด็กนั้นไป เราจะ

“ไม่กลับมาหาเรา”

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อเด็กที่บัพเตสมาประสูติกับดาวิดเสียชีวิตรองหลังจากเจ็ดวัน บรรดาข้าราชการก็กลัวว่ากษัตริย์จะเสียพระทัย แต่เมื่อดาวิดรู้แล้ว เขาก็เลิกอดอาหาร อาบน้ำ และไปนมัสการพระยาห์เวห์ ตอนที่เด็กยังมีชีวิตอยู่ เขาได้แสวงหาพระคุณ แต่เมื่อเด็กตายไปแล้ว เขาก็ยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระเจ้าและกลับไปใช้ชีวิตตามปกติ

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

พระกษัตริย์นั้นสิ้นพระชนม์แล้ว (ข้อ 18)

บาปของดาวิดได้รับการอภัยแล้ว แต่เด็กที่เกิดขึ้นจากความบาปนั้นเสียชีวิตในวันที่ 7 พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความยุติธรรม พระองค์จึงทรงเรียกร้องค่าตอบแทนสำหรับบาปอย่างแน่นอน ในเวลานั้น บรรดาข้าราชการพยายามปกปิดการตายของโอรสเพราะกลัวว่ากษัตริย์จะเสียพระทัย แต่การปิดบังเหตุการณ์ไว้นั้นไม่ใช่ทางออกที่ดีที่สุด ทางออกที่แท้จริงคือการเผชิญหน้ากับสิ่งที่เกิดขึ้นตามพระวอนะ การกลับใจและการฟื้นฟูที่แท้จริงจะเริ่มต้นก็ต่อเมื่อเราไม่หลีกหนี แต่เผชิญหน้ากับเหตุการณ์ที่เจ็บปวดซึ่งเกิดจากบาปของเรา

บาปอะไรที่ทำให้ฉันต้องกลับใจหลังจากเผชิญกับผลลัพธ์ของเหตุการณ์ที่ยากลำบาก? เมื่อมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น ฉันพยายามปิดบัง หรือสสารภาพต่อชุมชนแห่งความเชื่อ?

ดาวิดทรงลุกขึ้นจากพื้นดิน (ข้อ 19-20)

เมื่อยืนยันได้ว่าเด็กตายแล้ว ดาวิดก็เลิกอดอาหารและลุกขึ้นจากพื้นดิน ขำระล้างร่างกายและเปลี่ยนเสื้อผ้า เขาก็เข้าไปในพระนิเวศของพระยาห์เวห์เพื่อทำกรรมสักการ เขาตระหนักและยอมรับการตายของบุตรว่าเป็นการพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้า ความยิ่งใหญ่ของดาวิดไม่ได้อยู่ที่การจมปลักอยู่กับความบาปและความอับอาย แต่คือการลุกขึ้นมานมัสการพระเจ้าและดำเนินชีวิตต่อไปตามปกติ เมื่อเรายอมรับพระเจ้าและนมัสการพระองค์ ณ จุดที่ความตั้งใจของเราถูกพังทลายลง ชีวิตก็จะได้รับการฟื้นฟู

สถานที่ใดที่ฉันต้องสลัดทิ้งความบาปและความอับอาย แล้วลุกขึ้นก้าวเดินต่อ?

พระยาห์เวห์อาจจะทรงเมตตาเรา (ข้อ 21-23)

บรรดาข้าราชการของดาวิดไม่เข้าใจท่าทีของกษัตริย์ เหตุผลที่ดาวิดอดอาหาร เพราะเขาปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้พระเจ้าทรงเมตตาเขา แต่เมื่อเด็กตายลง เขาก็ยอมรับความเป็นจริงโดยปราศจากความอาลัยอาวรณ์ การตอบรับคำอธิษฐานที่แท้จริงไม่ใช่การได้รับสิ่งที่เราต้องการ แต่เป็นการเชื่อฟังและยอมรับทุกผลลัพธ์ว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า เพราะเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของสิทธิอำนาจเหนือชีวิตทัศนคติของผู้เชื่อที่เติบโตแล้วคือการเชื่อมั่นและยอมจำนน แม้ในยามที่พระองค์ทรงปฏิเสธ โดยเชื่อว่านั้นเป็นการตอบสนองที่ดีจากพระองค์

สิ่งที่ฉันต้องทูลขอให้พระเจ้าทรงเมตตาเป็นเรื่องใด? ฉันยอมรับผลลัพธ์ที่ต่างไปจากความต้องการของฉัน ว่าเป็นคำตอบจากพระเจ้าหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์สามารถตีความเหตุการณ์ต่าง ๆ ผ่านพระวจนะ ลุกขึ้นจากความบาปและความอับอาย แล้วนมัสการต่อพระองค์ ในขณะที่ข้าพระองค์แสวงหาพระเมตตาและกลับใจจากบาป ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ยอมจำนนและเชื่อฟังต่อพระประสงค์ของพระองค์อย่างเต็มกำลัง ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ลุกขึ้นและดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อว่า แม้การปฏิเสธของพระองค์ก็เป็นคำตอบต่อคำอธิษฐาน

วันพุธ

12 ส.ค.

พระยาห์เวห์ทรงรักเขา

2 ซามูเอล 12:24-31

ประสูติโอรสองค์หนึ่ง

24 ฝ่ายดาวิดทรงปลอบโยนบัทเชบามเหสีของพระองค์ และทรงเข้าไปหา และทรงหลับนอนกับพระนาง พระนางก็ประสูติโอรสองค์หนึ่งชื่อซาโลมอน และพระยาห์เวห์ทรงรักซาโลมอน 25 และทรงใช้นาธานผู้เผยพระวจนะไป ท่านจึงให้ชื่อพระราชโอรสนั้นว่า เยดีดียาห์ เพราะเห็นแก่พระยาห์เวห์

ยึดเมืองรับบาห์ได้

26 ฝ่ายโยอาบสู้รบกับเมืองรับบาห์ของคนอัมโมน และยึดราชธานีได้ 27 โยอาบจึงส่งผู้สื่อสารไปเฝ้าดาวิด ทูลว่า “ข้าพระบาทได้สู้รบกับกรุงรับบาห์ ยิ่งกว่านั้นอีก ข้าพระบาทตีเมืองที่เป็นแหล่งน้ำได้แล้ว 28 บัดนี้ขอฝ่าพระบาททรงรวบรวมทหารที่เหลือเข้าตั้งค่ายตีเมืองนั้นให้ได้ เพราะเกรงว่าถ้าข้าพระบาทตีได้ ก็จะเรียกชื่อเมืองนั้นตามชื่อของข้าพระบาท”

ทรงริบมงกุฎจากเศียร

29 ดาวิดจึงทรงรวบรวมทหารทั้งหมดยกไปยังเมืองรับบาห์ และทรงต่อสู้จนยึดเมืองนั้นได้ 30 ทรงริบมงกุฎจากเศียรของมิลโคม มงกุฎนั้นเป็นทองคำหนักประมาณ 34 กิโลกรัม ประดับด้วยเพชรพลอยและเขาก็สวมบนพระเศียรของดาวิด และพระองค์ทรงริบทรัพย์สินสมบัติของเมืองนั้นออกไปมากมาย 31 ทรงนำประชาชนที่อยู่ในเมืองนั้นออกมา กำหนดให้ทำงานด้วยเลื่อย คราดเหล็กและขวานเหล็ก และส่งให้ทำงานที่เตาเผาอิฐ ทรงทำเช่นนี้แก่เมืองทั้งหมดของคนอัมโมน แล้วดาวิดก็เสด็จกลับไปกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับทหารทั้งสิ้น

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อซาโลมอนประสูติจากดาวิดและบัทเชบา พระเจ้าทรงรักเขาและประทานชื่อให้ว่า “เยสึดิยาห์” เมื่อโยอาบยึดเมืองรับบาห์ได้และยกความดีความชอบให้กษัตริย์ดาวิดก็ไปและตีเมืองนั้นจนแตก จากนั้นก็สวมมงกุฎของกษัตริย์อัมโมน ริมของที่รับได้ และเกณฑ์ประชาชนในเมืองรับบาห์ให้มาทำงานเป็นทาส

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ประสูติโอรสองค์หนึ่ง (ข้อ 24-25)

พระเจ้าทรงประทานซาโลมอนให้แก่ดาวิดที่กลับใจ ผ่านทางซาโลมอนซึ่งแปลว่า “สันติภาพ” พระเจ้าได้ทำให้เกิดสันติสุขร่วมกับดาวิด นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงใช้นาธานผู้เผยพระวจนะมาประทานชื่อ ‘เยสิดียาห์’ แก่ซาโลมอน ซึ่งแปลว่า “ผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงรัก” ไม่มีคนบาปคนใดที่พระเจ้าไม่สามารถให้อภัยได้ ผู้ที่หมอบกราบลงและกลับใจอย่างสุดกำลังต่อหน้าพระเจ้า จะได้รับการฟื้นฟูความสัมพันธ์ที่เคยขาดสะบั้น และจะได้กลับมาเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาเพื่อก้าวเข้าสู่จุดแห่งพระคุณอีกครั้ง

สันติสุขในใจที่ได้รับการฟื้นฟูด้วยการที่ฉันกลับใจต่อพระเจ้าอย่างหมดจดคืออะไร?

ยึดเมืองรับบาห์ได้ (ข้อ 26-28)

บัดนี้พระคัมภีร์ได้หันเหความสนใจกลับไปที่สมรภูมิ ซึ่งดาวิดเคยส่งโยอาบไปรบกับอัมโมน ก่อนที่เขาจะทำบาป (11:1) แม้ในขณะที่ดาวิดพักอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม และทำบาป พระเจ้าก็ไม่ได้หยุดยั้งและทรงนำสงครามไปสู่ชัยชนะ นี่คือการที่พระเจ้าทรงทำให้พันธสัญญาที่ว่า “เราจะให้เจ้าได้หยุดพักจากการถูกศัตรูทั้งปวงรังควาน” สำเร็จด้วยพระองค์เอง (7:11) ชัยชนะในสงครามฝ่ายจิตวิญญาณอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า และด้วยพระเจ้าผู้ทรงทำงานโดยไม่ขึ้นอยู่กับตัวตนของเรา ในท้ายที่สุดแล้วธรรมิกชนก็จะได้รับชัยชนะ

สิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ แต่ได้ตระหนักว่าเป็นพระเจ้าที่ทรงกระทำทั้งหมดคืออะไร?

ทรงรับมงกุฎจากเศียร (ข้อ 29-31)

ดาวิดยึดเมืองรับบาห์ได้ และทรงสวมมงกุฎที่ประดับด้วยอัญมณีหนักประมาณ

34 กิโลกรัมบนพระเศียร ทว่าชัยชนะนี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานให้ แต่ดาวิดผู้ซึ่งจมอยู่ในความบาปกลับไม่ตระหนักถึงสิ่งนี้ เขาเอาแต่ฉวยโอกาสจากผลงานที่โยอาบเตรียมไว้ให้ทุกอย่าง ยึดเอาพระสิริมาเป็นของตนเองและกลายเป็นคนหยิ่งยโส แม้ว่าเขาจะชนะในสงครามภายนอก แต่ภายในของเขากลับเต็มไปด้วยความโลภและความเย่อหยิ่ง ซึ่งกำลังทำให้เขาเหินห่างจากพระเจ้ามากขึ้น เช่นนี้เอง ช่วงเวลาแห่งความสำเร็จของธรรมิกชน ก็คือช่วงเวลาแห่งวิกฤตฝ่ายจิตวิญญาณ

ฉันยอมรับหรือไม่ว่าความสำเร็จและสันติสุขที่ฉันมีส่วนมาจากพระคุณทั้งหมดของพระเจ้า? สิ่งที่ยังคงอวดอ้างว่าตนเองเป็นผู้ทำสำเร็จคืออะไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอบพระคุณที่ทรงยอมรับผู้ที่กลับใจและนำทางไปสู่ความสันติสุข ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์มองเห็นความบาปของตนเองทุกวันและคงอยู่ในความรักขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์พึงพาพระเจ้าผู้ทรงทำงานอย่างไม่หยุดยั้งแม้ข้าพระองค์จะมีความชั่วร้าย และไม่ตกอยู่ในความหยิ่งผยองที่ฉกฉวยพระสิริแห่งชัยชนะที่สมควรจะมอบให้แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า

วันพฤหัสบดี

13 ส.ค.

อัมโนนผู้มีตบอดเพราะตันทา

2 ซามูเอล 13:1-9

น้องสาวรูปงาม

1 ต่อมาหลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ อับซาโลมพระราชโอรสของดาวิดมีพระชนิษฐางดงามองค์หนึ่งชื่อทามาร์ และอัมโนนพระราชโอรสของดาวิดรักเธอ 2 อัมโนนทุกข์ใจจนล้มป่วยเนื่องด้วยพระชนิษฐาทามาร์ เพราะเธอเป็นสาวพรหมจารี อัมโนนจึงไม่สามารถทำอะไรกับเธอได้

คนเจ้าเล่ห์มาก

3 แต่อัมโนนมีสหายคนหนึ่งชื่อโยนาธับบุตรของชีเมอาห์พระเชษฐาของดาวิด โยนาธับนั้นเป็นคนเจ้าปัญญา 4 จึงทูลถามว่า “ข้าแต่พระราชโอรสของพระราชาท่าไม้มองเห็นเธอเช่นนี้ทุก ๆ เช้า? จะไม่บอกให้กระหม่อมทราบบ้างหรือ?” อัมโนนตอบเขาว่า “เรารักทามาร์น้องหญิงของอับซาโลมน้องชายของเรา” 5 โยนาธับจึงทูลท่านว่า “ขอเชิญบรรทมบนพระแท่น แสร้งทำเป็นประชวร และเมื่อเสด็จพ่อมาเยี่ยม ก็ขอลูกว่า ‘ขอโปรดให้ทามาร์น้องหญิงมาให้อาหารแก่ข้าพระบาท มาเตรียมอาหารต่อหน้าข้าพระบาทเพื่อข้าพระบาทจะได้เห็น และรับประทานจากมือของเธอ’ ” 6 อัมโนนจึงบรรทม แสร้งทำเป็นประชวร เมื่อพระราชบิดาเสด็จมาเยี่ยม อัมโนนก็ทูลพระราชบิดาว่า “ขอโปรดให้ทามาร์น้องหญิงมาทำขนมสักสองอันต่อหน้าข้าพระบาท ข้าพระบาทจะได้รับประทานจากมือของเธอ” 7 ดาวิดทรงใช้คนไปแจ้งทามาร์ที่วังว่า “จงไปที่บ้านของอัมโนนพี่ชายของเธอ และทำอาหารให้เขา”

อัมโนนพี่ชาย

8 ทามาร์ก็ไปยังวังของอัมโนนพระเชษฐาของเธอ เขาบรรทมอยู่ เธอหยิบแป้ง

มานวด ทำขนมต่อน้ำพระเชษฐา แล้วปิ้ง ๑ และเธอก็ยกกระทะมาเทออกต่อน้ำพระเชษฐา แต่อัมโนนก็ไม่เสวย กล่าวว่า “ให้ทุกคนออกไป” ทุกคนก็ออกไป

บทสรุปพระคัมภีร์

อัมโนนราชบุตรหัวปีของดาวิดหลงรักทามาร์น้องสาวต่างมารดาจนล้มป่วย โยนัดบเพื่อนเจ้าเล่ห์ของอัมโนนแนะนำให้เขาสร้างทำเป็นป่วยและทูลขอดาวิดผู้เป็นบิดาให้ส่งทามาร์มาหา เมื่อทามาร์มาถึงและทำขนมให้ อัมโนนก็ปฏิเสธที่จะกินและไล่ทุกคนออกไป

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

น้องสาวรูปงาม (ข้อ 1-2)

อัมโนนราชบุตรหัวปีของดาวิดหลงรักทามาร์ซึ่งเป็นน้องสาวของอับซาโลม และเป็นน้องสาวต่างมารดาของตนจนลุ่มปวย แต่นี่ไม่ใช่ความรักที่แท้จริงเป็นเพียงตัณหาทางเนื้อหนังที่หลงใหลในรูปร่างหน้าตาเท่านั้น หากเข้าใจผิดคิดว่าตัณหาคือความรัก ก็จะกลายเป็นการหมกมุ่น และจะทำให้วิญญาณจิตเจ็บปวยเพราะความปรารถนาที่ไม่รู้จักพอ มนุษย์ไม่สามารถสร้างความรักที่แท้จริงได้ด้วยตนเอง เราจะมีความรักที่แท้จริงได้ก็ต่อเมื่อมีเป้าหมายเพื่อความรอดของจิตวิญญาณของอีกฝ่าย ไม่ใช่เพื่อสนองความโลภของตนเอง

ตัณหาที่ฉันเข้าใจผิดคิดว่าเป็นความรักคืออะไร? สิ่งใด (ใคร) ที่ฉันต้องรักอย่างแท้จริงเพื่อความรอด?

คนเจ้าเล่ห์มาก (ข้อ 3-7)

โยนาดับซึ่งเป็นทั้งลูกพี่ลูกน้องและเพื่อนได้มาหาอัมโนนที่กำลังป่วยเพราะปัญหาเรื่องตัณหา เขาเป็น 'คนเจ้าเล่ห์มาก' ที่ใช้สติปัญญาของตนไปในทางทำบาปและนำภัยพิบัติมาสู่ราชวงศ์ดาวิด แต่ความรับผิดชอบพื้นฐานสำหรับโศกนาฏกรรมทั้งหมดนี้ตกอยู่ที่ดาวิดผู้เป็นบิดา เพราะอัมโนนผู้เป็นบุตรกำลังเดินตามรอยเท้าของบิดา เช่นเดียวกับที่ดาวิดเคยหลงใหลในรูปร่างหน้าตาของบัทเชบา ทำยที่สุดแล้ว ภัยพิบัตินี้ก็คือผลลัพธ์ของการพิพากษาสำหรับบาปของดาวิด

ฉันเป็นคนที่ส่งอิทธิพลที่ดีต่อครอบครัวหรือเพื่อนฝูงหรือไม่? บาปที่ฉันต้องกลับใจเมื่อเห็นความทุกข์ยากของพี่น้องคืออะไร?

อัมโนนพี่ชาย (ข้อ 8-9)

อัมโนนเรียกทามาร์เข้ามาตามแผนการของโยนาดับ แม้ทามาร์จะตั้งใจทำขนม

ให้อย่างดี แต่ฉันโนนกลับปฏิเสธที่จะกินและไล่คนอื่น ๆ ออกไปข้างนอก เพราะเป้าหมายของเขาไม่ใช่การกินอาหาร แต่คือการทำบาปอย่างลับ ๆ เมื่อค้นหาทางสายตามาพบกับสภาพแวดล้อมที่มืดซิดไม่มีใครอยู่ เพลวไฟแห่งบาปก็จะลุกโชนขึ้น แต่ทว่าไม่มีความลับใดรอดพ้นสายพระเนตรของพระเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งได้ หากต้องการจะตัดขาดจากบาปที่ซ่อนเร้น เราต้องนำบาปนั้นออกมาสู่ความสว่างขององค์พระผู้เป็นเจ้าและคริสตจักรแห่งพระวจนะ

สภาพแวดล้อมมืดซิดที่ฉันมองหาเพื่อจะทำบาปคืออะไร? ฉันเชื่อหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงเฝ้ามองดูฉันอยู่เสมอไม่ว่าจะเมื่อใดหรือที่ใด?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบพระคุณที่ทรงช่วยกู้ข้าพระองค์ผู้กำลังเจ็บป่วยท่ามกลางความบาป ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ไม่ทำตามอุบายที่ชั่วร้าย แต่อยู่ในคริสตจักรที่มีพระวจนะเพื่อตัดวงจรบาปที่ซ่อนเร้น ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์กลับใจก่อนเพื่อไม่ให้ความบาปของตนไหลไปสู่คริสตจักร และดำเนินชีวิตโดยส่งอิทธิพลที่บริสุทธิ์ต่อครอบครัวและเพื่อนบ้าน

สิ่งโง่เขลา

10 อัมโนนก็รับสั่งกับทามาร์ว่า “จงเอาอาหารเข้ามาในห้องใน เพื่อพี่จะได้รับประทานจากมือของน้อง” ทามาร์ก็นำขนมที่เธอทำนั้นเข้าไปให้อัมโนนพระเชษฐาที่ห้องใน 11 แต่เมื่อเธอนำขนมมาใกล้เพื่อให้ท่านเสวย ท่านก็จับเธอไว้ รับสั่งว่า “น้องของพี่ เข้ามานอนกับพี่เถิด” 12 เธอจึงตอบว่า “อย่าเลยพระเชษฐา อย่าบังคับหม่อมฉัน สิ่งอย่างนี้เขาไม่ทำกันในอิสราเอล อย่าทำการโฉดเขลาอย่างนี้เลย 13 ส่วนหม่อมฉันเอง หม่อมฉันจะเอาความอายไปไว้ที่ไหน? ส่วนพระเชษฐาเล่า ก็จะเป็นคนโฉดเขลาคนหนึ่งในอิสราเอล เพราะฉะนั้นขอลุลพระราชาเถิด พระองค์จะไม่หวงหม่อมฉันไว้จากพระเชษฐา”

จึงใช้กำลังบังคับขึ้นใจ

14 แต่อัมโนนไม่ยอมฟังเสียงเธอ และเพราะท่านมีกำลังมากกว่า จึงทรงบังคับและนอนร่วมกับเธอ 15 ต่อมาอัมโนนก็ทรงชังเธอด้วยความเกลียดชังที่สุด ความเกลียดชังที่ท่านเกลียดชังเธอก็มากยิ่งขึ้นกว่าความรักซึ่งท่านเคยรักเธอ และอัมโนนรับสั่งกับเธอว่า “จงลุกขึ้นไป”

ทำความชั่วร้ายยิ่งกว่า

16 แต่เธอตอบว่า “อย่าเลย เพราะความผิดใหญ่หลวงนี้ ที่จะไล่หม่อมฉันไปก็มากกว่าครั้งก่อนที่พระเชษฐาทำกับหม่อมฉัน” แต่ท่านไม่ยอมฟังเธอ 17 จึงเรียกมหาดเล็กที่ปรนนิบัติอยู่ สั่งว่า “จงไล่ผู้หญิงคนนี้ให้ออกไปให้พ้นเรา แล้วปิดประตูใส่กลอนหลังจากเธอออกไป” 18 เธอสวมเสื้อคลุมยาวมีแขนดังที่พระราชธิดาพรหมจารี

ของพระราชาสวมกัน มหาเด็กละของท่านจึงนำเธอออกไป และใส่กลอนประตูลงจาก
เธอออกไป 19 ทามาร์ก็เอาขี้เถ้าใส่ที่ศีรษะของเธอและฉีกเสื้อคลุมยาวมีแขนที่เธอ
สวมอยู่นั้นเสีย เธอมีอกุมศีรษะร้องไห้เสียงดังเดินไปเรื่อย ๆ

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่ออัมโนนเรียกทามาร์เข้าไปในห้องนอนและพยายามจะขึ้นใจนาง ทามาร์ก็
ห้ามปรามว่านั่นเป็นสิ่งโง่เขลา แต่อัมโนนก็ใช้กำลังบังคับและขึ้นใจนาง เมื่อ
ตอบสนองความปรารถนาของตนเองแล้ว อัมโนนก็เกลียดชังทามาร์อย่างรุนแรงและ
ไล่นางออกไป ทามาร์ฉีกเสื้อคลุมหลากสี เอาขี้เถ้าขัดศีรษะ และร้องไห้คร่ำครวญเสียง
ดัง

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

สิ่งโง่เขลา (ข้อ 10-13)

อัมโนนบอกว่าเขารักทามาร์ แต่แท้จริงแล้วมันคือตัณหา พระคัมภีร์กล่าวว่าความรักนั้นไม่ทำสิ่งที่ไม่สมควร และไม่แสวงหาผลประโยชน์ของตนเอง (1 โครินธ์ 13:5) แต่อัมโนนกลับบังคับให้น้องสาวทำสิ่งที่ไม่สมควรทำ เมื่อความปรารถนาทำให้ตาบอด เขาก็ไม่ได้ยินคำวิงวอนของทามาร์ เมื่อถูกครอบงำด้วยความโลภ เรามักจะเพิกเฉยต่อระเบียบที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ และมองอีกฝ่ายเป็นเพียงเครื่องมือเพื่อตอบสนองความปรารถนาของตนเอง ไม่ใช่มนุษย์ที่มีตัวตน ความรักที่ไม่เคารพและไม่ให้เกียรติอีกฝ่าย นี่ไม่ใช่ความรักแต่เป็นความรุนแรงรูปแบบหนึ่ง

ฉันกำลังทำสิ่งที่ไม่สมควรต่อครอบครัวและคนรอบข้างในนามของความรักหรือไม่?

จึงใช้กำลังบังคับขึ้นใจ (ข้อ 14-15)

อัมโนนใช้กำลังบังคับและขึ้นใจทามาร์ สิ่งนี้ไม่ใช่ความรัก ดังนั้นทันทีที่ความปรารถนาได้รับการตอบสนอง มันจึงกลายเป็นความเกลียดชัง ความโลภไม่เคยให้ความพึงพอใจที่แท้จริง ท้ายที่สุดมันไม่เพียงแต่ทำลายความสัมพันธ์ แต่ยังทิ้งไว้เพียงความรู้สึกสูญเสียอย่างลึกซึ้ง เราต้องทบทวนทัศนคติที่เรามีต่องานและผู้คน เราควรรับผิดชอบงานด้วยความรู้สึกถึงพันธกิจ และปฏิบัติต่อผู้คนด้วยความรักที่จริงใจ ไม่ใช่ด้วยการคิดคำนวณผลประโยชน์ เมื่อเป็นเช่นนั้น ประวัติศาสตร์แห่งการช่วยกู้จึงจะบังเกิดขึ้น หากเราถือว่ามนุษย์เป็นเพียงเป้าหมายของความปรารถนา เราก็จะถูกทำลายลงในที่สุด

ฉันปฏิบัติต่อผู้คนด้วยการคิดคำนวณผลประโยชน์หรือไม่? คนที่ฉันต้องเข้าไปหาด้วยความจริงใจในวันนี้คือใคร?

ทำความชั่วร้ายยิ่งกว่า (16-19)

ทามาร์โต้แย้งอัมโนนว่า การไล่นางออกไปนั้นเป็นความชั่วร้ายที่ยิ่งกว่า ตามธรรมเนียมปฏิบัติ หญิงที่ถูกข่มขืนไม่ควรถูกทอดทิ้ง แต่อัมโนนเหยียบย่ำชีวิตของทามาร์แล้วกลับไม่รับผิดชอบ การทำบาปนั้นเป็นความชั่วร้าย แต่การหลีกเลี่ยงและไม่รับผิดชอบต่อผลลัพธ์นั้นเป็นความชั่วร้ายและความขลาดเขลาที่ยิ่งกว่า การสารภาพความผิดและบาปของตนอย่างตรงไปตรงมา และพยายามรับผิดชอบต่อสิ่งนั้น คือทัศนคติที่สมควรสำหรับประชากรของพระเจ้าและคริสเตียน การหลีกเลี่ยงมีแต่จะสร้างบาดแผลขึ้นมาใหม่

สิ่งที่ฉันแสวงหาเป็นไม่รู้และหลีกเลี่ยงเพราะไม่ยอมรับผิดชอบในขณะนี้คืออะไร? ฉันจะรับผิดชอบและขอโทษสำหรับความผิดพลาดของตนเองหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพบาปแห่งความเห็นแก่ตัว ที่ไม่ได้ปฏิบัติต่อผู้คนด้วยความจริงใจและความรัก แต่แสวงหาเพียงผลประโยชน์ของตนเอง ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ปฏิบัติต่อผู้อื่นในฐานะบุคคลที่ควรได้รับความเคารพ ไม่ใช่เครื่องมือสำหรับความปรารถนา ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์มีความเป็นผู้ใหญ่ที่จะไม่หลีกเลี่ยงผลลัพธ์ของความผิดพลาดและบาป แต่รับผิดชอบจนถึงที่สุดเพื่อทำให้ความรอดสำเร็จ

วันเสาร์

15 ส.ค.

จุดจบของบาปที่ถูกปล่อยปละละเลย

2 ซามูเอล 13:20-29

ไม่ได้ว่ากล่าวอะไรเลย

20 อับซาโลมพระเชษฐาของเธอก็รับสั่งกับเธอว่า “พี่อัมโนนได้อยู่กับน้องหรือ? น้องเอ๋ย นิ่งเสีย เพราะเขาเป็นพี่ อย่าทักท้วงใจเพราะเรื่องนี้เลย” ฝ่ายทามาร์ก็อยู่เดียวดายในวังของอับซาโลมพระเชษฐา 21 เมื่อกษัตริย์ดาวิดทรงทราบเรื่องเหล่านี้ทั้งสิ้น พระองค์ก็กริ้วยิ่งนัก 22 แต่อับซาโลมไม่ได้พูดกับอัมโนนเลย ไม่ว่าดีหรือร้าย เพราะอับซาโลมเกลียดชังอัมโนนมาก ที่ทำให้ทามาร์น้องหญิงของท่านอับอาย

เชิญอัมโนนไป

23 ต่อมาอีกสองปีเต็ม อับซาโลมมีงานตัดขนแกะที่ตำบลบาอัลฮาไซร์ ซึ่งอยู่ใกล้เอฟราอิม และอับซาโลมเชิญพระราชโอรสทั้งสิ้นของพระราชบิดา ไปในงานนั้น 24 อับซาโลมไปเฝ้าพระราชบิดาว่า “ดูเถิด ผู้รับใช้ของฝ่าพระบาทมีงานตัดขนแกะ ขอเชิญพระราชบิดาและมหาดเล็กของพระองค์ไปในงานนั้นกับผู้รับใช้ของฝ่าพระบาท” 25 แต่พระราชบิดาตรัสกับอับซาโลมว่า “ลูกเอ๋ย อย่าเลย อย่าให้พวกเราไปกันหมดเลย จะเป็นภาระแก่เจ้าเปล่า ๆ ” อับซาโลมคะยั้นคะยอพระองค์ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ไม่ยอมเสด็จ แต่ทรงอวยพรให้ 26 อับซาโลมจึงทูลว่า “ถ้าไม่โปรดเสด็จ ก็ขออนุญาตให้พระเชษฐาอัมโนนไปด้วยกันกับพวกเราเถิด” และพระราชบิดาตรัสถามว่า “ทำไมจะ让他ไปกับเจ้าด้วย?” 27 แต่อับซาโลมทูลคะยั้นคะยอจนพระองค์ทรงให้อัมโนนและพระราชโอรสของพระราชบิดาทั้งสิ้นไปด้วย

การแก้แค้นของอับซาโลม

28 แล้วอับซาโลมบัญชาพวกมหาดเล็กของท่านว่า “จงคอยดูว่าจิตใจของอัม-

โนนผลิตเพลินด้วยเหล้าอุ่นเมื่อไร เมื่อเราสั่งพวกเจ้าว่า ‘จงประหารอัมโนน’ พวกเจ้า
จงฆ่าเขาเสีย อย่ากลัวเลย เราเองสั่งพวกเจ้าแล้วไม่ใช่หรือ? จงเข้มแข็งและเป็นคน
กล้าหาญเถิด” 29 และพวกมหาดเล็กของอับซาโลมก็ทำกับอัมโนน ตามที่อับซาโลม
บัญชาไว้ แล้วพระราชโอรสทั้งหมดของพระราชาก็ลุกขึ้นทรงล้อของแต่ละองค์หนีไป

บทสรุปพระคัมภีร์

อับซาโลมบอกให้ทามาร์เสียบไว้ ส่วนดาวิดเมื่อได้ยินเรื่องที่ทามาร์ถูกอัมโนน
ล่วงละเมิดก็เพียงแค่งริ้ว แต่ไม่ได้ลงโทษเขา สองปีต่อมา ในช่วงฤดูตัดขนแกะ อับซา-
โลมได้วางแผนฆ่าอัมโนนและเชิญบรรดาราชบุตรมา เมื่อพวกมหาดเล็กของอับซา-
โลมฆ่าอัมโนนตามคำสั่ง บรรดาราชบุตรทั้งหมดของกษัตริย์ก็ลุกขึ้นและวิ่งหนีไป

คำถาม.....

ใครควร.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ไม่ได้ว่ากล่าวอะไรเลย (ข้อ 20-22)

ดาวิดกริ้วมากเมื่อได้ยินข่าวอัมโนนล่วงละเมิดทามาร์ แต่กลับไม่ได้เรียกเขามาตำหนิติเตียน การเห็นบาปของลูกแล้วเพิกเฉยไม่ใช่ความรัก แต่คือความไม่ใส่ใจ มันเหมือนกับการปล่อยปละละเลยให้ลูกจมอยู่ในบาป พระเจ้าทรงเตือนผู้ที่พระองค์ทรงรัก (สุภาพิต 3:12) เพราะค่าจ้างของความบาปคือความตาย การปล่อยปละละเลยความบาป ทำยที่สุดจะทำลายครอบครัวและคริสตจักร สิ่งที่สำคัญกว่าหน้าตาของลูกคือชีวิตของวิญญาณจิต การตักเตือนที่ถูกต้องจะช่วยชีวิตคนและช่วยชีวิตคริสตจักร

ฉันปกปิดความบาปเพราะห่วงหน้าตาของลูกหรือไม่? ฉันตักเตือนอย่างจริงจังเพื่อช่วยชีวิตลูกหรือไม่?

เชิญอัมโนนไป (ข้อ 23-27)

สองปีผ่านไป อับซาโลมได้เชิญดาวิดผู้เป็นบิดาไปร่วมงานเลี้ยง เมื่อดาวิดปฏิเสธ เขาก็ขอร้องให้ส่งอัมโนนพี่ชายไป บาปของอัมโนนที่ไม่ได้รับการแก้ไขและถูกปล่อยปละละเลยมาตลอดสองปี ได้เติบโตขึ้นเป็นบาดแผลลึกและความอาฆาตแค้นในใจของอับซาโลม แต่ดาวิดกลับไม่ตระหนักถึงความอาฆาตแค้นของลูกชายเลย และส่งบรรดาราชนครรวมถึงอัมโนนไปสู่ความตาย ทำยที่สุดแล้ว ความไม่ใส่ใจและความไม่รู้ฝ่ายจิตวิญญาณของพ่อแม่คือสิ่งที่ทำลายลูก ไม่มีเด็กที่มีปัญหา มีแต่พ่อแม่ที่มีปัญหาเท่านั้น

ฉันใส่ใจในจิตใจของลูกมากแค่ไหน? ฉันกำลังสำรวจบาดแผลที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังคำพูดของลูกหรือไม่?

การแก้แค้นของอับซาโลม (ข้อ 28-29)

หลังจากเตรียมการอย่างรอบคอบ อับซาโลมก็ลงมือฆ่าอัมโนนที่กำลังเมามาย ค่าจ้างของความบาปคือความตาย อย่างไรก็ตาม การตั้งตนเป็นผู้พิพากษาและยกดาบแห่งการลงทัณฑ์ขึ้นเอง คือความหยิ่งยโสที่เข้าไปนั่งในตำแหน่งของพระเจ้า ความยุติธรรมที่ฉันพยายามจะสร้างขึ้นด้วยความถูกต้องและผิดพลาดของฉัน ไม่ใช่ความยุติธรรมที่พระเจ้าทรงปรารภเลย การพิพากษาทั้งหมดต้องมอบไว้แต่พระเจ้า ผู้ทรงยุติธรรม ความยุติธรรมของพระเจ้าจะสำเร็จสมบูรณ์ด้วยการอภัยและความรักแห่งกางเขน การแก้แค้นที่ยิ่งใหญ่ที่สุดไม่ใช่การยกดาบขึ้น แต่คือการให้อภัย

ใครคือคนที่ฉันเกลียดชังจนอยากจะฆ่าให้ตาย? ฉันตระหนักหรือไม่ว่าการแก้แค้นที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการให้อภัย และมอบการพิพากษาไว้แต่พระเจ้า?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพบาปที่ปล่อยปละละเลยความบาปโดยไม่ใส่ใจในชีวิตและความเชื่อของลูก ข้าพระองค์ขอยอมรับว่าตัวเองคือพ่อแม่ที่มีปัญหา ซึ่งไม่ได้ดูแลบาดแผลและความเจ็บปวดของลูก ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์สอนความเชื่อแก่ลูกด้วยชีวิตไม่ใช่แค่คำพูด และช่วยให้ข้าพระองค์ในฐานะพ่อแม่สามารถให้อภัยก่อน เพราะการให้อภัยคือการตอบแทนที่ดีที่สุด

ข่าวลืออันน่าเศร้า

30 ขณะเมื่อบรรดาพระราชโอรสทรงดำเนินอยู่ตามทาง มีข่าวไปถึงดาวิดว่า “อับซาโลมประหารพระราชโอรสของพระราชาทั้งหมดแล้ว ไม่เหลืออยู่สักองค์เดียว”

31 พระราชาทรงลุกขึ้นฉีกฉลองพระองค์ และบรรทมบนพื้นดิน ข้าราชการทั้งสิ้นสวม เสื้อผ้าฉีกขาด ยืนเฝ้าอยู่

ความจริงที่ถูกเปิดเผย

32 แต่โยนาธับบุตรชิเมอาห์พระเชษฐาของดาวิด ทูลว่า “ขออย่าให้เจ้านายของข้าพระบาทสำคัญผิดไปว่า พวกเขาประหารพระราชโอรสหนุ่มแน่นเหล่านั้นทั้งหมด เพราะว่าอัมโนนสิ้นชีวิตแต่ผู้เดียว เพราะตามบัญชาของอับซาโลม เรื่องนี้ท่านตั้งใจไว้ แต่วันที่อัมโนนทำให้ทามาร์น้องหญิงของท่านอับอาย 33 ฉะนั้น ขอพระราชเจ้านายของข้าพระบาท อย่าทุกข์พระทัย ด้วยสำคัญว่า พระราชโอรสทั้งหมดของพระองค์สิ้นชีวิต เพราะอัมโนนสิ้นชีพแต่ผู้เดียว”

ความรู้สึกโหยหาลูกชาย

34 แต่อับซาโลมได้หนีไป ฝ่ายทหารยามหนุ่มเฝ้าหน้าขึ้นมองดู นี่แน่ะ คนจำนวนมากกำลังมาจากถนนไฮโรนาอิมข้าง ๆ ภูเขา 35 โยนาธับจึงทูลพระราชว่า “ดูเถิด บรรดาพระราชโอรสเสด็จมาแล้ว สิ่งนี้เป็นจริง ตามถ้อยคำที่ผู้รับใช้ของฝ่าพระบาททูล” 36 ต่อมาเมื่อเขาพูดจบลง ดูลิ บรรดาพระราชโอรสของพระราชาก็เสด็จมาถึง และร้องให้เสียงดัง ฝ่ายพระราชาก็ทรงกันแสง และบรรดาข้าราชการก็ร้องให้สะอึกสะอื้นด้วย 37 อับซาโลมหนีไปเข้าเฝ้าทูลมาย พระราชโอรสของอัมมีฮูด พระราชาเมือง

เกชูร์ แต่ดาวิดทรงไว้ทุกข์ให้พระราชโอรสของพระองค์วันแล้ววันเล่า 38 ฝ่ายอับซา-
โลมก็ทรงหนีไปยังเมืองเกชูร์ และอยู่ที่นั่น 3 ปี 39 แล้วดาวิดพระราชอาตรอมพระทัย
อาลัยถึงอับซาโลม เพราะการที่ทรงคิดถึงอัมโนนนั้นคลายลง เนื่องจากเขาสิ้นชีพแล้ว

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อดาวิดได้ยินข่าวลือว่าอับซาโลมฆ่าบรรดาราชบุตรทั้งหมด เขาก็ฉีกฉลอง
พระองค์และร้องไห้คร่ำครวญ โยนาธับบอกว่ามีเพียงอัมโนนเท่านั้นที่ตาย และนี่คือ
การแก้แค้นที่อับซาโลมวางแผนมานานแล้ว เมื่อบรรดาราชบุตรกลับมา อับซาโลมก็
หนีไปยังเมืองเกชูร์ เมื่อความเศร้าโศกจากการสูญเสียอัมโนนจางหายไป ดาวิดก็
คิดถึงอับซาโลม

คำถาม.....

.....

ใครครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ข่าวลืออันน่าเศร้า (ข้อ 30-31)

เมื่อมีข่าวลือว่าบรรดาราชนิกบุตรถูกฆ่าตายทั้งหมด ดาวิดก็ฉีกฉลองพระองค์และนอนราบลงกับพื้น นี่คือผลลัพธ์จากการที่ดาวิดไม่ได้เผชิญหน้าและปล่อยปละละเลยปัญหาความบาปที่ถูกเปิดเผยในเหตุการณ์ของทามาร์ บาดแผลที่ไม่ได้รับการแก้ไขจะทำให้ตาบอด และทำให้เราหวั่นไหวแม้กับข่าวลือที่ไม่ได้รับการยืนยันเช่นนี้ หากไม่เผชิญหน้ากับบาปและปกปิดมันไว้ จิตใจจะถูกครอบงำด้วยความบิดเบี้ยว ทำให้หวาดกลัวแม้เสียงเล็ก ๆ และสูญเสียความสมดุล ปัญหาความบาปภายในต้องได้รับการแก้ไข จึงจะสามารถแยกแยะสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง

บาดแผลในความสัมพันธ์ที่ฉันไม่กล้าเผชิญหน้าและปกปิดไว้เพราะความกลัวทั้งในครอบครัวและที่ทำงานคืออะไร?

ความจริงที่ถูกเปิดเผย (ข้อ 32-33)

โยนาธานทำให้ดาวิดสงบลงโดยบอกว่า อับซาโลมเตรียมการมานานแล้วเพื่อแก้แค้นอัมโนนเพียงคนเดียว แต่สิ่งนี้กลับเปิดเผยโศกนาฏกรรมในครอบครัวที่ดาวิดพยายามหลีกเลี่ยงอย่างชัดเจน ผลตอบแทนของการไม่ลงโทษบาปของอัมโนน ได้หวนกลับมาเป็นการแก้แค้นด้วยเลือด บาปที่ถูกปล่อยปละละเลยเพื่อหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดตรงหน้า ท้ายที่สุดจะกลับมาหาเราในรูปแบบที่เลวร้ายยิ่งกว่า เมื่อพระเจ้าทรงเปิดเผยความบาปผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ นั่นคือโอกาส เมื่อพระวณะส่องสว่างความมืดมิดของฉัน ฉันต้องไม่หลีกเลี่ยง แต่ต้องก้าวเข้าสู่จุดแห่งการกลับใจ

เมื่อแสงสว่างแห่งพระวณะส่องมา ความมืดมิดของฉันที่ยังคงหลีกเลี่ยงและไม่ยอมกลับใจคืออะไร?

ความรู้สึกโหยหาลูกชาย (ข้อ 34-39)

อับซาโลมหนีไปยังเมืองเกชูร์ซึ่งเป็นบ้านเกิดของมารดา และหลบซ่อนตัวอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 3 ปี เมื่อความเศร้าโศกจากการสูญเสียอัมโนนเบาบางลง ดาวิดก็โหยหาอับซาโลมอย่างมาก แต่นี้เป็นเพียงความเวทนาสงสารเท่านั้น ความโหยหาที่ปราศจากการเตือนสำหรับการทำบาปหรือการกลับใจ จะไม่สามารถฟื้นฟูความสัมพันธ์ได้ เมื่อเรากลับใจอย่างถึงที่สุดต่อหน้าพระเจ้า และสารภาพต่อกันและกันว่า “ขอโทษ” เมื่อนั้นการฟื้นฟูความสัมพันธ์ที่แท้จริงและประวัติศาสตร์แห่งการช่วยกู้จึงจะเริ่มขึ้น ความโหยหาที่ปราศจากการกลับใจจริงแต่จะทิ้งบาปใหม่ไว้

ใครคือคนที่ฉันต้องก้าวเข้าไปหา ก่อนในตอนนี้ เพื่อสารภาพว่า “ขอโทษ” และขอการให้อภัย?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์มองเห็นว่าครอบครัวและพี่น้องต้องเผชิญกับความเจ็บปวด ซึ่งเป็นผลจากชีวิตที่หลบหนีและไม่กล้าเผชิญหน้ากับปัญหาความบาป บัดนี้ข้าพระองค์ขอนำบาปแผลและความอ่อนแอของตนเองออกมากางต่อหน้าพระวชนะอย่างซื่อสัตย์ ท่ามกลางความสัมพันธ์ที่ขาดสะบั้นเพราะความเข้าใจผิดและบาปแผล ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ยืนมือออกไปก่อน เพื่อจะได้สัมผัสกับพระคุณแห่งการอภัยและการฟื้นฟู

วันจันทร์

17 ส.ค.

ใส่คำพูดไว้ในปาก

2 ซามูเอล 14:1-8

โยอาบผู้ล่วงรู้พระทัยกษัตริย์

1 ฝ่ายโยอาบบุตรของนางเศรยาห์ทราบว่พระราชาทรงคิดถึงอับซาโลม 2 โยอาบจึงใช้คนไปยังเมืองเทโคอา พาหญิงฉลาดคนหนึ่งมาจากที่นั่น บอกนางว่า “ขอจงสร้างทำเป็นคนไว้ทุกข์ สวมเสื้อของคนไว้ทุกข์ อย่าทาน้ำมัน แต่สร้างทำเหมือนผู้หญิงไว้ทุกข์ให้ผู้ตายมาหลายวันแล้ว 3 จงเข้าไปเฝ้าพระราชา ทูลข้อความนี้แก่พระองค์” แล้วโยอาบก็บอกถ้อยคำให้หญิงนั้น

คำอุทธรณ์ของหญิงชาวเทโคอา

4 เมื่อหญิงชาวเทโคามาเฝ้าพระราชา นางก็ย่อตัวลงชนหน้าลงถึงดิน แล้วทูลว่า “ข้าแต่พระราชา ขอทรงช่วยข้าพระบาท” 5 พระราชาตรัสถามหญิงนั้นว่า “เจ้ามีเรื่องอะไร?” นางทูลว่า “ที่จริง ข้าพระบาทเป็นหญิงม่าย สามิตายแล้ว 6 สาวใช้ของข้าพระบาทมีบุตรชายสองคน ทั้งสองวิวาทกันที่ทุ่งนา ไม่มีใครแยกพวกเขาออก บุตรคนหนึ่งจึงฆ่าอีกคนหนึ่งตาย 7 ดูกฎี หมู่ญาติทั้งหมดรวมกันมาหาสาวใช้ของข้าพระบาท บอกว่า ‘จงมอบผู้ฆ่าพี่ชายของตัวมาให้เรา เพื่อเราจะฆ่าเขาเสีย เนื่องจากชีวิตของพี่ชายที่เขาฆ่านั้น และเราจะได้ทำลายผู้รับมรดกเสียด้วย’ พวกเขาจะดับถ่านที่คุเหลืออยู่ของข้าพระบาทเสีย ไม่ให้สามีของข้าพระบาทมีชื่อหรือมีบุตรเหลืออยู่บนพื้นโลกเลย”

คำสั่งของดาวิด

8 พระราชาจึงรับสั่งแก่หญิงคนนั้นว่า “ไปบ้านของเจ้าเถิด เราเองจะสั่งการเรื่องเจ้า”

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อโยอาบสังเกตเห็นว่าดาวิดคิดถึงอับซาโลม จึงให้หญิงชาวเทโคอาไปเกลี้ยกล่อมกษัตริย์ หญิงชาวเทโคอาแต่งเรื่องโศกนาฏกรรมของบุตรชายสองคนเพื่ออ่อนวอนดาวิด โดยบอกว่าลูกชายที่เหลืออยู่ก็กำลังจะถูกฆ่า ดาวิดซึ่งหวนไหวไปกับเรื่องนี้ จึงสัญญากับหญิงนั้นว่าจะปกป้องลูกชายของนาง

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

โยอาบผู้ล่วงรู้พระทัยกษัตริย์ (ข้อ 1-3)

ความลำเอียงของดาวิดที่มีต่ออับซาโลมยังไม่จางหาย โยอาบเมื่อสังเกตเห็นสิ่งนี้ จึงว่าจ้างหญิงมีปัญญาชาวเทโคอาให้ไปเข้าเฝ้ากษัตริย์ดาวิดและบอกคำพูดที่จะต้องพูด โยอาบนั้นเชี่ยวชาญในการอ่านใจกษัตริย์และการเล่นการเมือง แต่สติปัญญาของเขากลับปราศจากความยำเกรงต่อพระเจ้า เล่ห์เหลี่ยมของมนุษย์อาจช่วยให้รอดพ้นจากสถานการณ์ตรงหน้าได้ แต่ไม่สามารถแก้ไขรากเหง้าของปัญหาได้ สติปัญญาที่ปราศจากพระเจ้า ทำยที่สุดรังแต่จะทำให้เรื่องราวยุ่งยากซับซ้อนยิ่งขึ้น

ความรู้หรือประสบการณ์ของตนเองที่ฉันให้ความสำคัญมากกว่าพระวจนะของพระเจ้าและคำแนะนำของคริสตจักรคืออะไร?

คำอุทธรณ์ของหญิงชาวเทโคอา (ข้อ 4-7)

หญิงชาวเทโคอาหมอบกราบลงต่อหน้ากษัตริย์ดาวิดและวิงวอนว่า ในบรรดาลูกชายสองคน คนหนึ่งได้ฆ่าอีกคนหนึ่ง และตอนนี้ญาติๆ กำลังจะฆ่าลูกชายคนนั้นในนามของความยุติธรรม นี่เป็นเรื่องราวที่จุดสถานการณ์ของดาวิดอย่างแม่นยำ หากเขาลงโทษอับซาโลม ความยุติธรรมก็จะบังเกิด แต่เขาจะต้องสูญเสียลูกชายไปอีกคน ถึงกระนั้น ดาวิดก็ไม่ตระหนักกว่านี่คือปัญหาที่ตัวเองต้องเผชิญ เราซึ่งเป็นคนบาป 100% ยากที่จะมองตัวเองอย่างเป็นกลาง ดังนั้นเราจึงต้องยืนอยู่หน้ากระจกแห่งพระวจนะเสมอ

ปัญหาในชีวิตที่ฉันต้องเผชิญหน้าอย่างเป็นกลางโดยส่องกระจกแห่งพระวจนะคืออะไร?

คำสั่งของดาวิด (ข้อ 8)

เมื่อวันไหนไปกับคำอุทธรณ์ของหญิงชาวเทโคอา ดาวิดจึงสัญญาว่าจะปก-

ป๊องลูกชายของนาง ภายนอกเขาดูเหมือนกษัตริย์ผู้เมตตาที่ช่วยบรรเทาความอยุติธรรมของประชาชน แต่ในความเป็นจริง เขากำลังถูกปั่นหัวด้วยแผนการของโยอาบ และการแสดงของหญิงคนนั้น เช่นนี้เอง หากเราโอนเอียงไปตามความสงสัยและอารมณ์ของมนุษย์โดยไม่ทูลถามพระประสงค์ของพระเจ้า ความสามารถในการแยกแยะฝ่ายจิตวิญญาณก็จะหายไป เมื่อมาตรฐานในการตัดสินใจไม่ใช่พระวจนะ แต่เป็นคำพูดของมนุษย์หรือความเห็นอกเห็นใจ ธรรมิกชนก็จะสูญเสียสิทธิอำนาจในฐานะปุโรหิตหลวงและถูกโลกชักจูง

ในวันนี้ เพื่อที่จะทำพันธกิจให้สำเร็จ สิ่งที่ต้องตัดความรู้สึกส่วนตัวทิ้งไป และใช้พระวจนะเป็นบรรทัดฐานในการนำมาประยุกต์ใช้อย่างเด็ดขาดคืออะไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตโดยให้ความสำคัญกับความรู้และประสบการณ์ของตนเองมากกว่าพระวจนะของพระเจ้า ขอทรงโปรดประทานอภัยในความโง่เขลาของข้าพระองค์ที่หวั่นไหวไปกับคำพูดและการยอมรับจากมนุษย์ จนไม่สามารถแยกแยะพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ ขอทรงโปรดเปิดตาของข้าพระองค์ด้วยแสงสว่างแห่งพระวจนะ เพื่อให้ตระหนักถึงบาปและความผิดที่ต้องเผชิญหน้า และทำพันธกิจให้สำเร็จด้วยสติปัญญาที่แท้จริง

หัวข้อ : เชื่อบ้างไร ได้อย่างนั้น

โดย : คุณอรรถย ศรีเพ็ชร

ฉันได้เห็นถึงหัวใจของกษัตริย์ดาวิดที่มีต่ออับซาโลม แม้อับซาโลมจะทำให้บิดาเจ็บปวดและจากไปแสนไกล แต่ดาวิดยังคงมีความคิดถึงและปรารถนาที่จะได้ฟื้นฟูความสัมพันธ์กับบุตรของตน พระธรรมตอนนี้ทำให้ฉันคิดถึงพระทัยของพระเจ้าที่มีฉัน ซึ่งดำเนินชีวิตห่างไกลจากพระองค์เพราะความบาป แม้ว่าพระเจ้าจะทรงเกลียดชังความบาป แต่พระองค์ไม่เคยทอดทิ้งฉัน พระองค์ยังคงเฝ้ารอให้ฉันกลับมาหาพระองค์ และทรงฟื้นฟูฉันกลับคืนสู่ความสัมพันธ์ที่ดีกับพระองค์เสมอ

ฉันเป็นคนบาปใช้ตำแหน่งหน้าที่การงานหาผลประโยชน์ส่วนตัว โดยไม่สนใจความยากลำบากผู้อื่น ฉันใช้ชีวิตสะดวกสบายบนความเดือดร้อนของคน เมื่อฉันได้รู้จักกับพระเจ้าและติดตามพระเจ้า พระองค์ทรงฟังคำสารภาพบาปของฉัน และให้อภัยฉัน พระองค์ไม่เคยรังเกียจคนบาปอย่างฉัน แต่กลับมอบความรักและพระพรให้อย่างมากมาย ฉันเคยมีพร้อมทุกอย่าง แต่สิ่งเดียวที่ไม่มีคือ ความรัก ความอบอุ่น และความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว วันหนึ่งเกิดพายุครั้งใหญ่จนทุกสิ่งทุกอย่างหายไปจากชีวิตฉัน ขณะเดียวกันฉันต้องเดินทางออกต่างจังหวัดอย่างไร้เป้าหมาย ฉันมีแต่ความเชื่อว่าพระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งฉัน พระองค์ทรงมีแผนการที่ดี ทรงจัดเตรียมทุกอย่างที่ฉันเคยมีให้เกิดขึ้นใหม่อีกครั้ง แต่ครั้งนี้ยิ่งใหญ่กว่าเดิม พระองค์มอบความสมบูรณ์ให้แก่ครอบครัวของฉันขึ้นใหม่อีกครั้ง

การนำไปใช้ : ฉันใช้ชีวิตประจำวันในทุกวันด้วยความเชื่อ และวางใจในพระเจ้าอย่างไม่ลังเลใจ

คำสาบานของดาวิด

9 หญิงชาวเทโคอาทูลพระราชาว่า “ข้าแต่พระราชาเจ้านายของข้าพระบาท ขอให้โทษตกอยู่กับข้าพระบาท และกับพงศ์พันธุ์บิดาของข้าพระบาท แต่พระราชาและราชบัลลังก์ของฝ่าพระบาทอย่าให้มีโทษเลย” 10 พระราชาตรัสว่า “ถ้ามีใครกล่าวอะไรแก่เจ้า จงพาเขามาหาเรา คนนั้นจะไม่แตะต้องเจ้าอีกเลย” 11 นางก็ทูลว่า “ขอพระราชาทรงกล่าวในพระนามพระยาห์เวห์พระเจ้าของฝ่าพระบาท เพื่อผู้อาฆาตจะไม่เตรียมฆ่าอีกต่อไป และบุตรของข้าพระบาทจะไม่ต้องถูกทำลาย” พระองค์ตรัสว่า “พระยาห์เวห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด เส้นผมของบุตรของเจ้าสักเส้นเดียวจะไม่ตกลงถึงดิน”

ผู้กระทำผิด

12 แล้วหญิงนั้นทูลว่า “ขอสาวใช้ของฝ่าพระบาททูลอีกสักคำหนึ่งแก่พระราชาเจ้านายของข้าพระบาท” พระองค์ตรัสว่า “พูดไป” 13 หญิงนั้นจึงทูลว่า “เหตุใดฝ่าพระบาททรงดำริอย่างนี้ต่อประชากรของพระเจ้า ในการตรัสเช่นนี้พระราชาทรงกล่าวโทษฝ่าพระบาทเอง ที่พระราชาไม่ได้ทรงนำผู้ถูกเนรเทศกลับมา 14 คนเราจะต้องตายแน่ เป็นเหมือนน้ำที่หกบนแผ่นดิน จะเก็บรวมกลับคืนมาอีกไม่ได้ พระเจ้าไม่ทรงทำลายชีวิต แต่ทรงดำริวิธีเพื่อไม่ทรงทอดทิ้งผู้ถูกเนรเทศจากพระองค์

ดังทูตสวรรค์ของพระเจ้า

15 ที่ข้าพระบาทมาทูลเรื่องนี้ต่อพระราชาเจ้านายของข้าพระบาท เพราะญาติพี่น้องทำให้ข้าพระบาทกลัว และสาวใช้ของฝ่าพระบาทคิดว่า ‘ฉันจะทูลพระราชา บางที

พระราชาก็ทรงทำตามคำขอของสาวใช้ของฝ่าพระบาท 16 ด้วยพระราชาก็ทรง
สดับฟังและทรงช่วยกู้สาวใช้ของฝ่าพระบาท จากมือของผู้จะทำลายทั้งข้าพระบาท
และลูกของข้าพระบาทเสียจากมรดกของพระเจ้า' 17 และสาวใช้ของฝ่าพระบาทคิด
ว่า 'ขอให้พระดำรัสของพระราชเจ้านายของข้าพระบาทเป็นที่ปักฟัง' เพราะพระรา
ชาเจ้านายของข้าพระบาทเปรียบประดุจบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงทราบความดีและความ
ชั่ว ขอพระยาห์เวห์พระเจ้าของฝ่าพระบาทสถิตกับฝ่าพระบาทเถิด”

บทสรุปพระคัมภีร์

จากการอ้อนวอนอย่างดื้อดึงของหญิงชาวเทโคอา ดาวิดได้สาบานในพระนาม
ของพระยาห์เวห์ว่าจะปกป้องลูกชายของนางให้ปลอดภัยดี จากนั้นหญิงคนนั้นก็ขอ
อนุญาตทูตอีกสักเรื่องหนึ่ง และบอกว่าแม้แต่พระเจ้ายกก็ไม่ทรงทอดทิ้งผู้ถูกเนรเทศ ดัง
นั้นกษัตริย์ก็ควรจะให้ข้าโลกกลับมาที่บ้านได้แล้ว

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

คำสาบานของดาวิด (ข้อ 9-11)

ดาวิดพยายามจะส่งหญิงชาวเทโคอากลับไป แต่นางไม่ยอมถอยและยังคงวิงวอนอย่างดื้อดึง ดาวิดจึงสาบานในพระนามของพระยาห์เวห์ว่าจะปกป้องลูกชายของนางให้ปลอดภัย ภาพลักษณ์ของดาวิดที่เคยทูลถามพระเจ้าก่อนและเป็นผู้ริเริ่มทำสิ่งต่าง ๆ บัดนี้อันตรธานหายไป เหลือเพียงภาพลักษณ์ที่อ่อนแอซึ่งถูกชักจูงด้วยคำพูดของคนและริบด่วนสาบาน หากไม่ยื่นหยัดบนพระวจนะ จิตใจและความคิดของเราก็จะถูกชักจูงไปตามเรื่องเร่ร่อนและน่ากลัวของโลกนี้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ในขณะนี้ ฉันกำลังมัวแต่่วนวายอยู่กับเรื่องเร่ร่อนและน่ากลัว จนพลาดการทูลถามพระเจ้าอยู่หรือไม่?

ผู้กระทำผิด (ข้อ 12-14)

จากคำสาบานของดาวิด หญิงชาวเทโคอาจยกเรื่องอัปชานโลมขึ้นมา นางชี้ให้เห็นถึงความย้อนแย้งของกษัตริย์ดาวิด ที่ยอมไ้ชีวิตลูกชายฆาตกรในเรื่องแต่ง แต่กลับเนรเทศลูกชายของตนเอง คำพูดของหญิงคนนั้นดูเหมือนจะเข้าที่ แต่การกลับมาโดยปราศจากการลงโทษบาปและการกลับใจ ไม่ใช่ความยุติธรรมของพระเจ้า การปกปิดความผิดอย่างไม่มีเงื่อนไขไม่ใช่ความรัก ความรักคือการทำให้หันกลับจากความบาปแม้จะต้องลงโทษก็ตาม ความยุติธรรมที่แท้จริงเริ่มต้นจากการปฏิบัติตามหลักการที่สมควรสำหรับความบาป

สิ่งที่ฉันประนีประนอมกับความบาปโดยเพิกเฉยต่อหลักการและมาตรฐานของพระวจนะคืออะไร?

ดังทูตสวรรค์ของพระเจ้า (ข้อ 15-17)

บทบาทที่แยบยลของโยอาบและการแสดงของหญิงชาวเทโคอาทำให้ดาวิดรู้สึก

ห้วนไหว หญิงคนนั้นยกย่องดาวิดว่า “ดั่งทูตสวรรค์ของพระเจ้า” และเร่งเร้าให้เขาดัดสินใจ แต่ในกระบวนการทั้งหมดนี้ ไม่มีการอธิษฐานหรือการกลับใจจากดาวิดเลย ดาวิดเพียงแค่ถูกชักจูงด้วยแผนการของโยอาบและความสงสารของมนุษย์ จนตัดสินใจให้อับซาโลมกลับมา การตัดสินใจที่ฟังพาคำพูดของมนุษย์โดยไม่ทูลถามพระเจ้า ทำಯที่สุดแล้วจะกลายเป็นเมล็ดพันธุ์แห่งโศกนาฏกรรมที่ใหญ่กว่าเดิม การตัดสินใจที่ชาญฉลาดจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเรายำเกรงพระเจ้าเท่านั้น

ฉันตัดสินใจโดยฟังพาประสพการณ์ ความรู้ของตนเอง และคำชมของคนอื่น มากกว่าพระวณะของพระเจ้าหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ไว้วางใจในความโง่เขลาของตนเองมากกว่าพระวณะของพระเจ้า ขอทรงโปรดประทานอภัยที่ข้าพระองค์มัวแต่โลภอยากได้ตำแหน่งสูง ๆ ในโลก แต่กลับเห็นตำแหน่งแห่งพันธกิจที่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานให้เป็นเรื่องเล็กน้อย ในวันนี้ ขอทรงโปรดอย่าให้ข้าพระองค์ห้วนไหวไปกับคำพูดหรืออารมณ์ของตน แต่ขอให้แบกกางเขนของตนและเดินต่อไปได้เป็นอย่างดี

วันพุธ

19 ส.ค.

อย่าให้เข้าเฝ้าเรา

2 ซามูเอล 14:18-27

เพื่อจะแก้ไขเหตุการณ์นี้

18 แล้วพระราชาทรงตอบหญิงนั้นว่า “เราเองจะถามเจ้าเรื่องหนึ่ง เจ้าอย่าปิดบังจากเรานะ” ผู้หญิงนั้นทูลว่า “ขอพระราชাজ้านายของข้าพระบาทตรัสเถิด” 19 พระราชาจึงตรัสถามว่า “ในเรื่องทั้งสี่นี้มือของโยอาบเกี่ยวข้องกับเจ้าด้วยหรือเปล่า?” หญิงนั้นทูลตอบว่า “ข้าแต่พระราชา จ้านายของข้าพระบาท ฝ่าพระบาททรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ไม่มีใครหนีไปทางขวาหรือทางซ้ายได้ จากทุกสิ่งที่พระราชাজ้านายของข้าพระบาทตรัสไว้ โยอาบผู้รับใช้ของฝ่าพระบาทนั้นแหละสังเวยข้าพระบาททูล เขาบอกถ้อยคำเหล่านี้ทั้งหมดแก่สาวใช้ของฝ่าพระบาท 20 โยอาบผู้รับใช้ของฝ่าพระบาททำสิ่งนี้ก็เพื่อจะแก้ไขเหตุการณ์นี้ แต่จ้านายของข้าพระบาททรงมีสติปัญญา ดังสติปัญญาของทูตของพระเจ้า ทรงทราบทุกสิ่งที่อยู่บนพิภพ”

จึงไม่ได้เข้าเฝ้ากษัตริย์

21 พระราชาตรัสสั่งโยอาบว่า “ดูเถิด เราอนุโมทนาตามคำขอนี้แล้ว จงไปพาอัชบาโลมชายหนุ่มคนนั้นกลับมา” 22 โยอาบก็ย่อตัวลงชนหน้าลงถึงดิน แล้วขอบพระคุณพระราชา โยอาบทูลว่า “วันนี้ผู้รับใช้ของฝ่าพระบาททราบว่า ข้าพระบาทรับความโปรดปรานจากพระราชাজ้านายของข้าพระบาท ในการที่พระราชาทรงอนุโมทนาตามคำทูลขอของข้าพระบาท” 23 โยอาบจึงลุกขึ้นไปยังเมืองเกชูร์ และพาอัชบาโลมมายังกรุงเยรูซาเล็ม 24 และพระราชารับสั่งว่า “ให้เขากลับไปวังของเขาเถิด อย่าให้เข้าเฝ้าเรา” อัชบาโลมก็ไปอยู่วังของท่าน ไม่ได้เข้าเฝ้าเฉพาะพระพักตร์พระราชา

ไม่มีตำหนิเลย

25 ทัวอิสราเอล ไม่มีชายใครรูปงามและรับคำชมเชยมากเท่ากับอับซาโลม ในตัวท่าน ตั้งแต่ฝ่าเท้าจนถึงกระหม่อม ไม่มีตำหนิเลย 26 เมื่อท่านตัดผม (ท่านเคยตัดผมสั้นปีทุกปีเพราะผมหนักแล้วท่านก็ตัดเสีย) ท่านก็ชั่งผมของท่านได้หนัก 2 กิโลกรัมกว่า ตามมาตราหลวง 27 อับซาโลมมีบุตรชาย 3 คน และบุตรคนหนึ่งชื่อทามาร์ เธอเป็นหญิงที่สวยงาม

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อดาวิดสังเกตเห็นการแทรกแซงของโยอาบ หญิงชาวเทโคอาจึงได้สารภาพความจริง แม้ดาวิดจะอนุญาตให้โยอาบพาอับซาโลมกลับมา แต่เขาก็ไม่ยอมเผชิญหน้ากับลูก อับซาโลมได้รับคำชมจากประชาชนทั่วประเทศด้วยรูปร่างหน้าตาที่ไร้ที่ติ และทามาร์ลูกสาวของเขาก็เป็นหญิงที่มีรูปร่างหน้าางงดงามเช่นกัน

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

เพื่อจะแก้ไขเหตุการณ์นี้ (ข้อ 18-20)

ดาวิดมองออกว่าโยอาบอยู่เบื้องหลังหญิงชาวเทโคอา โยอาบได้วางแผนการนี้ “เพื่อจะเปลี่ยนสถานการณ์” ที่อัปซาลอมต้องหลบหนีอยู่ แต่สภาพแวดล้อมที่ยากลำบากซึ่งพระเจ้าทรงอนุญาตนั้น เป็นกระบวนการที่จำเป็นอย่างยิ่งเพื่อนำเราไปสู่จุดแห่งการกลับใจและทำให้ความรอดสำเร็จ หากเราพยายามเปลี่ยนสถานการณ์อย่างผิดธรรมชาติด้วยความเท็จและเล่ห์เหลี่ยมเพียงเพื่อให้สบายตัว ปัญหาจะยิ่งซับซ้อนเหมือนด้ายที่พันกันยุ่งเหยิง เราต้องยอมรับสภาพแวดล้อมที่พระเจ้าประทานให้และคลี่คลายไปตามหลักการของพระวจนะ

สภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่ฉันอยากจะหลุดพ้นให้ได้ในตอนนี้อย่างไร? แม้จะต้องใช้คำโกหกหรือเล่ห์เหลี่ยมก็ตามคืออะไร?

จึงไม่ได้เข้าเฝ้ากษัตริย์ (ข้อ 21-24)

ดาวิดอนุญาตให้อัปซาลอมกลับมาได้ แต่บอกว่าจะไม่ยอมเห็นหน้าเขา นี่เป็นท่าทีที่ครึ่ง ๆ กลาง ๆ ไม่ใช่ทั้งการลงโทษและการให้อภัย เพราะเขาไม่มีความกล้าที่จะให้ลูกเผชิญหน้ากับความบาปและกลับใจ การเจียบงั้นโดยไม่ชี้ให้เห็นความบาปไม่ใช่ความรัก แต่คือการหลีกเลี่ยง การปิดปากเจียบในเรื่องความบาปเพราะกลัวความสัมพันธ์จะร้าวฉานก็เท่ากับการปล่อยให้ฝ่ายก้าวไปสู่ความตายเพื่อความรอด เราต้องสามารถพูดในสิ่งที่อีกฝ่ายไม่ยากฟังได้ นี่คือการรักที่แท้จริง

ใครคือเป้าหมายที่ฉันเห็นความบาปของเขาแต่ยังคงนิ่งเจียบและไม่กล้าประกาศข่าวประเสริฐ เพราะกลัวว่าความสัมพันธ์จะร้าวฉาน?

ไม่มีตำหนิเลย (ข้อ 25-27)

อับซาโลมที่กลับมากรุงเยรูซาเล็มได้รับคำชมจากประชาชนด้วยรูปร่างหน้าตาที่ไร้ที่ติ แต่ภายในของเขากลับเต็มไปด้วยความขุ่นเคืองและความคิดกบฏที่มีต่อบิดา เมื่อความงดงามภายนอกกลายเป็นยาพิษ มันจะหลอกตลบตะแลงผู้คนและทำให้ตัวเองหยิ่งยโส ซึ่งท้ายที่สุดจะนำไปสู่ความพินาศ หากข้อดีของฉันที่คนอื่นอิจฉา ทำให้ฉันเหินห่างจากพระเจ้า สิ่งนั้นก็ไม่ใช่พร แต่เป็นคำสาป ธรรมิกชนต้องไม่ใช่ข้อดีเป็นเครื่องมือในการโอ้อวดตนเอง แต่ต้องใช้เพื่อช่วยกู้จิตวิญญาณเท่านั้น

ข้อดีที่ทำให้ฉันหยิ่งยโสคืออะไร? ฉันกำลังอวดอ้างสิ่งนั้น หรือพยายามใช้มันเพื่อช่วยกู้จิตวิญญาณ?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า แม้ในสภาพแวดล้อมที่ยากลำบาก ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ยอมรับบาปและความอ่อนแอของตนเอง และปฏิบัติตามหลักการของพระวจนะแทนการใช้เล่ห์เหลี่ยม ขอทรงประทานความกล้าหาญให้ข้าพระองค์ไม่เพิกเฉยต่อความบาปของครอบครัว และสามารถพูดคำที่เจ็บปวดเพื่อความรอดได้ ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ใช้ข้อดีที่ไร้ที่ติที่ประทานให้ ไม่ใช่เพื่อโอ้อวดตนเอง แต่เพื่ออุทิศตนในการช่วยกู้จิตวิญญาณด้วยเถิด

วันพฤหัสบดี
20 ส.ค.

การจุมพิตที่ปราศจากการกลับใจ
2 ซามูเอล 14:28-33

จงไปจุดไฟเผาเสีย

28 อับซาโลมประทับในกรุงเยรูซาเล็มได้ 2 ปีเต็ม โดยไม่ได้เข้าเฝ้าเฉพาะพระพักตร์พระราชบิดา 29 แล้วอับซาโลมก็ส่งคนไปตามโยอาบ จะใช้ให้เข้าไปเฝ้าพระราชบิดา แต่โยอาบไม่ยอมมาหาท่าน ท่านก็ส่งคนไปครั้งที่สอง แต่โยอาบก็ไม่ยอมมาเหมือนกัน 30 ท่านจึงสั่งพวกมหาดเล็กของท่านว่า “ดูสิ นาของโยอาบอยู่ถัดนาของเรา เขามีข้าวบาร์เลย์ที่นั่น จงไปเอาไฟเผาเสีย” พวกมหาดเล็กของอับซาโลมก็ไปเอาไฟเผานา

ถ้าข้าพเจ้ามีความผิด

31 โยอาบก็ลุกขึ้นไปหาอับซาโลมที่วังของท่าน ถามท่านว่า “ทำไมพวกมหาดเล็กของท่านจึงเอาไฟเผานาของกระหม่อม?” 32 อับซาโลมตอบโยอาบว่า “ดูเถิด เราส่งคนไปบอกท่านว่า ‘มานี้เถิด เราจะส่งท่านไปหาพระราชบิดา’ “ให้ข้าพเจ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จากเกตุรทำไหม? ข้าพเจ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ที่นั่นก็ดีกว่า” บัดนี้ขอให้เราได้เข้าเฝ้าเฉพาะพระพักตร์พระราชบิดา ถ้าเรามีความผิด ก็ให้พระองค์ทรงประหารเราเสีย ”

กษัตริย์จึงทรงจุมพิตเขา

33 โยอาบจึงเข้าเฝ้าพระราชบิดาทูลพระองค์ให้ทรงทราบ พระองค์ก็ทรงเรียกอับซาโลม ท่านจึงเข้าไปเฝ้าพระราชบิดาย่อตัวลงชนหน้าลงถึงดินเฉพาะพระพักตร์พระราชบิดา พระราชบิดาก็ทรงจูบอับซาโลม

บทสรุปพระคัมภีร์

หลังจากกลับมากองเยรูซาเล็มและไม่ได้เข้าเฝ้ากษัตริย์เป็นเวลา 2 ปี อับซาโลมก็สั่งให้จุดไฟเผาของโยอาบเพื่อบังคับให้เขามาหา และเรียกร้องขอเข้าเฝ้ากษัตริย์โดยไม่ยอมกลับใจ พร้อมบอกว่าหากตนมีความผิดก็ยอมตาย เมื่ออับซาโลมเข้าเฝ้าตามรับสั่งและถวายบังคม กษัตริย์ดาวิดก็จุมพิตเขา

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

จงไปจุดไฟเผาเสีย (ข้อ 28-30)

แม้อัปซาโลมจะกลับมารกรุงเยรูซาเล็ม แต่ก็ไม่ได้เข้าเฝ้ากษัตริย์นานถึง 2 ปี การเพิกเฉยของดาวิดที่ผัดวันประกันพรุ่งทั้งการให้อภัยและการลงโทษ ทำให้ความยุติธรรมพรวามัวและรังแต่จะเพิ่มความขุ่นเคืองให้ลูกชาย เมื่ออัปซาโลมเรียกโยอาบสองครั้งแต่เขาไม่มา จึงสั่งให้จุดไฟเผาเขาเพื่อเปิดทางบังคับ แม้รูปร่างหน้าตาจะงดงามแต่ภายในกลับเดือดดาลด้วยความโกรธแค้น นี่แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติของคนบาปอย่างชัดเจน เรามักจะจุดไฟในใจของพี่น้องด้วยคำพูดและท่าทีของเราอยู่เสมอ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอดทนอย่างยาวนานเพื่อเปิดหนทางแห่งการกลับใจ

เมื่อความตั้งใจของฉันทถูกขัดขวาง ฉันได้จุดไฟอะไรลงในใจของครอบครัวและพี่น้องบ้าง?

ถ้าข้าพเจ้ามีความผิด (ข้อ 31-32)

แม้โยอาบจะประท้วง แต่อัปซาโลมก็ไม่ขอโทษและกดดันให้เขาจัดการให้ได้เข้าเฝ้ากษัตริย์ คำพูดที่ว่า “ถ้าข้าพเจ้ามีความผิด ก็ให้พระองค์ประหารชีวิตข้าพเจ้าเถิด” ไม่ใช่คำสารภาพเพื่อกลับใจ แต่เป็นการโต้แย้งว่าตนเองไม่มีความผิด เขาเอาแต่มุ่งมั่นที่จะคลายความคับแค้นใจ และทวงสิทธิ์ของตนเองคืนมากกว่าการฟื้นฟูความสัมพันธ์ ความสง่าผ่าเผยที่ปราศจากการกลับใจคือความหยิ่งยโส และเป็นบาปที่ยิ่งใหญ่ต่อหน้าพระเจ้า ผู้ที่ไม่ยอมรับว่าตนเป็นคนบาปโดยสมบูรณ์ จะไม่ได้รับพระคุณของพระเจ้าหรือการให้อภัยจากผู้อื่น

สิ่งที่ฉันโต้แย้งด้วยความรู้สึกคับแค้นใจต่อหน้าพระเจ้าและผู้คนคืออะไร?

กษัตริย์จึงทรงจุมพิตเขา (ข้อ 33)

ดาวิดเรียกอัชบาโลมมาและจุมพิตเขา แต่นี่เป็นเพียงการจุมพิตตามมารยาทที่ปราศจากการให้อภัยและการคืนดีอย่างแท้จริง ดาวิดไม่ได้ลงโทษลูกชายด้วยความยุติธรรมของพระเจ้าเพื่อนำไปสู่การกลับใจ และไม่สามารถโอบกอดลูกชายด้วยความอบอุ่นในฐานะพ่อเพื่อละลายใจเขาได้ สิ่งนี้คือจุดเริ่มต้นของการติสสอนจากพระเจ้าที่ว่า "ดาบจะไม่คลาดไปจากราชวงศ์ของฝ่าพระบาทเลย" (12:10) หลังจากเหตุการณ์ของบทเชบา สันติภาพจอมปลอมที่เกิดขึ้นจากการปกปิดปัญหาความบาป รังแต่จะเป็นเมล็ดพันธุ์ของโศกนาฏกรรมที่ยิ่งใหญ่กว่า

มีความสัมพันธ์ใดบ้างที่ฉันแสวงหาเป็นสุขแค่เปลือกนอกเพราะกลัวความขัดแย้ง?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพความชั่วร้ายของข้าพระองค์ ที่จุดไฟในใจคนอื่นด้วยความโกรธแค้นเมื่อความตั้งใจของตนเองถูกขัดขวาง ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์วางความคับแค้นใจลง ยอมรับความเป็นคนบาปของตนเอง และแสวงหาพระคุณต่อหน้าพระวชนะ ขออย่าให้เป็นเพียงการจุมพิตตามมารยาท แต่ให้เกิดการให้อภัยที่แท้จริงและการฟื้นฟูอันบริสุทธิ์ภายใต้ความยุติธรรมแห่งกางเขน

วันศุกร์
21 ส.ค.

ชนะใจบรรดาคนอิสราเอล 2 ซามูเอล 15:1-9

ตั้งเข้าเป็นผู้พิพากษา

1 ต่อมาภายหลัง อับซาโลมจัดรถรบและม้ากับทหารวิ่งนำหน้า 50 คนให้ตนเอง
2 อับซาโลมตื่นบรรทมแต่เช้าตรู่ ทรงยืนริมทางเข้าประตูเมือง ถ้าใครมีเรื่องถวายพระ
ราชาให้ทรงตัดสิน อับซาโลมก็เรียกผู้นั้น ถามว่า “เจ้ามาจากเมืองไหน?” และเมื่อเขา
ทูลตอบว่า “ผู้รับใช้ของท่านเป็นคนเผ่าหนึ่งในอิสราเอล” 3 อับซาโลมจะบอกเขาว่า “ดู
สิ คำร้องของเจ้าก็ดีและถูกต้อง แต่พระราชินีไม่ได้ทรงตั้งใครไว้ฟังเจ้า” 4 อับซาโลม
เคยกล่าวยิ่งกว่านั้นว่า “เออ ถ้าใครตั้งเข้าเป็นผู้พิพากษาในแผ่นดินนี้ก็จะดี เมื่อใครมี
ข้อขัดแย้งหรือต้องการคำตัดสินจะได้มาหาเข้า และเข้าจะให้ความยุติธรรมแก่เขา”

การกระทำของอับซาโลม

5 เมื่อมีใครเข้ามาใกล้จะย่อตัวลงคำนับท่าน ท่านจะยื่นมือพยุงคนนั้นไว้และ
จูบเขา 6 อับซาโลมทำอย่างนี้แก่คนอิสราเอลทั้งหมด ที่มาเฝ้าพระราชินีเพื่อขอการ
พิพากษา อับซาโลมก็ชนะใจบรรดาคนอิสราเอล

ให้เข้าพระบาท ไปแก้บน

7 เมื่อล่วงมาได้ 4 ปี อับซาโลมทูลพระราชินีว่า “ขอทรงอนุญาตให้เข้าพระบาท
ไปแก้บน ซึ่งเข้าพระบาทได้บนไว้ต่อพระยาห์เวห์ที่เมืองเฮโบรน 8 เพราะว่าผู้รับใช้ของ
ฝ่าพระบาทได้บนไว้ เมื่อครั้งยังอยู่ในเมืองเกชูร์ประเทศซีเรียว่า ‘ถ้าพระยาห์เวห์ทรง
นำข้าพระองค์กลับมายังกรุงเยรูซาเล็มจริงแล้ว ข้าพระองค์จะถวายนมัสการพระยาห์
เวห์’ ” 9 พระราชาตรัสตอบท่านว่า “จงไปเป็นสุขเถิด” ท่านก็ลุกขึ้นไปยังเมืองเฮโบรน

บทสรุปพระคัมภีร์

อัปชาโลมจัดเตรียมรถรบและทหารองครักษ์สำหรับตนเอง คอยดักแย่งงานตัดสินคดีความที่ประตูเมืองเพื่อยุยงให้กษัตริย์และประชาชนแตกแยกกัน เขาอ้างเรื่องความยุติธรรม แต่กลับขโมยใจของคนอิสราเอลด้วยความถ่อมตนและการจุ่มพิตอันจอมปลอม หลังจากนั้นเขาอ้างเหตุผลอันศักดิ์สิทธิ์ว่าจะไปแก้บน แล้วจึงเดินทางไปยังเฮโบรน

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ตั้งขาเป็นผู้พิพากษา (ข้อ 1-4)

อับซาโลมจัดเตรียมกองกำลัง “สำหรับตนเอง” และเลียนแบบพระราชอำนาจของกษัตริย์ เขาตื่นแต่เช้าตรู่เพื่อไปดักแย่งคดีความของประชาชนที่ประตูเมือง ดาวิดคือกษัตริย์ผู้ทรงปฏิบัติความยุติธรรมและความชอบธรรม (8:15) ถึงกระนั้น อับซาโลมก็ยังคงยุยงความไม่พอใจของประชาชน แสร้งทำตัวประหนึ่งตนเองเป็นทูตแห่งความยุติธรรม เมื่อเราเพิกเฉยต่อระเบียบที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ แล้วตั้งตนเป็นผู้พิพากษาเพื่อตัดสินความถูกผิดด้วยตนเอง ชุมชนก็จะสั่นคลอน แก่นแท้ของความบาปคือการขยันทันแข็งเพื่อตัวเองและโลกอยากจะแย่งชิงตำแหน่งของพระเจ้า

ฉันกำลังจับผิดคนอื่นและอ้างว่าตนเองชอบธรรมอยู่หรือไม่? สิ่งที่ฉันทำอย่างขยันขันแข็ง 'เพื่อตนเอง' ไม่ใช่เพื่อพระสิริขององค์พระเจ้าคืออะไร?

การกระทำของอับซาโลม (ข้อ 5-6)

อับซาโลมทำที่ประหนึ่งละทิ้งเกียรติยศของเจ้าชาย ด้วยการเข้าไปจับมือและจุมพิตผู้ที่จะมากราบไหว้เขา อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมเช่นนี้ไม่ใช่ความรักหรือการรับใช้ที่แท้จริง แต่เป็นการแสดงที่คำนวณมาอย่างถี่ถ้วนเพื่อขโมยใจของผู้คน ความเชื่อที่อยู่ได้ด้วยคำชมและการให้รางวัลของมนุษย์ ทำயที่สุดแล้วจะแย่งชิงพระสิริที่ควรเป็นของพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่แท้จริง ไม่ได้ทรงขโมยใจของผู้คน แต่ทรงได้มาด้วยความรักแห่งกางเขน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำฉันด้วยความถ่อมตนที่แท้จริง ไม่ใช่ด้วยการแสดงที่เกินจริง

ฉันกำลังแสร้งทำเป็นใจดีหรือถ่อมตนจนเกินจริงเพื่อที่จะได้รับการยอมรับจากผู้คนหรือไม่?

ให้ข้าพระบาท ไปแก้บน (ข้อ 7-9)

หลังจากที่อัปชาโลมขโมยใจของผู้คนอย่างแยบยลมาตลอดเวลา 4 ปี เขาก็ทูลขอภักษัตริย์ให้เขาไปเฮโบรอนด้วยข้ออ้างอันศักดิ์สิทธิ์ว่า “เพื่อไปแก้บน” เฮโบรอนเคยเป็นเมืองหลวงแห่งแรกของอาณาจักรดาวิดและเป็นบ้านเกิดของอัปชาโลม ซึ่งเป็นจุดยุทธศาสตร์ทางการเมืองที่ดีในการก่อกบฏ เขาทำให้แม้กระทั่งการนมัสการและการแก้บนที่ควรจะศักดิ์สิทธิ์ที่สุด กลายเป็นเครื่องมือในการบรรลุลความทะเยอทะยานของตนเอง นี่คือการชั่วร้ายที่ใช้พระนามของพระเจ้า เพื่อตอบสนองความปรารถนาของตนเอง พระเจ้าทรงต้องการการเชื่อฟังที่แท้จริง ไม่ใช่ข้ออ้างจอมปลอม

ฉันพยายามผลักดันความต้องการของตนเองให้สำเร็จ โดยใช้คำว่า “พระประสงค์ของพระเจ้า” เพื่อทำให้ดูศักดิ์สิทธิ์หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพบาปแห่งความหยิ่งโสที่พยายามตัดสินใจด้วยตนเองโดยเพิกเฉยต่อสิทธิอำนาจของคริสตจักรตามผลประโยชน์ของตน ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ตระหนักและหันหลังกลับจากสิ่งที่เคยแสวงทำเป็นใจได้อย่างหน้าซื่อใจคดเพื่อได้รับการยอมรับจากผู้คน ขอทรงประทานอภัยในความชั่วร้ายที่ใช้แม้กระทั่งความเชื่อเป็นเครื่องมือในการสนองความโลภของตน และขอให้ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ต่อพระองค์

วันเสาร์

22 ส.ค.

ลูกขึ้นหนีไปเถิด

2 ซามูเอล 15:10-18

อับซาโลมเป็นกษัตริย์

10 แต่อับซาโลมได้ส่งผู้สื่อสารลับไปทั่วอิสราเอลทุกเผ่าว่า “พวกท่านได้ยินเสียงเขาสัตว์เมื่อไร จงกล่าวกันว่า ‘อับซาโลมเป็นกษัตริย์ที่เฮโบรน’ ” 11 มีชาย 200 คนไปกับอับซาโลมจากกรุงเยรูซาเล็ม เป็นคนที่ถูกเชิญไป คนเหล่านี้ไปอย่างบริสุทธิ์ใจ ไม่รู้เรื่องทั้งสิ้นเลย 12 ขณะเมื่ออับซาโลมถวายเป็นสวัสดียามเช้า ท่านส่งคนไปเชิญอาหิโธเฟลชาวกิโยนที่ปรึกษาของดาวิดมาจากเมืองของเขา คือกิโยน การคบคิดกันนั้นก็เพิ่มกำลังขึ้น คนที่มาฝึกฝอยอยู่กับอับซาโลมก็มากขึ้น

จงรีบไป

13 ผู้สื่อสารคนหนึ่งมาเฝ้าดาวิด ทูลให้ทรงทราบว่า “ใจของคนอิสราเอลคล้อยตามอับซาโลมไปแล้ว” 14 แล้วดาวิดรับสั่งแก่บรรดาข้าราชการที่อยู่กับพระองค์ ณ เยรูซาเล็มว่า “จงลุกขึ้น ให้เราหนีไปเถิด มิฉะนั้นเราจะไม่มีทางหนีจากอับซาโลม จงรีบไป เกรงว่าเขาจะรีบมาและตามเราทันและนำเหตุร้ายมาถึงเรา และทำลายกรุงนี้เสียด้วยคมดาบ” 15 ข้าราชการของพระราชาราชกิจราบบทูลพระราชารว่า “ดูเถิด บรรดาผู้รับใช้ของฝ่าพระบาทพร้อมจะทำตามสิ่งซึ่งพระราชารเจ้านายของข้าพระบาทตัดสินพระทัยทุกประการ” 16 พระราชารก็เสด็จออกไปพร้อมกับคนทั้งหมดในราชสำนักของพระองค์ เว้นแต่นางสนม 10 คน ได้ทรงละไว้ให้เฝ้าพระราชารวัง

จึงเดินขบวนนำหน้ากษัตริย์

17 พระราชารก็เสด็จออกไป ทหารทั้งสิ้นก็ตามพระองค์ไป และเสด็จประทับที่บ้านที่ห่างไกลออกไป 18 บรรดาข้าราชการทั้งสิ้นเดินผ่านด้านข้างพระองค์ไป บรรดา

คนเคเรีและคนเปเลทกับคนกัท 600 คนที่ติดตามพระองค์มาจากเมืองกัท เดินผ่าน
นำหน้าพระราชาไป

บทสรุปพระคัมภีร์

อัปซาโลมส่งผู้สอดแนมไปประกาศว่าตนเองได้เป็นกษัตริย์ที่เฮโบรน และดึงตัว
อาหิโธเฟลเข้ามาร่วมเพื่อขยายการก่อกบฏให้ใหญ่ขึ้น ดาวิดรีบหลบหนีเพื่อปกป้อง
เมืองจากคมดาบและน้อมรับการตีสอนของพระเจ้าอย่างถ่อมตน โดยทิ้งนางสนมไว้
เบื้องหลัง ทหารกล้าชาวเคเรี ชาวเปเลท และชาวกัท 600 คน เดินขบวนนำหน้า
กษัตริย์จนถึงที่สุด

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

อับซาโลมเป็นกษัตริย์ (ข้อ 10-12)

อับซาโลมส่งผู้สอดแนมไปทั่วทุกเผ่าของอิสราเอล เพื่อประกาศว่าตนได้เป็นกษัตริย์ ใช้การถวายเป็นเครื่องบูชาเป็นข้ออ้างเพื่อไปเฮโบรน และตั้งตนเป็นกษัตริย์ เขาระดมคนถึง 200 คนที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลยมาเพื่ออวดบารมี ดึงอาหิโธเฟลที่ปรึกษาของดาวิดมาร่วมเพื่อขยายการก่อกบฏ ภายนอกดูเหมือนเป็นความศรัทธาและยุติธรรม แต่ภายในคือความโลภอย่างทะเยอทะยาน จิตใจที่เสื่อมทรามอย่างสิ้นเชิงสามารถเปลี่ยนแม้กระทั่งการนมัสการให้เป็นเครื่องมือแห่งความปรารถนาของตน ท่ามกลางความวุ่นวายนี้ พระเจ้าทรงรักษาพันธสัญญาและจัดเตรียมกษัตริย์ที่แท้จริงไว้แล้ว ซึ่งกษัตริย์ที่แท้จริงผู้นั้นคือพระเยซูคริสต์

ในขณะนี้ การก่อกบฏที่ฉันทกำลังวางแผนในครอบครัว ที่ทำงาน และคริสตจักรคืออะไร?

จงรีบไป (ข้อ 13-16)

เมื่อดาวิดได้ยื่นรายงานจากผู้สื่อสาร เขาก็หลบหนีออกจากกรุงเยรูซาเล็ม นี่ไม่ใช่ความพ่ายแพ้ แต่เป็นการตอบสนองด้วยการกลับใจ เพื่อน้อมรับการตีสอนที่ประกาศไว้หลังจากเหตุการณ์ล่วงประเวณีกับบัทเชบา (12:10-11) ดาวิดเลือกเส้นทางของผู้ลี้ภัย เพื่อรอคอยการพิพากษาของพระเจ้ามากกว่าการต่อสู้ขัดขืนและพรวดพราดถึงความยุติธรรม การคำนวณของมนุษย์ที่ถึงนางสนมไว้เบื้องหลัง ทำยที่สุดแล้วก็เป็นการทำให้พระเจ้าชนะสำเร็จ เมื่อยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาป แม้ในสถานการณ์ที่ยุติธรรม เราก็จะยอมรับได้ว่าเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงตั้งไว้เป็นเส้นทางแห่งความรอด

สิ่งที่ฉันต้องยอมรับให้ได้ แม้จะรู้สึกไม่เป็นธรรม โดยเชื่อว่าเป็นการสั่งสอนของพระเจ้าเพื่อให้ฉันกลับใจคืออะไร?

จึงเดินขบวนนำหน้ากษัตริย์ (ข้อ 17-18)

เมื่อดาวิดมาถึง ข้าราชกรของเขาคณะและคนเคเรี คนเปเลท และคนกัทก็เดินนำหน้ากษัตริย์ บรรดาทหารกล้าต่างชาติที่ติดตามดาวิดมาเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่า ชุมชนที่เชื่อมโยงกันด้วยพระคุณคืออะไร พันธสัญญาและความทุกข์ยากได้กลายเป็นสายใยแห่งความจงรักภักดียิ่งกว่าสายเลือด ถึงแม้ในยามที่ถูกโลกทอดทิ้ง พระองค์ก็ทรงยึดมั่นผู้ที่ทรงเลือกไว้ที่เหลืออยู่ และกษัตริย์ที่แท้จริงก็ทรงเรียกแม้กระทั่งคนต่างชาติให้เข้ามาเป็นกายเดียวกัน คริสตจักรไม่ใช่ชุมชนที่นำไปสู่ความสำเร็จทางโลก แต่เป็นชุมชนที่ยึดเอาพระเจ้าเป็นบำเหน็จ

ความเหนื่อยยากที่ฉันต้องแบกรับขณะเดินร่วมกับคริสตจักร เพื่อให้ครอบครัวและเพื่อนบ้านได้รับความรอดคืออะไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพความหน้าซื่อใจคดที่เอาความโลภมาบดบังด้วยการนินทา การขอร้องโปรดให้ข้าพระองค์มองเห็นบาปของตนก่อนแม้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นธรรม และยอมรับการตีสอนอย่างถ่อมตนและเชื่อฟังในเส้นทางของผู้ลี้ภัยแทนที่จะลุกขึ้นสู้ด้วยอารมณ์ แม้น้ำใจคนในโลกจะตีตัวออกห่างข้าพระองค์ แต่ขอให้ข้าพระองค์แบกกางเขนและติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้าไปจนถึงที่สุดด้วยเถิด

ท่านจงอยู่ที่นั่น

19 พระราชาจึงตรัสสั่งอิททัยคนกัทว่า “ทำไมเจ้าจะไปกับพวกเราด้วย? จงกลับไปอยู่กับพระราชา เพราะเจ้าเป็นคนต่างด้าว และถูกเนรเทศมาด้วย เจ้าจงกลับไปบ้านเมืองของเจ้าเถิด 20 เจ้าเพิ่งมาถึงเมื่อวานนี้ และวันนี้ควรที่เราจะให้เจ้าไป ๆ มา ๆ กับพวกเราหรือ? ด้วยเราไม่ทราบว่าจะไปที่ไหน? จงกลับไปเถิด พาพวกพี่น้องของเจ้ากลับไปด้วย ขอความรักมั่นคงและความสัตย์จริงจงอยู่กับเจ้าเถิด” 21 แต่อิททัยทูลตอบพระราชาว่า “พระยาห์เวห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด และพระราชาเจ้านายของข้าพระบาททรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด พระราชาเจ้านายของข้าพระบาทเสด็จประทับที่ใด จะสิ้นพระชนม์หรือทรงพระชนม์ ผู้รับใช้ของฝ่าพระบาทขอไปอยู่ที่นั่นด้วย” 22 ดาวิดก็รับสั่งกับอิททัยว่า “จงไปและเดินผ่านไปเถิด” อิททัยชาวเมืองกัทจึงผ่านไปพร้อมกับบรรดาผู้ใหญ่และเด็กทั้งหมด

มุ่งหน้าไปทางถิ่นทุรกันดาร

23 เมื่อทหารทั้งหมดเดินผ่านไป ชาวเมืองทั้งหมดก็ร้องให้เสียงดัง พระราชาก็เสด็จข้ามลำธารซิดโรน และทหารทั้งหมดก็เดินผ่านไปยังถิ่นทุรกันดาร

จงนำหีบของพระเจ้ากลับไป

24 และนี่แน่ะ ศาโดกก็มาด้วยพร้อมกับคนเลวี่ทั้งสิ้น หามหีบพันธสัญญาของพระเจ้ามา และพวกเขาวางหีบของพระเจ้าลง จนประชาชนผ่านออกจากเมืองไปหมด และอาปียาธาร์ก็ขึ้นไปด้วย 25 แล้วพระราชาตรัสสั่งศาโดกว่า “จงหามหีบของพระเจ้ากลับไปเข้าไปในเมืองเถิด หากว่าพระยาห์เวห์ทรงโปรดปรานเรา พระองค์จะทรงนำ

เรากลับ และให้เราเห็นทั้งหีบนั้นกับที่ประทับของพระองค์ด้วย 26 แต่ถ้าพระองค์ตรัสว่า ‘เราไม่พอใจเจ้า’ ดูเถิด เราอยู่ที่นี่ ขอพระองค์ทรงทำกับเราตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด” 27 พระองค์ตรัสกับศาโดกปุโรหิตด้วยว่า “ท่านเป็นผู้ทำนายไม่ใช่หรือ? จงกลับเข้าไปในเมืองโดยสวัสดิภาพพร้อมกับบุตรชายทั้งสองของท่านคืออาหิมาอัสนุตรของท่าน และโยนาธานบุตรของอาปียาธาร 28 นี่แน่ะ เราจะคอยอยู่ที่ท่าข้ามไปถิ่นทุรกันดาร จนจะมีข่าวมาจากพวกท่านให้เราทราบ”

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดบอกให้อิทธิชัยชาวต่างชาติกลับไป แต่อิทธิชัยสาบานว่าจะอยู่กับกษัตริย์ไม่ว่าจะเป็นหรือตาย ประชาชนทั้งหมดร้องไห้เสียงดัง ข้ามลำธารซิดโรน และมุ่งหน้าไปทางถิ่นทุรกันดาร ดาวิดบอกให้ศาโดกนำหีบของพระเจ้ากลับไปเมือง และมอบตัวเขาเองไว้กับพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ท่านจงอยู่ที่นั่น (ข้อ 19-22)

ดาวิดอวยพรอิทัยชาวต่างชาติว่า “ขอให้ความรักมั่นคงและความซื่อสัตย์จงอยู่กับท่าน” และบอกให้เขากลับไป เป็นการคำนึงถึงผู้อื่นแม้ในยามยากลำบาก แต่อิทัยกลับสารภาพว่า “พระยาห์เวห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด และกษัตริย์เจ้านายของข้าพระบาททรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด กษัตริย์เจ้านายของข้าพระบาทจะเสด็จไปที่ไหน ไม่ว่าจะป็นหรือตาย ผู้รับใช้ของฝ่าพระบาทจะอยู่ที่นั่นด้วยฉันนั้น” ความจงรักภักดีของอิทัยชาวต่างชาติช่างแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับการทรยศของอับซาโลมผู้เป็นบุตร ความจงรักภักดีที่แท้จริงไม่เกี่ยวกับสายเลือดหรือสถานะ แต่แสดงออกผ่านการเชื่อฟังพระเจ้าและระเบียบที่พระองค์ทรงตั้งไว้

คนที่ทอดทิ้งฉันในยามยากลำบาก และคนที่อยู่เคียงข้างฉันคือใคร? ฉันเคยอยู่เคียงข้างใครบางคนในยามที่เขาเผชิญความทุกข์ยากหรือไม่?

มุ่งหน้าไปทางถิ่นทุรกันดาร (ข้อ 23)

ประชาชนทั่วแผ่นดินร้องไห้เสียงดัง และมุ่งหน้าไปทางถิ่นทุรกันดารพร้อมกับกษัตริย์ การกบฏของอับซาโลมได้เชื่อมโยงกับโศกนาฏกรรมในครอบครัวที่เกิดจากความบาปของดาวิด พระวณะที่นาอันผู้เผยพระวณะพยากรณ์ไว้ว่า “ดาบจะไม่คลาดไปจากราชวงศ์ของฝ่าพระบาทเลย” (12:10) กำลังเป็นจริง อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่ได้ทรงทอดทิ้งดาวิดแม้ท่ามกลางการพิพากษา ถิ่นทุรกันดารเป็นทั้งสถานที่แห่งการตีสอนและสถานที่แห่งการฝึกฝน พระเจ้าทรงใช้ถิ่นทุรกันดารเพื่อให้เราถ่อมตัวลง และสอนให้เราพึ่งพาพระองค์แต่เพียงผู้เดียว

ในตอนนี้ฉันกำลังเผชิญกับถิ่นทุรกันดารในชีวิตหรือไม่? ฉันยอมรับช่วงเวลานี้ว่าเป็นการตีสอนและการฝึกฝนจากพระเจ้าหรือไม่?

จงนำหีบของพระเจ้ากลับไป (ข้อ 24-28)

เมื่อปุโรหิตซาโดกนำหีบพันธสัญญาของพระเจ้ามา ดาวิดก็สั่งให้นำหีบนั้นกลับไป
ไปที่เมือง และเขาสารภาพว่า “ถ้าข้าพเจ้าเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระ
ยาห์เวห์ พระองค์จะทรงนำข้าพเจ้ากลับมาให้เห็นหีบนั้น แต่ถ้าพระองค์ตรัสว่า ‘เราไม่
พอใจในตัวเจ้า’ ข้าพเจ้าก็อยู่ที่นี้ ขอทรงทำแก่ข้าพเจ้าตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด”
เขาไม่ได้ใช้หีบพันธสัญญาซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการทรงสถิตของพระเจ้าเป็นเครื่องมือ
ในการปกป้องตนเอง แต่เขามอบชีวิตของตนเองไว้กับแผนการและการทรงนำของ
พระเจ้าอย่างสมบูรณ์ นี่คือการทำที่ของผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าอย่างแท้จริง

ฉันเคยพยายามใช้พระเจ้าเป็นเครื่องมือของตนเองในสถานการณ์ที่ยากลำบาก
หรือไม่? ฉันกำลังแสวงหาเพียงผลประโยชน์ของตนเองอยู่หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะมีจิตใจที่กว้างขวาง ห่วงใยและอวยพร
ผู้อื่นแม้อยู่ท่ามกลางความทุกข์ยาก ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้ตระหนักว่าประสบ
การณ์ในถิ่นทุรกันดารคือการทดสอบและการฝึกฝน และพึ่งพาพระองค์แต่เพียงผู้เดียว
ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ไว้วางใจในพระประสงค์และอำนาจของพระองค์ และเชื่อ
ฟังอย่างสมบูรณ์แม้ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก

วันจันทร์

24 ส.ค.

จะทำให้คำแนะนำฟ่ายแพ้วไป

2 ซามูเอล 15:29-37

คลุมศีรษะและร้องไห้

29 ศาโดกกับอาปียาธารจึงหามหีบของพระเจ้ากลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มและพัก
อยู่ที่นั่น 30 ดาวิดเสด็จขึ้นไปตามทางขึ้นภูเขามะกอกเทศ เสด็จพลางทรงกันแสง
พลาง มีผ้าคลุมพระเศียร เสด็จโดยพระบาทเปล่า และทหารทั้งหมดที่อยู่กับพระองค์ก็
เอาผ้าคลุมศีรษะเดินไปพลางร้องไห้พลาง

ขอทรงทำให้คำแนะนำกลายเป็นความโง่เขลา

31 มีคนทูลดาวิดให้ทรงทราบว่า “อาหิโธเฟลอยู่ในพวกคิดกบฏของอับซาโลม
ด้วย” ดาวิดกราบทูลว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขอทรงให้คำปรึกษาของอาหิโธเฟลโง่
เขลาไป”

ท่านจงส่งข่าวมาให้เรา

32 ต่อมาเมื่อดาวิดมาถึงยอดเขาซึ่งเป็นที่นมัสการพระเจ้า นี่แน่ะ หุซัยตระกูล
อารคีเข้ามาเฝ้า มีเสื้อผ้าฉีกขาดและดินอยู่บนศีรษะ 33 ดาวิดตรัสกับเขาว่า “ถ้าเจ้า
ข้ามไปกับเรา เจ้าจะเป็นภรรยาแก่เรา 34 แต่ถ้าเจ้ากลับเข้าไปในเมือง และกล่าวกับ
อับซาโลมว่า ‘ข้าแต่พระราชา ข้าพระบาทขอถวายตัวเป็นข้าของฝ่าพระบาท ดังที่
ข้าพระบาทเป็นข้าของพระราชาบิดาของฝ่าพระบาทมาแต่กาลก่อนฉันใด ข้าพระบาท
ขอเป็นข้าของฝ่าพระบาทฉันนั้น’ แล้วเจ้าจะทำให้คำปรึกษาของอาหิโธเฟลฟ่ายแพ้วไป
เพื่อเรา 35 ศาโดกกับอาปียาธารพวกปุโรหิตก็อยู่กับเจ้าที่นั่นไม่ใช่หรือ? ทุกสิ่งที่เจ้า
ได้ยินในพระราชวัง จงบอกให้ศาโดกกับอาปียาธารพวกปุโรหิตทราบ 36 ดูเถิด บุตร
สองคนของเขาก็คอยู่ด้วย คืออาหิมาอัสนุตรศาโดก และโยนาธานบุตรอาปียาธาร พวก

ท่านจงใช้เขามาบอกเราทุกเรื่องที่ท่านได้ยิน” 37 หุซัยสหายของดาวิดจึงกลับเข้าไป
ในเมือง พอดีกับอัชบาโลมกำลังเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดเดินขึ้นภูเขามะกอกเทศพร้อมกับกลุ่มศิระะ ร้องไห้ และเดินเท้าเปล่า เมื่อ
ได้ยินข่าวว่าอาหิโอฟेलได้ร่วมก่อกบฏกับอัชบาโลม เขาก็อธิษฐานขอให้คำแนะนำนั้น
กลายเป็นความโง่เขลา ดาวิดส่งหุซัยเพื่อนของเขากลับไปที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อให้
คำแนะนำของอาหิโอฟेलฟ่ายแพ้ไป และให้ส่งข่าวมาให้เขา

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

คลุมศีรษะและร้องไห้ (ข้อ 29-30)

เมื่อดาวิดเดินขึ้นภูเขามะกอกเทศ ทรงคลุมศีรษะ เดินเท้าเปล่า และร้องไห้ไปด้วย กษัตริย์ที่ครั้งหนึ่งเคยเสวยเกียรติยศทุกประการ บัดนี้ต้องหนีหัวซุกหัวซุนเพราะถูกลูกชายไล่ล่า ประชาชนทุกคนที่ไปกับเขาก็กคลุมศีรษะและร้องไห้ขึ้นไปด้วยเช่นกัน นี่คือภาพของคริสตจักรที่ร่วมโสกเศร้ากับกษัตริย์ สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงผลกระทบของบาปของคนคนหนึ่งที่มีต่อคริสตจักรทั้งหมด ความบาปของฉันไม่ได้จบลงแค่เป็นปัญหาของฉันคนเดียว แต่สร้างความเจ็บปวดให้แก่ครอบครัวและคริสตจักรเช่นกัน

บาปของฉันส่งผลกระทบต่อครอบครัวและคริสตจักรอย่างไร? ฉันถ่อมตัวลงด้วยความทุกข์ยากแล้วหรือยัง?

ขอทรงทำให้คำแนะนำกลายเป็นความโง่เขลา (ข้อ 31)

ดาวิดได้รับข่าวว่าอาหิโธเฟล ซึ่งเคยเป็นที่ปรึกษาของเขา ได้ร่วมมือก่อกบฏกับอับซาโลม อาหิโธเฟลเป็นที่ปรึกษาที่ชาญฉลาด และคำแนะนำของเขาก็ได้รับการยกย่องว่าเหมือนกับพระวณะที่ได้รับเมื่อทูลถามพระเจ้า (16:23) แต่ดาวิดไม่ได้สิ้นหวัง เขาริบออิษฐานทันทีว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขอทรงทำให้คำแนะนำของอาหิโธเฟลกลายเป็นความโง่เขลาเถิด” เราก็มั่นใจกัน ต้องอริษฐานเป็นอันดับแรกท่ามกลางวิกฤต เพราะพระเจ้าผู้ทรงสูงส่งกว่าสติปัญญาของมนุษย์สามารถทำลายอุปายของศัตรูได้

เมื่อเกิดวิกฤตฉันทำอะไรเป็นอันดับแรก? ฉันแสวงหาสติปัญญาของมนุษย์หรืออริษฐานต่อพระเจ้า?

ท่านจงส่งข่าวมาให้เรา (ข้อ 32-37)

เมื่อดาวิดมาถึงยอดเขาที่นมัสการพระเจ้า หุซัยเพื่อนของเขาก็ฉีกเสื้อคลุม มีดิน

บนศิระ และมาพบเขา ดาวิดให้หุ้ยกลับไปกรุงเยรูซาเล็ม แสร้งทำเป็นข้าราชการของอับซาโลม เพื่อให้คำแนะนำของอาหิโธเฟลพ่ายแพ้ไป และให้ส่งข่าวมาให้เขารู้ผ่านทางบุโรหิต บัดนี้ดาวิดอธิษฐานแล้วกำลังลงมือทำอย่างชาญฉลาด การอธิษฐานและการลงมือทำต้องไปคู่กัน พระเจ้าทรงประทานสติปัญญาแก่ผู้อธิษฐาน และบางครั้งก็ทรงส่งคนมาช่วยเหลือ

ฉันจดจำคนที่พระเจ้าส่งมาให้ได้หรือไม่? ฉันเคยอธิษฐานแต่ไม่ลงมือทำ หรือลงมือทำแต่ไม่อธิษฐานหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ตระหนักถึงผลกระทบของบาปของตนที่มีต่อชุมชน และเข้าไปหาพระเจ้าอย่างถ่อมตน เมื่อเกิดวิกฤต แทนที่จะแสวงหาสติปัญญาของคน ขอให้ข้าพระองค์ได้อธิษฐานต่อพระองค์ก่อนและขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ไว้วางใจและติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงทำงานผ่านสติปัญญาที่ประทานให้และผู้คนที่พระองค์ส่งมาด้วยเถิด

วันอังคาร

25 ส.ค.

นำภัยพิบัติมาสู่ตนเอง

2 ซามูเอล 16:1-8

ขนมปัง ลูกเกต และผลไม้ฤดูร้อน

1 เมื่อดาวิดเสด็จเลยยอดเขาไปหน่อยหนึ่ง นี่แน่ะ ศิบบามหาดเล็กของเมฟีโบเซท ก็เข้ามาเฝ้าพระองค์ มีลาคุหนึ่งผูกอานพร้อม บรรทุกขนมปัง 200 ก้อน ลูกเกต 100 พวง และผลไม้ฤดูร้อนอีกหนึ่งร้อย กับเหล้าองุ่นหนึ่งถุงหนึ่ง 2 พระราชาตรัสกับศิบบาว่า “เจ้านำสิ่งเหล่านี้มาทำไม?” ศิบบาหูลดตอบว่า “ลาคุนั้นเพื่อราชวงศ์จะได้ทรง ขนมปัง และผลไม้ฤดูร้อนสำหรับพวกคนหนุ่มรับประทาน และเหล้าองุ่นเพื่อผู้ที่อ่อนเปลี้ยในถิ่นทุรกันดารจะได้ดื่ม”

เป็นของเจ้าทั้งสิ้น

3 พระราชาตรัสว่า “บุตรเจ้านายของเจ้าอยู่ที่ไหน?” ศิบบาหูลพระราชาว่า “ดูเถิด ท่านพักอยู่ในเยรูซาเล็ม เพราะท่านว่า ‘วันนี้พงศ์พันธุ์อิสราเอลจะคืนราชอาณาจักรของบิดาของเราให้แก่เรา’ ” 4 แล้วพระราชาตรัสกับศิบบาว่า “นี่แน่ะ บัดนี้ทรัพย์สมบัติของเมฟีโบเซทก็ตกเป็นของเจ้า” และศิบบาหูลว่า “ข้าพระบาทขอกราบถวายบังคม ข้าแต่พระราชาเจ้านายของข้าพระบาท ขอข้าพระบาทเป็นที่โปรดปรานของฝ่าพระบาท”

ขว้างก้อนหินใส่ดาวิด

5 เมื่อกษัตริย์ดาวิดเสด็จมายังตำบลบาสุริม มีชายคนหนึ่งอยู่ในตระกูลวงศ์วาน ซาอูล ชื่อซิเมอีบุตรเก-รา เขาออกมา เดินพลางสาปแช่งพลาง 6 และเอาหินขว้างดาวิด และขว้างขี้ราซการทั้งหมดของกษัตริย์ดาวิด ทหารทั้งหมดและนักรบทั้งหมดก็อยู่ข้างขวาและข้างซ้ายของพระองค์ 7 ซิเมอีสาปแช่งว่า “ไป ไป เจ้าฆาตกร เจ้าวายร้าย 8 พระยาห์เวห์ได้ทรงตอบสนองเจ้าในเรื่องโลหิตทั้งสิ้นแห่งพงศ์พันธุ์ของซาอูล ผู้

ซึ่งเจ้าเข้าครองแทนอยู่นั้น และพระยาห์เวห์ทรงมอบราชอาณาจักรไว้ในมืออัปซาลอม บุตรของเจ้า ดูซิ สิ่งชั่วร้ายตกอยู่บนเจ้าแล้ว เพราะเจ้าเป็นฆาตกร”

บทสรุปพระคัมภีร์

ศิบามหาดเล็กของเมฟีโบเชทนำเสบียงอาหารมากมายมาหาดาวิด และใส่ร้ายว่าเมฟีโบเชททรยศต่อกษัตริย์ ด้วยเหตุนี้ ดาวิดจึงบอกว่าจะยกทรัพย์สินทั้งหมดของเมฟีโบเชทให้แก่ศิบา เมื่อดาวิดมาถึงบาสุริม ซิเมอีญาติของซาอูลก็ขว้างก้อนหินใส่ดาวิดและประณามว่าเขานำภัยพิบัติมาสู่ตนเอง

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ขนมปัง ลูกเกต และผลไม้ฤดูร้อน (ข้อ 1-2)

ระหว่างทางที่ดาวิดหลบหนี ศิบบาหาคเล็กของเมฟีโบเซทนำเสบียงอาหารมากมายมาให้ ศิบบาบอกว่าเขานำมาสำหรับครอบครัวของกษัตริย์และผู้ที่ย่อยน้า ภายนอกเขาดูเหมือนขุนนางผู้จงรักภักดี แต่เบื้องหลังเขามีการทรยศและแผนการร้ายซ่อนอยู่ (19:26-27) เช่นนี้เอง สำหรับเราก็มีบางคนที่ปรากฏตัวและให้ความช่วยเหลือในช่วงเวลาวิกฤต แต่การจะแยกแยะความจริงใจของพวกเขานั้นไม่ใช่เรื่องง่าย มนุษย์ไม่ใช่สิ่งที่เราควรเชื่อใจ เราต้องไว้วางใจในพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว

ฉันจะแยกแยะความจริงใจของคนที่ช่วยเหลือฉันในยามยากลำบากได้อย่างไร?
ฉันพึ่งพาพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว ไม่ใช่มนุษย์หรือไม่?

เป็นของเจ้าทั้งสิ้น (ข้อ 3-4)

ศิบบาโกหกดาวิดว่าเมฟีโบเซทพักอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม และพูดว่า “วันนี้พงศ์พันธุ์อิสราเอลจะคืนอาณาจักรของบิดาข้าพเจ้าให้แก่ข้าพเจ้า” เมื่อดาวิดได้ยินคำนี้ เขาก็ประกาศทันทีว่าจะยกทรัพย์สินทั้งหมดของเมฟีโบเซทให้แก่ศิบบา ท่ามกลางวิกฤตนี้ เขาไม่สามารถประเมินสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องและตัดสินใจอย่างรีบร้อน เราก็มักจะตัดสินใจผิดพลาดได้ง่ายในช่วงเวลาแห่งความยากลำบาก ก่อนการตัดสินใจสิ่งที่สำคัญ เราต้องไม่คิดอยู่คนเดียวหรือฟังความข้างเดียว เราต้องฟังพระวจนะและตัดสินใจร่วมกับคริสตจักร

ฉันเคยตัดสินใจอย่างรีบร้อนเพราะฟังความข้างเดียว แล้วมานั่งเสียใจทีหลังหรือไม่? ฉันกังวลอยู่คนเดียวเมื่อต้องเผชิญกับการตัดสินใจที่สำคัญหรือไม่?

ขว้างก้อนหินใส่ดาวิด (ข้อ 5-8)

ซีเมอีญาติของซาอูลขว้างก้อนหินและสาปแช่งดาวิดว่าเขาทำให้โลหิตของราช-

วงศ์ชาอุลตก แม้คำวิจารณ์ของซิเมอีจะไม่เป็นความจริง แต่ดาวิดก็ไม่ตอบโต้คำสาป
แช่งที่ไม่เป็นธรรมนี้ด้วยอารมณ์ ในทางกลับกัน เขายอมรับว่าคำสาปแช่งนี้เป็นสิ่งที่
พระยาห์เวห์ทรงอนุญาตให้เกิดขึ้น (ข้อ 10-11) แม้จะถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างไม่เป็น
ธรรมเหมือนดาวิด แต่การนี้ถึงพระเจ้าก่อนคือทัศนคติของธรรมิกชนที่เป็นผู้ใหญ่
แล้ว ผู้ที่ไม่ตอบโต้ด้วยอารมณ์และสำรวจตัวเองอย่างถ่อมตน คือผู้ที่ยำเกรงพระเจ้า

เมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างไม่เป็นธรรม ฉันแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้า
ก่อนหรือไม่? ฉันสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้แม้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นธรรม
หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอบพระคุณที่ทรงจัดเตรียมมือที่คอยช่วยเหลือประเทศของเรา
ท่ามกลางวิกฤตที่สิ้นหวังอย่างสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ ขอทรงโปรดอย่าให้ข้าพระ-
องค์ตัดสินใจอย่างรีบร้อนจากการฟังความข้างเดียว แต่ให้ตรวจสอบความจริงอย่าง
รอบคอบ แม้จะถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างไม่เป็นธรรม ขออย่าให้ข้าพระองค์ตอบโต้ด้วย
อารมณ์ แต่ให้แต่ละคนได้สำรวจตนเองและแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้า

วันพุธ

26 ส.ค.

จะทรงตอบแทนด้วยสิ่งดี

2 ซามูเอล 16:9-14

ขอให้ข้าพระบาทข้ามไปตัดหัวมัน

9 อาปีชัยบุตรนางเศรฺยาห์จึงทูลพระราชาว่า “ทำไมปล่อยให้สุนัขตายตัวนี้มาสาปแช่งพระราชาเจ้านายของข้าพระบาท? ขอให้ข้าพระบาทข้ามไปตัดหัวมัน”

พระยาห์เวห์ทรงบัญชา

10 แต่พระราชาตรัสว่า “พวกบุตรของนางเศรฺยาห์เอ๋ย เรามีธุระอะไรกับเจ้า? ถ้าเขาสาปแช่งเพราะพระยาห์เวห์ตรัสสั่งเขาว่า ‘จงสาปแช่งดาวิด’ แล้วใครจะพูดว่า ‘ทำไมเจ้าจึงทำเช่นนั้น?’ ” 11 ดาวิดตรัสกับอาปีชัยและข้าราชการทั้งสี่คนของพระองค์ว่า “ดูเถิด ลูกของเราแท้ ๆ ยังแสวงหาชีวิตของเรา ยิ่งกว่านั้น ทำไมคนเบนยามินคนนี้จะไม่ทำเล่า? ช่างเขาเถิด ให้เขาสาปแช่งไป เพราะพระยาห์เวห์ทรงบอกเขาแล้ว 12 บางทีพระยาห์เวห์จะทอดพระเนตรความทุกข์ใจของเรา และพระยาห์เวห์จะทรงตอบสนองเราด้วยการดีแทนคำสาปแช่งของเขาในวันนี้”

เหน็ดเหนื่อย จึงทรงพักผ่อน

13 ดาวิดจึงทรงดำเนินไปตามทาง พร้อมกับทหารของพระองค์ ฝ่ายซิมเออิกก็เดินไปตามเนินเขาตรงข้าม เขาเดินพลางสาปแช่งพลาง เอาก้อนหินขว้างและเอาฝุ่นชั้ใส่ 14 พระราชากับทหารทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ก็มาอยู่ที่หมายด้วยความเหนื่อยอ่อน จึงทรงพักผ่อนเอาแรง ณ ที่นั้น

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่ออาปีชัยทูลกษัตริย์ว่าจะตัดศีรษะของซีเมอี ดาวิดก็ห้ามปรามโดยบอกว่า เป็นสิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงบัญชาเขา ดาวิดเชื่อว่าพระยาห์เวห์จะทรงทอดพระเนตร ความทุกข์ใจของเขาและตอบแทนด้วยสิ่งดี ซีเมอียังคงสาปแช่งและเดินตามดาวิดไป ขณะที่กลุ่มของดาวิดอ่อนล้าและได้พักผ่อนในสถานที่แห่งหนึ่ง

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ขอให้ข้าพบาทข้ามไปตัดหัวมัน (ข้อ 9)

อาบิซัยเรียกซิเมอีว่า “สุนัขที่ตายแล้ว” และอาสาจะตัดศีรษะเขา แม้จะเป็นคำพูดที่มาจากความจงรักภักดีต่อดาวิด แต่ในความเป็นจริงมันคือการใช้อารมณ์ เราเองก็อยากจะทำตอบโต้ทันทีเมื่อเห็นสถานการณ์ที่ไม่เป็นธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม แต่พระเจ้าทรงเรียกร้องความอดทนจากเรามากกว่าการตอบสนองทางอารมณ์ การตอบโต้ด้วยอารมณ์จะทำให้เกิดปัญหาใหญ่กว่าเดิม สถิติปัญญาคือการมอบสถานการณ์และอารมณ์ของฉันทัวกับพระเจ้าและรอคอย

ฉันเคยใช้อารมณ์เมื่อเผชิญกับเรื่องที่ไม่เป็นธรรม จนทำให้สถานการณ์แย่ลงหรือไม่? ฉันสามารถมอบหมายให้พระเจ้าจัดการโดยไม่ตอบสนองทางอารมณ์ได้หรือไม่?

พระยาห์เวห์ทรงบัญชา (ข้อ 10-12)

ดาวิดบอกอาบิซัยให้ปล่อยซิเมอีสาปแช่งต่อไป เขายอมรับว่านี่คือสิ่งที่พระเจ้าทรงอนุญาต และกล่าวว่า “ดูเถิด ขนาดลูกชายของข้าพเจ้าเองยังหาช่องประหารชีวิตข้าพเจ้า นับประสาอะไรกับคนเบนยามินคนนี้” ดาวิดรู้ว่าความทุกข์ยากทั้งหมดนี้เกิดจากบาปของเขา เขากำลังมอบหมายให้พระเจ้าจัดการและรอคอย นอกจากนี้ เขายังเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงทอดพระเนตรความทุกข์ใจของเขาและตอบแทนด้วยสิ่งดี เช่นนี้เอง การมอบความยุติธรรมไว้กับพระเจ้าคือความเชื่อที่เป็นผู้ใหญ่

เรื่องที่ผมยังรู้สึกว่ายุติธรรมคืออะไร? ฉันเชื่ออย่างแท้จริงหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงทอดพระเนตรความทุกข์ใจของผม?

เหน็ดเหนื่อย จึงทรงพักผ่อน (ข้อ 13-14)

ซิเมอียังคงสาปแช่งและขว้างก้อนหินตามหลัง แต่ดาวิดก็เดินต่อไปอย่างเงิบ ๆ

กษัตริย์และประชาชนทั้งหมดเหน็ดเหนื่อยจึงหยุดพักในสถานที่แห่งหนึ่ง การเดินทางบนเส้นทางที่ถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมนั้นยากลำบากมากทั้งทางร่างกายและจิตใจ แต่ดาวิดก็อดทนจนถึงที่สุด เส้นทางแห่งความทุกข์ยากทำให้เราอ่อนล้าและหมดแรง แต่พระเจ้าทรงจัดเตรียมสถานที่พักผ่อนและประทานเวลาแห่งการฟื้นฟูให้แก่เรา เราเองก็ต้องได้รับการพักผ่อนที่พระเจ้าประทานให้เมื่อรู้สึกเหนื่อยล้าบนเส้นทางแห่งความทุกข์ยาก

ฉันเคยมีประสบการณ์ที่ยากจะอดทนท่ามกลางความอยู่ดีธรรมที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องหรือไม่? ฉันได้รับการพักผ่อนจากพระเจ้าบนเส้นทางแห่งความทุกข์ยากหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นธรรม ขออย่าให้ข้าพระองค์ใช้อารมณ์ แต่จงอดทนและมอบทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์วางใจพระองค์อย่างเต็มที่ พระองค์ทรงทอดพระเนตรความทุกข์ใจของข้าพระองค์และตอบสนองด้วยสิ่งดี เมื่อรู้สึกเหนื่อยล้าและหมดแรงบนเส้นทางแห่งความทุกข์ยาก ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้รับการพักผ่อนที่พระเจ้าประทานให้ และได้รับพระคุณแห่งการฟื้นฟู

วันพฤหัสบดี

27 ส.ค.

ข้าพระบาทควรจะปรนนิบัติใคร

2 ซามูเอล 16:15-23

ขอพระราชาทรงพระเจริญ

15 อับซาโลมกับประชาชนทั้งสิ้น คือคนอิสราเอลก็มาถึงกรุงเยรูซาเล็ม และอาหิโธเฟลก็มาด้วย 16 และต่อมาเมื่อหุซัยชาวอารคี สหายของดาวิดเข้าเฝ้าอับซาโลม หุซัยทูลอับซาโลมว่า “ขอพระราชาทรงพระเจริญ ขอพระราชาทรงพระเจริญ” 17 และอับซาโลมตรัสกับหุซัยว่า “นี่หรือความจงรักภักดีต่อสหายของท่าน? ทำไมท่านไม่ไปกับสหายของท่านเล่า?” 18 หุซัยทูลอับซาโลมว่า “ไม่ใช่ พะยะคะ พระยาห์เวห์กับประชาชนเหล่านี้กับคนอิสราเอลทั้งสิ้นเลือกตั้งใครไว้ ข้าพระบาทจะอยู่ต่อกับผู้นั้น 19 อีกประการหนึ่ง ข้าพระบาทควรจะปรนนิบัติใคร? ไม่ใช่โอรสของท่านผู้นั้นหรือ? ข้าพระบาทได้ปรนนิบัติเสด็จพ่อของฝ่าพระบาทมาแล้วฉันใด ก็จะปรนนิบัติฝ่าพระบาทฉันนั้น”

คำแนะนำที่ชั่วร้าย

20 อับซาโลมตรัสถามอาหิโธเฟลว่า “พวกเราจะทำอะไรดี? จงให้คำปรึกษาแก่เรา” 21 อาหิโธเฟลทูลอับซาโลมว่า “จงเข้าหาพวกนางสนมของเสด็จพ่อของฝ่าพระบาท ซึ่งเสด็จพ่อทิ้งไว้ให้ฝ่าพระราชวัง เมื่อคนอิสราเอลทั้งสิ้นได้ยินว่าฝ่าพระบาทได้ทำให้ตนเป็นที่เกลียดชังของเสด็จพ่อของฝ่าพระบาทแล้ว มือทั้งหมดที่อยู่ฝ่ายฝ่าพระบาทก็จะเข้มแข็งขึ้น”

ประหนึ่งเป็นพระวณะ

22 เขาจึงกางเต็นท์ให้อับซาโลมไว้บนดาดฟ้าหลังคา และอับซาโลมก็ทรงเข้าหาพวกนางสนมของพระราชบิดาของพระองค์ต่อหน้าอิสราเอลทั้งสิ้น 23 ในสมัยนั้น คำ

ปรีक्षाของอาหิโธเฟลที่ทูลถวาย เหมือนกับเขาได้รับพระดำรัสของพระเจ้า ทั้งดาวิด
และอับซาโลมจึงทรงนับถือคำปรีक्षाทั้งหมดของอาหิโธเฟล

บทสรุปพระคัมภีร์

หุซัยสาบานว่าจะจงรักภักดีต่ออับซาโลม และกล่าวว่าจะรับใช้ผู้ที่พระยาห์เวห์
ทรงเลือกไว้ อาหิโธเฟลแนะนำให้อับซาโลมร่วมหลับนอนกับเหล่านางสนมของบิดา
ด้วยเหตุนี้ อับซาโลมจึงร่วมหลับนอนกับนางสนมของบิดาต่อหน้าต่อตาคนอิสราเอล
ทั้งหมด ในเวลานั้น คำแนะนำของอาหิโธเฟลถือประหนึ่งเป็นพระวโรกาสของพระเจ้า

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

ขอพระราชาทรงพระเจริญ (ข้อ 15-19)

หุซัยทำตามคำสั่งของดาวิดโดยแสรังทำเป็นจงรักภักดีต่ออับซาโลมและเข้าเฝ้าเขา เมื่ออับซาโลมสงสัยในความจริงใจของหุซัย เขากล่าวว่า “พระยาห์เวห์กับประชาชนเหล่านี้กับคนอิสราเอลทั้งสิ้นเลือกตั้งใครไว้ ข้าพระบาทจะอยู่ต่อกับผู้นั้น” นี่ไม่ใช่คำโกหก เพราะกษัตริย์ที่พระเจ้าทรงเลือกอย่างแท้จริงคือดาวิด ไม่ใช่อับซาโลม หุซัยพูดความจริงอย่างชาญฉลาด แต่จงใจให้อับซาโลมตีความเข้าใจตัวเอง ธรรมิกชนต้องชาญฉลาดเหมือนงูและบริสุทธิ์เหมือนนกพิราบในโลกนี้ (มัทธิว 10:16)

ฉันดำเนินชีวิตโดยพูดความจริงอย่างชาญฉลาด และไม่ประนีประนอมกับบาปในโลกที่ชั่วร้ายและล่องประเวณีนี้หรือไม่?

คำแนะนำที่ชั่วร้าย (ข้อ 20-21)

อาหิโธเฟลแนะนำให้อับซาโลมร่วมหลับนอนกับเหล่านางห้ามของดาวิด นี่ไม่ใช่แค่การล่องประเวณีธรรมดา แต่เป็นการล่อลวงที่ทำให้เขาตัดขาดจากดาวิดผู้เป็นบิดาอย่างเปิดเผย อาหิโธเฟลทำให้อับซาโลมตัดสินใจเลือกทางชั่วร้ายอย่างที่ไม่อาจหวนกลับได้ และเดินบนเส้นทางกบฏจนถึงที่สุด และด้วยเหตุนี้ การพิพากษาดาวิดตามทีนาธันผู้เผยพระวจนะพยากรณ์ไว้จึงสำเร็จ (12:11-12) ธรรมิกชนต้องตระหนักว่าตนจะต้องชดใช้ในความบาปของตนอย่างแน่นอน และต้องหันหลังกลับมาเพื่อกลับใจ

บาปที่ฉันก่อไว้ได้ทิ้งบาดแผลอะไรไว้ในครอบครัวของฉัน? ฉันกำลังกลับใจอย่างจริงใจจากบาปนั้นหรือไม่?

ประหนึ่งเป็นพระวจนะ (ข้อ 22-23)

ในเวลานั้น คำแนะนำของอาหิโธเฟลถือประหนึ่ง “เป็นพระวจนะที่ได้รับเมื่อทูล

ถามพระเจ้า” หมายความว่าผู้คนที่ถือสติปัญญาของเขาประหนึ่งพระวจนะของพระเจ้า แต่สติปัญญาของมนุษย์จะยอดเยี่ยมเพียงใดก็ไม่สามารถแทนที่สติปัญญาของพระเจ้าได้ เราเองก็มักจะเข้าใจผิดคิดว่าคำพูดของคนดัง โปสตีโนโซเซียลมีเดีย หรือแม้แต่เสียงของครอบครัวเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า แต่ธรรมิกชนต้องแยกแยะสิ่งเหล่านี้ด้วยพระวจนะ เพื่อการนั้น เราต้องอ่านและใคร่ครวญพระวจนะทุกวันเพื่อแยกแยะเสียงของโลก

ฉันเชื่อฟังคำแนะนำของใครมากที่สุด? เมื่อคำพูดของเขาและพระวจนะของพระเจ้าแตกต่างกัน ฉันจะอย่างไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตอย่างชาญฉลาดในโลกนี้ แต่ไม่ยอมละทิ้งความจริง ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์กลับใจอย่างจริงใจสำหรับร่องรอยที่ความบาปของข้าพระองค์ทิ้งไว้ และน้อมรับการติสสอนของพระเจ้าอย่างถ่อมตนในวันนี้ก็เช่นกัน ขอทรงโปรดนำทางข้าพระองค์โดยใช้พระวจนะเป็นบรรทัดฐาน เพื่อไม่ให้หวั่นไหวไปกับเสียงของโลก

วันศุกร์
28 ส.ค.

ท่านจงพูดมา
2 ซามูเอล 17:1-10

ไล่ตามดาววิดไป

1 และอาหิโธเฟลทูลอับซาโลมว่า “ขอโปรดให้ข้าพระบาทเลือกทหาร 12,000 คน ข้าพระบาทจะยกไปไล่ตามดาววิดคืนวันนี้ 2 ข้าพระบาทจะไปทันพระองค์ เมื่อพระองค์ยังเหน็ดเหนื่อยและอ่อนกำลัง ทำให้พระองค์กลัวตัวสั่น ทหารทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ก็จะหนีไป ข้าพระบาทจะฆ่าฟันกษัตริย์เท่านั้น 3 แล้วจะนำทหารทั้งปวงกลับมาเข้าฝ่ายฝ่าพระบาท เมื่อคนทั้งหมดกลับมา นอกจากชายคนนั้นที่ฝ่าพระบาทแสวงหาประชาชนทั้งปวงก็จะสงบสุข” 4 คำทูลนี้เป็นที่พอพระทัยอับซาโลม และบรรดาผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลก็พอใจด้วย

จงเรียกหุชัยคนอารคีเข้ามา

5 อับซาโลมตรัสว่า “จงเรียกหุชัยคนอารคีเข้ามา และให้เราฟังจากเขาด้วย” 6 เมื่อหุชัยเข้ามาเฝ้าอับซาโลมแล้ว อับซาโลมจึงตรัสถามเขาว่า “อาหิโธเฟลว่าอย่างไร แล้ว เราควรจะทำตามคำแนะนำของเขาหรือไม่? ถ้าไม่ ท่านจงพูดมา”

คำแนะนำในครั้งนี้ไม่ดี

7 หุชัยจึงทูลอับซาโลมว่า “คำปรึกษาซึ่งอาหิโธเฟลแนะนำในครั้งนี้ไม่ดี” 8 หุชัยทูลต่อไปว่า “ฝ่าพระบาทเองทรงทราบแล้วว่า เสด็จพ่อและพวกที่อยู่ด้วยเป็นเหล่านักรบ และจิตใจของพวกเขากำลังโกรธเหมือนหมီးที่ถูกถูกลักเอาไปในทุ่ง นอกจากนั้น เสด็จพ่อของฝ่าพระบาททรงชำนาญศึก พระองค์จะไม่ทรงพักอยู่กับพวกทหาร 9 ดูก่อน ถึงขณะนี้พระองค์ก็ทรงซ่อนอยู่ในบ่อแห่งหนึ่งหรือในอีกที่หนึ่ง และเมื่อมีคนล้มตายในการสู้รบครั้งแรก ใครที่ทราบเรื่องก็จะกล่าวว่า ‘พวกทหารที่ติดตามอับซาโลม

ถูกฆ่าฟัน' 10 แม้คนที่เข้มแข็ง ที่จิตใจเหมือนอย่างใจสิงห์ก็จะสลายไปแน่ เพราะ
อิสราเอลทั้งสิ้นทราบว่า เสด็จพ่อของฝ่าพระบาทเป็นนักรบ และพวกที่อยู่ด้วยก็เป็น
ทหารที่แข็งแกร่ง

บทสรุปพระคัมภีร์

อาหิโธเฟลเสนอให้ไล่ล่าและฆ่าดาวิดเพียงคนเดียว ซึ่งอับซาโลมและบรรดาผู้
ใหญ่ก็เห็นชอบ แต่เมื่ออับซาโลมเรียกหุซัยมาถามความเห็น หุซัยกลับแย้งว่าคำแนะนำ
นำของอาหิโธเฟลไม่ดีนัก หุซัยเกลี้ยกล่อมอับซาโลมไม่ให้โจมตีแบบไม่ทันตั้งตัว โดย
บอกว่าดาวิดเป็นทหารกล้าและชำนาญศึก

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ไล่ตามดาวิดไป (ข้อ 1-4)

อาหิโธเฟลวางแผนที่จะใช้กองกำลังชั้นยอด 12,000 คนไล่ตามและจับดาวิดแบบไม่ทันตั้งตัวในคืนนี้ทันที อับซาโลมและบรรดาผู้ใหญ่อิสราเอลเห็นชอบกับคำแนะนำของเขา ในทางยุทธวิธีดูเหมือนจะสมบูรณ์แบบ เพราะหากกำจัด “ชายคนนี้” คือดาวิดไปได้ ประชาชนทั้งหมดก็ต้องยอมจำนนต่ออับซาโลม แต่แผนการของมนุษย์แม้จะดูสมบูรณ์แบบเพียงใด หากไม่ตรงกับพระประสงค์ของพระเจ้า ทำยที่สุดก็ต้องพังทลายลง พระเจ้าทรงปกป้องธรรมิกชนที่ทรงเลือกสรรให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของคนชั่วจนถึงที่สุด

แผนการของฉันทิดูเหมือนจะสมบูรณ์แบบแต่ไม่เกี่ยวข้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าคืออะไร? ฉันทวางใจพระเจ้าแม้ในสถานการณ์ที่ดูเหมือนจะถึงทางตันหรือไม่?

จงเรียกหุชยคนอาร์คีเข้ามา (ข้อ 5-6)

ก่อนที่จะทำตามคำแนะนำของอาหิโธเฟล อับซาโลมกล่าวว่า “จงเรียกหุชยคนอาร์คีเข้ามา และให้เราฟังจากเขาด้วย” เขาตัดสินใจในการตัดสินใจในช่วงเวลาสำคัญเช่นนี้เอง แผนการที่ปราศจากพระเจ้ามีแต่จะทำให้เราไม่สบายใจและนำมาซึ่งความกังวล ในทางกลับกัน ผู้ที่อยู่ในพระประสงค์ของพระเจ้าจะได้รับความสุขที่ไม่สิ้นสุด ลองเราต้องพิจารณาว่าการตัดสินใจของเรานั้นมีความมั่นใจต่อหน้าพระเจ้าหรือไม่ ทางเลือกที่จะละทิ้งพระเจ้า แม้จะดูดีเพียงใดก็รังแต่จะนำมาซึ่งความกังวลและความสับสนวุ่นวาย

สิ่งที่ฉันไม่สามารถตัดสินใจอย่างมั่นใจต่อหน้าพระเจ้าคืออะไร? เหตุผลนั้นคืออะไร?

คำแนะนำในครั้งนี้อะไรดี (ข้อ 7-10)

หุซัยโต้แย้งคำแนะนำของอาหิโธเฟล เขาพูดว่าดาวิดเป็นทหารกล้าและวีรบุรุษผู้ชำนาญศึก เพื่อสร้างความหวาดกลัวให้แก่อับซาโลมและซื้อเวลา ในที่สุดอับซาโลมก็เลือกคำแนะนำของหุซัย นี่คือการตอบสนองของพระเจ้าต่อคำอธิษฐานของดาวิดที่ว่า “ขอทรงให้คำปรึกษาของอาหิโธเฟลโง่เขลาไป” (15:31) พระเจ้าทรงใช้หุซัยเพียงคนเดียวเพื่อทำลายสติปัญญาของอาหิโธเฟล เช่นนี้เอง คำอธิษฐานของฉันจะได้รับการตอบสนองในเวลาของพระเจ้าอย่างแน่นอน

ฉันเคยมีประสบการณ์ที่อธิษฐานในสถานการณ์ที่สิ้นหวัง และได้รับการตอบสนองจากพระเจ้าหรือไม่? ฉันพร้อมที่จะเชื่อฟังเมื่อพระเจ้าทรงประสงค์จะใช้ฉันไหม?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับจังหวะเวลา ซาตานมักจะพยายามจู่โจมฉันในยามที่ฉันอ่อนล้าและหมดแรง ขอทรงโปรดอย่าให้ข้าพระองค์ประมาทในการต่อสู้ฝ่ายจิตวิญญาณ และขอให้ข้าพระองค์แยกแยะกลอุบายของซาตานโดยมุ่งเน้นไปที่ความรอด ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ใช้เวลาในวันนี้ให้มีชัยชนะด้วยอุบายแห่งความรอด โดยการทูลถามพระเจ้าผู้ทรงเป็นที่ปรึกษาที่ยอดเยี่ยมที่สุด

จะทรงนำเหตุร้ายมา

11 แต่คำปรึกษาของข้าพระบาทมีว่า ขอฝ่าพระบาททรงรวบรวมอิสราเอลทั้งหมดอย่างจริงจังสำหรับพระองค์ ตั้งแต่ดานถึงเบเออร์เซบา ให้มากมายดังทรายที่ทะเล แล้วฝ่าพระบาทก็เสด็จไปรบ 12 พวกเราจะเข้ารบกับเขา ณ ที่ที่พวกเราพบเขา และพวกเราจะเข้าโจมตีเหมือนน้ำค้างตกเหนือพื้นดิน และจะไม่มีใครสักคนแม้ตัวเขาหรือคนทั้งหมดที่อยู่กับเขาเหลืออยู่เลย 13 ถ้าเขาถอยไปรวมกันในเมือง คนอิสราเอลทั้งสิ้นก็จะเอาเชือกมาลากเมืองนั้นลงไปที่ลุ่มแม่น้ำ จนกระทั่งไม่มีใครหาก่อนกรวดสักก้อนหนึ่งเจอที่นั่น” 14 อับซาโลมและคนอิสราเอลทั้งปวงว่า “คำปรึกษาของหุชยคนอารคีดีกว่าคำปรึกษาของอาหิโธเฟล” เพราะพระยาห์เวห์ทรงกำหนดให้คำปรึกษาอันดีของอาหิโธเฟลพ่ายแพ้ เพื่อพระยาห์เวห์จะทรงนำเหตุร้ายมายังอับซาโลม

จงรีบส่งคนไป

15 แล้วหุชยจึงบอกศาคาโดกและอาปียาธาร์ปูโรหิตทั้งสองว่า “อาหิโธเฟลให้คำปรึกษาอย่างนั้นอย่างนี้แก่อับซาโลมและพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล และข้าพเจ้าให้คำปรึกษาอย่างนั้นอย่างนี้ 16 บัดนี้จึงรีบส่งคนไปทูลดาวิดให้ทรงทราบ ว่า ‘คือนี้อย่างทรงค้างในที่ราบของถิ่นทุรกันดาร ให้เสด็จข้ามไปให้ได้ เกรงว่าพระราชาและทหารทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์ จะถูกกลืนไปหมด’ ”

ผู้หญิงในบ้านนั้น

17 ฝ่ายโยนาธานและอาหิมาอัสดกำลังคอยอยู่ที่เอนโรเกลแล้ว มีสาวใช้คนหนึ่งไปบอกให้เขาทั้งสองทราบ แล้วเขาทั้งสองก็ไปทูลกษัตริย์ดาวิดให้ทรงทราบ เพราะเขา

ทั้งสองไม่สามารถเข้าไปในเมืองให้ใครเห็น 18 แต่มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งเห็นพวกเขา จึงไปทูลอัชบาโลมให้ทรงทราบ เขาทั้งสองก็รีบไปจนถึงบ้านชายคนหนึ่งที่บ้านสุริม เขามีบ่อน้ำอยู่ที่ลานบ้าน เขาทั้งสองจึงลงไปอยู่ในบ่อน้ำ 19 ภรรยาของเขาก็เอาผ้ามาปูปิดปากบ่อ แล้วก็เกลี้ยปลายข้าวตากอยู่บนนั้นไม่มีใครทราบเรื่องเลย

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อหุซัยเสนอแผนการให้รวบรวมทหารจากทั่วอิสราเอลและทำลายล้างกองทัพของดาวิด อัชบาโลมก็ยอมรับแผนการนั้น หุซัยจึงแจ้งสถานการณ์ให้ปุโรหิตทราบเพื่อส่งข่าวให้ดาวิด โยนาธานและอาหิมาอัสนี้ซึ่งถูกอัชบาโลมไล่ตาม ได้รับความช่วยเหลือจากหญิงชาวบาสุริมจนรอดชีวิตมาได้

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

จะทรงนำเหตุร้ายมา (ข้อ 11-14)

หุซัยเสนอให้อับซาโลมรวบรวมทหารจากทั่วอิสราเอลเพื่อไปโจมตีดาวิด และให้เขาออกไปทำสงครามด้วยตนเอง อับซาโลมและคนอิสราเอลทั้งหมดกล่าวว่า “คำปรึกษาของหุซัยคนอารคีดีกว่าคำปรึกษาของอาหิโอะเฟล” และเลือกคำแนะนำของหุซัย สิ่งทั้งหมดนี้คือการทรงนำของพระเจ้า พระเจ้าทรงดลใจให้พวกเขาเลือกเช่นนั้น เพื่อทรงนำภัยพิบัติมาสู่อับซาโลม เราก็เช่นกัน ดูเหมือนว่าเราเป็นคนเลือกทำสิ่งต่าง ๆ แต่แท้จริงแล้วพระเจ้าเป็นผู้ทรงนำ พระบัญชาของพระเจ้าทรงเป็นตัวขับเคลื่อนประวัติศาสตร์

ฉันยอมรับหรือไม่ว่าเบื้องหลังการตัดสินใจและการเลือกทั้งหมดของฉันมีพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่? ฉันเชื่อในสิทธิอำนาจของพระเจ้าหรือไม่?

จรรีบส่งคนไป (ข้อ 15-16)

ทันทีที่แผนการของเขาได้รับการยอมรับ หุซัยก็บอกปุโรหิตว่า “จรรีบส่งคนไปกราบทูลดาวิด” เขาขอร้องอย่างหนักแน่นว่า “ขอจงข้ามไปเถิด” เพราะเกรงว่ากษัตริย์และประชาชนจะถูกฆ่าตายทั้งหมด เขารู้ว่าสถานการณ์อาจเปลี่ยนไปได้ตลอดเวลา จึงรีบดำเนินการอย่างเร่งด่วน เช่นนี้เอง เมื่อเผชิญกับวิกฤต มีบางครั้งที่เราต้องลงมือทำทันทีโดยไม่ชักช้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิกฤตฝ่ายจิตวิญญาณ ยิ่งไม่อาจรอช้าได้ เราต้องอธิษฐานและลงมือทำทันทีในตอนนี้อย่างไร

ฉันอธิษฐานและลงมือทำทันทีเมื่อเผชิญกับวิกฤตฝ่ายจิตวิญญาณหรือไม่? สิ่ง
ที่ฉันกำลังผัดวันประกันพรุ่งในตอนนี้อยู่คืออะไร?

ผู้หญิงในบ้านนั้น (ข้อ 17-19)

โยนาธานและอาหิมาอัสมากำลังจะไปส่งข่าวให้ดาวิด แต่ถูกพบเห็นเข้า จึงหนีไปที่บาสุริมและลงไปซ่อนตัวในบ่อน้ำที่บ้านหลังหนึ่ง ผู้หญิงในบ้านนั้นได้เอาผ้าคลุมปากบ่อน้ำและตากข้าวตากไว้บนนั้นเพื่อซ่อนพวกเขา นางเป็นเพียงผู้หญิงธรรมดาคนหนึ่ง ไม่ได้มีความสามารถพิเศษอะไร เช่นนี้เอง ประวัติศาสตร์แห่งการช่วยกู้ของพระเจ้าสำเร็จลุล่วงผ่านผู้คนที่ซื่อสัตย์ในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ในที่ธรรมดา ดังนั้น การใช้ชีวิตธรรมดาให้ดีที่สุดจึงเป็นชีวิตที่ไม่ธรรมดาที่สุด

ฉันกำลังสัตย์ซื่อในที่ที่ฉันอยู่ตอนนี้หรือไม่? ฉันละเลยสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอยอมรับว่าเบื้องหลังการเลือกและการตัดสินใจทั้งหมดของข้าพระองค์มีพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ และขอเชื่อมั่นในสิทธิอำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อต้องเผชิญกับวิกฤตฝ่ายจิตวิญญาณ ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะไม่ผัดวันประกันพรุ่งสิ่งที่จะต้องทำ แต่จะอธิษฐานและลงมือทำทันที ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์สัตย์ซื่อในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ในที่ธรรมดา เพื่อที่จะได้รับการทรงใช้ในงานแห่งความรอด

ไม่มีเหลือสักคนหนึ่งที่ยังไม่ได้ข้าม

20 เมื่อพวกข้าราชการของอับซาโลมมาถึงที่บ้านหญิงคนนี้ ก็ถามว่า “อาหิมา-
อัสกับโยนาธานอยู่ที่ไหน?” หญิงนั้นก็ตอบพวกเขาว่า “เขาทั้งสองข้ามลำธารไปแล้ว”
เมื่อพวกเขาค้นหาไม่พบก็กลับไปเยรูซาเล็ม 21 เมื่อคนเหล่านั้นไปแล้ว เขาทั้งสอง
ขึ้นมาจากบ่อ ไปทูลกษัตริย์ดาวิดให้ทรงทราบ เขาทั้งสองทูลดาวิดว่า “ขอทรงลุกขึ้น
และรีบข้ามแม่น้ำไป เพราะอาหิโธเฟลให้คำปรึกษาต่อสู้พวกฝ่าพระบาทอย่างนั้น” 22
ดาวิดก็ทรงลุกขึ้น พร้อมกับทหารทั้งหมดที่อยู่กับพระองค์ และพวกเขาก็ข้ามแม่น้ำ
จอร์แดน พอรุ่งสางก็ไม่มีเหลือสักคนหนึ่งที่ยังไม่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน

สั่งเสียเรื่องครอบครัวแล้วจากไป

23 เมื่ออาหิโธเฟลเห็นว่าไม่มีใครทำตามคำปรึกษาของท่าน ก็ผูกอาสนลาขึ้นขึ้น
กลับไปบ้านในเมืองของท่าน เมื่อสั่งเสียเรื่องครอบครัวของท่านเสร็จแล้วก็ผูกคอตาย
เขาจึงเอาศพฝังไว้ที่อุโมงค์บิดาของท่าน 24 ดาวิดเสด็จมายังเมืองมาหะนาอิม ส่วน
อับซาโลมเองกับคนอิสราเอลทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์ก็ข้ามแม่น้ำจอร์แดน 25 อับซา-
โลมทรงตั้งอามาสาเป็นแม่ทัพแทนโยอาบ อามาสาเป็นบุตรของชายคนหนึ่งชื่ออิธรา
คนอิสราเอลที่แต่งงานกับอาปีกัลบุตรของนาหาช น้องสาวของนางเศรูยาห์มารดา
ของโยอาบ 26 ฝ่ายคนอิสราเอลและอับซาโลม ตั้งค่ายอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด

การรับใช้ของบารซิลลัย

27 เมื่อดาวิดเสด็จมาถึงมาหะนาอิม โซบิบุตรนาหาชชาวเมืองรับบ่าห์แห่งคน
อัมโมน และมาคีร์บุตรอัมมีเอลชาวโลเดบาริ และบารซิลลัยชาวกิเลอาดจากเมือง

โรเกลิม 28 ได้ชนที่นอน อ่างน้ำและเครื่องภาชนะดิน ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ และแป้ง ข้าวคั่ว ถั่ว ถั่วแดง และเมล็ดถั่ว 29 น้ำผึ้ง เนย แกะ และเนยแข็งที่ได้มาจากฝูงสัตว์ ถวายแด่ดาวิด และให้พวกทหารที่อยู่กับพระองค์รับประทาน เพราะพวกเขาพูดว่า “พวกทหารหิวและอ่อนเพลีย และกระหายอยู่ในถิ่นทุรกันดาร”

บทสรุปพระคัมภีร์

อาหิมาอัสน์และโยนาธานรอดพ้นจากการถูกไล่ล่าไปได้ ด้วยความช่วยเหลือของผู้หญิงคนหนึ่ง แล้วไปเข้าเฝ้าดาวิดเพื่อทูลให้รับข้ามแม่น้ำจอร์แดน อาหิโอฟีลเห็นว่าคำแนะนำของตนไม่ได้รับการปฏิบัติตามจึงปลิดชีพตนเอง เมื่อดาวิดมาถึงมาหะนาอิม โซบี มาคีร์ และบารซิลัยได้นำที่นอนเสบียงอาหารมารับใช้ดาวิดและผู้ติดตาม

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

.....

.....

.....

.....

ไม่มีเหลือสักคนหนึ่งที่ยังไม่ได้ข้าม (ข้อ 20-23)

หลังจากผู้ที่อัปซาลิมส่งมาไล่ตามกลับไป อาหิมาอัสน์และโยนาธานก็รีบไปรายงานข่าวให้ดาวิดทราบ ดาวิดลุกขึ้น และข้ามแม่น้ำจอร์แดนพร้อมกับประชาชนทั้งหมด พอรุ่งเช้าก็ไม่มีใครสักคนเดียวที่ไม่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป ความชอบธรรมแห่งความรอดนั้นสมบูรณ์ พระเจ้าทรงช่วยกู้ทุกคนโดยไม่ปล่อยให้สูญหายไปแม้แต่คนเดียว แม้ท่ามกลางวิกฤต พระเจ้าก็ทรงช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดพ้น พระเจ้าเพียงผู้เดียวคือเป้าหมายที่ฉันควรพึ่งพา

ฉันเชื่อในความรอดที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าหรือไม่? ฉันเชื่อมั่นในพระเจ้าผู้ไม่ทรงปล่อยให้ใครสูญหายไปแม้แต่คนเดียวหรือไม่?

สังเสียเรื่องครอบครัวแล้วจากไป (ข้อ 23-26)

เมื่อคำแนะนำของอาหิโธเฟลไม่ได้รับการยอมรับ เขาก็กลับไปบ้านเกิด จัดการธุระในบ้าน และผูกคอตาย เขาทนไม่ได้ที่สติปัญญาของตนถูกปฏิเสธ การตายของอาหิโธเฟลคือจุดจบอันน่าเศร้าของผู้ที่ละทิ้งพระเจ้า และพึ่งพาเพียงสติปัญญาของตนเอง เขามีโอกาสที่จะกลับใจ แต่กลับจบชีวิตตนเองด้วยความหยิ่งยโส ในทางกลับกัน ดาวิดยังคงร้องทูลต่อพระเจ้าและมีชีวิตอยู่แม้ท่ามกลางความทุกข์ยากที่เกิดจากบาปของตน หากเราพึ่งพาเพียงความสามารถของตนเองโดยปราศจากพระเจ้า ท้ายที่สุดก็จะจบลงด้วยความสิ้นหวัง

เมื่อแผนการของฉันพังทลายลง ฉันก้าวเข้าไปหาพระเจ้า หรือสิ้นหวัง?

การรับใช้ของบารซิลลัย (ข้อ 27-29)

เมื่อดาวิดมาถึงมาหะนาอิม โซปี มาคีร์ และบารซิลลัยได้นำที่นอน ของใช้จำ-

เป็น และอาหารต่าง ๆ มารับใช้ เพราะพวกเขาคิดว่ากลุ่มของดาวิดคงจะหิวโหย กระจายน้ำ และเหนื่อยล้าจากการเดินทางผ่านถิ่นทุรกันดาร พวกเขาใช้ดาวิด แม้ว่าเขาจะสูญเสียบัลลังก์และกำลังหลบหนีอยู่ก็ตาม บาร์ซิลัยไม่ได้เรียกร้องรางวัลใด ๆ แม้ในภายหลังเมื่อดาวิดได้บัลลังก์คืนมา (19:31-39) การรับใช้ที่แท้จริงคือการไม่คิดคำนวณผลประโยชน์ คือการมองเห็นความต้องการของอีกฝ่ายเมื่อเขายากลำบากและเติมเต็มให้

ฉันเคยเห็นความต้องการของใครบางคนและช่วยเหลือโดยไม่คิดคำนวณผลประโยชน์หรือไม่? ฉันสามารถรับใช้คริสตจักรโดยไม่หวังผลตอบแทนได้หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอเชื่อมั่นและสรรเสริญความรอดที่สมบูรณ์แบบขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ไม่ทรงปล่อยให้ใครสูญหายไปแม้แต่คนเดียวท่ามกลางวิกฤต เมื่อแผนการของข้าพระองค์พังทลายลงอย่างสิ้นเชิง ขอบำเพ็ญให้ข้าพระองค์สิ้นหวัง แต่ให้ก้าวเข้าไปหาพระเจ้าและกลับใจจากความหึงหวง ขอทรงโปรดอย่าทอดทิ้งข้าพระองค์และพี่น้องที่ตกอยู่ในสถานการณ์ยากลำบาก แต่ขอทรงนำทางด้วยมือที่คอยช่วยเหลือตามเวลาที่เหมาะสม

วันจันทร์

31 ส.ค.

ขอประทานความสว่างแก่ดวงตาข้าพระองค์ สดุดี 13:1-6

อีกนานเท่าใด?

1 ข้าแต่พระยาห์เวห์ อีกนานเท่าใด? พระองค์จะทรงลืมข้าพระองค์เป็นนิตย์หรือ? พระองค์จะซ่อนพระพักตร์จากข้าพระองค์นานเท่าใด? 2 ข้าพระองค์จะต้องตรึงตรองในจิต และมีความทุกข์โศกอยู่ในใจตลอดวันนานเท่าใด? ศัตรูข้าพระองค์จะอยู่เหนือข้าพระองค์นานเท่าใด?

เกรงว่า

3 ข้าแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงพิจารณา และตอบข้าพระองค์เถิด ขอประทานความสว่างแก่ดวงตาข้าพระองค์ เกรงว่าข้าพระองค์จะหลับในความตาย 4 เกรงว่าศัตรูข้าพระองค์จะกล่าวว่า “ข้าชนะเขาแล้ว” เกรงว่าคู่อริข้าพระองค์จะเปรมปรีดิ์ เพราะข้าพระองค์กำลังหวนไห้

การรับใช้ของบารซิลัย

5 แต่ข้าพระองค์ได้วางใจในความรักมั่นคงของพระองค์ ใจของข้าพระองค์จะเปรมปรีดีในการช่วยกู้ของพระองค์ 6 ข้าพเจ้าจะร้องเพลงถวายพระยาห์เวห์ เพราะพระองค์ทรงดีต่อข้าพเจ้า

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดทูลความกังวลและความทุกข์ใจต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า อันเกิดจากการข่มเหงของศัตรูที่ดูเหมือนจะไม่มีวันสิ้นสุด โดยคร่ำครวญว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ อีกลานเท่าใด?” นอกจากนี้ ท่านยังอธิษฐานขอประทานความสว่างแก่ดวงตาของตน และทูลขอรับรองไม่ให้หวั่นไหวเมื่ออยู่ต่อหน้าศัตรู ต่อมา ดาวิดได้ชื่นชมยินดีและสรรเสริญถึงความรอดและพระคุณที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานไว้ในอนาคต

คำถาม.....

ใครครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

อีกนานเท่าใด? (ข้อ 1-2)

ดาวิดใช้คำว่า “อีกนานเท่าใด?” ซ้ำถึงสี่ครั้งในสองข้อ เพื่อระบายความทุกข์ระทมราวกับถูกพระเจ้าทอดทิ้ง เนื่องจากการข่มเหงของศัตรูที่ดูเหมือนจะไม่สิ้นสุด ท่านได้ระบายความโศกเศร้าออกมาด้วยหัวใจที่กรีดร้องว่า “โอ ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ต้องรอคอยอีกนานเท่าใด” ดาวิดต้องผ่านช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากจากการถูกกษัตริย์ซาอูลไล่ล่า และแม้กระทั่งเมื่อได้เป็นกษัตริย์แล้ว ท่านก็ยังต้องหลบหนีจากการกบฏของอับซาโลม บุตรชายแท้ ๆ ของตนอีก แม้ความทุกข์ยากในชีวิตจะไม่หยุดหย่อนและศัตรูมักจะเข้ามาคุกคามอยู่เสมอ แต่ด้วยเหตุนี้ดาวิดจึงร้องเรียกหา “พระยาห์เวห์” ในทำนองเดียวกัน ผู้เชื่อควรเรียกขานพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าและแสวงหาพระองค์ท่ามกลางความทุกข์ยาก

ความทุกข์ยากใดที่ทำให้ฉันต้องกระวนกระวายใจ ทุกข์ใจ และร้องทูลว่า “ข้าแต่พระเจ้า อีกนานเท่าใด” ?

เกรงว่า (ข้อ 3-4)

ท่ามกลางการถูกศัตรูข่มเหง ดาวิดไม่ได้ทูลขอให้พระองค์ทรงกำจัดศัตรูในทันที แต่ท่านกลับทูลวิงวอนว่า “ขอประทานความสว่างแก่ดวงตาข้าพระองค์” หากดวงตาของเรามีคบอดลงเมื่อเผชิญกับความทุกข์ยากที่อยู่ตรงหน้า เราก็จะท้อแท้และหลับอยู่ในความตาย และเมื่อมารซาตานซึ่งเป็นศัตรูเห็นความพ่ายแพ้ของเรา มันก็จะให้ร้องด้วยความยินดีและกล่าวว่า “ข้าชนะเขาแล้ว” การพึ่งพาพระวอนะของพระเจ้าให้มากขึ้น ตื่นตัว และอธิษฐานโดยเรียกขานพระนามของพระเจ้า แม้เมื่อเผชิญกับการข่มเหงของศัตรู นั่นคือชัยชนะของผู้เชื่อที่เผชิญความทุกข์ยากด้วย 'ดวงตาที่สว่างขึ้น' ดังนั้น ผู้เชื่อจึงควรอธิษฐานขอให้พระเจ้าประทานความสว่างแก่ดวงตา เพื่อให้

มองเห็นพระประสงค์ของพระองค์ได้อย่างถูกต้อง มากกว่าการมุ่งเน้นไปที่การแก้ไข ปัญหา แม้จะอยู่ในความทุกข์ยากที่ทำให้ต้องคร่ำครวญก็ตาม

เมื่อเผชิญความทุกข์ยาก ฉันร้องทูลขอให้พระเจ้าแก้ไขปัญหา หรือฉันพึ่งพา พระวอนและทูลขอให้ดวงตาของฉันสว่างขึ้น?

พระยาห์เวห์ผู้ทรงดีต่อข้าพเจ้า (ข้อ 5-6)

เมื่อดวงตาของฉันสว่างขึ้น แม้ในยามทุกข์ยาก หรือยามถูกศัตรูคอยรังควาน อย่างไม่จบไม่สิ้น ฉันก็จะสามารถชื่นชมยินดีในความรอดที่พระเจ้าจะประทานให้ และสามารถวางใจในความรักมั่นคงอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้าได้ คำว่า “ความรอด” ในข้อ 5 มาจากภาษาฮีบรูคำว่า “เยชูวา” ซึ่งก็คือ “พระเยชู” ที่เรารู้จักนั่นเอง เมื่อเรามองดูพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งความรอด ผู้จะเสด็จมาหาเราท่ามกลาง ความทุกข์ยาก เราก็จะเปล่งเสียงสรรเสริญพระองค์ พระเจ้าผู้ทรงกระทำดีต่อฉัน และ ทรงทราบถึงความอดทน ความเหน็ดเหนื่อย และน้ำตาของฉันทั้งหมด พระองค์จะทรง ประคองจิตใจที่กำลังห่อถอยของฉันไว้ และจะประทานความสว่างแก่ดวงตาของฉัน เพื่อให้ฉันสามารถดำเนินชีวิตในแต่ละวันด้วยพระวอนที่พระองค์ประทานให้

เมื่อความท้อแท้ใจเข้ามาเยือนฉันเนื่องมาจากความทุกข์ยากแสนสาหัส ฉันมี คำพยานถึงการได้สัมผัสความรอดและความดีที่พระเจ้าทรงกระทำต่อฉันหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ที่เอาแต่ร้องคร่ำครวญว่า ‘อีกนานเท่า ไດ’ เมื่อเผชิญกับการข่มเหงและความทุกข์ยากจากศัตรู ไม่สามารถมองเห็นความรัก และความรอดของพระองค์ได้เพราะดวงตาที่มีมัวจากความท้อแท้ ขอประทานความ สว่างแก่ดวงตา เพื่อข้าพระองค์จะมีความเชื่อที่ชื่นชมยินดี และสรรเสริญพระองค์โดย ทางพระเยชู ผู้จะเสด็จมาหาข้าพระองค์ท่ามกลางความทุกข์ยากนี้

QTin

เชื่อฟัง วางใจ ชื่นชมยินดีในพระคำของพระเจ้า

เจ้าของ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา : Yangjae Kim

บรรณาธิการ บริหาร : Sunghoon Lee

บรรณาธิการ อำนวยการ : Homan Kil

บรรณาธิการ : นิชมน เหือดไธสง

ผู้จัดทำ : Homan Kil, Cristina de los Angeles,

นิชมน เหือดไธสง, สุวภัทร มุสิกธรรม

ที่อยู่ : QTin Thai , 97/2 ซอย 18/3 ถนนกาญจนวนิช

ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่

จังหวัดสงขลา 90110

QTin

พันธกิจของ QTM (Quite Time Movement) คือการนำจิตวิญญาณมาหาพระเยซูคริสต์ ฟ้นฟูครอบครัวและคริสตจักรโดยการเฝ้าเดี่ยวใคร่ครวญพระคัมภีร์
QTM เผยแพร่หนังสือเฝ้าเดี่ยวประจำวัน QTin Thai ช่วยให้ผู้อ่านเชื่อวางใจ
ยึดมั่น และชื่นชมยินดีในพระคำของพระเจ้า

เว็บไซต์ : www.qtinthai.com

โทรศัพท์ : 083-0120945

ช่องทางการสั่งซื้อ

HyunKyung Hur 083-0129822

(Line : hkh9939 / Kakao : hyun9939)

สุวภัทร มุสิกธรรม 064-2266567

(Line : keaw3746)

พี่น้องสามารถร่วมเป็นพรในการทำพันธกิจ โดยการมีส่วนร่วมถวายทรัพย์
โดยสแกน QR Code หรือสั่งซื้อโดยการโอนเข้าบัญชี ชื่อ : MR. HO MAN KIL
บัญชี : 957-258762-1 ธ.ไทยพาณิชย์ สาขาบึงกุ่ม เอ็กชิตร้า หาดใหญ่ 2